

TABLICE REJESTRACYJNE ŚWIATA

Grzegorz P. Kubalski

Warszawa – kwiecień 2016

AUTOR

- ✓ **Grzegorz P. Kubalski**

REDAKCJA I SKŁAD

- ✓ **Rafał Rudka**

KOREKTA

- ✓ **Tadeusz Narkun**
- ✓ **Tomasz Smaś**

WYDAWCA

- ✓ **Związek Powiatów Polskich, Plac Defilad 1, 00-901 Warszawa**

ISBN 978-83-62251-15-5

Spis treści

Od Autora	12
1. Tablice rejestracyjne Europy	14
1.1. Albania	14
1.2. Austria	15
1.3. Belgia	16
1.4. Białoruś	18
1.5. Bośnia i Hercegowina	19
1.6. Bułgaria	19
1.7. Chorwacja	21
1.8. Cypr	22
1.9. Czarnogóra	23
1.10. Czechy	24
1.11. Dania	26
1.12. Estonia	27
1.13. Finlandia	28
1.14. Francja	30
1.15. Grecja	31
1.16. Hiszpania	34
1.17. Holandia	35
1.18. Irlandia	37
1.19. Islandia	38
1.20. Kosowo	39
1.21. Litwa	40
1.22. Luksemburg	41
1.23. Łotwa	42
1.24. Macedonia	43

1.25.	Malta	43
1.26.	Mołdawia	44
1.27.	Niemcy	46
1.28.	Norwegia	48
1.29.	Polska	49
1.30.	Portugalia	50
1.31.	Rosja	51
1.32.	Rumunia	53
1.33.	Serbia	54
1.34.	Słowacja	55
1.35.	Słowenia	56
1.36.	Szwajcaria	58
1.37.	Szwecja	59
1.38.	Turcja	61
1.39.	Ukraina	63
1.40.	Węgry	64
1.41.	Wielka Brytania (1): Anglia, Walia i Szkocja	65
1.42.	Wielka Brytania (2): Irlandia Północna i posiadłości Korony	67
1.43.	Włochy	69
1.44.	Wyspy Owcze	70
1.45.	Małe kraje Europy	71
2.	Tablice rejestracyjne Azji	73
2.1.	Afganistan	73
2.2.	Arabia Saudyjska	73
2.3.	Armenia	74
2.4.	Azerbejdżan	75
2.5.	Bahrajn	76
2.6.	Bangladesz	77

2.7.	Bhutan.....	78
2.8.	Brunei.....	79
2.9.	Chiny.....	79
2.10.	Filipiny.....	81
2.11.	Gruzja.....	81
2.12.	Indie.....	83
2.13.	Irak.....	84
2.14.	Iran.....	84
2.15.	Izrael.....	86
2.16.	Japonia.....	86
2.17.	Jemen.....	88
2.18.	Jordania	88
2.19.	Kambodża	89
2.20.	Katar	90
2.21.	Kazachstan.....	91
2.22.	Kirgistan	91
2.23.	Korea Południowa	93
2.24.	Korea Północna	93
2.25.	Kuwejt.....	94
2.26.	Laos.....	95
2.27.	Liban	96
2.28.	Malediwy	97
2.29.	Malezja.....	97
2.30.	Mjanma.....	99
2.31.	Mongolia	99
2.32.	Nepal.....	100
2.33.	Oman.....	101
2.34.	Pakistan	102

2.35.	Palestyna.....	103
2.36.	Seszele.....	104
2.37.	Singapur.....	104
2.38.	Sri Lanka.....	106
2.39.	Syria.....	107
2.40.	Tadżykistan.....	108
2.41.	Tajlandia.....	109
2.42.	Tajwan.....	111
2.43.	Timor Wschodni.....	112
2.44.	Turkmenistan.....	112
2.45.	Uzbekistan.....	113
2.46.	Wietnam.....	114
2.47.	Zjednoczone Emiraty Arabskie.....	115
3.	Tablice rejestracyjne Afryki.....	118
3.1.	Algieria.....	118
3.2.	Angola.....	118
3.3.	Benin.....	119
3.4.	Botswana.....	119
3.5.	Burkina Faso.....	120
3.6.	Burundi.....	120
3.7.	Czad.....	121
3.8.	Demokratyczna Republika Konga.....	122
3.9.	Dżibuti.....	122
3.10.	Egipt.....	123
3.11.	Erytrea.....	124
3.12.	Etiopia.....	125
3.13.	Gabon.....	125
3.14.	Gambia.....	126

3.15.	Ghana	126
3.16.	Gwinea	127
3.17.	Gwinea Bissau	128
3.18.	Gwinea Równikowa	128
3.19.	Kamerun.....	129
3.20.	Kenia.....	130
3.21.	Komory	130
3.22.	Lesotho	130
3.23.	Liberia.....	131
3.24.	Libia.....	132
3.25.	Madagaskar.....	132
3.26.	Malawi	133
3.27.	Mali.....	133
3.28.	Maroko	134
3.29.	Mauretania.....	135
3.30.	Mauritius.....	135
3.31.	Mozambik.....	136
3.32.	Nambia.....	136
3.33.	Namibia.....	137
3.34.	Niger	137
3.35.	Nigeria.....	138
3.36.	Republika Konga	138
3.37.	Republika Południowej Afryki.....	139
3.38.	Republika Środkowoafrykańska	141
3.39.	Republika Zielonego Przylądka.....	141
3.40.	Rwanda	142
3.41.	Sahara Zachodnia.....	142
3.42.	Senegal.....	143

3.43.	Sierra Leone.....	143
3.44.	Somalia	144
3.45.	Sudan	144
3.46.	Sudan Południowy	145
3.47.	Suazi	146
3.48.	Tanzania	146
3.49.	Togo	147
3.50.	Tunezja	148
3.51.	Uganda.....	148
3.52.	Wybrzeże Kości Słoniowej.....	149
3.53.	Zambia	150
3.54.	Zimbabwe	150
4.	Tablice rejestracyjne Ameryk: Północnej i Południowej	152
4.1.	Anguilla	152
4.2.	Antigua i Barbuda	152
4.3.	Antyle Holenderskie.....	153
4.4.	Argentyna	153
4.5.	Aruba	155
4.6.	Bahamy.....	155
4.7.	Barbados	156
4.8.	Belize	157
4.9.	Boliwia.....	157
4.10.	Brazylia	157
4.11.	Chile.....	159
4.12.	Curacao.....	160
4.13.	Dominika	161
4.14.	Dominikana	161
4.15.	Ekwador.....	162

4.16.	Falklandy	162
4.17.	Francuskie departamenty zamorskie	163
4.18.	Gujana.....	163
4.19.	Grenada	164
4.20.	Grenlandia	164
4.21.	Gwatemala	164
4.22.	Haiti.....	164
4.23.	Honduras.....	165
4.24.	Jamajka	165
4.25.	Kanada (1). Zasady ogólne	166
4.26.	Kanada (2). Tablice rejestracyjne prowincji	167
4.27.	Kanada (3). Specjalne tablice rejestracyjne.....	169
4.28.	Kolumbia	170
4.29.	Kostaryka.....	171
4.30.	Kuba.....	171
4.31.	Meksyk (1). Schemat numeracji.....	173
4.32.	Meksyk (2). Wzór tablic rejestracyjnych	174
4.33.	Meksyk (3). Wybrane wzory stanowych tablic rejestracyjnych.....	175
4.34.	Nikaragua.....	176
4.35.	Panama	176
4.36.	Paragwaj.....	177
4.37.	Peru	178
4.38.	Saint Martin.....	179
4.39.	Saint Kitts i Nevis	179
4.40.	Saint Lucia	180
4.41.	Saint Vincent i Grenadyny.....	180
4.42.	Salwador	180
4.43.	Sint Maarten	181

4.44.	Surinam	181
4.45.	Stany Zjednoczone Ameryki (1). Zasady ogólne	182
4.46.	Stany Zjednoczone Ameryki (2). Tablice stanowe	183
4.47.	Stany Zjednoczone Ameryki (3). Specjalne tablice stanowe	192
4.48.	Stany Zjednoczone Ameryki (4). Terytoria zależne	194
4.49.	Stany Zjednoczone Ameryki (5). Tablice federalne	195
4.50.	Stany Zjednoczone Ameryki (6). Plemiona indiańskie.....	196
4.51.	Trynidad i Tobago.....	197
4.52.	Urugwaj	198
4.53.	Wenezuela	199
5.	Tablice rejestracyjne Australii i Oceanii	201
5.1.	Australia (1). Zasady ogólne.....	201
5.2.	Australia (2). Australia Południowa.....	201
5.3.	Australia (3). Australia Zachodnia	203
5.4.	Australia (4). Nowa Południowa Walia.....	205
5.5.	Australia (5). Queensland	207
5.6.	Australia (6). Tasmania.....	209
5.7.	Australia (7). Victoria.....	211
5.8.	Australia (8). Terytorium Północne.....	212
5.9.	Australia (9). Terytorium Stołeczne	213
5.10.	Australia (10). Terytorium Jervis Bay.....	215
5.11.	Australia (11). Terytoria zależne	215
5.12.	Australia (12). Tablice federalne	216
5.13.	Fidzi.....	217
5.14.	Indonezja	218
5.15.	Mikronezja	219
5.16.	Nowa Zelandia	221
5.17.	Palau	222

5.18.	Papua - Nowa Gwinea	222
5.19.	Samoa	223
5.20.	Vanuatu	224
5.21.	Wyspy Marshalla	225
5.22.	Wyspy Salomona	225
5.23.	Pozostałe małe państwa Oceanii.....	226
6.	Tablice rejestracyjne Antarktydy.....	228
6.1.	Antarktyda.....	228
7.	Tablice rejestracyjne podmiotów niepaństwowych	229
7.1.	Mikronacje	229
7.2.	Kawalerowie Maltańscy.....	229
7.3.	Organizacje międzynarodowe.....	230
7.4.	Igrzyska olimpijskie.....	231

Od Autora

Szanowni Państwo,

oddawana w Państwa ręce publikacja jest owocem pracy toczącej się od 2011 roku. W czerwcu tego właśnie roku na łamach Dziennika Warto Wiedzieć pojawił się pierwszy artykuł z cyklu „Tablice rejestracyjne świata”. Cykl ten był pierwotnie pomyślany jako pomoc dla pracowników wydziałów komunikacji stykających się z różnymi zagranicznymi tablicami rejestracyjnymi – przede wszystkim eksportowymi, ale nie tylko. Z tego właśnie powodu w pierwszej kolejności omówione zostały kraje europejskie. Wobec dużego zainteresowania cykl był kontynuowany poprzez wszystkie kontynenty przez kolejne cztery lata. Po jego zamknięciu powstała idea zgromadzenia całości materiału w jedną całość zilustrowaną zdobytymi w tym czasie zdjęciami tablic z różnych stron świata.

Nie jest to jednak prosta kompilacja. Przede wszystkim dokonane zostało uzupełnienie o kilkanaście krajów i terytoriów zależnych, które z różnych przyczyn nie znalazły się w Dzienniku Warto Wiedzieć. W miarę możliwości dokonano też aktualizacji danych – choć tutaj, zwłaszcza w odniesieniu do bardziej egzotycznych krajów, nie można dać stuprocentowej pewności. Wyjątek uczyniono dla poszczególnych stanów USA. Część z nich stosuje regularną zmianę motywu graficznego używanego na tablicy rejestracyjnej. W tym przypadku zdecydowano się pozostawić opis odpowiadający chwili pierwotnej publikacji.

W opisie poszczególnych krajów najwięcej uwagi położone zostało na standardowe tablice rejestracyjne. Co do zasady nie omawiana była dopuszczalność i struktura spersonalizowanych tablic; specjalne typy tablic były szczegółowo omawiane przede wszystkim w przypadku krajów bliższych nam geograficznie; w przypadku krajów bardziej odległych charakteryzowane były jedynie typy częściej spotykane.

O ile w przypadku krajów europejskich, czy północnoamerykańskich informacje o tablicach rejestracyjnych można było uzyskać z wielu źródeł, tak w przypadku krajów bardziej egzotycznych było to utrudnione. W tym przypadku nieocenioną pomoc stanowiły bardzo aktywne zarówno na zachodzie Europy, jak i w Ameryce

Północnej środowiska interesujące się tablicami rejestracyjnymi, a niejednokrotnie też kolekcjonujące je zgodnie z przepisami prawa.

Szczególne chciałbym tu wymienić największą organizację zrzeszającą takie osoby – European Registration Plate Association (Europlate). Powstała ona w 1972 roku i do chwili obecnej ma już przeszło tysiąc członków łącznie. Liczba aktywnych członków w danym momencie oscyluje w okolicach 350 z 30 różnych państw. Europlate wydaje cztery razy w roku newsletter zawierający zarówno artykuły historyczne dotyczące tablic rejestracyjnych, jak i bieżące informacje dotyczące tego tematu. Publikuje również co jakiś czas w wersji książkowej „Registration Plates of the World”, a także prowadzi dedykowany serwis internetowy www.europlate.org. Serwis ten był ważnym źródłem przy opisywaniu tablic rejestracyjnych z poszczególnych krajów. Osoby zainteresowane szczegółami zachęcamy do wstąpienia do Europlate i korzystania z ich nieocenionych zasobów informacyjnych (w tym ogromnej bazy zdjęć tablic rejestracyjnych wszystkich typów).

Życzę interesującej lektury

Zastępca Dyrektora Biura
Związku Powiatów Polskich

Grzegorz P. Kubalski

1. Tablice rejestracyjne Europy

1.1. Albania

Albania jest krajem, który kilka lat temu rozpoczął reformę systemu numeracji pojazdów – reforma zakończona została dopiero w roku 2012. System który zastąpił wcześniejszy, obowiązujący od 1995 roku, wszedł w życie 16 lutego 2011 roku.

Numer rejestracyjny pojazdu składa się z dwóch liter, trzech cyfr i ponownie dwóch liter. Zgodnie z dostępnymi informacjami zarówno litery, jak i cyfry będą miały znaczenie wyłącznie porządkowe. Oznacza to zerwanie z dotychczasową tradycją kodowania w pierwszych dwóch literach numeru rejestracyjnego miejsca rejestracji pojazdu. Stosowany krój znaków nawiązuje do wzorów niemieckich – w szczególności cyfra „0” ma charakterystyczne przecięcie obwodu umożliwiające łatwe jej odróżnienie od litery „O”. Między dwoma pierwszymi znakami a pozostałą częścią numeru rejestracyjnego znajduje się miejsce na wklejenie holograficznej naklejki bezpieczeństwa.

Tablica rejestracyjna ma na swoich krańcach, po obu stronach numeru rejestracyjnego niebieskie pasy. Lewy pasek zawiera w swojej górnej części dwugłowego albańskiego orła w kolorze białym, zaś w dolnej – międzynarodowy wyróżnik kraju (AL). Prawy pasek zawiera ostatnie dwie cyfry roku rejestracji pojazdu oraz kod regionalny. Brak jest powszechnie dostępnych informacji w jaki sposób będzie stosowany kod regionalny, gdyż na oficjalnych wzorach nie jest on wskazywany. Niebieski pasek z białym orłem zastąpił stosowany do tej pory czerwony pasek z czarnym orłem – nawiązujący bezpośrednio do herbu i flagi Albanii. Dookoła tablicy znajduje się ramka w kolorze czarnym.

Fot. Jednorzędowa tablica rejestracyjna wg wzoru stosowanego do roku 2010 przecięta na pół celem umieszczenia w miejscu przeznaczonym na tablice dwurzędowe.

Zachowane zostały niektóre odrębne typy tablic. Są to m.in.:

- ✓ tablice dyplomatyczne mające zielony numer seryjny i ramkę. Pierwsze dwa znaki numeru rejestracyjnego to „CD”. Ten typ tablicy ma tylko jedną literę w końcowym bloku;
- ✓ taksówki wyróżnia tablica rejestracyjna z literami w kolorze czerwonym, żółtym tłem i ramką w czerwonym kolorze. Numer rejestracyjny składa się z liter „AA” trzech cyfr i litery;
- ✓ tablice policyjne mają niebieskie znaki i niebieską ramkę. Środkowy blok cyfr liczy tylko trzy znaki.

Podkreślić należy, że w nowym albańskim wzorze wszystkie odrębne typy tablic mają pas z wyróżnikiem kraju i albańskim orłem w bieli.

| 1.2. Austria

Stosowany obecnie w Austrii system rejestracyjny pojazdów wszedł w życie w 1990 roku. Dzięki zwyczajom ukształtowanym w toku jego stosowania w Wiedniu po samym numerze rejestracyjnym możemy się przekonać, czy przed nami nie jedzie przypadkiem karawan...

Austriackie numery rejestracyjne składają się z kodu miejsca rejestracji oraz numeru porządkowego.

Fot. Austriacka tablica rejestracyjna pojazdu z dystryktu Hollabrunn (HL) w kraju związkowym Dolna Austria.

Kod miejsca rejestracji może być jedno lub dwuznakowy. Ten pierwszy przysługuje stolicom poszczególnych krajów związkowych (np. W – Wiedeń, S – Salzburg, I – Innsbruck); dwuliterowy kod dotyczy innych miast i dystryktów, przy czym jest on tworzony w nawiązaniu do nazwy miejsca rejestracji. W odróżnieniu od systemu polskiego na podstawie samego kodu miejsca rejestracji nie można zatem ustalić kraju związkowego, w którym pojazd jest zarejestrowany.

Część kodów została zarezerwowana dla pojazdów państw obcych oraz poszczególnych służb federalnych, np.:

- ✓ WD – korpus dyplomatyczny w Wiedniu;
- ✓ GK – korpus konsularny w Styrii;
- ✓ SK – korpus konsularny w Salzburgu;
- ✓ BP – Bundespolizei – Policja Federalna;
- ✓ BH – Bundesheer – Armia Federalna;
- ✓ PT – Post&Telekom Austria – pojazdy pocztowe.

Numery porządkowe nadawane są w kolejności wzrastającej przy założeniu, iż muszą mieć co najmniej trzy znaki, z których jeden musi być cyfrą i jeden literą. Maksymalna długość wynika z założenia, że całość numeru rejestracyjnego nie może być dłuższa niż 7 znaków. Oznacza to, że w stolicach krajów związkowych numery porządkowe mogą liczyć do 6 znaków, zaś w pozostałych – 5 znaków. Zazwyczaj pierwszym znakiem standardowych tablic jest liczba, a ostatnią – litera. W przypadku tablic personalizowanych zasada ta ulega odwróceniu. W praktyce utarło się, zwłaszcza w Wiedniu, że dla niektórych typów pojazdów wydawane są tablice o określonych dwóch końcowych literach numeru, np. BE – Bestattung – pojazdy pogrzebowe, FW – Feuerwehr – wozy strażackie, MA – Magistrat Wien – pojazdy komunalne

Wiednia, RK – Rotes Kreuz – pojazdy Czerwonego Krzyża. Numery porządkowe pojazdów dyplomatycznych i służb federalnych składają się wyłącznie z liczb.

Fot. Austriacka tablica rejestracyjna pojazdu z Wiednia.

Standardowo numer rejestracyjny jest pisany czarnymi znakami na białym tle. Z lewej strony znajduje się euro band z wyróżnikiem literowym kraju „A”. Między oznaczeniem miejsca rejestracji a numerem porządkowym umieszczany jest symbol graficzny, którym jest:

- ✓ herb odpowiedniego kraju związkowego – w przypadku tablic zwykłych pojazdów;
- ✓ federalny orzeł – w przypadku pojazdów zarejestrowanych przez urzędy federalne;
- ✓ łącznik – w przypadku pojazdów dyplomatycznych i konsularnych.

W systemie austriackim występują kilka tablic do celów specjalnych:

- ✓ tablice na niebieskim tle służą do jazd testowych. Wydawane są warsztatom i dealerom samochodowym;
- ✓ tablice na niebieskim tle z czerwonym paskiem na prawym końcu stanowią tablice tymczasowe;
- ✓ tablice na zielonym tle są tablicami eksportowymi.

1.3. Belgia

Ujednoczenie prawa w skali Unii Europejskiej przynosi niewątpliwie korzyści. Czasami jednak jego ofiarą padają utrwalone i interesujące zwyczaje. Tak się właśnie stało w przypadku belgijskich tablic rejestracyjnych. Unikalny w skali europejskiej sposób oznakowania pojazdów został zastąpiony z dniem 15 listopada 2010 roku tradycyjną tablicą z eurobandem.

Fot. Belgijskie tablice rejestracyjne pojazdu. Do listopada 2010 roku Belgia była jedynym dużym państwem europejskim stosującym tablice rejestracyjne małych rozmiarów.

Obecny schemat numeru rejestracyjnego składa się z cyfry, łącznika, trzech liter, łącznika i trzech cyfr. Pierwsza cyfra determinuje rodzaj tablicy: 1-7 oznacza tablicę standardową, 8 – tablicę pojazdu należącego do organizacji międzynarodowej (w szczególności oznaczenie takie posiadają pojazdy instytucji unijnych), 9 – tablicę personalizowaną (z oznaczeniem wg wyboru właściciela).

Trzyznakowa grupa ma co do zasady charakter oznaczenia porządkowego; określone kombinacje są jednak zastrzeżone dla pojazdów określonego typu, np. kombinacje zaczynające się od M oznaczają motocykle, zaczynające się od Q – przyczepy, kombinacja TXL oznacza taksówki lub limuzyny wynajmowane z szoferem, itd. Numer rejestracyjny zapisany jest czerwonymi znakami na białym tle. Z lewej strony znajduje się euroband z międzynarodowym wyróżnikiem kraju (B). Na tylnych tablicach rejestracyjnych nad pierwszym łącznikiem znajdują się wytłoczone stylizowane litery CV- od circulation-verkeer (ruch drogowy).

Fot. Belgijskie tablice rejestracyjne pojazdu. W praktyce tablice te umieszczane były często przez kierowców w ramkach wielkości standardowej tablicy rejestracyjnej. W wolnych polach umieszczano odpowiednio – wyróżnik państwa oraz wybrany element graficzny (np. logo producenta pojazdu).

Numer rejestracyjny pojazdów korpusu dyplomatycznego zaczyna oznaczenie CD i po łączniku pięciu znaków (dwóch liter i trzech cyfr).

W obowiązującym do 2010 roku systemie tablice rejestracyjne były przypisane nie do samochodu, lecz do właściciela; w konsekwencji wraz z wymianą samochodu właściciel prznosił ze starego samochodu na nowy dotychczasowe tablice. Co więcej – państwo dostarczało wyłącznie tylną tablicę rejestracyjną; przednia była wykonywana przez każdego zainteresowanego własnym staraniem. Usługę taką oferowały liczne punkty usługowe, np. w supermarketach. Oczywiście prowadziło to do bardzo zróżnicowanego wyglądu przednich tablic rejestracyjnych.

Fot. Belgijskie tablice rejestracyjne pojazdu. Do listopada 2010 roku Belgia była jedynym dużym państwem europejskim stosującym tablice rejestracyjne małych rozmiarów.

Numer rejestracyjny składał się z trzech liter i trzech cyfr, dostarczana przez państwo tablica tylna miała czerwone znaki na białym tle. Ze względu na jej niewielki format (zbliżony do wymiarów tablicy amerykańskiej) była ona zazwyczaj montowana na samochodzie na specjalnej tablicy, która z prawej strony miała na niebieskim tle w wieńcu gwiazd literę „B” (międzynarodowy wyróżnik Belgii), zaś z lewej zazwyczaj białe pole, reklamę dealera samochodowego lub inny element graficzny.

Niestety w ramach unijnej jednolitości wkrótce nie będziemy już mogli zobaczyć takiej tablicy.

1.4. Białoruś

Aktualnie obowiązujący system został wprowadzony w 2004 roku i w istotny sposób uprościł wcześniejszy system oparty na 25 (sic!) wzorach tablic.

Obecnie co do zasady białoruskie tablice rejestracyjne charakteryzują się czarnymi znakami na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z czterech cyfr po których znajdują się dwie litery, łącznik i kolejna cyfra. Używane są wyłącznie litery pojawiające się zarówno w alfabecie łacińskim, jak i cyrylicy (czyli: A, B, C, E, I, K, M, H, P, O, T, X). Miejsce rejestracji jest zdeterminowane przez końcową cyfrę. I tak – końcowa cyfra 1 oznacza Brześć, 2 – Witebsk, 3 – Homel, 4 – Grodno, 5 – region miński, 6 – Mogilew, 7 – Mińsk (miasto).

Fot. Standardowa białoruska tablica rejestracyjna. Schemat numeru rejestracyjnego zawierający cztery cyfry i dwie litery wskazuje na pojazd prywatny. Końcowa cyfra „3” oznacza, że pojazd jest zarejestrowany w rejonie Homla.

Z lewej strony numeru rejestracyjnego znajduje się – w górnej części białoruska flaga, w dolnej – międzynarodowy wyróżnik Białorusi – „BY”. Tablice rejestracyjne wydawane dla niektórych typów pojazdów mają odmienną kolejność znaków. Dla ciężarówek zaczynają się literą, następnie są cztery cyfry, kolejna litera, łącznik i kolejna cyfra, dla autobusów (wg niektórych źródeł również dla innych pojazdów służb publicznych) – zaczynają się dwiema literami, po których następują cztery cyfry, łącznik i kolejna cyfra.

Fot. Białoruska tablica rejestracyjna. Pojazd zarejestrowany w rejonie Brześcia.

Od tej zasady wyjątek stanowią pojazdy korpusu dyplomatycznego – mają one białe litery na czerwonym tle, zaś numer rejestracyjny składa się z oznaczenia „CD” i następujących po nim czterech cyfr, łącznika i kolejnej, piątej cyfry (odnoszącej się analogicznie do miejsca rejestracji pojazdu).

Warto dodać, że przed rokiem 2004 tablice rejestracyjne pojazdów należących do podmiotów krajowych miały czerwone znaki na białym tle, pojazdy będące w dyspozycji MSW – białe znaki na czerwonym tle, zaś pojazdy zarejestrowane przez podmioty zagraniczne (zarówno osoby prawne, jak i osoby fizyczne – cudzoziemców) czarne znaki na żółtym tle. W tym ostatnim przypadku numer rejestracyjny składał się z wyróżnika literowego (jedno lub dwuliterowego) oraz czterech cyfr. Wyróżnik zależał od typu właściciela pojazdu.

I tak:

- ✓ „CD” oznaczało samochody przedstawicielstw dyplomatycznych;
- ✓ „CC” – samochody przedstawicielstw konsularnych;
- ✓ „T” – samochody personelu technicznego ambasad, konsulatów i innych placówek;
- ✓ „K” – samochody akredytowanych przedstawicieli mediów zagranicznych;
- ✓ „M” – samochody zagranicznych banków i firm działających na Białorusi;
- ✓ „P” – samochody osób prawnych obcych państw i bezpaństwowców.

1.5. Bośnia i Hercegowina

Obecny system oznakowania pojazdów w Bośni i Hercegowinie nie jest szczególnie interesujący. Tablice rejestracyjne w quasi-europejskim stylu zawierają numer o wyłącznie porządkowym znaczeniu.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu pochodzącego z Bośni i Hercegowiny. Aktualnie obowiązujący wzór nie koduje żadnych informacji – ani o typie pojazdu, ani o dokładnym miejscu jego rejestracji.

Obecnie wydawane numery rejestracyjne zawierają dwie litery i pięć cyfr pogrupowanych zgodnie z następującym schematem: litera, dwie cyfry, myślnik, litera, myślnik, trzy cyfry. Schemat ten został wprowadzony 28 września 2009 roku po wyczerpaniu wcześniejszego, w którym występowała jedna litera (w środku), a przed nią i za nią znajdowały się grupy liczące po trzy cyfry. W numerach rejestracyjnych używane są wyłącznie te litery, które mają identyczny wygląd zarówno w alfabecie łacińskim, jak i cyrylicy – tj. A, E, O, J, K, M, T.

Wszystkie znaki mają charakter porządkowy – w numerze nie jest zakodowane ani miejsce rejestracji pojazdu, ani okres kiedy ta rejestracja nastąpiła.

Numer rejestracyjny na tablicy rejestracyjnej jest zapisany czarną czcionką na białym tle. Z lewej strony występuje – nawiązujący do unijnego eurobandu – niebieski pasek z międzynarodowym oznaczeniem kodowym Bośni i Hercegowiny w dolnej części (BIH). Co oczywiste na pasku nie znajduje się unijny wieniec z gwiazd.

1.6. Bułgaria

Bułgaria ma dość przejrzysty system nadawania numerów rejestracyjnych – choć obok standardowego systemu funkcjonują jeszcze trzy przysługujące poszczególnym kategoriom pojazdów.

Standardowe numery rejestracyjne w Bułgarii składają się z jedno- lub dwuliterowego kodu prowincji, w której nastąpiło zarejestrowanie pojazdu, czterech cyfr i jedno- lub dwuliterowego kodu serii.

Co do zasady danej prowincji przypisana jest jedna kombinacja literowa. Wyjątkiem jest Sofia, gdzie wobec wyczerpania serii „C” (pamiętajmy, że w cyrylicy litera ta ma wartość fonetyczną „s”) przyznana została w 2006 roku „CA”. Jednoliterowa ostatnia grupa używana jest na tablicach motocyklowych i na niektórych starszych pojazdach. Przyczepy mają tą grupę dwuliterową, przy czym pierwszą literą jest zawsze „E”. Począwszy od 1992 roku stosowane są wyłącznie litery mające taki sam wygląd w cyrylicy i alfabecie łańskim (niezależnie od ich wartości fonetycznej). W konsekwencji na tablicach rejestracyjnych można spotkać: A, B, E, K, M, H, O, P, C, T, Y, X.

Fot. Standardowa bułgarska tablica rejestracyjna pojazdu.

Standardowa tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle; z lewej strony znajduje się euroband z międzynarodowym wyróżnikiem Bułgarii („BG”). Na tablicy rejestracyjnej dwurzędowej poszczególne części numeru rejestracyjnej umieszczone są odmiennie – w pierwszym rzędzie obie grupy liter, w drugiej – grupa cyfr.

Występują alternatywne systemy numeracji dla określonych pojazdów. Pierwszy z nich składa się z dwóch trzycyfrowych grup rozdzielonych pojedynczą literą. Litera „T” oznacza tablice tranzytowe wydawane na przejazd niezarejestrowanego pojazdu przez Bułgarię, „H” – tablice dla pojazdów nowych jeszcze nie zarejestrowanych, „B” – tablice dealerskie. Tablice te mają czarne znaki na białym tle, zaś z prawej strony znajduje się czerwony pasek z oznaczonym terminem upływu ważności tablicy.

Odrębny system numeracji – od 2006 roku – mają pojazdy wojskowe i Obrony Cywilnej. Te pierwsze mają numer rejestracyjny złożony z liter „BA” i sześciu cyfr; te drugie – oznaczenie „CP” i sześć cyfr. Z lewej strony obu typów tablic znajduje się niebieski pasek.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają tablice rejestracyjne o białych znakach na czerwonym tle. Na początku tablicy występuje grupa literowa („C” – korpus dyplomatyczny, „CC” – korpus konsularny, „CT” – inny personel przedstawicielstw państw obcych) i czterocyfrowa liczba, w której pierwsze dwie cyfry oznaczają państwo (01 oznacza Wielką Brytanię, Polska ma numer 64), zaś dwie kolejne – numer kolejny pojazdu przynależnego do danej misji dyplomatycznej. Dwie małe cyfry w prawym dolnym rogu oznacza termin wygaśnięcia ważności tablicy rejestracyjnej.

Pojazdy należące do cudzoziemców i sprowadzone do Bułgarii na określony czas mają wydawane tablice rejestracyjne z białymi znakami na niebieskim tle. Pierwsze dwa znaki to „XX” po których następuje czterocyfrowa liczba. W prawym dolnym rogu znajduje się zapisana mniejszymi znakami dwucyfrowa liczba wskazująca na termin upływu ważności tablicy.

1.7. Chorwacja

Cechą charakterystyczną dla Chorwacji jest funkcjonowanie papierowych tablic dealerskich.

Numery rejestracyjne samochodów w Chorwacji składają się z dwuliterowego kodu oznaczającego miejsce rejestracji (żupanję, np. DU oznacza Dubrownik, SB – Slavonski Brod, SK – Sisak, ZD – Zadar) oraz pięciznakowego numeru porządkowego. Numer porządkowy może składać się z czterech cyfr i litery lub trzech cyfr i dwóch liter.

Na tablicy rejestracyjnej numer wypisany jest czarnymi literami na białym polu, przy czym między pierwszymi dwoma literami a resztą numeru znajduje się herb Chorwacji.

Warto dodać, że herb Chorwacji jest nietypowy – składa się on bowiem z głównego pola przedstawiającego czerwono-białą szachownicę (šahovnica) ukoronowanego ułożonymi w łuk pięcioma małym tarczami z herbami pięciu historycznych krain, z których Chorwacja się składa (Chorwacji właściwej – złotej gwiazdy nad srebrnym półksiężycem w jasnoniebieskim polu, Raguzy – dwa czerwone pasy w ciemnoniebieskim polu, Dalmacji – trzy złote głowy lampartów w jasnoniebieskim polu, Istrii – złotej kozy z czerwonymi rogami kopytami w polu niebieskim, Slawonii – czarna kuna z białym podbrzuszem na czerwonym pasie między dwoma białymi pasami, pod złotą gwiazdą, na błękitnym polu).

Fot. Chorwacka tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w dystrykcie Daruvar (DA). Chorwacja jest jednym z nielicznych państw europejskich, które na tablicy rejestracyjnej mają umieszczony herb państwa.

Prawo chorwackie przewiduje kilka typów specjalnych tablic rejestracyjnych. I tak:

- ✓ tablice pojazdów należących do obcokrajowców na stałe zamieszkałych w Chorwacji, organizacji międzynarodowych oraz pojazdów tymczasowo zarejestrowanych mają zielone znaki na białym tle;
- ✓ tablice pojazdów ponadnormatywnych (dla części sieci drogowej) mają czerwone znaki na białym tle;

- ✓ pojazdy policyjne mają numery rejestracyjne złożone z sześciu cyfr, przy czym pierwsze trzy cyfry oznaczają departament, do którego przynależy dany pojazd. Numer na tablicy rejestracyjnej jest zapisywany w dwóch trzycyfrowych grupach rozdzielonych herbem Chorwacji, niebieskimi znakami na białym tle;
- ✓ pojazdy wojskowe mają identyczny system numeracji jak pojazdy cywilne, z zastrzeżeniem, że pierwsza dwuliterowa grupa nie oznacza miejsca rejestracji, lecz ma zawsze postać HV (Hrvatska vojska). Tablice mają czarne znaki na żółtym tle;
- ✓ pojazdy dyplomatyczne mają żółte znaki na niebieskim tle. Numer rejestracyjny składa się z trzycyfrowego kodu oznaczającego państwo, litery oznaczającej status pojazdu (A – korpus dyplomatyczny, C – korpus konsularny, M – personel techniczny) oraz cyfrowego numeru porządkowego.

W Chorwacji funkcjonują papierowe tablice tymczasowe – przyklejane w prawym rogu szyby tylnej i przedniej. Numer składa się z literowego kodu miasta i pięciu cyfr podzielonych na dwie grupy. Między literowym kodem a cyframi znajduje się herb Chorwacji. Tablice takie mogą być używane przez okres pięciu dni od dnia nabycia pojazdu od dealera samochodowego.

| 1.8. Cypr

Cypryjskie tablice rejestracyjne w swojej postaci są bardzo podobne do tablic brytyjskich – zarówno wielkością, krojem, jak i barwą (przednia tablica ma białe tło, tylna – żółte). Jest to w pełni zrozumiałe ze względów historycznych – w 1878 roku Cypr stał się protektoratem brytyjskim, zaś w 1925 Cypr stał się kolonią Korony.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Cypru. Format wprowadzony w 2004 roku.

Źródło: pl.wikipedia.org

Obecny system numeracji wprowadzony został w 1973 roku. Numery rejestracyjne składają się z trzech liter i trzech cyfr (czasami pomijane są zera, jeśli występują jako pierwsze cyfry). Numery mają charakter wyłącznie porządkowy – nie kodują ani miejsca, ani czasu rejestracji (choć ten ostatni można ustalić w związku z sekwencyjnym wydawaniem numerów rejestracyjnych).

Począwszy od 2003 roku tablice rejestracyjne mogą mieć euroband z międzynarodowym wyróżnikiem kraju – „CY”.

Występują specjalne typy tablic rejestracyjnych:

- ✓ tablice przyczep (ciężarowych) różnią się od standardowych postacią numeru rejestracyjnego. Składa się on z pięciu cyfr i liter „CT”;

- ✓ tablice pojazdów służb publicznych (w tym tablice taksówek) różnią się od standardowych tylko tym, że ich numer rejestracyjny składa się z czterech liter i trzech cyfr – pierwszą literą jest zawsze „T”. Dodać należy, że autobusy i pojazdy ciężarowe służb publicznych (służb świadczących usługi publiczne) mają dodatkową tablicę obok tablicy rejestracyjnej. Ma ona białe znaki na niebieskim tle. Stosowane kombinacje znaków to: ΦΔΧ - Φορτηγό Δημοσίας Χρήσης (ciężarówka służb publicznych) i ΛΔΧ - Λεωφορείο Δημοσίας Χρήσης (autobus służb publicznych);
- ✓ tablice dyplomatyczne również mają białe tło na tablicy przedniej i żółte – na tablicy tylnej. Numer rejestracyjny składa się z dwóch cyfr (oznaczających przynależność państwową) liter „CD” oraz cyfry – numeru porządkowego pojazdu danego państwa;
- ✓ tablice dealerskie mają czerwone znaki na białym tle. Numer rejestracyjny składa się ze słowa ΔΟΚΙΜΗ (test) po którym następują dwie liczby rozdzielone łącznikiem. Pierwsza z nich oznacza dealera, druga – jest numerem porządkowym tablicy u danego dealera;
- ✓ tablice pojazdów przeznaczonych do wynajmowania mają czarne znaki na czerwonym tle. Numery rejestracyjne składają się z czterech liter i trzech cyfr, przy czym pierwszą literą jest zawsze „Z”.

Należy pamiętać, że północną część wyspy de facto zajmuje Turecka Republika Północnego Cypru – uznawana wyłącznie przez Turcję. Podmiot ten wydaje własne tablice rejestracyjne. Mają one czcionkę i kolor tła taki sam jak tablice cypryjskie; różnią się brakiem eurobandu (choć można spotkać się z wzorami nawiązującymi do eurobandu) oraz czerwoną obwódką. Numery rejestracyjne składają się z dwóch liter i trzech cyfr. Niektóre specjalne typy tablic są również wzorowane na tablicach cypryjskich, np. tablice pojazdów przeznaczonych do wynajmu, czy też tablice taksówek. Pojazdy rządowe mają numery rejestracyjne złożone z 3 liter i 3 cyfr. Pojazdy dyplomatyczne mają z kolei numer rejestracyjny złożony z liter „CD”, dwóch liter i trzech cyfr. Tło tych tablic jest zielone, znaki są czarne.

Odrębny system rejestracyjny mają obszary Brytyjskiej Niezależnej Bazy Wojskowej. Z punktu widzenia prawa międzynarodowego są to terytoria zamorskie Wielkiej Brytanii. Na terenie Cypru (jako wyspy) funkcjonują dwie takie bazy – Akrotiri i Dhekelia. Pojazdy tam zarejestrowane mają numery złożone z liter SBAA (Sovereign Base Area) i cyfr stanowiących numer porządkowy pojazdu.

1.9. Czarnogóra

Niewielka nadadriatycka Czarnogóra w ostatnim czasie wprowadziła nowy wzór tablic rejestracyjnych. Wbrew panującym trendom dalej pozwalają one na poznanie herbu Czarnogóry – dwugłowego orła dynastii Petrovic-Njegos.

Numery rejestracyjne pojazdów w Czarnogórze składają się z sześciu lub siedmiu znaków. Pierwsze dwa znaki stanowią literowy kod miejsca rejestracji, np. PG oznacza pojazd zarejestrowany w stolicy Czarnogóry Podgoricy, zaś UL – Ulcinj, znanym miejscu wakacyjnych wyjazdów (znajduje się tam najdłuższa piaszczysta plaża na bałkańskim wybrzeżu Adriatyku).

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w stolicy kraju – Podgoricy, o czym świadczy kod literowy PG.

Dalsza część numeru rejestracyjnego ma charakter porządkowy i zgodnie z obecnym wzorem składa się z dwóch liter i kilku cyfr. I tak:

- ✓ dwie litery i następujące po nich dwie cyfry są stosowane na tablicach motocyklowych;
- ✓ dwie litery i następujące po nich trzy cyfry są stosowane na tablicach samochodowych;
- ✓ trzy cyfry i następujące po nich dwie litery są stosowane na tablicach przyczep.

Tablica rejestracyjna ma białe tło z czarnymi znakami. Z lewej strony znajduje się niebieski pasek – nawiązujący swoim kształtem do eurobandu – z międzynarodowym wyróżnikiem Czarnogóry (MNE) w dolnej części.

Między wyróżnikiem terytorialnym a pozostałą częścią numeru rejestracyjnego umieszczony jest w czerwonym (nawiązującym do tła flagi) kole herb Czarnogóry, którym jest dwugłowy złoty orzeł w koronie, z berłem w łapie prawej i jabłkiem królewskim w łapie lewej. Na piersi orła znajduje się tarcza sercowa z kroczącym złotym lwem. Herb w takim kształcie był już używany od czasu dynastii Petrovic-Njegos, choć poszczególne jego elementy mają znacznie starszą genezę.

Pojazdy policyjne mają tablicę o niebieskim tle, zaś wojskowe – zielonym.

Pojazdy korpusu dyplomatycznego mają odrębny format numerów i tablic rejestracyjnych – bez kodu miejsca rejestracji i herbu Czarnogóry. Numer rejestracyjny składa się z dwóch cyfr oznaczających państwo rejestracji, litery oraz trzech cyfr identyfikujących konkretny pojazd.

Tablica rejestracyjna jest biała z żółtymi znakami.

| 1.10. Czechy

W Czechach nowy system oznaczania pojazdów został wprowadzony w 2001 roku. Począwszy od maja 2004 roku zwykłe tablice rejestracyjne mają z lewej strony standardowy dla tablic rejestracyjnych krajów Unii Europejskich niebieski pasek

z wieńcem dwunastu gwiazd w części górnej i wyróżnikiem państwa (CZ) w dolnej części. W dalszej części tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle.

Oznaczenie składa się z jednej cyfry, następującej po nim litery oznaczającej kraj (jednostkę podziału terytorialnego Czech, np. litera A oznacza Miasto Pragę, T – kraj morawsko-śląski) rejestracji pojazdu, a następnie pięciu cyfr, przy czym po trzech pierwszych znakach znajduje się przerwa (NLN NNNN). Po wyczerpaniu puli liczbowej przyjmuje się, że druga z występujących cyfr zostanie zastąpiona przez kolejne litery alfabetu.

Na tablicy tylnej w przerwie między grupą pierwszych trzech a kolejnych czterech znaków przyklejane są – jedna nad drugą – dwie naklejki: naklejkę ważności badania technicznego (na górze, czerwona) i naklejkę badania emisji spalin (na dole, zielona).

Fot. Czeska tylna tablica rejestracyjna. Wyraźnie widoczne dwie naklejki oznaczające, że pojazd przeszedł okresowe badanie techniczne i badanie spalin.

W Czechach wydawanych jest kilka rodzajów tablic specjalnych:

- ✓ Tablice przedstawicielstw dyplomatycznych. Znaki na tych tablicach są niebieskie na białym tle; schemat oznaczania składa się z dwóch bloków – pierwszego złożonego z trzech cyfr, drugiego – zawierającego litery „CD” i dwie kolejne cyfry.
- ✓ Tablice pojazdów zabytkowych. Mają z lewej strony euro band, numer rejestracyjny składa się z dosuniętej do lewej strony tablicy litery „V” oraz czterocyfrowej liczby – dosuniętej do prawej strony.
- ✓ Tablice eksportowe. Nie posiadają one eurobandu, oznaczenie składa się z dwóch grup znaków – w pierwszej znajduje się cyfra, litera oznaczająca kraj rejestracji i kolejna cyfra, w drugiej znajdują się dwie cyfry i litera „E”. Z prawej strony znajduje się wydzielony obszar – tabela z białymi znakami na czerwonym tle. Służy on do oznaczania terminu utraty ważności – roku i miesiąca. Oznaczenie następuje poprzez przebicie odpowiednich pól.
- ✓ Tablice Sił Zbrojnych. Tablice te mają czarne znaki na białym tle. Oznaczenie składa się z dwóch grup znaków – w pierwszej znajdują się trzy cyfry, w drugiej cztery cyfry rozdzielone myślnikiem na dwie grupy znaków po dwa. Tablice rejestracyjne tego typu nie mają euro bandu.

Jako ciekawostkę można dodać, że w starym systemie, obowiązującym do 2001 roku kolor tablicy rejestracyjnej był uzależniony od podmiotu, na który zarejestrowany został pojazd. Pojazdy osób fizycznych miały tło białe; pojazdy przedsiębiorstw (osób prawnych) – żółte. Wyróżnione też były pojazdy zarejestrowane przez cudzoziemców – miały żółte litery na błękitnym tle.

1.11. Dania

Niewiele krajów świata zdecydowało się na wydawanie – niektórych przynajmniej typów – tablic rejestracyjnych z dwukolorowym tłem. Przykładem takiego państwa jest Dania. Specyfiką tutejszego systemu jest również przypisanie poszczególnych serii numerów rejestracyjnych do określonej kategorii pojazdów.

Numer rejestracyjny pojazdu w Danii składa się z dwóch liter i nie więcej niż pięciu cyfr. Litery mają charakter porządkowy (nie są powiązane z miejscem rejestracji pojazdu). Kody cyfrowe są seriami przypisane do poszczególnych typów pojazdów. I tak:

1. tablice trzycyfrowe:
 - 1) 001 – 699 – duże motorowery,
 - 2) 700 – 999 – traktory podlegające obowiązkowi rejestracji;
2. tablice czterocyfrowe:
 - 1) 1000 – 2999 – przyczepy,
 - 2) 5000 – 5399 – tablice próbne dla samochodów,
 - 3) 5400 – 5499 – tablice próbne dla motocykli,
 - 4) 5500 – 9999 – przyczepy (z kombinacjami literowymi do UZ) lub małe motorowery (kombinacje literowe od VB);
3. tablice pięciocyfrowe:
 - 1) 10000 – 18999 – motocykle,
 - 2) 19000 – 19499 – traktory,
 - 3) 19500 – 19999 – motocykle dostawcze,
 - 4) 20000 – 59999 – zwykłe pojazdy,
 - 5) 60000 – 75999 – zwykłe pojazdy z tablicami dwuwierszowymi,
 - 6) 76000 – 76999 – pojazdy dyplomatyczne ambasad,
 - 7) 77000 – 77999 – pojazdy dyplomatyczne organizacji międzynarodowych,
 - 8) 78000 – 87999 – ciężarówki z tablicami dwuwierszowymi,
 - 9) 88000 – 97999 – ciężarówki,
 - 10) 98000 – 99699 – taksówki, limuzyny wynajem razem z kierowcą, itp.
 - 11) 99700 – 99999 – taksówki, limuzyny wynajem razem z kierowcą, itp. z tablicami dwuwierszowymi.

Numery rejestracyjne ujęte w powyższym schemacie mogą być umieszczone co do zasady na tablicy w jednej z trzech wersji kolorystycznych:

- ✓ białe tło, czerwona obwódka, czarne znaki – pojazdy przeznaczone do użytku prywatnego;
- ✓ żółte tło, czarna obwódka, czarne znaki – pojazdy przeznaczone do użytku komercyjnego. Rejestracja na żółtych tablicach następuje na okres pięciu lat z możliwością przedłużenia;
- ✓ żółto-białe tło, czarne znaki (w przypadku tablic jednorzędowych kod literowy na tle żółtym, kod liczbowy na tle białym; w przypadku tablic dwurzędowych – żółty pas z lewej strony) – ciężarówki o całkowitej masie własnej

nie przekraczającej 4 ton zarejestrowane do użytku prywatnego lub użytku mieszanego (prywatnego i komercyjnego).

W przypadku, gdy tylna tablica rejestracyjna jest zasłonięta (np. przez stojak do przewozu rowerów) wydawana jest dodatkowa tablica z czerwonymi znakami, która to musi być umieszczona z tyłu pojazdu w widocznym miejscu.

Pojazdy dyplomatyczne mają tablice rejestracyjne z niebieskim tłem i białymi znakami.

W roku 2009 wprowadzona została możliwość uzyskania tablicy rejestracyjnej z tradycyjnym eurobandem z międzynarodowym wyróżnikiem Danii („D”) pod wieńcem gwiazd. W odróżnieniu od wielu innych państw przewidziana jest możliwość wydania tablic dyplomatycznych z eurobandem.

W Danii stosowane są również specjalne typy tablic rejestracyjnych. Są to:

- ✓ Tablice eksportowe. Wydawane przede wszystkim osobom nie mającym miejsca zamieszkania w Danii, a zamierzającym wywieźć pojazd poza granice kraju. Tablice takie mają białe tło, czerwoną obwódkę i czarne znaki. Numer rejestracyjny składa się wyłącznie z cyfr. W miejscu, gdzie na standardowych tablicach znajduje się kod literowy, znajduje się czerwone pole z białymi cyframi oznaczającymi rok wygaśnięcia ważności tablicy.
- ✓ Tablice domu królewskiego. Pojazdy te mają tablice rejestracyjne z czarnym tłem, na którym widnieje korona królewska i dwu- lub trzycyfrowy numer porządkowy. Wyjątkiem jest oficjalny pojazd monarchy, który ma białe tło tablicy i koronę królewską bez żadnego numeru.
- ✓ Tablice sił zbrojnych. Na czarnym tle umieszczony jest emblemat określonego typu sił zbrojnych (armia, marynarka, lotnictwo) i numer rejestracyjny składający się z dwóch cyfr, kropki i kolejnych trzech cyfr.
- ✓ Tablice pojazdów straży pożarnej. Z białym tłem, na którym znajduje się oznaczenie literowe (jedna litera) i oznaczenie cyfrowe rozdzielone emblematem straży pożarnej.
- ✓ Tablice pojazdów lotnisk. Z czerwonym tłem i białymi znakami.

1.12. Estonia

Estonia jest jednym z nielicznych państw, które nie tylko wydają prócz tablic rejestracyjnych standardowej wielkości również tablice o wymiarach amerykańskich, ale tablice te mają odrębny wyróżnik literowy.

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów samochodowych składają się z trzech cyfr i trzech liter, przy czym pierwsza litera oznacza miejsce rejestracji (np. A i B oznacza Tallin, podczas gdy T – Tartu). Pierwsza litera Z oznacza właśnie pojazd mający tablicę rejestracyjną amerykańskiego formatu. Tablice takie mają tylko dwie cyfry poprzedzające. Przyczepy miały numery złożone z trzech cyfr i dwóch liter,

obecnie ze względu na wyczerpanie puli numerów mają numery o strukturze takiej samej jak pojazdy samochodowe. Motocykle w numerze rejestracyjnym mają dwie cyfry i dwie litery.

Wszystkie wymienione numery na tablicach rejestracyjnych zapisane są czarnymi znakami na białym tle. Z lewej strony znajduje się typowy euroband z międzynarodowym wyróżnikiem Estonii – EST.

Numery tymczasowe (tranzytowe) składają się z rozdzielonych łącznikiem: dwóch liter (pierwsza z nich identyfikuje miejsce rejestracji) i czterech cyfr. Tablica ma w tym przypadku czerwone znaki na białym tle.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w prowincji Harju ze stolicą w Tallinie.

Specjalne tablice rejestracyjne przysługują:

- ✓ zagranicznym rezydentom. Tablice rejestracyjne ich pojazdów mają czarne znaki na żółtym tle. Numer rejestracyjny ma standardową postać (trzy cyfry i trzy litery), jednakże pierwsze dwie litery to EE;
- ✓ pojazdom wojskowym. Mają one tablice z białymi znakami na czarnym tle;
- ✓ korpusowi dyplomatycznemu. Numer rejestracyjny składa się z dwóch liter (CD – korpus dyplomatyczny, AT – attaché) i czterech cyfr, przy czym pierwsze dwie identyfikują państwo, do którego pojazd należy. Tablice mają białe znaki na niebieskim tle. Prywatne pojazdy ambasadorów mają litery CMD i trzy znaki przy czym pierwsze dwa identyfikują państwo.

1.13. Finlandia

Liczba pojazdów zarejestrowanych w Finlandii pozwala na stosowanie względnie krótkich numerów rejestracyjnych. Nie wpływa to jednak na liczbę typów tablic rejestracyjnych, których – przy uwzględnieniu wszystkich wariantów wymiarów – jest 28.

Fot. Fińska tablica rejestracyjna pojazdu.

Numer rejestracyjny pojazdu w Finlandii składa się z dwóch lub trzech liter, po których następuje liczba – co najwyżej trzycyfrowa, przy czym liczba ta nie może zaczynać się od cyfry 0; podobnie 0 nie może być jedyną cyfrą w liczbie. Obecnie kod literowy nie nawiązuje do miejsca rejestracji, natomiast niektóre litery zostały

zastrzeżone dla określonych typów pojazdów. I tak: pojazdy zabytkowe mają numery rejestracyjne zaczynające się od litery M, zaś przyczepy – od liter P lub W. Numery rejestracyjne motocykli – począwszy od jesieni 2008 roku – mają odwrotną kolejność – najpierw występuje co najwyżej trzycyfrowa liczba, a następnie dwie lub trzy litery. W przypadku tablic jednorzędowych między literami a cyframi używany jest myślnik – charakteryzujący się jednak bardzo małą długością (na niektórych tablicach rejestracyjnych przybiera on wręcz postać kropki).

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle. Posiadają one euroband z międzynarodowym wyróżnikiem Finlandii (FIN), jednakże na wniosek może zostać wydana tablica rejestracyjna bez unijnego paska. Co ciekawe – istnieje możliwość wydania tablicy w starym stylu (białe znaki na czarnym tle z białą obwódką). Tablicę taką mogą otrzymać pojazdy, w odniesieniu do których spełnione są sumarycznie trzy warunki:

1. Pojazd był już niegdyś zarejestrowany na tablicy tego typu.
2. Posiadany wówczas numer rejestracyjny nie został przyznany żadnemu innemu pojazdowi, jak również nie zaczynał się od litery M.
3. System informatyczny o pojazdach w Finlandii posiada informację o poprzednim numerze rejestracyjnym.

W Finlandii obowiązkowi rejestracji podlegają skutery śnieżne. Mają one numer rejestracyjny (dwie lub trzy litery i co najwyżej trzycyfrowa liczba) uwidoczniony na żółtej tablicy rejestracyjnej z czarnymi znakami i taką obwódką. Identyczne kolory tablicy, ale numer rejestracyjny zapisany w odwrotnej kolejności mają traktory i inne pojazdy o charakterze maszyn roboczych. Na takich tablicach nie stosuje się eurobandu.

Wśród specjalnych typów tablic rejestracyjnych wymienić należy:

- ✓ tablice eksportowe charakteryzujące się czerwonym paskiem z prawej strony tablicy na którym białymi znakami zapisany jest miesiąc (w górnej części) i rok (w dolnej części) wygaśnięcia rejestracji. Numer rejestracyjny składa się z jednej litery i cyfry – nie więcej niż czterocyfrowej w przypadku pojazdów samochodowych i nie więcej niż dwucyfrowej w przypadku motocykli;
- ✓ tablice tymczasowe dealerskie mają żółte tło z czarnymi znakami i czarną obwódką. Z lewej strony tablicy znajduje się zapisane pionowo słowo KOE („Test”). Numer rejestracyjny składa się z litery i co najwyżej trzycyfrowej liczby. Wydawane są na potrzeby przedsiębiorstw;
- ✓ tablice tymczasowe mają białe tło z czerwonymi znakami. Numer rejestracyjny składa się z dwóch znaków i czterocyfrowej liczby;
- ✓ tablice pojazdów dyplomatycznych mają niebieskie tło z białymi znakami i białą obwódką. Numer rejestracyjny w przypadku personelu dyplomatycznego składa się z oznaczenia „CD” i co najwyżej czterocyfrowej liczby, zaś w przypadku personelu techniczno-administracyjnego ambasad – z oznaczenia „C” i co najwyżej pięciocyfrowej liczby.

Warto dodać, że samochód Prezydenta Finlandii zamiast alfanumerycznej tablicy rejestracyjnej ma tablicę z herbem Finlandii.

1.14. Francja

Francja znajduje się w grupie tych krajów, które postanowiły zmienić gruntownie system oznaczania pojazdów. Nowy wszedł w życie w 2009 roku.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna z Francji. Na zdjęciu rejestracja z regionu Szampania-Ardeny. Każdy z regionów ma swoje własne logo uwidaczniane w prawym górnym rogu tablicy. Numer w prawym dolnym rogu tablicy oznacza numer departamentu, w którym pojazd jest zarejestrowany.

Obecnie we Francji numery rejestracyjne pojazdów składają się z dwóch liter, łącznika, trzech cyfr, łącznika i ponownie dwóch liter. W odróżnieniu od poprzednio stosowanego systemu wszystkie znaki mają charakter porządkowy (nie jest w nich zakodowane miejsce rejestracji, czy – jak w Wielkiej Brytanii – data rejestracji). Rozstrzygnięcie takie jest konsekwencją założenia, że dany numer rejestracyjny jest przypisany trwale do konkretnego pojazdu i nie ulega zmianie w przypadku zmiany właściciela pojazdu. Przyjęte zostało, iż numery rejestracyjne zaczynające się od liter „WW” oznaczają tablice eksportowe/importowe.

Fot. Francuska tablica rejestracyjna pojazdu. Na zdjęciu rejestracja z regionu Nord-Pas-de-Calais.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle – tak z przodu, jak i z tyłu pojazdu. Jest to istotna zmiana w stosunku do wcześniej obowiązującego systemu, w którym tylna tablica rejestracyjna miała tło żółte. Z lewej strony tablicy znajduje się euroband. Dopuszczono natomiast, by z prawej strony znalazł się niebieski pasek z numerem departamentu w dolnej części (we Francji wszystkie departamenty prócz nazwy posiadają swój numer) i logo regionu, do którego przynależy dany departament, w górnej części. Numer departamentu uwidaczniany na tablicy rejestracyjnej jest swobodnie wybierany przez właściciela pojazdu – nie musi to być numer odpowiadający jego miejscu zamieszkania.

Fot. Francuska tablica rejestracyjna pojazdu. Na zdjęciu rejestracja z regionu Górna Normandia.

W przypadku pojazdów zabytkowych dopuszczono, by ich tablice rejestracyjne miały białe znaki na czarnym tle.

Fot. Francuska tablica rejestracyjna pojazdu. Na zdjęciu rejestracja z regionu Środkowe Pireneje.

W nowym systemie funkcjonują również tymczasowe tablice rejestracyjne o srebrnych znakach na czerwonym tle. Tablice te mają datę wygaśnięcia zamiast regionalnego paska ze swojej prawej strony (choć są tu pewne wyjątki). W nowym systemie zniesiono specjalne tablice rejestracyjne dla określonych kategorii pojazdów (np. policji, czy sił zbrojnych).

Fot. Tymczasowa tablica francuska. Z cyfr z prawej strony tablicy wnioskować można, że była ona ważna do lipca 2012 r.

Wyjątek został uczyniony dla pojazdów dyplomatycznych – ich numer rejestracyjny składa się z liczbowego kodu danej ambasady lub organizacji międzynarodowej, liter oznaczających status dyplomatyczny (CMD – ambasador, CD – członek korpusu dyplomatycznego, C – korpus konsularny, K – administracyjny i techniczny personel przedstawicielstw dyplomatycznych).

1.15. Grecja

Standardowe greckie tablice rejestracyjne nie odbiegają zbyt od wyglądu polskich tablic rejestracyjnych. Czasami możemy jednak dostrzec tablicę, która nie tylko inaczej wygląda, ale numer rejestracyjny jest na niej zapisany... alfabetem greckim. Uważajmy zwłaszcza na pojazdy z rejestracją E.A. lub ΕΛ.ΑΣ. Odrębny system rejestracji pojazdów obowiązuje na Górze Athos.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w Atenach. Pojazdy zarejestrowane w stolicy Grecji mają numery rejestracyjne zaczynające się od kodów IB, IE, IZ, IH, IK (widoczny na zdjęciu), IM, IO, IP, IT, IY. W tle tablicy widoczne znaki zabezpieczające.

Numery rejestracyjne standardowych pojazdów w Grecji składają się z trzech liter po których następuje liczba czterocyfrowa (tablice samochodowe) lub nie więcej niż trzycyfrowa (tablice motocyklowe). W bloku liter stosuje się wyłącznie litery o wyglądzie identycznym z literami alfabetu łacińskiego – używane jest zatem jedy-

nie 14 liter (w kolejności wynikającej z greckiego alfabetu: A, B, E, Z, H, I, K, M, N, O, P, T, Y, X). Litery oznaczają dystrykt, w którym pojazd został zarejestrowany. Co do zasady dystrykt jest określony przez pierwsze dwie litery, a trzecia ma charakter porządkowy.

Przykładowo: numery zaczynające się od liter AN oznaczają pojazdy zarejestrowane w prefekturze Lasithi, której stolicą jest Agion Nikolaos.

W niektórych przypadkach określone trzyliterowe kombinacje przypisywane są do określonego typu pojazdów niezależnie od ich przynależności terytorialnej, ewentualnie doraźnie są przyznawane innym prefekturom. Dobrym przykładem mogą tu być numery zaczynające się od liter KX. Co do zasady oznaczają one pojazdy zarejestrowane na wyspie Kos, jednakże KXA zostało incydentalnie przyznane pojazdom z wyspy Rodos (w związku z wyczerpaniem przynależnego tej wyspie kodu PO), zaś numery KXY - z czerwonymi znakami - oznaczają pojazdy zwolnione z podatku.

Tablice samochodowe są jednorzędowe. Między liczbami a cyframi znajduje się łącznik ponad którym umieszczany jest wizerunek pieczęci urzędowej. Na tylnych tablicach poniżej łącznika umieszcza się naklejkę wskazującą termin kolejnego badania technicznego (zbliżoną w swoim wzorze do niemieckiej).

Tablice motocyklowe są dwurzędowe, z prawej strony tłoczona jest pieczęć urzędowa, a poniżej znajduje się miejsce na naklejkę walidacyjną.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle. Z lewej strony tablicy występuje tradycyjny euroband z międzynarodowym wyróżnikiem Grecji (GR).

W Grecji stosowane jest kilka typów specjalnych tablic rejestracyjnych. Przysługują one:

- ✓ Pojazdom rolniczym. Ich numer rejestracyjny zaczyna się od dwóch znaków - AM (Αγροτικά Μηχανήματα, Agrotika Mekhanemata). Uwaga: numer rejestracyjny zaczynający się od trzech liter, z których pierwsze dwie to AM oznacza nie pojazd rolniczy, lecz pojazd z prefektury Fokida, ze stolicą w Amfissie. Różnica występuje również w wyglądzie tablicy rejestracyjnej - tablica rolnicza ma bowiem litery umieszczone z lewej strony pionowo (jedna nad drugą) w odrębnie wyróżnionym bloku, zaś nad częścią cyfrową znajduje się napisana alfabetem greckim nazwa miejsca rejestracji.
- ✓ Pojazdom zwolnionym z podatku. Tablice takie mają czerwone znaki na białym tle, a numery zaczynają się od kombinacji: AMO, AMP, AMT, AMY, AMX, EYY, KXY, MOI, MOO, MOY, PAI, PAO, PAY. Warto wspomnieć, że zwolnienie z podatku drogowego przysługuje w szczególności rodzinom wielodzietnym.
- ✓ Taksówkom. Tablice mają czarne znaki na żółtym tle, a trzyliterowa kombinacja literowa zaczyna się od liter TA.

- ✓ Pojazdom państwowym. Ich numer rejestracyjny zaczyna się od KY (Κρατική Υπηρεσία, Kratiki Ypiresia) lub KHI, KHO, KHY. Tablice mają czarne znaki na pomarańczowym tle;
- ✓ Pojazdom ciężarowym służącym do międzynarodowego transportu towarów. Tablice takie mają czarne znaki na żółtym tle, a zaczynają się od kombinacji IAA, IAB, IAE. Takie same tablice mają pojazdy ciężarowe służące do krajowego transportu dóbr – w tym jednak przypadku numery zaczynają się od kombinacji EKA, EKB, EKE oraz transportu towarów w granicach prefektury – one z kolei mają numery zaczynające się od znaków NXA i NXY.
- ✓ Pojazdom robót publicznych (w szczególności przeprowadzanych na drogach). Te tablice mają również czarne znaki na żółtym tle, a zaczynają się od liter ME (Μηχανήματα Έργων, Mekhanimata Ergon). Tablice mają jednak inną budowę w stosunku do standardowych – są one dwurzędowe, rozdzielone linią poziomą. W dolnym bloku znajduje się liczbowa część numeru rejestracyjnego.
- ✓ Przyczepy mają numery rejestracyjne złożone z litery P i pięciocyfrowej liczby.

W Grecji zostało przyjęte, że poszczególne urzędy, czy służby mają odrębnie numerowane pojazdy, przy czym numer rejestracyjny składa się z kombinacji liter (tutaj zasadą jest używanie znaków alfabetu greckiego), po których następuje ciąg liczb. Tablice mogą mieć różne kolory. I tak:

1. w kolorach standardowych (czarne znaki na białym tle) są tablice z następującymi wyróżnikami:
 - a) ΔΟΚ (Δοκιμαστικές, Dokimastikes) – tablice testowe;
 - b) Ε.Α. lub ΕΛ.ΑΣ. (Ελληνική Αστυνομία, Elliniki Astynomia) – Policja Grecka;
 - c) ΛΣ (Λιμενικό Σώμα, Limeniko Soma) – Straż Wybrzeża;
 - d) ΕΣ (Ελληνικός Στρατός, Ellinikos Stratos) – Armia Grecka. W praktyce znacznie częściej spotyka się stary typ tablic rejestracyjnych, na których z lewej strony występuje biały krzyż na niebieskim polu, a numer rejestracyjny składa się wyłącznie z cyfr. Analogicznie przedstawia się sytuacja w odniesieniu do pozostałych pojazdów militarnych – lotnictwa i marynarki wojennej;
 - e) ΠΑ (Πολεμική Αεροπορία, Polemiki Aeroporia) – Greckie Siły Lotnicze;
 - f) ΠΝ (Πολεμικό Ναυτικό, Polemiko Naftiko) – Marynarka Grecka;
 - g) ΠΣ (Πυροσβεστικό Σώμα, Pyrosvestiko Soma) – Straż Pożarna;
 - h) ΠΚ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης, Próedros tis Kyvérnisis) – Premier Grecji.
2. czarne znaki na żółtym tle ma niedyplomatyczny personel ambasad i obcych przedstawicielstw. Numery rejestracyjne zaczynają się od ΞΑ (Ξένες Αποστολές, Xenes Apostoles);
3. odrębne tablice rejestracyjne mają inwalidzi wojenni. Tablica rejestracyjna ma białe znaki na niebieskim tle, a zaczynają się od znaków ΑΝ.Π. (Ανάπηροι Πολέμου, Anapiroi Polemou);
4. kremowe lub czarne znaki na zielonym tle charakteryzują natomiast ΔΣ (Διπλωματικό Σώμα, Diplomatiko Soma) – korpus dyplomatyczny.

Na końcu tablicy rejestracyjnej znajdują się litery CD. Jeśli między $\Delta\Sigma$ i CD znajduje się tylko jedna liczba oznacza to pojazd ambasadora. Kolejne pojazdy korpusu dyplomatycznego danego państwa mają po kresce numer porządkowy.

Athos, znane ze skupiska klasztorów prawosławnych, jest jednym z punktów wycieczek po Grecji. Nie wszyscy są jednak świadomi, że formalnie jest to odrębne państwo – Autonomiczna Republika Góry Athos (Święta Góra) zarządzana przez Święte Zgromadzenie (gr. Iera Koinotis) powołujące Świętą Komisję jako organ wykonawczy. Athos posiada własną flagę i godło, ma też swój system rejestracji pojazdów (choć tych nie jest w Republice zbyt dużo).

Numer rejestracyjny składa się z liter AO po których następują dwie liczby – trzycyfrowa i dwucyfrowa. Między literami a pierwszą grupą cyfr umieszczony jest herb Góry Athos (dwugłowy orzeł w kolorze brązowym), a między pierwszą i drugą grupą cyfr – znak legalizacyjny. Euroband na tablicy jest jednak grecki. Co ciekawe – czcionka używana na tablicach rejestracyjnych Świętej Góry jest odmienna od stosowanej w Grecji. Jest natomiast zbliżona do stosowanej w Niemczech – w szczególności cyfra zero ma charakterystyczne przecięcie.

1.16. Hiszpania

Obecnie obowiązujący w Hiszpanii system rejestracji pojazdów został wprowadzony 18 września 2000 roku. Numery rejestracyjne nadawane są sekwencyjnie, bez powiązania z miejscem rejestracji pojazdu.

Numer rejestracyjny składa się z czterech cyfr, po których następują trzy litery. Używane jest wyłącznie 20 spółgłosek zaczerpniętych z alfabetu łacińskiego – są to: B, C, D, F, G, H, J, K, L, M, N, P, R, S, T, V, W, X, Y oraz Z. Na numerach rejestracyjnych nie mogą zatem znaleźć się spółgłoski (A, E, I, O, U) oraz spółgłoski Q (jako zbyt łatwa do pomylenia) i Ñ (jako litera charakterystyczna wyłącznie dla języka hiszpańskiego). Oznaczenie literowe jest zmieniane po wyczerpaniu wszystkich kombinacji cyfrowych. Wg stanu na dzień 8 września 2011 roku najwyższym wydanym numerem rejestracyjnym było 8502 HGD.

Tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle. Euroband z międzynarodowym kodem państwa (E od España) jest obowiązkowy.

Fot. Standardowa hiszpańska tablica rejestracyjna pojazdu.

Odmienny system numerów rejestracyjnych posiadają pojazdy poszczególnych służb publicznych. Ich numery składają się z dwuliterowego kodu oznaczającego przynależność (np. ET – siły lądowe, FN – flota, MF – Ministerstwo Robót Publicznych, PGC – Gwardia Cywilna) oraz kodu cyfrowego lub cyfrowo – literowego.

Warto dodać, że tablice rejestracyjne pojazdów państwowych mają obligatoryjny euroband, podczas gdy pojazdy służb podległych poszczególnym regionom autonomicznym nie mają unijnego paska. Szczególnie ciekawa jest tablica rejestracyjna pojazdów należących do Policji Baskijskiej – w tym przypadku litera „E” nie jest pisana standardowym fontem, lecz specjalnym fontem baskijskim.

Odmienny system numeracji posiadają również przyczepy; w tym przypadku inny jest również kolor tablicy rejestracyjnej.

W Hiszpanii funkcjonuje cały szereg specjalnych tablic rejestracyjnych – niejednokrotnie z nietypowymi rozwiązaniami.

Są to w szczególności:

- ✓ tablice dyplomatyczne. Numer rejestracyjny składa się z dwuliterowego oznaczenia kodowego (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, OI – organizacje międzynarodowe, TA – personel techniczno-administracyjny), numeru określającego podmiot, do którego pojazd należy oraz trzycyfrowego numeru oznaczającego numer kolejny pojazdu danego podmiotu. Niestandardowym rozwiązaniem jest zróżnicowanie koloru tablic (zazwyczaj są one jednego koloru). I tak – korpus dyplomatyczny ma białe znaki na czerwonym tle, korpus konsularny – białe znaki na błękitnym tle, organizacje międzynarodowe – białe znaki na niebieskim tle, personel techniczno-organizacyjny – czarne znaki na żółtym tle;
- ✓ tablice tzw. turystyczne (wywozowe). Numer rejestracyjny jest w nich poprzedzony literą T. Nie posiadają one eurobandu, natomiast z prawej strony na czerwonym pasku mają oznaczoną datę ważności;
- ✓ tablice dla pojazdów zabytkowych mają przed numerem rejestracyjnym literę H. Tablica rejestracyjna nie zawiera euro bandu;
- ✓ tablice tymczasowe występują w trzech wersjach – dla podmiotów prywatnych, dla dealerów nowych samochodów i dla dealerów samochodów używanych. Różnią się one pierwszą literą (jest to odpowiednio: P, S i V) oraz kolorem (odpowiednio: błękitny, czerwony i pomarańczowy). Tablice dealerskie z prawej strony posiadają na białym tle informację o terminie ważności. Tablice tymczasowe nie posiadają eurobandu.

Szczegółowe informacje dotyczące hiszpańskich tablic rejestracyjnych, w szczególności tabele umożliwiające wyznaczenie miesiąca rejestracji pojazdu w oparciu o jego numer rejestracyjny, znaleźć można na stronie internetowej <http://www.sme-matriculas.es>.

1.17. Holandia

Numery rejestracyjne nadawane są sekwencyjnie w skali całego kraju. W powiązaniu z faktem, że numer rejestracyjny jest przypisany trwale do pojazdu i nie ulega on zmianie wraz ze zbyciem pojazdu, powala to na łatwe określenie terminu

pierwszej rejestracji pojazdu w Holandii. Numer rejestracyjny nie zawiera natomiast informacji o miejscu rejestracji pojazdu.

Od 1951 roku używany jest schemat numeracji opierający się na sześciu znakach (cyfrach lub literach) podzielonych na trzy grupy. Pierwszy schemat zawierał dwie litery, łącznik, dwie cyfry, kolejny łącznik i znów dwucyfrowa grupa.

W miarę wyczerpywania się numeracji wg określonego schematu przyjmowane były kolejne – sytuacja w chwili obecnej jest wyjątkowa, gdyż stosowane są równolegle cztery schematy numeracji (spowodowane to zostało głównie wyczerpywaniem się serii dedykowanych pojazdom takim jak motocykle, czy motorowery):

- ✓ typu NN-LLL-N – wyczerpany obecnie dla większości typów pojazdów;
- ✓ typu LLL-NN-N – stosowany obecnie jako standardowy;
- ✓ typu LL-NNN-L;
- ✓ typu L-NNN-LL.

Fot. Holandia od lat stosuje numery rejestracyjne złożone z trzech grup znaków, przy czym co najmniej jedna grupa zawiera cyfry i jedna litery. Liczba znaków w poszczególnych grupach i ich ułożenie zmieniało się w poszczególnych latach. Na zdjęciu wydane w latach 1991-1999 (schemat aa-aa-nn).

W numerach rejestracyjnych nie są używane samogłoski – w celu uniknięcia powstania na tablicach rejestracyjnych wyrazów, a także spółgłoski C i Q – ze względu na potencjalną możliwość pomylenia ich z cyfrą 0.

Fot. Holenderskie tablice rejestracyjne pojazdu. Na zdjęciu wydane w latach 1999-2008 (schemat nn-aa-aa).

Niezależnie od standardowego schematu występują liczne specjalne numery rejestracyjne przysługujące określonym osobom lub grupom zawodowym. Np. tablice z literami AA przysługują członkom rodziny królewskiej, CD – personelowi dyplomatycznemu, CDJ – personelowi Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, GV – pojazdom rolniczym, które muszą przekraczać granicę państwa (wewnątrz Holandii nie ma obowiązku rejestracji takich pojazdów), ZZ – dla pojazdów specjalnych (np. żurawi samojezdnych).

Fot. Holenderskie tablice rejestracyjne pojazdu. Na zdjęciu wydane w latach: 2008-2013 (schemat nn-aaa-n).

Numer na tablicy rejestracyjnej zapisany jest czarnymi znakami na żółtym tle. Z lewej strony znajduje się tradycyjny euroband z literami NL – międzynarodowym wyróżnikiem Holandii.

Stosowane są inne typy tablic:

- ✓ dla przyczep lekkich stosowane są białe tablice z czarnymi znakami;
- ✓ tablice dealerskie mają czarne znaki na zielonym tle;
- ✓ tablice taksówek mają czarne znaki na niebieskim tle.

Te trzy typy tablic mają numer rejestracyjny podzielony na trzy grupy dwuznakowe.

| 1.18. Irlandia

Irlandia – w odróżnieniu od większości krajów europejskich – nie ustaliła jednolitej czcionki, jaka ma być używana na tablicach rejestracyjnych do wypisania numeru rejestracyjnego. W ramach popularyzacji własnego języka zapewniła też, że każdy, widząc irlandzką tablicę rejestracyjną, będzie mógł poznać irlandzkie nazwy miejscowości.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Irlandii. Pojazd zarejestrowany w Hrabstwie Wexford (irl. Loch Garman) w roku 1999.

Źródło: pl.wikipedia.org

Obowiązujący obecnie schemat numeracji pojazdów został wprowadzony w roku 1987. Składa się on z oddzielonych łącznikami: dwóch cyfr, jednej lub dwóch liter oraz końcowego bloku liczącego nie więcej niż sześć cyfr. Pierwsze dwie cyfry pokrywają się z końcowymi dwoma cyframi roku pierwszej rejestracji pojazdu w Irlandii, zatem „87” oznacza pojazd zarejestrowany w roku 1987, zaś „11” pojazd zarejestrowany w roku 2011. Środkowa grupa literowa oznacza miejsce rejestracji pojazdu. Co do zasady ma ona dwie litery pokrywające się z pierwszą i ostatnią literą miasta, w którym nastąpiła rejestracja (np. „CW” oznacza Carlow). Od tej zasady istnieją wyjątki:

- ✓ największe miasta mają kod jednoliterowy. Są to: Cork (C), Dublin (D) i Galway (G);
- ✓ w przypadku, gdy odrębnie wydawane są numery rejestracyjne dla miasta oraz dla hrabstwa, hrabstwo ma standardowe dwuliterowe oznaczenie, zaś miasto – jednoliterowe. W konsekwencji pojazd z hrabstwa Limerick ma oznaczenie „LK”, zaś z miasta Limerick „L”. Analogicznie jest w przypadku Waterford – oznaczenia to odpowiednio „WD” i „W”;
- ✓ Tipperary ma dwa oznaczenia związane z podziałem na odrębne okręgi rejestracyjne pojazdów: Tipperary South (TS) i Tipperary North (TN);
- ✓ w dwóch przypadkach – ze względu na kolizję oznaczeń – kod musiał być skonstruowany odmiennie. I tak: Kilkenny ma oznaczenie „KK” („KY” jest

zajęte przez Kerry), zaś Wexford ma oznaczenie „WX” („WD” przysługuje hrabstwu Waterford).

Ostatnia grupa cyfr oznacza numer kolejny pojazdu zarejestrowanego w danym miejscu w danym roku. Numer „1” w takich miejscach rejestracji jak Cork, Dublin, Limerick i Waterford zastrzeżone są dla burmistrza danego miasta. Prawo irlandzkie przewiduje możliwość zarezerwowania określonego numeru rejestracyjnego, jednakże nie wcześniej niż 1 listopada roku poprzedzającego rok rejestracji.

Irlandia była pierwszym krajem Unii Europejskiej, który wprowadził na tablicach rejestracyjnych euroband. Nastąpiło to w 1991 roku, krótko przed wprowadzeniem eurobandu przez Portugalię. Tablica rejestracyjna ma białe tło i czarne znaki. Wyróżnik kraju to „IRL”. Prawo wymaga, by na tablicy rejestracyjnej ponad numerem rejestracyjnym znajdowała się nazwa miejsca rejestracji w języku irlandzkim.

W konsekwencji np. samochody z Dublina mają nad numerem rejestracyjnym słowa „Baile Átha Cliath”, zaś samochody z miasta Waterford – „Cathair Phort Láirge”.

Z systemu numeracji obowiązującego przed 1987 roku zachowane zostały dwa kody literowe: „ZZ” oznacza pojazdy rejestrowane tymczasowo, na okres nie przekraczający jednego miesiąca, zaś „ZV” (fakultatywnie) oznacza pojazdy mające więcej niż 30 lat rejestrowane pierwszy raz w Irlandii. Tablice takie mają białe znaki na czarnym tle i prócz kodu literowego zawierają jedynie numer porządkowy.

Warto dodać, że Irlandia prowadzi powszechnie dostępną bazę zarejestrowanych pojazdów. Pod adresem <http://www.irishlicenseplates.com> znając numer rejestracyjny pojazdu można uzyskać potwierdzenie zarejestrowania pojazdu wraz z jego parametrami. Nie są natomiast w ten sposób dostępne dane o właścicielu.

| 1.19. Islandia

System islandzki jest bardzo prosty z punktu widzenia samego numeru rejestracyjnego, obfituje natomiast w różne odmiany tablic różniące się kolorem tła i liter.

Obecny system rejestracji pojazdów stosowany jest od 1989 roku z drobną modyfikacją dokonaną w 2007 roku; aktualny wygląd tablic rejestracyjnych stosowany jest od roku 2004.

Numery rejestracyjne samochodów na Islandii mają czysto porządkowy charakter – obecnie nie posiadają zakodowanych żadnych danych takich jak miejsce rejestracji pojazdu, czy data rejestracji. Numer jest pięciznakowy, przy czym pierwszymi dwoma znakami są zawsze litery, dwoma ostatnimi – cyfry. Trzeci znak może być zarówno cyfrą, jak i literą. Pierwotnie była to wyłącznie cyfra, jednakże w związku z wyczerpaniem puli numerów rejestracyjnych w 2007 roku konieczne było dopuszczenie stosowania litery na tym miejscu.

Przyjęto, że ostatnia cyfra numeru rejestracyjnego oznacza miesiąc, w którym samochód ma zostać poddany badaniu technicznemu (1 – oznacza styczeń, 9 – wrzesień, 0 – październik; w listopadzie i grudniu nie przeprowadza się planowanych badań technicznych). W przerwie między pierwszymi dwoma a ostatnimi trzema znakami wklejana jest prostokątna naklejka wskazująca rok kolejnego badania technicznego (warto wspomnieć, że nowe samochody na Islandii pierwszemu przeglądowi technicznemu podlegają po czterech latach, następnie dwukrotnie co dwa lata, a po upływie 8 lat od zarejestrowania – corocznie).

Standardowe tablice rejestracyjne mają białe tło, niebieskie znaki i niebieską obwódkę. Z lewej strony tablicy znajdują się umieszczone nad sobą na białym tle: flaga Islandii (na górze) i międzynarodowy wyróżnik Islandii („IS”, na dole).

Wśród specjalnych tablic rejestracyjnych możemy wyróżnić:

- ✓ tablice komercyjne – stosowane na pojazdach, które nie mogą być używane dla celów prywatnych. Mają one białe tło, a znaki i obwódkę – czerwoną;
- ✓ tablice pojazdów uprawnionych do używania zwolnionego z podatku oleju napędowego. Tablice takie mają żółte tło, czarne znaki i czarną ramkę. Tablice takie przysługują pojazdom takim jak kartki pogotowia, wozy pożarnicze, maszyny budowlane, itp.;
- ✓ tablice tymczasowe – stosowane przez dealerów samochodowych. Tablice te mają czerwone tło, znaki i ramkę czarne. Pierwsze dwie litery numeru rejestracyjnego to zawsze „RN”;
- ✓ tablice dyplomatyczne – z białymi znakami i taką obwódką na niebieskim tle. Pierwsze dwa znaki numeru rejestracyjnego to „CD”;
- ✓ tablice rządowe – przysługujące głowie państwa. Na tablicy tej znajduje się herb Islandii i numer porządkowy „1”.

| 1.20. Kosowo

Czasami tablice rejestracyjne stają się zakładnikiem bieżących sporów międzynarodowych. Tak jest w przypadku Kosowa. Ta dawna serbska prowincja ogłosiła jednostronnie niepodległość w dn. 17 lutego 2008 roku. Choć na koniec 2011 roku Kosowo było uznawane przez 86 państw, wśród nich nie znalazła się Serbia, która nadal traktuje Kosowo jako swoją prowincję. W konsekwencji tablice rejestracyjne wydawane w Kosowie były honorowane wyłącznie przez te państwa, które uznały państwowy status Kosowa. W szczególności pojazdy z tymi tablicami nie były wpuszczane na terytorium Serbii, co wymuszało podróżowanie mieszkańców Kosowa okrężną drogą przez Chorwację.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w stolicy Kosowa – Prisztinie (kod 01 na początku numeru rejestracyjnego).

Sytuacja miała ulec zmianie w wyniku porozumienia między Belgradem a Prisztiną, zawartego w lipcu 2011 roku, a dotyczącego w szczególności swobodnego przekraczania granicy – tak przez osoby, jak i pojazdy. Czas pokaże, czy pojazdy zarejestrowane w Kosowie, a przejeżdżające przez Serbię, będą zobowiązane do zakrycia kosowskich tablic rejestracyjnych tymczasowymi tablicami serbskimi. Kością niezgody może się bowiem stać umieszczony na tablicy rejestracyjnej herb Kosowa.

Obecny wzór tablic rejestracyjnych został w Kosowie wprowadzony 6 grudnia 2010 roku. Numer rejestracyjny składa się z siedmiu znaków – pięciu cyfr i dwóch liter. Pierwsze dwie cyfry oznaczają dystrykt, w którym zarejestrowany został pojazd (od 01 – Dystrykt Prisztina, do 06 – Dystrykt Gjilan).

Cyfry te oddzielone są od dalszej części numeru rejestracyjnego herbem Kosowa, który przedstawia na zaokrąglonej tarczy trójkątnej na ciemnobłękitnym polu z złotą obwódką sześć białych gwiazd pięcioramiennych symbolizujących sześć grup etnicznych (Albańczyków, Serbów, Romów, Turków, Bośniaków i Goranów), ponad złotą mapą konturową Kosowa. Dalsza część numeru rejestracyjnego ma charakter porządkowy i składa się z trzech cyfr oddzielonych łącznikiem od dwóch liter. W każdej serii liczby zaczynają się od 101, zaś część literowa – od AA.

Numer rejestracyjny zapisany jest na tablicy rejestracyjnej czarnymi znakami na białym tle. Z lewej strony znajduje się niebieski pasek z umieszczonymi w dolnej części literami RKS (Republika Kosowa). Zostały one arbitralnie wybrane przez władze Kosowa, jako że Kosowo nie ma ustalonego międzynarodowego wyróżnika kraju.

1.21. Litwa

Począwszy od 2004 roku Litwa posiada bardzo prosty system numerów rejestracyjnych pojazdów – nie kodujący żadnych informacji czy to o miejscu rejestracji, czy to o terminie dokonania pierwszej rejestracji.

Fot. Litewska tablica rejestracyjna. Wyraźnie widoczna naklejka potwierdzająca przejście przez pojazd kontroli technicznej (na górze) oraz naklejka legalizacyjna z wydrukowanym na niej numerem rejestracyjnym (na dole).

Numer rejestracyjny pojazdu samochodowego składa się obecnie z trzech liter i trzech cyfr. Warto dodać, że przed 2004 rokiem przyjęty był nietypowy system, w którym miejsce rejestracji pojazdu było określone drugą literą numeru. Tytułem przykładu litera V oznaczała obwód Wilna, zaś K – obwód Kowna. Przyczepy mają numery złożone z dwóch liter i trzech cyfr; motocykle – analogicznie, ale w odwrotnej kolejności, tzn. pierwsza jest grupa cyfr.

Po wyczerpaniu puli tablic na motocyklach będzie stosowana numeracja oparta na dwóch cyfrach i trzech literach.

Standardowe tablice mają czarne znaki na białym tle. Między grupą liter i cyfr znajdują się – położone jedno nad drugim – specjalne przetłoczenia do umieszczenia naklejek: legalizacyjnej oraz oznaczającej poddanie się obowiązkowym badaniom technicznym. Z lewej strony znajduje się standardowy unijny euroband z wyróżnikiem LT pod wieńcem gwiazd.

Inne stosowane na terenie Litwy tablice to:

- ✓ tablice tymczasowe z czerwonymi znakami na białym tle. Co ciekawe, na takich tablicach stosowane są dwa różne formaty numerów rejestracyjnych. Pięć cyfr po których następują dwie litery oznaczają pojazdy importowane lub eksportowane; literę po której następują dwie grupy: cztero- i dwucyfrowa mają pojazdy sprzedawane przez podmioty gospodarcze na terenie Litwy;
- ✓ tablica taksówkarskie – mają one czarne znaki na żółtym tle. Numer składa się z litery „T” po której następuje pięć cyfr;
- ✓ tablice dyplomatyczne mają białe litery na zielonym tle. Numer rejestracyjny składa się wyłącznie z cyfr podzielonych na trzy grupy: dwuznakową, jednoznakową i trójznakową. Pierwsza grupa identyfikuje państwo, do którego pojazd należy. Tablice tego typu nie mają eurobandu;
- ✓ tablice wojskowe również nie mają eurobandu – w tym jednak przypadku z lewej strony widnieje flaga Litwy. Na tablicy widnieją białe znaki na czarnym tle.

1.22. Luksemburg

Tablice rejestracyjne Wielkiego Księstwa Luksemburg nie wyróżniałyby się niczym szczególnym – mają one bowiem czarne znaki na żółtym tle i niebieski euroband z wyróżnikiem kraju (L) z lewej strony – gdyby nie wyjątkowo nietypowy schemat przydzielania kolejnych numerów rejestracyjnych.

Numery rejestracyjne składają się z dwóch liter i czterech cyfr. Nie kodują one ani terminu rejestracji, ani konkretnego miejsca rejestracji (co jest zresztą zrozumiałe ze względu na wielkość państwa). Numery o części liczbowej poniżej 4000 są zarezerwowane na potrzeby tymczasowej rejestracji nowych pojazdów lub pojazdów zmieniających właściciela; numery z zakresu 4000 – 9999 przeznaczone są do stałej rejestracji.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu.

Numery te są przypisywane seriami po tysiąc do oznaczenia literowego, które tworzone jest sekwencyjnie:

- ✓ pierwszy wyróżnik literowy to „BA”;
- ✓ po wyczerpaniu każdej serii tysiąca liczb zmienia się pierwsza litera zgodnie z kolejnością alfabetyczną (z pominięciem I oraz O) rosnącą do Z. Po literze Z powtarzana jest litera Z a następnie litery są zmieniane w malejącej kolejności alfabetycznej;
- ✓ po wyczerpaniu czterech serii tysiąca liczb zmienia się druga litera – według tego samego schematu.

W praktyce oznacza to, że po numerze rejestracyjnym BA4999 następuje CA5000, po EA7999 – FB8000, po ZE8999 – ZF9000, po ZF9999 – YF4000.

Numery rejestracyjne z jedną cyfrą są zarezerwowane dla rodziny królewskiej, z dwoma cyframi – dla samochodów rządowych. Izba Deputowanych posiada z kolei pojazdy oznaczone numerami od P1 do P99.

Wyróżnik literowy „CD” jest zarezerwowany dla pojazdów korpusu dyplomatycznego i organizacji międzynarodowych. W tym przypadku inaczej jest również pisana dalsza część numeru – cztery cyfry są rozdzielone na dwie grupy łącznikiem. Ze względu na fakt, że Luksemburg jest siedzibą kilku instytucji działających w skali międzynarodowej tablice takie są relatywnie częste.

Numery rejestracyjne zaczynające się od AA i ZZ zarezerwowane są dla specjalnych celów (np. dla pojazdów policyjnych).

| 1.23. Łotwa

Praktycznie wszystkie numery rejestracyjne pojazdów na Łotwie mają jednolity wzór złożony z rozdzielonych łącznikiem dwóch liter i od jednej do czterech cyfr (zgodnie z narastającą kolejnością). Występują jednak różnice w kolorach czcionki i tła tablic – skorelowane zazwyczaj z rezerwacją niektórych kombinacji literowych dla pojazdów określonego typu.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu.

Kombinacja z pierwszą literą T oznacza motocykl, z wyjątkiem TX i TE – które oznaczają taksówkę. Siły Zbrojne mają w numerze rejestracyjnym znaki LA, korpus dyplomatyczny – CD (w tym przypadku pierwsze dwie cyfry identyfikują państwo, do którego należy pojazd).

Jedynym wyjątkiem od standardowego wzoru są przyczepy – mają one w swoich numerach rejestracyjnych tylko jedną literę. Numery rejestracyjne nie mają zakodowanego miejsca rejestracji pojazdu.

Standardowa tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle, z niebieskim eurobandem z lewej strony (międzynarodowy wyróżnik kraju to LV). Wydawane są tablice w rozmiarze amerykańskim dla pojazdów tego wymagających. Tablice tymczasowe różnią się od standardowych brakiem łącznika między literami i cyframi oraz czerwonym pasem z prawej strony.

Taksówki mają tablice o czarnych znakach na żółtym tle. Korpus dyplomatyczny ma tablice o nietypowej kolorystyce – czarnych znakach na czerwonym tle, przy czym tablice te nie posiadają eurobandu.

1.24. Macedonia

Macedonia (a właściwie zgodnie z terminologią stosowaną na forum międzynarodowym w związku z protestami Grecji co do stosowania skróconej nazwy – Była Jugosłowiańska Republika Macedonii) należy do grupy państw, które zmieniły w 2011 r. tablice rejestracyjne. Cechą charakterystyczną nowego wzoru jest zachowanie elementów pisanych cyrylicą.

Numery rejestracyjne składają się z dwuliterowego kodu regionu (np. KA – Kavadarci, SK – Skopje) oraz numeru porządkowego złożonego z czterech cyfr i dwóch liter. Używane są wyłącznie litery: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, R, S, T, U, V, Z.

Tablice rejestracyjne mają białe tło z czarnymi znakami. Między kodem regionu a numerem porządkowym znajduje się czerwony kwadrat zawierający zapisane cyrylicą litery występujące w numerze rejestracyjnym. Z lewej strony znajduje się niebieski pasek – nawiązujący do eurobandu – z międzynarodowym wyróżnikiem Macedonii (MK) w swojej dolnej części.

1.25. Malta

Stosowany na Malcie system nadawania numerów rejestracyjnych, choć w swoim schemacie bardzo prosty, pozwala na ustalenie wielu informacji na temat zarejestrowanego pojazdu, np. miesiąca, w którym właściciel pojazdu ma uiścić roczny podatek drogowy.

Nie licząc indywidualnych tablic rejestracyjnych praktycznie wszystkie pojazdy na Malcie mają od 1995 roku numery rejestracyjne złożone z trzech liter i trzech cyfr. Cyfry mają charakter wyłącznie porządkowy, podczas gdy oznaczenie literowe koduje albo właściciela, albo termin opłaty podatku drogowego.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Malty.

Źródło: pl.wikipedia.org

Wyjątkiem od ogólnych zasad są:

- ✓ pojazdy Prezydenta Malty i Arcybiskupa Malty, które są zwolnione z obowiązku posiadania numerów rejestracyjnych. W ich miejsce mają mocowane odpowiednie emblematy;
- ✓ pojazdy służbowe deputowanych (członków Izby Reprezentantów), które mają numery rejestracyjne złożone z liter „GM” i dwóch cyfr (w maltańskim parlamencie zasiada 65 deputowanych).

W przypadku standardowego formatu numeru rejestracyjnego:

- ✓ pojazdy przeznaczone do wynajmu mają literę „K” jako trzecią w numerze rejestracyjnym;
- ✓ taksówki, autobusy i minibusy mają literę „Y” jako trzecią w numerze rejestracyjnym. Wyjątkiem są tu autobusy wiodącego przewoźnika – Arriva Malta, które jako litery w numerze rejestracyjnym mają „BUS” (aktualnie przewoźnik ten dysponuje 264 autobusami, więc na razie nie grozi wyczerpanie puli numerowej);
- ✓ pojazdy zwolnione z podatku mają jako pierwsze dwie litery „TF”;
- ✓ wszystkie pojazdy państwowe mają jako pierwsze dwie litery numeru rejestracyjnego „GV”, przy czym kombinacja „GVP” oznacza policję, „GVA” – Siły Zbrojne, „GVH” – Departament (Ministerstwo) Zdrowia;
- ✓ pojazdy dyplomatyczne mają jako pierwsze dwie litery numeru rejestracyjnego „CD”. W tym przypadku ostatnia litera wraz z pierwszą cyfrą oznaczają państwo, do którego dany pojazd należy.

Pojazdy należące do prywatnych właścicieli mają przypadkowo nadawane numery, przy czym pierwsza litera oznacza miesiąc rejestracji, a co za tym idzie – miesiąc, w którym w kolejnych latach następuje zapłata podatku drogowego. Ustalenie miesiący nastąpiło poprzez przypisanie kolejnym miesiącom kolejnych liter alfabetu, przy czym po wyczerpaniu miesiący kolejne litery są znów przypisywane od stycznia. W efekcie w styczniu podatek płacą osoby mające pojazdy z numerami rejestracyjnymi zaczynającymi się od „A”, „M” i „Y”, w lutym – „B”, „N”, „Z”, marcu – „C” i „O”, itd.

Numery rejestracyjne są zapisywane czarną czcionką (identyczną do tej stosowanej w Niemczech – zatem z charakterystycznym przecięciem cyfry zero w jej prawej górnej części) na białym tle. Z lewej strony widnieje standardowy unijny euroband z literą „M” jako międzynarodowym wyróżnikiem kraju.

1.26. Mołdawia

Położona w swojej większej części na terytorium historycznej Besarabii Republika Mołdawii ma interesujący system oznaczania pojazdów organów władzy publicznej. Z numeru rejestracyjnego można odczytać nie tylko rodzaj organu, lecz również rangę osoby podróżującej tym pojazdem.

Pojazdy takie mają numer rejestracyjny zaczynający się od grupy liter RM (skrót od Republica Moldova). Litera występująca jako kolejna identyfikuje rodzaj władzy: P oznacza parlament, G – rząd, A – administrację); po literze występuje trzycyfrowa grupa cyfr. Następująca bezpośrednio po literach RM grupa czterech cyfr oznacza z kolei pojazd Kancelarii Prezydenta. We wszystkich przypadkach przyjęto, że im mniejszy numer tym pozycja dysponującego pojazdem jest wyższa, np. pojazd o numerze RM 0001 przynależy Prezydentowi, RM G 001 – Premierowi.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Mołdawii.

Standardowe numery rejestracyjne w Mołdawii składają się z 7 znaków. Dwa pierwsze znaki oznaczają miasto lub dystrykt, gdzie pojazd został zarejestrowany (np. CL oznacza Călărași). Wyjątkiem jest Kiszyniów, który obok dwuliterowego oznaczenia CU ma również jednoliterowe oznaczenia C i K. Po oznaczeniu miejsca rejestracji następuje numer porządkowy złożony z dwóch liter i trzech cyfr.

Tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle; z lewej strony tablicy, oddzielony pionową linią, znajduje się herb Mołdawii (brązowy orzeł mający na piersi tarczę herbową z bawołą głową z gwiazdą między rogami, po bokach której umieszczone są słońce i półksiężyc na polu dwudzielnym w pas, o górnym polu czerwonym i dolnym niebieskim) i umieszczony poniżej międzynarodowy wyróżnik kraju (MD).

Pojazdy poszczególnych służb posiadają numery złożone z charakteryzującego daną służbę kodu literowego i trzy- lub czteroznakowej grupy cyfr. Stosowane wyróżniki to: MAI – pojazdy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Policji, MIC – karabinierzy, SP – Służba Ochrony Państwa (Serviciul Paza si Protectie de Stat), FA – Siły Zbrojne (Fortele Armate), DG – Straż Graniczna (Departamentul Graniceri).

Pojazdy dyplomatyczne mają dwuliterowy wyróżnik (CD – korpus dyplomatyczny, TC – personel pomocniczy, TS – personel techniczny, CA – administracja), po którym następuje trzyliterowy kod kraju i dwuliterowe oznaczenie porządkowe (zazwyczaj A lub AA przypisany jest ambasadorowi).

Obecnie Mołdawia jest na etapie wprowadzania nowego wzoru tablic rejestracyjnych – nowe mają mieć wygląd zbliżony do tablic unijnych z niebieskim pasem z boku.

Dodać należy, że separatystyczna Republika Naddniestrzańska (nieuznawana na arenie międzynarodowej) wydaje własne tablice rejestracyjne złożone z liter, trzech cyfr i dwóch kolejnych liter. Znaki są czarne na białym tle; z lewej strony umieszczona jest flaga Naddniestrza, a poniżej holograficzna naklejka legalizacyjna. Źródła podają, że tablice takie są honorowane jedynie przez Abchazję, Białoruś, Rosję, Południową Osetię i Ukrainę.

1.27. Niemcy

Obecna postać niemieckich tablic rejestracyjnych stosowana jest od 1994 roku. Zwykła tablica stosowana na pojazdach samochodowych z lewej strony posiada standardowy dla tablic rejestracyjnych krajów Unii Europejskiej niebieski pasek z wieńcem dwunastu gwiazd w górnej części i oznaczeniem literowym kraju (D) poniżej.

Sam numer – napisany czarnymi znakami na białym tle – ma układ trójczłonowy składający się z:

- ✓ od jednej do trzech liter stanowiącej kod miejsca rejestracji pojazdu. Zasadniczo długość wyróżnika jest skorelowana z wielkością jednostki. Zatem największe miasta mają oznaczenie jednoliterowe, np. B – Berlin, M – Monachium, K – Kolonia, F – Frankfurt, L – Lipsk, S – Stuttgart. Wyjątkiem są tu duże i średnie miasta tzw. hanzeatyckie, które mają na początku literę H, np. Hamburg – HH (Hansestadt Hamburg). Niektóre służby federalne używają własnych skrótów zamiast wyróżnika miasta, np. THW oznacza Technisches Hilfswerk, DB – koleje niemieckie, DB – niemiecką pocztę;
- ✓ jednej lub dwóch liter;
- ✓ 1-4 cyfry, przy czym przyjęte jest że numer nie zaczyna się od cyfry „0”

Łączna długość numeru rejestracyjnego nie może przekraczać ośmiu znaków. Warto zauważyć, że w odróżnieniu od systemu polskiego istotna jest lokalizacja przerwy między znakami, gdyż mogą wystąpić numery różniące się jedynie tym elementem, np. B MW 777 oznacza samochód zarejestrowany w Berlinie, zaś BM W 777 – w Bergheim.

Fot. Przednia tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w powiecie Nueren. Widoczna naklejka legalizacyjna z herbem landu – w tym przypadku Nadrenii Północnej-Westfalii.

Na tablicach rejestracyjnych – tak przedniej, jak i tylnej, umieszczane są nalepki:

- ✓ na obu tablicach umieszczana jest okrągła naklejka-pieczęć symbolizująca dopuszczenie pojazdu do ruchu. W jej środku znajduje się barwna pieczęć właściwego landu, a w otoku, w górnej części znajduje się wskazanie landu rejestracji, a w dolnej – dystryktu, w którym rejestracja nastąpiła;
- ✓ na tablicy przedniej umieszczana była do roku 2010 sześciokątna nalepka informująca o ważności obowiązkowych badań czystości spalin. Obecnie badanie czystości spalin stanowi część okresowego badania technicznego pojazdu, a zatem objęte są nalepką informującą o ważności tych badań;

- ✓ na tablicy tylnej umieszczana jest okrągła nalepka informująca o ważności badań technicznych. Kolor naklejki zmienia się w cyklu sześcioletnim (pomarańczowy – niebieski – żółty – brązowy – różowy – zielony); w środku uwidoczny jest rok, a na obrzeżu w kolejności przeciwnej do ruchu wskazówek zegara poszczególne miesiące. Naklejka przyklejana jest w ten sposób, by miesiąc upływu ważności znajdował się na górze. Naklejka posiada czarne markery przy cyfrze „12”. Pozwala to na łatwe odczytanie przez policję terminu ważności badań technicznych.

Fot. Tylna tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w powiecie Herzogtum.

Na wzorze typowych tablic oparte są wzory trzech dalszych typów tablic:

- ✓ tablice zabytkowe mają literę „H” (od historich) na końcu numeru;
- ✓ tablice okresowe – umieszczane na pojazdach, które nie są używane przez cały rok. Od typowych tablic różnią się umieszczeniem (zazwyczaj na końcu) liczby ułamkowej z dwucyfrowym licznikiem oznaczającym miesiąc początkowy ważności oraz dwucyfrowym mianownikiem oznaczającym miesiąc końcowy ważności tablicy;
- ✓ tablice dla pojazdów samochodowych zwolnionych od podatku drogowego mają zielone znaki.

Wyróżnik literowy miejsca rejestracji wraz z oznaczeniem cyfrowym (lub cyfrowo-literowym) można znaleźć na trzech kolejnych typach tablic rejestracyjnych. Typy te nie posiadają niebieskiego paska unijnego:

- ✓ tablice tymczasowe mają kod literowy miejsca rejestracji, kod cyfrowy „03” (do marca 2007 stosowano „04”) i od jednej do czterech kolejnych cyfr. Z prawej strony znajduje się żółte pole z czarnymi dwucyfrowymi oznaczeniami, wskazującymi termin ważności tablicy – kolejno (od góry): dzień, miesiąc i rok. Tablice takie wydawane są na okres nie przekraczający pięciu dni;
- ✓ tablice dealerskie mają kod literowy miejsca rejestracji, wyróżnik cyfrowy „06” po którym znajduje się od 1 do 4 cyfr. Tablice mają białe tło i czerwone znaki;
- ✓ tablice wywozowe mają kod literowy miejsca, po którym następuje kombinacja literowo-cyfrowa. Z prawej strony znajduje się pole czerwone z czarnymi cyframi wskazującymi na dzień, miesiąc i rok, w którym pojazd powinien opuścić Republikę Federalną Niemiec.

Fot. Tymczasowa niemiecka tablica rejestracyjna – ważna pięć dni od dnia wydania. Na żółtym pasku z prawej data wygaśnięcia ważności.

Zamiast kodu miejsca rejestracji tablice wojskowe mają kod „Y” i sześć cyfr, a z lewej strony flagę niemiecką.

Wreszcie bez kodu literowego, za to rozpoczynające się od „0” są numery rejestracyjne pojazdów rządowych i dyplomatycznych, np. numer 0-1 przysługuje Prezydentowi Niemiec, 0-2 – Kanclerzowi, 0-3 – Ministrowi Spraw Zagranicznych. Tablice dyplomatyczne mają po „0” kod państwa (1-3 cyfry) oraz 1-3 cyfr.

1.28. Norwegia

Choć obecny system rejestracyjny pojazdów w Norwegii został wprowadzony w roku 1971, to aktualny wygląd tablic rejestracyjnych ukształtowany został dopiero w roku 2006. Było to związane z problemami w zakresie wyglądu czcionki stosowanej na tablicach rejestracyjnych oraz dodaniem identyfikatora kraju wg wzoru analogicznego do stosowanego w krajach Unii Europejskiej.

Fot. Norweska tablica rejestracyjna. Norwegia nie należy do Unii Europejskiej – na niebieskim pasku z lewej strony widoczna jest flaga narodowa. Zdjęcie zrobione zostało w czasie, gdy obowiązywało coroczne przyklejanie naklejki legalizacyjnej – obecnie obowiązek ten jest zniesiony.

Numer rejestracyjny pojazdu w Norwegii składa się z dwóch liter i od dwóch do pięciu cyfr. Oznaczenie literowe wskazuje na miejsce pierwszej rejestracji pojazdu na terenie Norwegii i nie ulega zmianie przy sprzedaży pojazdu. Na tablicach rejestracyjnych nie są stosowane litery łatwe do pomylenia z innymi (G, I, M, O, Q) oraz specyficzne dla alfabetu norweskiego (Æ, Ø and Å). Dwuliterowe kody zostały przydzielone poszczególnym miastom w sposób arbitralny, bez żadnego powiązania z brzmieniem konkretnej nazwy. Przykładowo: miastu Horten przypisane są kody KZ, LA, LB, LC, LD, LE, zaś miastu Odde – TS, TT i TU. Używane są również cztery specjalne prefiksy: CD na oznaczenie pojazdów korpusu dyplomatycznego, EL – pojazdów napędzanych energią elektryczną, GA – pojazdów zasilanych gazem płynnym (LPG), HY – pojazdów zasilanych wodorem.

Numer rejestracyjny większości pojazdów ma pięć cyfr, motocykli, sprzętu rolniczego i przyczep – cztery cyfry, pojazdów zarejestrowanych tymczasowo – trzy cyfry, zaś pojazdów na tablicach dealerskich – dwie cyfry. W każdym przypadku pierwszą z cyfr nie może być zero.

Standardowe tablice rejestracyjne są w kolorze białym z czarnymi znakami. Z lewej strony znajduje się niebieski pasek z flagą Norwegii w górnej części i międzynarodowym wyróżnikiem Norwegii (N) w części dolnej. Między dwuznakową grupą liter a grupą cyfr umieszczana jest naklejka potwierdzająca opłacenie podatku.

Specjalne typy tablic rejestracyjnych to:

- ✓ Tablice małych pojazdów przeznaczonych do przewozu towarów. Pojazdy zarejestrowane w tej kategorii mają niższy podatek niż pojazdy tego samego typu zarejestrowane na zwykłych tablicach, jednakże mogą przewozić nie więcej niż jednego lub dwóch pasażerów. Tablice mają zielone tło i czarne znaki.
- ✓ Tablice pojazdów wyścigowych. Z białymi znakami na czarnym tle.
- ✓ Tablice pojazdów nie jeżdżących po drogach publicznych. Takich jak traktory leśne, ciężarówki kopalniane, pojazdy śnieżne, itp. Pojazdy takie mają tablice rejestracyjne na czarnym tle z żółtymi znakami. Warto dodać, że takie tablice mają również wszystkie pojazdy rejestrowane na Svalbardzie, jako że na tym archipelagu wszystkie drogi mają charakter prywatny.
- ✓ Tablice wojskowe. Mają one – w zależności od typu pojazdu – żółte lub pomarańczowe tło i czarne znaki; numer rejestracyjny ma standardową postać albo składa się wyłącznie z cyfr. Istnieją również tablice wojskowe testowe z czerwonymi znakami. Numery rejestracyjne zaczynają się od oznaczenia FMU (Forsvarsmuseet – Muzeum Obrony) lub T-U (Test og utvikling – Testowanie i rozwój).
- ✓ Tablice dyplomatyczne. Tablica rejestracyjna jest w kolorze niebieskim, znaki w kolorze żółtym. Jak już wskazano wyżej w przypadku tych tablic oznaczenie literowe to zawsze „CD”, pierwsze dwie cyfry oznaczają natomiast przynależność państwową (Polska ma cyfry 64).
- ✓ Tablice tymczasowe. Z czerwonym tłem i czarnymi znakami. Tablice takie są wydawane na okres liczony w dniach; z prawej strony tablicy umieszczana jest data wydania.
- ✓ Tablice dealerskie. Z czerwonym tłem i białymi znakami. Tablice takie, zarejestrowane na poszczególnych dealerów samochodowych, mogą być swobodnie przenoszone między pojazdami dla celów ich przetestowania.

1.29. Polska

Polskie przepisy wyodrębniają sześć kategorii tablic rejestracyjnych wyróżnionych ze względu na ich przeznaczenie.

Fot. Tablice rejestracyjne używane w Polsce u góry: wzór wydawany od 1 maja 2006 r. u dołu: wydawane od 1 maja 2000 do 30 kwietnia 2006 r.

Źródło: pl.wikipedia.org

Są to – nie licząc tablic indywidualnych – odpowiednio:

- ✓ tablice zwyczajne – z czarnymi znakami na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z wyróżnika województwa, wyróżnika powiatu i wyróżnika pojazdu. Wyróżnik pojazdu składa się z liter i cyfr w takiej liczbie, aby w przypadku samochodów łączna długość numeru wyniosła siedem znaków, a w przypadku motocykli - sześciu;
- ✓ tablice zabytkowe – do oznaczania pojazdów zabytkowych – z czarnymi znakami na żółtym tle. Numer rejestracyjny składa się z wyróżnika województwa, wyróżnika powiatu, wyróżnika pojazdu po których następuje symbol pojazdu zabytkowego. Wyróżnik pojazdu składa się z cyfr i liter w takiej liczbie, by łączna liczba znaków w numerze rejestracyjnym wyniosła pięć;
- ✓ tablice tymczasowe – do oznaczania pojazdów czasowo zarejestrowanych – z czerwonymi znakami na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z wyróżnika województwa oraz wyróżnika pojazdu składającego się co do zasady z czterech cyfr;
- ✓ tablice tymczasowe badawcze – do oznaczania pojazdów czasowo zarejestrowanych w celu przeprowadzenia odpowiednich badań – o kolorystyce takiej jak tablice tymczasowe. Numer rejestracyjny składa się z wyróżnika województwa, trzycyfrowego wyróżnika pojazdu oraz litery B;
- ✓ tablice dyplomatyczne – do oznaczania pojazdów należących do przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych państw obcych oraz organizacji międzynarodowych, a także ich personelu – z białymi znakami na niebieskim tle. Numer rejestracyjny składa się z wyróżnika województwa (najczęściej jest to województwo mazowieckie) oraz sześciocyfrowego wyróżnika pojazdu.

Wyróżnik województwa składa się z jednej litery, wyróżnik powiatu – z jednej lub dwóch liter. W skrajnej lewej części tablicy umieszczany jest euroband z wieńcem gwiazd i wyróżnikiem międzynarodowym kraju „PL”. Wymóg ten nie dotyczy tablic dyplomatycznych.

| 1.30. Portugalia

Portugalski system oznaczania pojazdów jest jednym ze starszych w Europie, a jednocześnie jednym z prostszych.

Numery rejestracyjne składają się z trzech bloków po dwa znaki każdy. Od roku 1937 stosowane było oznaczenie LL-NN-NN (gdzie L – litera, N – cyfra), następnie NN-NN-LL, a obecnie NN-LL-NN. Przewiduje się, że po wyczerpaniu puli numerowej rozpoczęta zostanie seria LL-NN-LL. Numery przydzielane są co do zasady sekwencyjnie, jednakże niektóre kody zostały zarezerwowane dla określonych podmiotów, np. serie typu MG-00-00, ME-00-00 i MX-00-00 oznaczają Armię Portugalską, AP-00-00 Flotę Portugalską, a AM-00-00 Portugalskie Siły Powietrzne.

Numer na tablicy rejestracyjnej zapisany jest czarnymi znakami na białym tle. Z lewej strony tablicy znajduje się euro band (z oznaczeniem „P”), z prawej żółty pasek z ułamkiem pokazującym w liczniku rok, a w mianowniku – miesiąc pierwszej rejestracji pojazdu. Uwzględniana jest przy tym pierwsza rejestracja pojazdu, a nie data rejestracji w Portugalii.

Fot. Portugalskie tablice rejestracyjne są unikalne ze względu na fakt oznaczania na nich daty pierwszej rejestracji pojazdu. W tym przypadku pojazd został po raz pierwszy zarejestrowany w sierpniu 2008 r.

Przyczepy mają utrzymany system nawiązujący do miejsca rejestracji. Ich numer rejestracyjny składa się z dwóch grup znaków oddzielonych łącznikiem. Pierwsza grupa składa się z jednej lub dwóch liter i oznacza miejsce rejestracji, druga zawierająca do sześciu znaków jest numerem porządkowym.

Maszyny przemysłowe mają tablice rejestracyjne analogiczne do standardowych, z zastrzeżeniem, że w miejscu daty mają literę „A”.

W Portugalii istnieje kilka typów tablic specjalnych:

- ✓ pojazdy dyplomatyczne posiadają oznaczenie złożone z trzycyfrowego kodu państwa, dwuliterowego kodu typu (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, FM – personel techniczno-administracyjny) i trzycyfrowego numeru porządkowego pojazdu. Tablice mają czerwone znaki na białym tle;
- ✓ sprzedawane samochody używane mają tablice dealerskie z nazwą dealera i numerem porządkowym. Te tablice mają białe znaki na czerwonym tle;
- ✓ tablice wyjazdowe mają numer rejestracyjny zbudowany w odwrotnej kolejności niż numer rejestracyjny przyczep. W miejscu daty występuje oznaczenie „EXP”.

1.31. Rosja

Standardowe rosyjskie tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle. Numer rejestracyjny składa się co do zasady z litery, po której następują trzy cyfry, a następnie dwie kolejne (układ L NNNN LL). Z prawej strony za pionową linią oddzielającą znajduje się w górnej części dwu lub trzycyfrowy kod określający miejsce rejestracji, a w dolnej – oznaczenie „RUS” i flaga narodowa. Sąsiadujący z Polską obwód kaliningradzki ma podwójne oznaczenie – 39 i 91.

Fot. Rosyjska tablica rejestracyjna. Ciekawostka: chociaż litery na tablicach rosyjskich pisane są cyrylicą to używane są wyłącznie litery mające identyczny odpowiednik w alfabecie łacińskim.

Warto dodać, że na tablicach rejestracyjnych nie są używane wszystkie litery występujące w cyrylicy, a jedynie 12 wyglądających tak, jak litery alfabetu łacińskiego (choć w cyrylicy mogą one mieć inną wymowę - A, B, E, K, M, H, O, P, C, T, Y, X). Decyzja o ograniczeniu liczby stosowanych liter ma poważne konsekwencje – zmniejsza bowiem w znaczący sposób liczbę możliwych kombinacji znaków.

W konsekwencji niektóre regiony w Rosji posiadają po kilka wyróżników liczbowych (rekordem jest tu Moskwa – 6 różnych wyróżników: 77, 97, 99, 177, 197 i 199). Cechą charakterystyczną rosyjskich tablic jest mniejsza wysokość liter, niż cyfr.

Zwyczajowo numery zaczynające się od litery A przysługują pojazdom administracji, np. często A 001 AA zazwyczaj przypisany jest pojazdowi gubernatora obwodu.

Współcześnie w Rosji wydawane są cztery typy tablic specjalnych:

- ✓ pojazdy sił policyjnych mają tablice rejestracyjne z białymi znakami na niebieskim tle w formacie litera i cztery cyfry (L NNNN). Litera oznacza rodzaj sił policyjnych, do których dany pojazd przynależy – oznaczenia te nie są jednak ujednoczone w skali całego kraju, różniąc się między poszczególnymi obwodami;
- ✓ pojazdy sił zbrojnych mają tablice rejestracyjne z białymi znakami na czarnym tle w formacie czterech cyfr i dwóch liter (NNNN LL, na przyczepach litery i cyfry są zamienione miejscami);
- ✓ pojazdy przedstawicielstw dyplomatycznych mają białe litery na czerwonym tle. Oznaczenie składa się z trzech członów: trzycyfrowego kodu oznaczającego ambasadę do której pojazd należy (numery zostały przydzielone wg kolejności nawiązania przez dany kraj stosunków dyplomatycznych z ZSRR lub Rosją, 001 oznacza Wielką Brytanię, Polska ma numer 086), oznaczenia CD – przysługującego ambasadorom lub D – pozostałym dyplomatom i oznaczenia liczbowego oznaczającego numer kolejny pojazdu;
- ✓ środki transportu zbiorowego (w Rosji zaliczane są do nich również taksówki) mają tablice rejestracyjne z czarnymi znakami na żółtym tle w formacie dwie litery i trzy cyfry (LL NNN).

Fot. Rosyjska tylna tablica rejestracyjna.

We wszystkich wymienionych wyżej przypadkach na tablicy znajduje się z prawej strony oddzielony pionową linią liczbowy kod umieszczony powyżej oznaczenia „RUS”. We wszystkich przypadkach – poza przypadkiem tablic wojskowych – kod liczbowy oznacza miejsce rejestracji; na tablicach wojskowych jest to oznaczenie gałęzi sił zbrojnych, do których należy dany pojazd.

W odróżnieniu od zwykłych tablic, tablice wymienionych czterech typów nie mają flagi rosyjskiej.

| 1.32. Rumunia

Wiele krajów posiada odrębne tablice rejestracyjne dla pojazdów rejestrowanych czasowo, czy też pojazdów dyplomatycznych. Niewiele jednak państw ma odrębną tablicę rejestracyjną dla pojazdów w leasingu – do tych właśnie krajów należy Rumunia. Dla niektórych pojazdów stosuje się tu również tablice o postaci ustalonej przez władze lokalne.

Numery rejestracyjne w Rumunii co do zasady składają się z dwuliterowego kodu rejonu oraz przydzielanego losowo numeru porządkowego złożonego z dwóch cyfr i trzech liter. Wyjątek stanowi tu Bukareszt, który ma jednoliterowy wyróżnik „B”, a druga grupa znaków może liczyć do trzech cyfr.

Standardowa tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle, z lewej strony znajduje się euroband z międzynarodowym wyróżnikiem Rumunii – RO.

Stosowanych jest sześć specjalnych typów tablic rejestracyjnych. Są to:

- ✓ tablice tymczasowe z czerwonymi znakami na białym tle. Po kodzie miejsca rejestracji umieszczana jest liczba licząca od trzech do sześciu cyfr, przy czym pierwszą jest zawsze zero, drugą – jakakolwiek inna cyfra niż „0”. Tablice takie wydawane są na okres 90 dni. Jeśli tablica ma trzycyfrową liczbę porządkową, po której występuje napis „PROBE” oznacza to tablicę rejestracyjną pojazdu próbnego;
- ✓ tablice dla pojazdów w leasingu (w zależności od sposobu rejestracji niektóre mają standardowe tablice). Numer rejestracyjny takich pojazdów składa się z wyróżnika miejsca rejestracji i sześciocyfrowej liczby porządkowej. Numer jest zapisany czarnymi znakami na białym tle, z prawej strony tablicy występuje czerwone pole z czarnymi znakami oznaczającymi miesiąc i rok zakończenia umowy leasingu;
- ✓ tablice dyplomatyczne mają oznaczenie CO, CD lub TC, po których następuje sześć cyfr. Pierwsze trzy oznaczają przynależność państwową (niektóre kraje z dużą liczbą pojazdów mają przydzielone po dwie kombinacje liczbowe), ostatnie trzy – numer porządkowy pojazdu. Tradycyjnie numer 101 przysługuje pojazdowi ambasadora;
- ✓ tablice pojazdów przynależących do Sił Zbrojnych oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Reform Administracyjnych. Ich postać jest regulowana wewnętrznymi przepisami podmiotów, do których należy pojazd;
- ✓ tablice pojazdów organizacji religijnych zwłaszcza Kościoła Prawosławnego, przede wszystkim najważniejszych klasztorów. Tablice takie są bardzo rzadkie (szacuje się, że ich liczba nie przekracza 25), a charakteryzują się inwersją barw w stosunku do standardowych tablic (tzn. mają białe znaki na czarnym tle).

Poszczególne gminy wydają ponadto tablice rejestracyjne wg lokalnie ustalonego wzoru dla pojazdów nie wymagających rejestracji państwowej. Są to np. tramwaje, trolejbusy, quady, skutery, pojazdy rolnicze.

Tablice te mają zazwyczaj żółte tło i czarne znaki, ale występują wyjątki (np. Cluj-Napoca, gdzie tło tablic lokalnych jest białe).

| 1.33. Serbia

Na tablicach rejestracyjnych wielu krajów znajdują się elementy heraldyczne. Rzadko jednak się zdarza, że przy tej okazji popełniony zostaje błąd. Tak stało się w Serbii przy okazji wprowadzania nowych tablic rejestracyjnych.

Obecny system numerów rejestracyjnych w Serbii został wprowadzony z dniem 1 stycznia 2011 roku. Numer rejestracyjny składa się z dwóch liter, trzech cyfr i ponownie dwóch liter. Pierwsze dwie litery stanowią oznaczenie miejsca rejestracji, np. BG oznacza Belgrad, zaś BT – miejscowość Bačka Palanka. Ze względu na nieuznawanie niepodległości Kosowa w systemie rejestracyjnym dalej zarezerwowane zostały kody dla regionów położonych w jego granicach, mimo że Kosowo wydaje obecnie własne tablice rejestracyjne (o tych tablicach piszemy poniżej). Moment, gdy z początkiem 2011 roku wydane zostały tablice dla pojazdów z Kosowa, stał się przyczyną konfliktu – policja kosowska została zobowiązana do konfiskowania nowych tablic rejestracyjnych z wyróżnikami literowymi regionów położonych w granicach Kosowa. Ostatecznie wydawanie tablic z takimi numerami zostało wstrzymane.

Trzy cyfry i dwie końcowe litery – rozdzielone łącznikiem – stanowią numer porządkowy. Odwrotna kolejność grup znaków występuje na tablicach rejestracyjnych dla przyczep.

Fot. Cechą charakterystyczną serbskich tablic rejestracyjnych jest ukośne przecięcie cyfry „0”. Kod miejsca rejestracji napisany jest zarówno alfabetem łacińskim, jak i cyrylicą (pod herbem) – w tym przypadku oznacza dystrykt Bačka Palanka.

Na standardowych tablicach rejestracyjnych numer rejestracyjny jest zapisany czarnymi znakami na białym tle. Przyjęta została charakterystyczna czcionka – z cyfrą 0 odróżniającą się od litery O podwójnym przecięciem (w Niemczech i kilku innych państwach stosowane jest pojedyncze przecięcie). Między pierwszymi dwoma znakami a pozostałą częścią numeru rejestracyjnego znajduje się tarcza z krzyżem serbskim. Jest to krzyż równoramienny (grecki) z czterema krzesiwami w każdym z rogu krzyża. Krzesiwa przypominają stylizowaną literę C – podaje się, że jest to skrót od Само слога Србина спасава – z serbskiego *Tylko jedność uratuje Serbów*. Stanowi to nawiązanie do średniowiecznego emblematu dynastii Paleologów. Sposób stylizacji krzesiw w herbie uległ zmianie z końcem roku 2010; na nowych tablicach rejestracyjnych pozostał jednak stary wzór. Gdy pomyłka wyszła na jaw i okazało się, że wybicie nowych matryc będzie wiązało się z kosztem kilku milionów euro została podjęta decyzja o wydawaniu tablic ze starym wzorem herbu.

Po wyczerpaniu przygotowanych matryc ma to ulec zmianie. Na tablicy rejestracyjnej poniżej herbu znajduje się zapisany cyrylicą kod regionu, w którym pojazd został zarejestrowany. Z lewej strony znajduje się niebieski pasek z umieszczonym w dolnej części międzynarodowym wyróżnikiem Serbii – SRB.

Odrębny system numerów rejestracyjnych dotyczy pojazdów posiadających status dyplomatyczny, należący do zagranicznych agencji prasowych oraz zagranicznych firm. Numery te mają układ złożony z oddzielonych łącznikami: grupy cyfr, grupy liter i ponownie grupy cyfr. Pierwsza grupa cyfr oznacza państwo lub organizację, do której przynależy pojazd (Polsce przysługuje jedna z najwcześniejszych grup – 12, za Rosją – 10 i Ukrainą – 11). Druga litera oznacza status pojazdu (A – pojazdy mające status dyplomatyczny, M – pojazdy należące do pozostałych pracowników misji dyplomatycznej, P – pojazdy zagranicznych agencji prasowych lub zagranicznych przedstawicielstw kulturalnych, E – pojazdy należące do firm zagranicznych). Ostatnia, druga grupa cyfr stanowi zwykły numer porządkowy. Na tablicy rejestracyjnej z lewej strony numeru rejestracyjnego znajdują się litery „BG” – jedna nad drugą, podczas gdy z prawej – również jedna nad drugą dwie ostatnie cyfry roku ważności tablicy rejestracyjnej. Pojazdy misji dyplomatycznych mają numery rejestracyjne zapisane znakami w kolorze żółtym na czarnym tle, podczas gdy pozostałe wymienione wyżej pojazdy – znakami w kolorze czarnym na żółtym tle. We wszystkich przypadkach tablica rejestracyjna ma z lewej strony niebieski pasek z oznaczeniem „SRB”.

Odrębne tablice przeznaczone są dla pojazdów rejestrowanych tymczasowo, jak również pojazdów nie spełniających części warunków technicznych. Tablice pojazdów policyjnych mają również odrębny system numeracji (litera P zapisana cyrylicą, po której następują dwie liczby trzycyfrowe oddzielone łącznikiem) i niebieskie tło.

Warto dodać, że w prawym dolnym rogu każdej tablicy będzie się znajdował numer seryjny tablicy – odrębny od numeru rejestracyjnego. Numer ten ma służyć jako dodatkowa weryfikacja historii tablicy.

| 1.34. Słowacja

Obecnie stosowany w tym kraju system rejestracyjny wywodzi się z roku 1997. Wówczas to wprowadzono oznaczenie pojazdów składające się z dwóch liter oznaczających powiat (okres), po którym znajdują się – jako numer porządkowy – trzy cyfry i dwie litery. Przyjęte zostało przy tym, że jeśli tablica rejestracyjna jest przypisana przyczepie, to pierwszą z liter jest zawsze „Y”.

Fot. Słowacka tablica rejestracyjna pojazdu. Bezpośrednio po wejściu Słowacji do Unii Europejskiej wydawane były tablice rejestracyjne bez herbu państwa. Pojazd zarejestrowany w dystrykcie Dolny Kubin.

Poszczególne powiaty mają unikalny wyróżnik. Od tej zasady występują dwa wyjątki:

- ✓ wszystkie miasta stanowiące jednocześnie siedzibę regionów (kraj), tj. Bratysława, Bańska Bystrzyca, Koszyce, Nitra, Preszów, Trnawa, Trenczyn i Żylina mają przyznane więcej niż jeden kod: Bratysława – 6, pozostałe powiaty – po 3. Bratysława jest jedynym powiatem, w którym na dzień dzisiejszy zaistniała konieczność użycia drugiego z przyznanых oznaczeń;
- ✓ dwa największe miasta Słowacji – Bratysława i Koszyce składają się odpowiednio z 5 i 4 okresów. Ten podział nie znajduje odzwierciedlenia na tablicach rejestracyjnych – wszystkie pojazdy w tych dwóch miastach mają ujednolicone oznaczenia niezależnie od konkretnej lokalizacji w jakiej są rejestrowane.

Obecny wygląd słowackich tablic rejestracyjnych obowiązuje od 1 czerwca 2006 roku. Wtedy to bowiem zmodyfikowano standardowy wzór europejski (euro band z lewej, czarne znaki na białym tle), w ten sposób by między oznaczeniem powiatu a numerem porządkowym umieszczony został herb Słowacji.

Fot. Słowacka tablica rejestracyjna pojazdu. W roku 2006 przywrócono na tablicę rejestracyjną herb państwa.

W obecnym systemie na Słowacji nie wydaje się – co do zasady – specjalnych tablic rejestracyjnych.

| 1.35. Słowenia

W przypadku większości państw posługujących się symbolami heraldycznymi na tablicach rejestracyjnych pojazdów, przynoszą one informację mniej dokładną niż numer rejestracyjny.

Przykładowo – w Niemczech herb oznacza kraj związkowy, numer rejestracyjny zawiera zaś informację o powiecie rejestracji. Wyjątkiem od tej zasady jest Słowenia, w której numer rejestracyjny zawiera informację o regionie rejestracji, podczas gdy herb na tablicy rejestracyjnej oznacza miasto rejestracji.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu. Słowenia przyjęła niestandardowy sposób oznaczania miejsca rejestracji pojazdu. Numer rejestracyjny koduje region, w którym pojazd jest zarejestrowany – w tym przypadku jest to dystrykt savinjski ze stolicą w Celje. Konkretna lokalizacja wynika z herbu miasta rejestracji przyklejanego między grupami znaków. Widoczny herb miasta Velenje.

Numery rejestracyjne pojazdów na Słowenii rozpoczynają się dwucyfrowym kodem regionu rejestracji, np. LJ oznacza region Ljubljany, MS – Murskiej Soboty, zaś SG – Slovenj Gradec. Następnie występuje numer porządkowy składający się z dwóch liter (wobec wyczerpania wcześniejszej kombinacji litery i cyfry) i trzech cyfr rozdzielonych łącznikiem.

Numery rejestracyjne przyczep mają odwrotną kolejność – zaczynają się od czteroznakowego numeru porządkowego po którym występuje kod regionu rejestracji.

Standardowa tablica rejestracyjna ma białe tło z czarnymi znakami. Między kodem regionu a numerem porządkowym znajduje się herb miejscowości rejestracji. Oznacza to, że np. z kodem LJ może wystąpić 14 różnych herbów, z kodem CE (Celje) – 8 herbów, w pozostałych przypadkach – kilka. Jedynie w przypadku kodu PO (Postojna) możliwy jest jeden herb.

Słowenia jako członek Unii Europejskiej ma na tablicy rejestracyjnej unijny euroband z międzynarodowym wyróżnikiem państwa – SLO. Cała tablica rejestracyjna otoczona jest zieloną obwódką; w przypadku przyczep obwódka jest czarna.

Rejestracja tymczasowa różni się od zwykłej czarną obwódką i zapisanymi z prawej strony tablicy rejestracyjnej w pionie dwiema ostatnimi cyframi roku, w którym traci ważność rejestracja.

Z kolei tablica eksportowa ma żółte tło, nie zawiera herbu miasta rejestracji, a z prawej strony znajdują się w małych czarnych prostokątach, jeden nad drugą, miesiąc oraz dwie ostatnie cyfry roku ważności tablicy.

Wśród pojazdów ze specjalnymi regulacjami odnośnie numerów i tablic rejestracyjnych wymienić należy:

- ✓ pojazdy korpusu dyplomatycznego. Numery rejestracyjne takich pojazdów zaczynają się od zielonych liter „CD”, po których następują dwie lub trzy cyfry oznaczające przynależność pojazdu (dwie cyfry – państwo, trzy cyfry – organizacja międzynarodowa), łącznik i dwie cyfry. Tablica ma białe tło, euroband i czarną obwódkę;
- ✓ pojazdy policyjne. Ich numery rejestracyjne zaczynają się od litery „P” po której występuje grupa dwóch cyfr oznaczająca miejsce rejestracji, następnie myślnik oraz trzy cyfry. Tablica rejestracyjna ma białe tło i niebieskie znaki. Za literą „P” umieszczany jest emblemat policji;
- ✓ pojazdy rolnicze mają tablice o zielonym tle i białych znaków. Biała jest również obwódka tablicy;
- ✓ motorowery mają tablice rejestracyjne o żółtym tle i czarnych znakach. W kolorze czarnym jest również obwódka.

| 1.36. Szwajcaria

System szwajcarski posiada wiele specyficznych rozwiązań począwszy od przypisania tablicy nie do pojazdu, lecz do kierującego, na publicznie dostępnych via Internet bazach danych numerów rejestracyjnych kończąc.

Aktualnie obowiązujący system oznaczania pojazdów został wprowadzony w Szwajcarii już w roku 1933 i od tego czasu nie ulegał większym zmianom. Opiera się on na przypisaniu tablicy rejestracyjnej do właściciela, a nie do pojazdu; przyjęte zostało, iż tablica rejestracyjna nie tylko przechodzi na kolejny pojazd danego właściciela, lecz nawet właściciel może daną tablicę rejestracyjną stosować wymiennie na dwóch pojazdach. W większości kantonów został zrobiony wyjątek dla pojazdów zabytkowych – dana tablica rejestracyjna może być używana wymiennie na kilkudziesięciu takich pojazdach. Owa wymiennosc tablic rejestracyjnych sprawia, że są one zazwyczaj przyczepiane do pojazdu za pomocą magnesów.

Fot. Przednia tablica rejestracyjna pojazdu ze Szwajcarii. Kod literowy oznacza kanton Argowię.

Numer rejestracyjny składa się z dwuliterowego kodu miejsca rejestracji oraz liczbowego numeru porządkowego. Dwuliterowy kod odpowiada kantonowi, w którym nastąpiła rejestracja.

W przypadku pojazdów federalnych, należących do władz lokalnych oraz wojskowych zamiast dwuliterowego kodu stosowany jest pojedynczy kod – odpowiednio A, P lub M.

Liczbowy numer porządkowy nadawany jest w kolejności narastającej. W większości kantonów liczy on obecnie sześć liczb, ale w dziewięciu dalej liczby są pięciocyfrowe. Dla niektórych typów pojazdów numer porządkowy kończy się literą – np. U oznacza tablicę handlową, V – pojazd należący do firmy wynajmującej pojazdy, a Z – tablicę tymczasową.

Fot. Tylna tablica rejestracyjna szwajcarskich pojazdów. W tym wypadku oprócz numeru rejestracyjnego jest również herb kraju oraz herb kantonu.

Przednie tablice rejestracyjne zawierają wyłącznie numer rejestracyjny; tylne dodatkowo – z lewej strony herb Szwajcarii, z prawej – herb kantonu rejestracji. Kolor liter i tła zależy od typu pojazdu:

- ✓ tablice dla pojazdów silnikowych, przyczep i motocykli mają czarne znaki na białym tle;
- ✓ tablice dla motorowerów mają czarne znaki na żółtym tle;

- ✓ pojazdy rolnicze mają czarne znaki na zielonym tle;
- ✓ pojazdy robocze mają czarne znaki na niebieskim tle;
- ✓ pojazdy specjalne – czarne znaki na brązowym tle;
- ✓ pojazdy wojskowe – białe znaki na czarnym tle.

Pojazdy dyplomatyczne mają odmienny system numeracji. Ich numer rejestracyjny składa się z oznaczenia CD (korpus dyplomatyczny)/CC (korpus konsularny)/AT (attache wojskowi), symbolu kantonu i dwóch liczb, z których pierwsza oznacza numer kolejny pojazdu danego państwa, zaś druga oznacza państwo, do którego przynależy dany pojazd. Pierwsze dwie litery są pisane białą czcionką na zielonym lub niebieskim polu.

W większości kantonów dane dotyczące właścicieli tablic rejestracyjnych są powszechnie dostępne za pośrednictwem sieci internetowej i każdy zainteresowany może ustalić właściciela danego pojazdu. W zależności od kantonu dostęp może być nieograniczony albo z ograniczeniami (np. możliwość wyszukania danych dotyczących kilku pojazdów w danym czasie lub konieczność wcześniejszej rejestracji). W większości wypadków za udostępnienie danych nie jest pobierana opłata, choć w kilku kantonach niewielka opłata została wprowadzona.

Na stronie <http://de.wikipedia.org/wiki/Autoindex> znajduje się zestawienie łączy do poszczególnych baz kantonalnych.

| 1.37. Szwecja

Szwedzki system oznakowania pojazdów nie zawiera informacji o miejscu ich rejestracji. Jeden rzut oka na tablicę rejestracyjną pozwala natomiast na ustalenie, kiedy dany pojazd powinien być poddany badaniu technicznemu.

Fot. Standardowa szwedzka tablica rejestracyjna pojazdu.

Numer rejestracyjny pojazdu składa się z trzech liter i trzech cyfr, przy czym wszystkie litery i dwie pierwsze cyfry stanowią numer porządkowy – nie powiązany w żaden sposób z miejscem rejestracji pojazdu.

W numerach rejestracyjnych nie stosuje się liter I, Q, V, Å, Ä and Ö – albo ze względu na możliwość ich łatwego pomylenia, albo ze względu na fakt, że są literami specyficznymi dla szwedzkiego alfabetu. Szwedzka Administracja Transportu sporządziła wykaz 91 kombinacji literowych, które nie są nadawane – ze względu na ich znaczenie w języku szwedzkim. Na liście tej znajdują się np. APA (małpa), DUM (głupi), FUL (brzydki), GAY, NRP (skrót partii politycznej – Nordiska Rikspartiet), SEX, UFO, USA.

Ostatnia cyfra numeru rejestracyjnego oznacza środkowy miesiąc pięciomiesięcznego okresu, w czasie którego pojazd powinien przejść badanie techniczne (np. ostatnia cyfra „3” – marzec oznacza, iż pojazd powinien przejść badanie techniczne między styczniem a majem). W kodowaniu pominięte zostały miesiące maj i czerwiec (co oznacza, że po 4 – kwiecień, 5 oznacza lipiec, 6 – sierpień, itd.) – w celu zmniejszenia liczby badań technicznych jakie wypadają na okres letni.

Numer rejestracyjny jest związany z pojazdem przez cały okres jego eksploatacji – sprzedaż pojazdu w granicach kraju nie pociąga za sobą przerejestrowania pojazdu.

Na standardowych tablicach rejestracyjnych numer rejestracyjny zapisany jest czarnymi znakami na białym tle. Do 1 stycznia 2010 roku na tylnej tablicy rejestracyjnej między blokiem liter a blokiem cyfr wklejana była naklejka potwierdzająca opłacenie podatku drogowego i uiszczenie ubezpieczenia.

Tablica rejestracyjna może zawierać euroband, lecz nie jest to obowiązkowe. Tablice z euro bandem są o 40 mm szersze od tych, które są go pozbawione. Dopuszczalne jest również wydawanie tablic w wymiarach „amerykańskich” – w tym przypadku euroband nie jest przewidziany.

W systemie szwedzkim przewidzianych jest kilka typów specjalnych tablic. I tak:

- ✓ pojazdy przerejestrowane na taksówki zachowują swój dotychczasowy numer rejestracyjny, jednakże otrzymują nowe tablice rejestracyjne z czarnymi znakami na żółtym tle z literą „T” z prawej strony;
- ✓ tablice tymczasowe (importowe lub eksportowe) mają białe znaki na czerwonym tle. Zachowane jest następstwo numerów – pojazd sprowadzany do Szwecji po rejestracji otrzymuje numer rejestracyjny zgodny z numerem z tablic tymczasowych. Tablice tymczasowe mają oznaczony termin upływu ich ważności – z lewej strony dzień i miesiąc, z prawej – rok;
- ✓ tablice dealerskie mają czarne znaki na zielonym tle. Numer rejestracyjny składa się z trzech liter i trzech cyfr. Tablice tego typu nie są powiązane z pojazdem, lecz z właścicielem pojazdu – mogą być zatem stosowane sukcesywnie na kolejnych samochodach. Tablice takie są używane na pojazdach nie posiadających rejestracji, ewentualnie takich, które nie przeszły badań technicznych. Pojazdy na tablicach dealerskich nie wymagają odrębnej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej; do zawarcia takiej umowy jest natomiast zobowiązany podmiot, na rzecz którego tablica została wystawiona;
- ✓ tablice dyplomatyczne mają czarne znaki na niebieskim tle. Przyjęty w Szwecji system oznakowania odbiega od większości stosowanych w Europie. Numer rejestracyjny składa się z dwóch liter oznaczających przynależność pojazdu, trzech cyfr, a wreszcie litery oznaczającej status pojazdu. Litery oznaczające przynależność pojazdu są przyznane poszczególnym państwom i organizacjom międzynarodowym zgodnie z ich alfabetyczną kolejnością w języku francuskim. Zgodnie z tą zasadą pierwsze w kolejności oznaczenie „AA” przysługuje RPA (fran. Afrique du Sud). Polsce przysługuje oznaczenie

- „CY”. Wyróżnia się 9 możliwości statusu pojazdu – w odróżnieniu od większości krajów, opierających się na trójpodziale, np. końcowa litera „A” oznacza ambasadora, „B” – pojazd ambasady, „C” – pojazd korpusu dyplomatycznego, „D” – pojazd personelu administracyjnego lub technicznego ambasady;
- ✓ tablice wojskowe mają żółte znaki na czarnym tle. Numer rejestracyjny składa się z sześciu cyfr i jest przyznawany w strukturach administracji wojskowej – bez udziału cywilnej administracji.

| 1.38. Turcja

Turcja – kraj łączący Europę i Azję charakteryzuje się bardzo dużą liczbą typów tablic rejestracyjnych. Odrębne typy przysługują w szczególności osobom pełniącym różne funkcje państwowe.

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów w Turcji składają się z trzech grup znaków: pierwszą stanowią dwie cyfry, drugą – litery, trzecią – cyfry, przy czym łączna długość drugiej i trzeciej grupy może wynosić pięć lub sześć znaków, a grupa liter liczy jedną, dwie lub trzy litery (te ostatnie tylko w numerach siedmioznakowych). Oznacza to, że występują kombinacje typu NN L NNNN, NN L NNNNN, NN LL NNN, NN LL NNNN i NN LLL NN.

Pierwsze dwie cyfry oznaczają prowincję, w której pojazd jest zarejestrowany. Warto dodać, że te same dwie cyfry są pierwszymi cyframi numerów pocztowych w danej prowincji. Numeracja prowincji została przydzielona zgodnie z kolejnością alfabetyczną, z zastrzeżeniem że utworzone później prowincje otrzymywały kolejne wolne numery. Obecnie w Turcji istnieje 81 prowincji, kod 01 oznacza Adanę, 06 – stołeczną Ankarę, 34 – Istanbul, 67 – Zonguldak, 68 – Aksaray, 81 – Düzce. W niektórych prowincjach stosowany jest przydział poszczególnych serii poszczególnym dystryktom – nie jest to jednak powszechne. Seria, w których grupa dwuliterowa grupa literowa zaczyna się od M jest przyznawana pojazdom cudzoziemców mających tymczasowe pozwolenie na pobyt. Odrębnie wyróżniane są taksówki – we wszystkich prowincjach oprócz Stambułu mają one po kodzie prowincji literę „T” i cztery znaki, w Stambule – trzyliterową grupę zaczynającą się od „T” oraz dwie cyfry.

Fot. Mocno zniszczona tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w tureckiej prowincji Trabzon. Znak widoczny nad wyróżnikiem kraju „TR” to naklejka potwierdzająca przegląd techniczny pojazdu.

Tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle. Od 2010 roku z lewej strony występuje obowiązkowo niebieski pasek – nawiązujący do eurobandu – jednakże bez wieńca z gwiazd i literami „TR” jako międzynarodowym wyróżnikiem kraju; wcześniej był on fakultatywny.

Cechą charakterystyczną tureckiego systemu oznaczania pojazdów jest bardzo duża liczba specjalnych odmian tablic rejestracyjnych. Ze względu na status samochodu wyróżnia się:

- ✓ tablice tymczasowe z czarnymi znakami na żółtym tle. Numer rejestracyjny składa się z cyfrowego kodu prowincji, litery „G” i czterech cyfr;
- ✓ tablice tymczasowe celne składają się z cyfrowego kodu prowincji, liter „GMR” oraz trzech cyfr. Numer zapisywany jest na tablicy czerwonymi znakami na żółtym tle.

Ze względu na podmiot będący właścicielem pojazdu wyróżnia się:

- ✓ pojazd Prezydenta Turcji nie posiada numerów rejestracyjnych. W miejscu, gdzie mocowana jest tablica rejestracyjna umieszczany jest herb urzędu Prezydenta;
- ✓ przewodniczący parlamentu, premier, ministrowie, szef sztabu, najwyżsi rangą dowódcy wojskowi mają numery rejestracyjne złożone z czterech cyfr. Tablice rejestracyjne są czerwone z żółtymi znakami;
- ✓ gubernatorom prowincji i niektórym innym najwyższym rangą członkom władz prowincji przysługują również tablice czerwone z żółtymi znakami – w ich jednak przypadku cztery cyfry są poprzedzone cyfrowym kodem prowincji;
- ✓ wiceprzewodniczący i inni członkowie parlamentu mają tablice rejestracyjne w kolorze czerwonym z herbem Turcji, po którym następuje napisany żółtymi literami numer rejestracyjny złożony z liter „TBMM” i trzech cyfr.

Dalsze pojazdy mają już numery rejestracyjne zgodne z podstawowym wzorem. Są to:

- ✓ pojazdy władz prowincjonalnych i uniwersyteckich. Pojazdy te po wyróżniku prowincji mają literę „A” i cztery cyfry. Znaki są czerwone na białym tle;
- ✓ pojazdy policyjne mają rejestracje z białymi znakami na niebieskim tle. Numer rejestracyjny ma sześć znaków, grupa liter ma postać „A”, „AA” lub „AAA”;
- ✓ pojazdy korpusu dyplomatycznego mają numery rejestracyjne, w których po wyróżniku prowincji występuje litera „C” z inną literą, a następnie trzy znaki. Tablice są białe z zielonymi znakami;
- ✓ pojazdy konsularne mają numery rejestracyjne o analogicznej strukturze jak korpus dyplomatyczny, jednakże na tablicy są zapisane białymi znakami na zielonym tle;
- ✓ pojazdy członków organizacji międzynarodowych mają numery rejestracyjne, w których po wyróżniku prowincji występuje litera „B” i cztery znaki. Tablice rejestracyjne mają niebieskie znaki na białym tle;
- ✓ pojazdy służbowe rządu i administracji publicznej – mają tablice z białymi znakami na czarnym tle. Jako jedyne w tej grupie nie mają niebieskiego paska z wyróżnikiem literowym kraju.

Pojazdy wojskowe mają numery rejestracyjne malowane i złożone z sześciu cyfr. Pierwsza z nich oznacza przynależność do określonego rodzaju sił zbrojnych – 1 oznacza armię, 3 – lotnictwo, 5 – marynarkę, 7 – żandarmerię.

1.39. Ukraina

Obowiązujący obecnie system oznaczania pojazdów został wprowadzony w życie z dniem 1 kwietnia 2004 roku. Numer rejestracyjny pojazdu składa się z dwóch liter oznaczających okręg, w którym pojazd jest zarejestrowany (np. AK oznacza Krym, AA – miasto Kijów, BC – okręg lwowski; wyjątkiem od zasady terytorialnej jest oznaczenie II przysługujące pojazdom funkcjonariuszy publicznych), czterech cyfr i kolejnych dwóch liter. Warto dodać, że numer rejestracyjny jest przypisany do właściciela, a nie do pojazdu jako takiego. Raz przyznany numer jest zatem przepisywany na kolejne pojazdy; przewiduje się również utrzymanie go przez określony czas przez osobę nie posiadającą w danym momencie samochodu.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w Kijowie.

Na ukraińskich tablicach rejestracyjnych, podobnie jak na tablicach rosyjskich i białoruskich, używane są jedynie litery wspólne dla alfabetu łacińskiego i cyrylicy (w jej ukraińskiej odmianie). W praktyce oznacza to, że występują litery: A, B, C, E, H, I, K, M, O, P, T, X. Litery są w kolorze czarnym. Tło tablic jest białe dla wszystkich pojazdów z wyjątkiem pojazdów służących do przewozu zarobkowego osób – te mają tło żółte. Z lewej strony tablicy występuje oznaczenie kraju – w górnej części tablicy znajduje się godło Ukrainy – trójząb złoty na niebieskim polu, a poniżej – międzynarodowy wyróżnik literowy Ukrainy (UA) na żółtym polu.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w okręgu Lwowskim.

Niezależnie stosowanych jest kilka szczególnych typów tablic. I tak:

- ✓ tablice tranzytowe mają czerwone tło, zaś w miejscu dwuliterowego wyróżnika miejsca rejestracji mają prostokąt przeznaczony na naklejenie nalepki z datą ważności tablicy;
- ✓ tablice najwyższych władz państwowych mają oznaczenie dwu lub trzycyfrowe (01 przysługuje Prezydentowi Ukrainy) umieszczone między herbem Ukrainy i jej flagą. Litery są czarne, a tło białe;
- ✓ tablice pojazdów korpusu dyplomatycznego mają literę „D” po której występuje trzycyfrowy kod państwa i trzycyfrowy numer porządkowy pojazdu danego przedstawicielstwa;
- ✓ bez zmian w stosunku do poprzedniego systemu oznaczania pojazdów pozostały tablice dla traktorów (w postaci sześcioboku – prostokąt ze ściętymi dolnymi rogami i oznaczeniem składającym się z pięciu cyfr i dwóch liter stanowiących wyróżnik miejsca rejestracji) oraz pojazdów wojskowych (białe znaki na czarnym tle).

| 1.40. Węgry

Węgierski system oznaczania pojazdów jest jednym z prostszych. System numeracji wywodzi się z roku 1990, zaś obecny wygląd tablic jest stosowany od 1 maja 2004 roku, kiedy to wraz ze wstąpieniem Węgier do Unii Europejskiej unijne gwiazdki zastąpiły flagę węgierską na niebieskim pasku z lewej strony.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna. Wyraźnie widoczne naklejki badań technicznych pojazdu.

Numerы rejestracyjne na Węgrzech zbudowane są według schematu – trzy litery, trzy cyfry. Wszystkie znaki mają charakter porządkowy – bez powiązania czy to z miejscem rejestracji, czy to z rokiem rejestracji pojazdu. Wprowadzony został natomiast podział ze względu na typ pojazdu:

- ✓ numery zaczynające się od litery „E” (serie EAA – EDZ) przysługują taksówkom;
- ✓ numery zaczynające się od litery „F” są obecnie przypisywane ciężarówkom. Oznaczenie to było stosowane również dla przyczep – do czasu, aż uzyskały one swój własny wyróżnik „X”;
- ✓ numery zaczynające się od litery „X” przysługują przyczepom;
- ✓ numery zaczynające się od litery „U” przysługują motocyklom;
- ✓ numery zaczynające się od litery „Y” przysługują pojazdom wolnobieżnym. Tablice te mają czerwone znaki na białym tle.

Telewizja Węgierska zastrzegła sobie numery rejestracyjne zaczynające się od znaków „MTV”.

Fot. Standardowa węgierska tablica rejestracyjna.

Określone kategorie podmiotów mają odmienny system rejestracyjny – złożony z jednej lub dwóch liter i odpowiednio pięciu lub czterech cyfr (przy czym w tym wypadku cyfry rozdzielone są na dwie grupy po dwie cyfry w każdej, rozdzielone znakiem pauzy). Wyróżnione w ten sposób kategorie użytkowników to:

- ✓ pojazdy korpusu dyplomatycznego – oznaczenie DT. Znaki są białe na granatowym tle;
- ✓ pojazdy korpusu konsularnego – CK;
- ✓ pojazdy armii węgierskiej – H, HA;
- ✓ pojazdy Narodowego Pogotowia Ratunkowego – MA;
- ✓ pojazdy policyjne – R, RA, RF, RK;

- ✓ pojazdy Urzędu Cei i Podatków – RR.

Ponadto w tym systemie numeracji mieszczą się wyróżnione ze względów przedmiotowych:

- ✓ pojazdy liczące ponad 30 lat (OT, tablica bez eurobandu);
- ✓ pojazdy rolnicze przystosowane do ruchu po drogach (M);
- ✓ pojazdy eksperymentalne zarejestrowane dla przeprowadzenia prób (P);
- ✓ pojazdy zarejestrowane tymczasowo (E);
- ✓ pojazdy zarejestrowane tymczasowo przed przejściem procedury celnej (V);
- ✓ pojazdy zarejestrowane tymczasowo przeznaczone do eksportu z Węgier (Z).

Tablice rejestracyjne mają – co do zasady – białe tło i czarne znaki. Pojazdy zarejestrowane w celach komercyjnych (w szczególności taksówki i ciężarówki) mają żółte tło tablicy rejestracyjnej. Dalsze wyjątki zostały wskazane przy omawianiu poszczególnych typów numerów rejestracyjnych. Przeważająca większość typów tablic posiada z lewej strony euroband z literą „H” (jako międzynarodowym wyróżnikiem Węgier) pod wieńcem gwiazd. Ponad i poniżej znaku pauzy rozdzielającego poszczególne grupy znaków wklejane są naklejki oznaczające ważność przeglądu technicznego i (prawdopodobnie) ubezpieczenia.

Wszystkie trzy typy tablic rejestracyjnych tymczasowych mają ponadto z prawej strony, małą czcionką zapisane ostatnie dwie cyfry roku wydania. Wyjątkiem był rok 2000, kiedy to rok był pisany pionowo, w całości (wszystkie cztery cyfry)

1.41. Wielka Brytania (1): Anglia, Walia i Szkocja

Tablice rejestracyjne Wielkiej Brytanii charakteryzują się różnym kolorem tablic rejestracyjnych z przodu i tyłu pojazdu oraz nieobligatoryjnością paska z europejskimi gwiazdkami.

Fot. Przednia tablica rejestracyjna samochodu brytyjskiego – charakteryzująca się białym tłem. Zwrócić należy uwagę na zastosowanie w miejsce wyróżnika brytyjskiego flagi oraz wyróżnika szkockiego i to mimo tego, że tablica została wydana w Yorkshire (litera Y) przez biuro w Leeds (druga litera C). Kod 51 oznacza pojazd zarejestrowany między wrześniem 2001 roku a lutym 2002.

Obecnie obowiązujący w Wielkiej Brytanii system oznaczania samochodów został wprowadzony 1 września 2001 roku na mocy The Road Vehicles (Display of Registration Marks) Regulations. System ten nie objął jednak ani Irlandii Północnej, ani terytoriów zależnych. Zgodnie z tym aktem każdy pojazd musi posiadać dwie tablice rejestracyjne – z przodu w kolorze białym, z tyłu – żółtym.

W obu przypadkach numer rejestracyjny ma być napisany znakami w kolorze czarnym.

Fot. Tylna tablica rejestracyjna samochodu brytyjskiego. Tylne tablice mają żółte tło. Pojazd zarejestrowany w regionu Manchesteru i Merseyside (litera M). Jedyne biuro wydające w tym regionie tablice rejestracyjne mieści się w Manchesterze. Kod 60 oznacza pojazd zarejestrowany między wrześniem 2010 roku a lutym 2011 roku.

Sam numer rejestracyjny składa się z dwóch liter, dwóch cyfr i – po odstępnie – trzech liter, przy czym:

- ✓ pierwsze dwie litery stanowią kod miejsca rejestracji (nie używa się tutaj liter I, Q oraz Z). Pierwsza litera określa rejon, w którym zlokalizowany jest urząd rejestrujący pojazdy. Jest ona wybrana w nawiązaniu do nazwy danego rejonu, np. C oznacza Walię (Cymru), G oznacza Kent i Sussex (Garden of England), a S oznacza Szkocję (Scotland). Druga litera jest przydzielana w seriach poszczególnym urzędom rejestracyjnym, np. w Szkocji (pierwsza litera S) litery A do J przypisane są do Glasgow, od K do O – Edynburgowi, od P do T – Dundee, od U do W – Aberdeen, zaś X i Y – Inverness;
- ✓ dwucyfrowy kod identyfikuje półrocze rejestracji pojazdu. Numer ten zmienia się dwa razy w roku – z dniem 1 marca i 1 września. Między 1 marca a 31 sierpnia kodem tym są dwie ostatnie cyfry roku; między 1 września a końcem lutego następnego roku – dwie ostatnie cyfry roku, w którym rozpoczyna się okres powiększone o 50;
- ✓ ostatnie trzy litery są indywidualnym kodem pojazdu, dobieranym przypadkowo, przy czym litery I i Q nie są używane.

W odróżnieniu od wielu państw Unii Europejskiej, na brytyjskich tablicach rejestracyjnych euroband nie ma charakteru obowiązkowego.

Dopuszczalne jest natomiast użycie paska z alternatywnymi oznaczeniami terytorialnymi. W praktyce zatem dopuszczalne jest wydawanie następujących typów tablic:

- ✓ bez eurobandu;
- ✓ z eurobandem;
- ✓ z niebieskim pasem, w którym w górnej części znajduje się flaga Wielkiej Brytanii (Union Jack), a poniżej wybrane jedno z sześciu oznaczeń: GB/GREAT BRITAIN/Great Britain/UK/UNITED KINGDOM/United Kingdom

oraz – w zależności od miejsca rejestracji:

- ✓ z niebieskim pasem, w którym w górnej części znajduje się flaga Anglii (Krzyż Św. Jerzego), a poniżej wybrane jedno z czterech oznaczeń: ENG/Eng/ENGLAND/England;

- ✓ z niebieskim pasem, w którym w górnej części znajduje się flaga Szkocji (Saltire – Krzyż Św. Andrzeja), a poniżej wybrane jedno z czterech oznaczeń: SCO/Sco/SCOTLAND/Scotland;
- ✓ z niebieskim pasem, w którym w górnej części znajduje się flaga Walii (Y Ddraig Goch – Czerwony Smok), a poniżej wybrane jedno z sześciu oznaczeń: CYM/Cym/CYMRU/Cymru/WALES/Wales.

Fot. Brytyjska tablica rejestracyjna w wersji bez eurobandu, wydana w jednym z biur rejestracyjnych w Szkocji dla pojazdu zarejestrowanego między wrześniem 2007 a lutym 2008 roku.

W Wielkiej Brytanii zasadniczo nie są stosowane tablice specjalne.

1.42. Wielka Brytania (2): Irlandia Północna i posiadłości Korony

Na obszarze Irlandii Północnej stosowany jest system odmienny od funkcjonującego na terytorium Anglii, Szkocji i Walii. Jest on rozwinięciem systemu wprowadzonego dla całej Irlandii w roku 1903. Obecnie numer rejestracyjny składa się z trzech liter po których następują cztery cyfry. Spośród liter dwie ostatnie (sic!) oznaczają miejsce rejestracji, np. Belfast ma przypisane oznaczenia AZ, CZ, EZ, FZ, GZ, MZ, OI, OZ, PZ, TZ, WZ i XI. Warto dodać, że w każdej serii literowej numery 0000-0999 oraz wielokrotności 1000 i 1111 są wycofane ze standardowego systemu i przydzielane w odrębnej procedurze. Numery od 9501 do 9998 są zastrzeżone dla potrzeb urzędowych (np. ponowna rejestracja pojazdu).

Podobnie jak w przypadku pozostałych części Wielkiej Brytanii tablice posiadają czarne znaki na białym (przednie) lub żółtym (tyle) tle. Euroband jest opcjonalny; w odróżnieniu od Anglii, Szkocji i Walii nie zostały dopuszczone alternatywne oznaczenia miejsca rejestracji.

Pozostałością po średniowiecznych czasach jest instytucja posiadłości Korony. Są to terytoria położone poza Wielką Brytanią (a zatem i Unią Europejską), podległe jednakże Koronie Brytyjskiej. Obecnie status taki posiadają Bailifat Jersey, Bailifat Guersney (złożony z trzech niezależnych jurysdykcji – wyspy Guersney z wyspami Helm i Jethou, wyspy Sark z wyspą Brecqhou oraz wyspy Alderney) oraz Wyspa Man. Władza brytyjskiego monarchy nad bailifatami Guersney i Alderney sięga X/XI wieku.

Od 933 roku wyspy te były częścią Księstwa Normandii, a w 1066 roku Wilhelm Zdobywca, książę Normandii pokonał króla Anglii Harolda w bitwie pod Hastings i przejął koronę angielską. Historia powiązania Wyspy Man z Koroną jest znacznie krótsza – w roku 1765 roku na podstawie Isle of Man Purchase Act ustalono, iż każdorazowy monarcha brytyjski włada wyspą jako Lord of Man.

Każda z jurysdykcji posiada odrębny system rejestracyjny. I tak:

- ✓ na Jersey standardowe numery rejestracyjne składają się z litery „J” po której następuje sześć cyfr. Numer rejestracyjny wybity jest na tablicach rejestracyjnych czarnymi znakami na białym (przednie) lub żółtym (tylne) tle. Dopuszczalne jest stosowanie z lewej strony tablicy rejestracyjnej paska, na którym znajduje się herb Jersey (trzy złote lwy w czerwonym polu ze złotą obwódką) nad oznaczeniem „GBJ” (Great Britain – Jersey). W przypadku samochodów przeznaczonych do wypożyczania z lewej strony tablicy rejestracyjnej umieszczona jest srebrna litera „H” na czerwonym polu. Funkcjonują ponadto specjalne tablice – z prefiksem „E” służące do oznaczania pojazdów czasowo importowanych, mające litery „JSY” i od jednej do trzech cyfr – przyznawane w trybie aukcyjnym, czy wreszcie tablice handlowe – z białymi literami na czerwonym tle;
- ✓ Guernsey posiada numery rejestracyjne złożone co do zasady wyłącznie z cyfr – co najmniej jednej, nie więcej niż pięciu. Numer „1” zarezerwowany jest dla pojazdu bailifa Guernsey. Tablice rejestracyjne wydawane są w dwóch wersjach – analogicznej do stosowanej w Wielkiej Brytanii (czarne znaki na białym/żółtym tle) lub ze srebrnymi cyframi na czarnym tle. Z lewej strony fakultatywnie może zostać umieszczona flaga Guernsey nad oznaczeniem „GBG” – „Great Britain – Guernsey. Wyjątkowo w numerze rejestracyjnym stosowane są litery – numer „G1” przysługuje Porucznikowi-Gubernatorowi Guernsey, zaś numery zaczynające się od „Z” przydzielane są w trybie aukcyjnym;
- ✓ Sark nie ma obowiązku rejestracji pojazdów. Wynika to z faktu, iż w tej jurysdykcji dozwolony jest ruch jedynie traktorów. Inne pojazdy mechaniczne mają zakaz ruchu;
- ✓ Alderney posiada numery rejestracyjne zaczynające się od liter „AY” po których następuje od 1 do 4 cyfr. Co ciekawe – nie ma regulacji określających wygląd tablic rejestracyjnych. Każdy z kierowców jest zobowiązany zaopatrzyć pojazd w tablicę z przyznanym numerem rejestracyjnym – w konsekwencji zdarzają się tablice rejestracyjne pisane ręcznie;
- ✓ Wyspa Man – obecny system oznaczania pojazdów pochodzi z 1987 roku z modyfikacjami dokonanymi w roku 2004. Numer rejestracyjny składa się z litery poprzedzającej litery „MN”, łącznika, od jednej do trzech cyfr, łącznika i kolejnej litery. W numerach rejestracyjnych nie stosuje się liter I, Q, S i Z. Zwyczajowo numery rejestracyjne zawierające cyfry 112 lub 999 przydzielane są służbom ratunkowym. Na tablicach rejestracyjnych numer jest zapisany czarnymi znakami na białym (tablica przednia) lub żółtym (tablica tylna) tle. Nad numerem rejestracyjnym mniejszą, stylizowaną czcionką umieszczane są słowa „Isle of Man”. Od 2004 roku na tablicy rejestracyjnej może być fakultatywnie z lewej strony umieszczone na czerwonym pasie godło wyspy Man (triskelion – trzy nogi w zbroi zwrócone w różnych kierunkach świata) otoczone wieńcem sześciu gwiazd nad oznaczeniem „GBM” – „Great Britain – Man”.

| 1.43. Włochy

Opisany wcześniej, nowy francuski system oznaczania pojazdów, był inspirowany systemem włoskim funkcjonującym od roku 1994.

W ramach tego systemu numer rejestracyjny ma wyłącznie charakter porządkowy. Na podstawie numeru rejestracyjnego pojazdu niemożliwe jest ustalenie czy to miejsca rejestracji pojazdu, czy też jego daty.

Numer rejestracyjny składa się z dwóch liter, po których następują trzy cyfry i znów litery.

W numerach rejestracyjnych stosowane są wszystkie litery rzymskiego alfabetu z wyłączeniem I, O, Q, U jako potencjalnie łatwych do pomylenia z innymi znakami. Numery rejestracyjne są wydawane sekwencyjnie – w ramach danej serii najpierw ulegają zmianie cyfry, później poszczególne litery począwszy od prawej strony numeru.

Fot. Standardowa włoska tablica rejestracyjna pojazdu.

Numer rejestracyjny na tablicy rejestracyjnej napisany jest czarnymi znakami na białym tle. Z lewej strony umieszczony jest euroband (co oczywiste – z wyróżnikiem państwa „I” w dolnej części), zaś z prawej niebieski pasek z umieszczonym w górnej części żółtym okręgiem z rokiem rejestracji pojazdu.

Opcjonalnie dopuszczone jest zamieszczenie poniżej kodu prowincji rejestracji pojazdu (w praktyce z możliwości tej korzysta ponad 90% pojazdów). Kod prowincji – co do zasady – składa się z dwóch dużych liter.

Od tej zasady są cztery wyjątki:

- ✓ Rzym posługuje się pełnym określeniem zapisanym kapitalikami: „ROMA”;
- ✓ trzy autonomiczne obszary mają drugą literę małą. Są to: autonomiczna prowincja Bolzano/Bolzen (BZ), autonomiczna prowincja Trydent (TN) i autonomiczny region Doliny Aosty (AO). Przyczyną takiego rozwiązania jest fakt, iż druga litera jest zwieńczona herbem prowincji/regionu.

Warto dodać, że stosowane obecnie oznaczenia kodowe prowincji swoimi korzeniami sięgają 1927 roku.

Zachowana została ograniczona liczba tablic specjalnych. Są to w szczególności:

- ✓ tablice tymczasowe – numer rejestracyjny składa się z liter EE („Escursionisti Esteri”) oraz numeru seryjnego – trzech cyfr i dwóch liter. W górnej części znajduje się wizerunek pieczęci Republiki Włoskiej, dwie biało-czerwone

naklejki określające miesiąc i roku utraty ważności tablic oraz znak „I” w owalu. Znaki są zgniłzielone na białym tle;

- ✓ tablice dyplomatyczne i konsularne – numer rejestracyjny składa się z liter CD (korpus dyplomatyczny) lub CC (korpus konsularny), czterocyfrowej liczby porządkowej i dwuliterowego oznaczenia ambasady. Co ciekawe tablice takie mają znaki w dwóch kolorach – litery są niebieskie, a cyfry czarne. Tło tablicy jest białe. W taki sam sposób oznaczane są pojazdy należące do organizacji międzynarodowych; w przypadku ONZ pierwszy blok znaków to „UN” lub „UNP”;
- ✓ tablice wojskowe i służb mundurowych – choć występują drobne różnice to, co do zasady, numer rejestracyjny składa się z literowego oznaczenia służby, do której przynależy pojazd (np. siły lądowe – EI, marynarka – MM, lotnictwo – AM, celnicy – G.di F., karabinierzy – CC, policja – POLIZIA, straż pożarna – VF, itd.) oraz numeru porządkowego o formacie zależnym od danej służby. Tło tablicy jest białe, oznaczenie służby – czerwone, zaś numer porządkowy – czarny;
- ✓ tablice rejestracyjne pojazdów Czerwonego Krzyża – składają się z liter „CRI” oraz numeru seryjnego złożonego z litery, trzech cyfr i litery. Tło tablicy jest białe, oznaczenie „CRI” – czerwone, a numer seryjny – czarny. Przed numerem seryjnym znajduje się w owalu, mały znak czerwonego krzyża.

| 1.44. Wyspy Owcze

Choć Wyspy Owcze stanowią terytorium zamorskie Danii, to tamtejszy schemat numeracji pojazdów nie powieli wzorów duńskich.

Numer rejestracyjny składa się z dwóch liter i trzech cyfr – wszystkich o charakterze porządkowym. Numer jest zapisany na tablicy rejestracyjnej czarnymi znakami na białym tle. Z lewej strony widnieje niebieski pasek z narodową flagą (czerwony krzyż skandynawski z niebieskim obramowaniem na białym tle) nad międzynarodowym wyróżnikiem FO.

Tablica rejestracyjna z czerwonym numerem rejestracyjnym jest stosowana w sytuacji, gdy pojazd ma zasłoniętą tylną tablicę rejestracyjną (np. przez przewożone rowery).

Wyspy Owcze mają również serię tablic dedykowaną pojazdom o statusie dyplomatycznym. Od standardowych różnią się one numerem zaczynającym od liter CD oraz niebieskim tłem. Jak do tej pory tablica taka została wydana jedynie dla Islandii – gdyż tylko to państwo ma swoje odrębne przedstawicielstwo na Wyspach Owczych.

Istnieją również odrębne tablice dealerskie oraz tymczasowe.

1.45. Małe kraje Europy

W ramach podróży przez Europę z tablicami rejestracyjnymi tym razem systemy rejestracji pojazdów stosowane w kilku małych krajach Europy – Andorze, Liechtensteinie, Monako, San Marino, Watykanie i Gibraltarze.

Samochody zarejestrowane w Andorze mają numer rejestracyjny złożony z litery i czterech cyfr. Na tablicy rejestracyjnej zapisany jest czarnymi znakami. Pod numerem rejestracyjnym znajduje się napisana niebieską czcionką nazwa kraju: „Principat d'Andorra”. Z lewej strony widnieje herb Andory – otoczona barokowym kartuszem tarcza czterodzielna w krzyż, w której w polu pierwszym czerwonym złote mitra i pastorał – symbole biskupa Urgell, w polu drugim, złotym, trzy czerwone słupy – herb hrabstwa Foix, w polu trzecim, złotym, cztery czerwone słupy – herb Aragonii, w polu czwartym, złotym dwa woły czerwone – symbol prowincji Béarn. Pod herbem znajduje się łacińska dewiza: Virtus unita fortior – Jedność wzmacnia. Począwszy od roku 2011 na tablicach rejestracyjnych pod herbem umieszczany jest wyróżnik międzynarodowy Andory – AND.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Andory.

Źródło: pl.wikipedia.org

Numery rejestracyjne w Liechtensteinie składają się z liter FL (od Fürstentum Liechtenstein) i numeru porządkowego liczącego nie więcej niż 5 cyfr. Numer jest zapisany białymi znakami na czarnym tle; między kodem literowym a numerem porządkowym umieszczony jest herb rodu książęcego von Liechtenstein – tarcza dwudzielna w pas, pole górne złote, pole dolne – czerwone.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Liechtensteinu.

Źródło: pl.wikipedia.org

Tablice rejestracyjne w Monako charakteryzują się przede wszystkim nietypowo małymi wymiarami (mniejszymi nawet niż amerykańskie tablice rejestracyjne). Numer rejestracyjny składa się z czterech znaków – cyfr lub liter i na tablicy rejestracyjnej zapisany jest niebieską czcionką. Wszystkie numery rejestracyjne zaczynające się od trzech cyfr zero przynależą do rodziny książęcej. Z lewej strony tablicy znajduje się herb Monako – tarczę z polem rombowym, karowanym, czerwono-srebrnym. Tablice tylne pod herbem mają uwidoczniony rok bieżący (jest to potwierdzenie opłacenia podatku), a pod numerem rejestracyjnym nazwę państwa – „Principauté de Monaco”.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Monako.

Źródło: pl.wikipedia.org

Pojazdy w Republice San Marino oznaczone są numerami rejestracyjnymi złożonymi z litery i czterech cyfr. Tablica rejestracyjna ma na białym tle numer rejestracyjny zapisany niebieskimi znakami. Z lewej strony znajduje się herb San Marino – na polu błękitnym, trzy góry zielone ze srebrnymi wieżami zwieńczonymi strusimi piórami, w szeregu. Tarcza zwieńczona jest zamkniętą koroną i otoczona owocującymi gałązkami – z prawej – wawrzynu, z lewej – dębu. Pod tarczą herbową znajduje się wstęga z dewizą „Libertas”. Na tablicy rejestracyjnej znajduje się nazwa państwa – „Repubblica di San Marino”.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z San Marino.

Źródło: pl.wikipedia.org

Numer rejestracyjny pojazdów watykańskich składają się z wyróżnika literowego i liczbowego numeru porządkowego. Stosowane są wyłącznie dwa wyróżniki literowe – SCV dla pojazdów państwowych i SC dla pojazdów prywatnych. Numer rejestracyjny jest zapisany czarnymi znakami na białym tle; jedynym wyjątkiem są pojazdy papieskie. Wszystkie one noszą oznaczenie SCV 1, a znaki na tablicy rejestracyjnej są zapisane czerwonymi znakami.

Numer rejestracyjny Gibraltaru bazują na brytyjskim zestawieniu kolorów czcionki i tła. Stosowany jest czasami niebieski pasek (euroband) z europejskimi gwiazdkami oraz międzynarodowym wyróżnikiem – GBZ (czasami spotyka się tablice z oznaczeniem GIB). Numer rejestracyjny składa się z litery G, czterech cyfr i litery.

Fot. Gibraltar stosuje wygląd tablic odpowiadający brytyjskiemu. Kod literowy numeru jest jednak ograniczony do jednego znaku, zaś jako wyróżnik kraju stosowane są litery GBZ.

2. Tablice rejestracyjne Azji

2.1. Afganistan

Cechą charakterystyczną afgańskich tablic rejestracyjnych jest podwójne zamieszczenie numeru rejestracyjnego – raz przy wykorzystaniu alfabetu łańskiego i cyfr arabskich (europeizowanych), drugi raz przy wykorzystaniu alfabetu arabskiego i cyfr wschodnioarabskich.

Ten pierwszy sposób zapisu znajduje się w dolnej części tablicy, drugi – w górnej. Pomiędzy wierszami z numerem rejestracyjnym z lewej strony tablicy znajduje się stylizowany wizerunek Arg – dawnego pałacu królewskiego, a obecnie siedziby Prezydenta Afganistanu w Kabulu, zaś z prawej strony – holograficzna naklejka bezpieczeństwa.

Numer rejestracyjny składa się z trzech części:

- ✓ nazwy (w wersji arabskiej)/identyfikatora (w wersji łańskiej) prowincji (wilajetu), w którym pojazd jest zarejestrowany. Przykładowo – prowincja Ghazini, w której stacjonują polskie oddziały ma oznaczenie GZN, prowincja Kunduz – KDZ, zaś stołeczny Kabul – KBL;
- ✓ numeru porządkowego liczącego od dwóch do pięciu cyfr;
- ✓ kodu pojazdu – odnoszącego się czy to do parametrów pojazdu (np. B – autobusy), kategorii właściciela pojazdu (np. D – pojazd rządowy, PRV – pojazd prywatny, L – pojazd firmowy) lub statusu pojazdu (np. TEMP – rejestracja tymczasowa).

Standardową kolorystką tablicy rejestracyjnej są czarne znaki na białym tle. Występują jednak również inne zestawienia kolorystyczne:

- ✓ czarne znaki na żółtym tle – dla autobusów i taksówek;
- ✓ zielone znaki na białym tle – pojazdy rządowe;
- ✓ czerwone znaki na białym tle – policja;
- ✓ czerwone znaki na jasnozielonym tle – służba więzienna;
- ✓ białe znaki na czerwonym tle – korpus dyplomatyczny;
- ✓ białe znaki na niebieskim tle – pojazdy ONZ;
- ✓ czarne znaki na zielonym tle – organizacje pozarządowe;
- ✓ czarne znaki na pomarańczowym tle – tablice tymczasowe.

2.2. Arabia Saudyjska

Saudyjskie tablice rejestracyjne dzielą się na pięć pól. Główna część tablicy – z czarnymi znakami na białym tle – jest podzielona na cztery pola na krzyż, dodatkowe piąte pole występuje z prawej strony.

Numer rejestracyjny pojazdu składa się z czterech cyfr i trzech liter. Na tablicy rejestracyjnej pisane są w odrębnych polach (cyfry w lewej kolumnie, litery w prawej), zarówno znakami łańskimi (dolny rząd), jak i arabskimi (rząd górny).

W dodatkowym polu znajdują się patrząc od góry:

- ✓ insygnia Arabii Saudyjskiej – skrzyżowane miecze i palma;
- ✓ nazwa państwa napisana po arabsku;
- ✓ skrót nazwy państwa (KSA) znakami łańskimi, napisany pionowo;
- ✓ czarny symbol graficzny oznaczający typ pojazdu. Symbol ten jest skorelowany z kolorem pola. I tak: kółko i białe tło oznaczają samochód prywatny, trójkąt z wierzchołkiem skierowanym w dół i niebieskie tło – pojazd transportu prywatnego, trójkąt z wierzchołkiem skierowanym w górę i żółte tło – pojazd transportu publicznego, trójkąt z wierzchołkiem skierowanym w prawo i zielone tło – pojazd dyplomatyczny (w tym przypadku dodatkowo występuje pole nad tablicą z oznaczeniem „CD” po angielsku i arabsku). trójkąt z wierzchołkiem skierowanym w lewo i szare tło – pojazd z rejestracją tymczasową lub przeznaczony na eksport.

Prawe pole jest oddzielone od pozostałej części tablicy holograficznym znakiem.

| 2.3. Armenia

Ormianie posługują się własnym alfabetem utworzonym w początkach V wieku przez mnicha Mesropa Masztołca. Alfabet ten różni się znacząco od alfabetu łańskiego – stąd dla umożliwienia poruszania się pojazdów w ruchu międzynarodowym do czasu wyczerpania możliwych kombinacji Armenia postanowiła stosować w numerach rejestracyjnych wyłącznie litery o kształcie identycznym (podobnym) do liter łańskich.

Nie oznacza to oczywiście, że wartość fonetyczna obu liter jest taka sama, np. znak U oznacza w języku ormiańskim głoskę „s”.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna z czasów, gdy w numerze rejestracyjnym używano wyłącznie liter identycznych w alfabecie ormiańskim i łańskim. Kod cyfrowy 67 oznacza pojazd zarejestrowany w Erewaniu.

Numer rejestracyjny pojazdów w Armenii składa się z dwóch cyfr (pierwotnie oznaczających prowincję rejestracji pojazdu; obecnie mających charakter czysto porządkowy), dwóch liter (zapisywanych mniejszą czcionką) oraz kolejnych trzech cyfr. Przyczepy mają w numerze rejestracyjnym tylko jedną literę.

Numery rejestracyjne pojazdów rządowych, służb publicznych oraz podmiotów tworzonych przez państwo mają numer rejestracyjny o odwrotnym schemacie: po trzech cyfrach występują dwa znaki i kolejne dwie cyfry. W tym przypadku niektóre kombinacje ostatnich czterech znaków są zastrzeżone dla określonych podmiotów, np. PP 01 oznacza pojazdy Zgromadzenia Narodowego, a LL – poszczególne ministerstwa (wskazywane przez ostatnie cyfry). Schemat ten nie obejmuje pojazdów wojskowych, które mają swój własny system oznakowania.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle; z lewej strony numeru rejestracyjnego w dolnej części tablicy znajduje się międzynarodowy wyróżnik Armenii – AM, zaś w górnej części miejsce na hologram zabezpieczający.

Pojazdy transportu publicznego mają numery rejestracyjne złożone z czterech cyfr i jednej litery – umieszczonej przed cyframi (taksówki), lub po grupie cyfr (autobusy i mikrobusy, litera oznacza zasięg trasy).

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numer złożony z dwóch cyfr (koduujących państwo), jednej litery (D – personel dyplomatyczny, T – personel techniczny) i trzech cyfr. Tablica rejestracyjna ma tło czerwone, białe znaki, a po numerze rejestracyjnym – znaki AM.

Pojazdy ONZ mają tablice rejestracyjne o niebieskim tle i białych znakach. Numer rejestracyjny składa się z liter „UN” i trzech cyfr, po których zamieszczany jest wyróżnik państwa (AM).

2.4. Azerbejdżan

Azerskie tablice rejestracyjne od końca 2011 roku zawierają jeden charakterystyczny i w dużej mierze unikalny element – mają one bowiem mikroczip w technologii RFID (Radio-frequency identification) umożliwiającej zdalną, radiową identyfikację. Czip jest umieszczony pod międzynarodowym wyróżnikiem kraju (AZ), co sprawia że ten fragment tablicy jest wypukły.

Fot. Azerbejdżańska standardowa tablica rejestracyjna. Widoczne w numerze rejestracyjnym cyfry „10” oznaczają pojazd zarejestrowany w stolicy – Baku.

Na typowej tablicy rejestracyjnej z lewej strony tablicy rejestracyjnej widnieje flaga Azerbejdżanu (prostokątna, choć na niektórych typach tablic zachował się jeszcze dawny „powiewający” wzór) ponad wyróżnikiem kraju.

Standardowy numer rejestracyjny składa się z dwóch cyfr oznaczających miejsce rejestracji pojazdu, dwóch liter (częściowo o charakterze porządkowym – jednakże część kodów jest zarezerwowana dla pojazdów określonych podmiotów i służb) i trzech cyfr. Numer rejestracyjny motocykla zamiast dwóch liter zawiera jedną.

Przypisanie miejsca rejestracji następuje w oparciu o podział na regiony i obejmuje oprócz 59 rejonów i 11 miast wydzielonych również 7 rejonów eksklawy (części terytorium położonej w oddzieleniu od głównego jej obszaru, lecz na tym samym obszarze lądowy) Nachiczewan. Nachiczewańska Republika Autonomiczna choć należy do Azerbejdżanu, to jednak nie ma połączenia z resztą kraju – granicząc jedynie z Armenią i Iranem. Dziesięć regionów i dwa miasta wydzielone wchodzi w skład Górskiego Karabachu. Oznacza to, że azerskie tablice rejestracyjne są tam wydawane o ile dany obszar pozostaje pod kontrolą Azerbejdżanu (pozostała część pozostaje pod kontrolą miejscowych Ormian wspieranych przez Republikę Armenii). Tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle.

Wyjątkiem są pojazdy transportu publicznego, które mają tablice z białymi znakami na niebieskim tle oraz przyczepy z czarnymi znakami na żółtym tle.

Część pojazdów państwowych również ma schemat numeru rejestracyjnego. Składa się on z czterech cyfr w dwóch dwucyfrowych grupach i dwuliterowego kodu.

Czarne znaki na żółtym tle mają również pojazdy osób i podmiotów zagranicznych. Tablica zawiera flagę i wyróżnik – tak jak standardowa, natomiast inny jest schemat numeru rejestracyjnego. Składa się on bowiem z litery H (w niektórych przypadkach P) i sześciu cyfr.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają tablice z białymi znakami na czerwonym tle. Numer rejestracyjny składa się z literowego kodu statusu (SFR – ambasador, D – personel dyplomatyczny, T – personel administracyjny i techniczny), trzycyfrowego kodu państwa i numeru porządkowego.

| 2.5. Bahrajn

Numery rejestracyjne pojazdów w Bahrajnie – podobnie jak kuwejckie – składają się wyłącznie z cyfr.

Standardowe tablice rejestracyjne wydawane są zarówno jako dwu-, jak i jednorzędowe, przy czym numer rejestracyjny zawsze jest pisany w jednym rzędzie. Różnica wynika z umiejscowienia elementów dodatkowych – flagi Bahrajnu oraz nazwy państwa napisanej po arabsku i po angielsku. Oba te elementy mogą bowiem występować w górnym rzędzie (tablice dwurzędowe) lub też odpowiednio na lewo i prawo od numeru rejestracyjnego (tablice jednorzędowe).

W przypadku motocykli numer tablicy ma zawsze dwa rzędy, numer rejestracyjny jest czterocyfrowy, a w górnym rzędzie widnieje dodatkowo symbol motocykla.

Występuje znacząca grupa specjalnych tablic rejestracyjnych. Są to m.in.:

- ✓ tablice stosowane na pojazdach służących transportowi osób i dóbr. Pojazdy takie mają czterocyfrowy numer rejestracyjny, przy czym pierwszy numer oznacza kategorię pojazdu (np. w przypadku pojazdów transportu publicznego 2 oznacza taksówki, 4 – autobusy rejsowe, 6 – autobusy turystyczne).

Na tablicy ponad numerem rejestracyjnym widnieje pas z nazwą kraju w dwóch językach, przy czym w przypadku pojazdów prywatnych ma on kolor pomarańczowy, zaś transportu publicznego – żółty;

- ✓ tablice policyjne. Mają one podobny wygląd jak tablice wcześniej opisane, lecz górny pas jest niebieski. Widnieje na nim w dwóch językach napis „policja”, a na środku umieszczony jest dodatkowo emblemat tej właśnie służby;
- ✓ tablice pojazdów o statusie dyplomatycznym zawierają trzycyfrowy numer rejestracyjny oraz na jasnoniebieskim polu napisane w dwóch językach: nazwa kraju oraz „korpus dyplomatyczny”.

Emir Bahrajnu porusza się pojazdem bez numerów rejestracyjnych. Na tablicy rejestracyjnej widnieje herb rodu królewskiego, tj. herb Bahrajnu zwieńczony koroną. Herb Bahrajnu przedstawia tarczę dzieloną klinami w pas. Pięć klinów – zgodnie z obecną interpretacją – oznacza pięć filarów islamu. W głowicy znajduje się pole srebrne, u podstawy – czerwone. Tarcza herbowa otoczona jest stylizowanymi, czerwono-srebrnymi gałązkami wawrzynu.

Pozostali członkowie rodu panującego posługują się pojazdami z trzycyfrowym numerem rejestracyjnym oraz herbem rodu i arabskim napisem „Protokół Królewski”.

| 2.6. Bangladesz

Bangladesz należy do tej grupy państw, w których Europejczycy mogą mieć problem z odczytaniem jakiegokolwiek części numeru rejestracyjnego. Są w nim bowiem stosowane nie tylko litery bengalskiego alfabetu sylabicznego, lecz i cyfry są zapisywane co do zasady nie w znanej nam formie arabskiej, lecz znakami bengalskimi. Co więcej – jakość tablic jest bardzo różna, gdyż nie są one dostarczane przez państwo, lecz wykonywane przez właścicieli pojazdów.

W efekcie tablice są zazwyczaj ręcznie malowane, niejednokrotnie bezpośrednio na karoserii pojazdu. Nad numerem rejestracyjnym wypisywane jest miejsce rejestracji – oczywiście również pismem bengalskim. Znaki są białe na czarnym tle.

Numer rejestracyjny składa się z litery oznaczającej typ pojazdu i sześciu cyfr w dwóch grupach (dwu- i czterocyfrowej) o charakterze porządkowym, przy czym w niektórych przypadkach określone serie numerów są przypisywane pojazdom określonego typu, np. numery zaczynające się bengalską literą oznaczającą sylabę CAA oznaczają albo publiczne mikrobusy (jeśli pierwsza grupa cyfr mieści się w zakresie od 11 do 70), albo pojazdy służb medycznych (grupa cyfr od 71 do 99). Odnotować w tym miejscu należy wyróżnienie bardzo dużej liczby typów pojazdów – przeszło 40 – według kryteriów tak przedmiotowych (charakteru pojazdu), jak i podmiotowych (własności pojazdu).

Z jednym wyjątkiem niestandardowe typy tablic mają identyczne zestawienie kolorystyczne jak standardowe (białe na czarnym tle) i sposób wykonania. Nie jest ich zresztą zbyt dużo:

- ✓ tablice tymczasowe mają numer rejestracyjny złożony z trzech cyfr, znaku łamania i pojedynczej litery;
- ✓ tablice wojskowe mają z kolei numer złożony ze strzałki i sześciu cyfr.

Jedynym wspomnianym wyjątkiem są tablice dyplomatyczne. Mają one czarne znaki na żółtym tle. Numer rejestracyjny składa się z literowego oznaczenia statusu pojazdu, dwucyfrowego kodu państwa lub organizacji i cyfrowego kodu o charakterze porządkowym.

| 2.7. Bhutan

Bhutan to państwo położone w wschodnich Himalajach. Mimo niewielkich rozmiarów stosuje bardzo uporządkowany system oznakowania pojazdów.

Numer rejestracyjny pojazdu składa się z trzech grup znaków rozdzielonych łącznikami:

- ✓ pierwsza grupa składa się z dwóch liter, z których pierwszą jest zawsze „B”, zaś druga oznacza typ pojazdu: P – pojazdy prywatne i służbowe, G – pojazdy rządowe, T – taksówki. Z typem pojazdu skorelowana jest kolorystyka tablicy rejestracyjnej oraz napis nad numerem rejestracyjnym. I tak: pojazdy prywatne mają tablice z białymi znakami na czerwonym tle, rządowe – z żółtymi na czerwonym tle, taksówki – z czarnymi na żółtym tle. Typ pojazdu wskazany jest również słownie nad numerem rejestracyjnym – przy czym zapisany jest w lokalnej odmianie pisma tybetańskiego;
- ✓ druga grupa składa się z pojedynczej cyfry wskazującej na jedno z czterech miejsc rejestracji pojazdu (choć Bhutan jest podzielony na 20 prowincji, to są one pogrupowane na cztery strefy);
- ✓ trzecia grupa składa się z litery i czterech cyfr i ma charakter czysto porządkowy.

Specjalne tablice rejestracyjne przysługują wyłącznie członkom rodziny królewskiej, rządowi, służbom zmilitaryzowanym i korpusowi dyplomatycznemu:

- ✓ Król Bhutanu ma tablicę rejestracyjną złożoną wyłącznie z napisu „BHUTAN” – powtórzonego lokalnym pismem tybetańskim w górnej części tablicy;
- ✓ pojazdy członków rodziny królewskiej mają numer złożony z napisu „BHUTAN” i kolejnego numeru;
- ✓ pojazdy rządowe mają numery złożone z liter „BHT” i numeru porządkowego. Te trzy typy tablic mają żółte znaki na czerwonym tle;
- ✓ Królewska Armia Bhutanu, Królewska Gwardia Bhutanu i Królewska Policja Bhutanu mają numery rejestracyjne zaczynające się odpowiednio od liter „RBA”, „RBG” i „RBP”, po których występuje liczba porządkowa;
- ✓ korpus dyplomatyczny mają pojazdy oznaczone cyfrą kodującą państwo, liter „CD” i numeru porządkowego pojazdu. Tablice mają białe znaki na niebieskim tle.

| 2.8. Brunei

Brunei to niewielkie państwo położone na północnym wybrzeżu wyspy Borneo. Co ciekawe – państwo to składa się z dwóch niepołączonych ze sobą części. Podział ten nie ma jednak odbicia w schemacie rejestracji pojazdów.

Obecne numery rejestracyjne w Brunei składają się z grupy trzech liter, z których pierwszą jest zawsze B i grupy cyfr (od 1 do 4). Obowiązuje jednak zasada ponownego wydawania zwolnionych wcześniejszych numerów rejestracyjnych – stąd nawet nowe pojazdy mogą uzyskać numer rejestracyjny:

- ✓ złożony z litery B i cyfr (wzór stosowany do 1984 roku);
- ✓ złożony z litery B lub K, jednej litery i cyfr (wzór stosowany od 1984 roku do 2009 roku).

Standardowe tablice rejestracyjne mają białe znaki na czarnym tle. Taksówki i pojazdy służb publicznych mają standardowe numery rejestracyjne, lecz tło tablic jest zielone.

Pojazdy rządowe mają nadal wydawane tablice zaczynające się od liter BG. Oficjalny pojazd sułtana ma żółtą tablicę rejestracyjną z herbem państwa, pojazdy innych członków rodziny panującej i najwyższych urzędników mają tablice o zróżnicowanych kolorach i oznaczeniach; często są to tablice z numerami pierwszych serii – jednak z numerem zapisanym ozdobnym krojem czcionki.

Tablice dealerskie mają numer rejestracyjny złożony z litery B i trzech znaków; na tablicy numer jest zapisany czerwonymi znakami na białym tle.

Interesująco przedstawia się schemat oznakowania pojazdów o statusie dyplomatycznym. Ich numery rejestracyjne zawierają bowiem również informację o randze osoby korzystającej z pojazdu. Koduje to pierwsza grupa cyfr:

- ✓ 01 – oznacza pojazd służbowy ambasadora;
- ✓ 02 – oznacza pojazd prywatny ambasadora;
- ✓ 03-09 – oznaczają pojazdy starszego personelu;
- ✓ 10-19, 20-29, 30-39 – pojazdy sekretarzy odpowiedniej rangi;
- ✓ 40-59 – oznaczają pojazdy attaché;
- ✓ 60-99 – pozostałe pojazdy, w tym pojazdy personelu technicznego.

W numerze rejestracyjnym po opisanej wyżej grupie cyfr następuje kolejna, oznaczająca kraj oraz litery DC. Tablica ma białe tło z czarnymi znakami.

| 2.9. Chiny

Chiny, pomimo swej dużej liczby mieszkańców i rozciągłości terytorialnej, mają bardzo uporządkowany system oznaczania pojazdów.

Cechą charakterystyczną chińskich numerów rejestracyjnych jest równoległe stosowanie znaków chińskich i alfabetu łacińskiego.

Standardowy numer rejestracyjny składa się z ideogramu chińskiego oznaczającego nazwę prowincji, litery alfabetu łacińskiego i ciągu pięciu znaków o charakterze porządkowym. Pierwsza litera łacińska oznacza zazwyczaj region w ramach prowincji – wyróżniony według siedziby organu rejestrującego. W dużych miastach pozwala natomiast na rozróżnienie pojazdów zarejestrowanych w granicach miasta i poza nimi. Występująca w tym miejscu litera „O” jest zazwyczaj przypisana do pojazdów administracji i służb publicznych, np. policji. Występujący w numerze końcowy ciąg znaków pierwotnie składał się wyłącznie z cyfr. Wraz z wyczerpywaniem się puli numerów występujące na pierwszych pozycjach cyfry są sukcesywnie zastępowane literami. Szczególna sytuacja występuje w Pekinie – tutaj bowiem niektóre kombinacje znaków są zastrzeżone dla pojazdów osób sprawujących wysokie funkcje partyjne lub państwowe. I tak po znaku oznaczającym Pekin i literze A kombinacja rozpoczynająca się np. od:

- ✓ G6 oznacza zastępców osób piastujących najważniejsze funkcje państwowe;
- ✓ A80, A81 i A82 oznacza najważniejszych urzędników szczebla wykonawczego.

W zestawieniu tym nie występują najważniejsze osoby w państwie, gdyż one posługują się odrębnymi tablicami – zazwyczaj z napisaną po chińsku nazwą funkcji. Tablice takie mają białe znaki na czerwonym tle.

Niektóre kategorie pojazdów, np. przyczepy, czy autobusy szkolne mają zamiast ostatniej cyfry chiński znak na końcu numeru rejestracyjnego. Szczególnym przypadkiem są tu pojazdy korpusu konsularnego, które mają inną kolorystykę tablic – z białymi znakami na czarnym tle, przy czym końcowy znak jest czerwony.

Tablice rejestracyjne są przeważnie w dwóch wersjach kolorystycznych:

- ✓ z białymi znakami na niebieskim tle – w szczególności dla samochodów osobowych, taksówek, lżejszych ciężarówek;
- ✓ z czarnymi znakami na żółtym tle – w szczególności dla motocykli, pojazdów ciężkich (ponad 4,5 t), pojazdów rolniczych, przyczep.

Traktory mają tablice rejestracyjne z białymi znakami na zielonym tle. Występują ponadto tablice z czarnymi znakami na pomarańczowym tle (dla pojazdów używanych wyłącznie wewnątrz określonych obiektów, np. tablic) oraz z białymi znakami na ciemnozielonym tle (pojazdy lotnisk). Te grupy pojazdów mają jednak odrębny schemat numerów.

Pojazdy dyplomatyczne mają numery rejestracyjne złożone z odpowiedniego chińskiego ideogramu (w kolorze czerwonym), trzycyfrowego kodu państwa i trzycyfrowego numeru porządkowego pojazdu. Pozostałe znaki na tablicy są w kolorze białym, tło tablicy jest czarne.

Pojazdy wojskowe mają tablicę o białym tle. Numer rejestracyjny składa się z dwóch znaków alfabetu łacińskiego i pięciu cyfr. Litery na tablicy są w kolorze czerwonym, cyfry – czarnym.

2.10. Filipiny

W związku ze znaczną liczbą nadużyć dotyczących obecnie wydawanych tablic rejestracyjnych, rząd Filipin zamierzał rozpocząć od września tego roku wydawanie nowych, znormalizowanych tablic rejestracyjnych. W ostatnim dniu września ogłoszono jednak, że kosztujący 3,85 mld filipińskich peso (w przeliczeniu jest to około 250 mln zł) projekt standaryzacji zostaje bezterminowo odłożony. Oznacza to, że nadal będą wydawane tablice rejestracyjne ze znajdującym się w tle pomnikiem Motto Stella (Gwiazda Przewodnia) upamiętniającym największego filipińskiego bohatera narodowego José Rizala i mottem „Matatag Na Republika” („Silna republika”).

Numery rejestracyjne pojazdów na Filipinach składają się z trzech liter i trzech cyfr (w przypadku motocykli są to dwie litery i cztery cyfry). Pierwsza litera koduje miejsce rejestracji pojazdu, np. C i R oznacza Środkowy Luzon, K – Północne Mindanao, N, P, T, U, W, X, Z – Region Stołeczny (Majlę). Druga litera ma co do zasady charakter porządkowy, jednakże jeśli jest nią W, X lub Y oznacza to pojazd służb publicznych, U – przyczepę, Z – przyczepę albo pojazd elektryczny. Trzecia litera ma zawsze charakter porządkowy, podobnie jak wszystkie cyfry.

Kolor zawierającego grafikę tła tablicy rejestracyjnej i kolor czcionki zależą od charakteru pojazdu. I tak:

- ✓ tło niebiesko – białe i zielona czcionka oznaczają samochód prywatny;
- ✓ tło niebiesko – białe i czerwona czcionka oznaczają samochód administracji publicznej;
- ✓ tło niebiesko – żółte i czarna czcionka oznaczają samochód firmowy;
- ✓ tło niebiesko – zielone i zielona czcionka oznaczają samochód wynajmowany.

Odrębny wygląd mają tablice motocyklowe – ich tło jest jednolite, a górne rogi tablicy są ścięte. Jednolite tło przy standardowym kształcie tablicy rejestracyjnej mają również pojazdy służb publicznych (żółte) oraz pojazdy elektryczne (pomarańczowe).

Numery rejestracyjne pojazdów o statusie dyplomatycznym składają się wyłącznie z cyfr.

2.11. Gruzja

Gruzja zamierzała dokonać – w związku z wyczerpywaniem się puli numerów – zmiany systemu numerów rejestracyjnych pojazdów i wyglądu tablic rejestracyjnych. Ten ostatni będzie bardzo zbliżony do wyglądu tablic unijnych – z niebieskim pasem z lewej strony tablicy. Oczywiście nie będzie na nim wieńca dwunastu gwiazd – w tym miejscu znajdzie się flaga gruzińska.

Na razie, zgodnie ze wzorem dotychczas wydawanym, tablica rejestracyjna ma jednolicie białe tło z czarnymi znakami. Z jej lewej strony widnieje w dolnej części wyróżnik kraju (GE), a w górnej – flaga państwowa. Numer rejestracyjny składa się z trzech liter i trzech cyfr. Pierwsza litera oznaczała pierwotnie miejsce rejestracji (np. A oznacza pojazd zarejestrowany w Tbilisi), ale wraz z wyczerpywaniem się puli numerów system ten został zarzucony. Warto wspomnieć, że niektóre serie numerów zostały wykupione przez poszczególne firmy – w ten sposób nieoficjalnie wyróżnik literowy zaczął kodować przynależność pojazdu do niektórych podmiotów, np. TBC oznacza pojazd Banku TBC.

Fot. Stary typ tablicy rejestracyjnej, wydawanej do września 2014 roku. Obecnie numer rejestracyjny ma inną strukturę, a flaga i wyróżnik państwa znajdują się na niebieskim pasku – stylizowanym na tzw. euroband.

Numery rejestracyjne motocykli składają się z dwóch liter i czterech cyfr, zaś przyczep i pojazdów rolniczych – z dwóch liter i trzech cyfr.

Numery rejestracyjne pojazdów o statusie dyplomatycznym składają się z trzycyfrowego kodu państwa, literowego kodu statusu (CMD – ambasador, D – korpus dyplomatyczny, AS – personel pomocniczy) i cyfrowego numeru porządkowego. W przypadku pojazdu ambasadora i korpusu dyplomatycznego tablica ma białe znaki na czerwonym tle, w przypadku personelu pomocniczego – białe znaki na zielonym tle.

Fot. Tablica rejestracyjna Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej (European Union Monitoring Mission – EUMM) w Gruzji.

Odrębne tablice rejestracyjne wydają niezależne de facto Abchazja i Osetia Południowa. Numery rejestracyjne pojazdów w Abchazji składają się z litery, trzech cyfr i kolejnych dwóch liter, przy czym wszystkie litery pochodzą z cyrylicy. Tablica rejestracyjna ma białe tło i czarne znaki; z prawej strony na dole widnieje flaga Abchazji, zaś u góry – skrót ABH. Analogiczny schemat numeru rejestracyjnego mają pojazdy w Osetii Południowej, przy czym – dla odmiany – na tablicy flaga i skrót RSO występują z lewej strony numeru.

Gruzińskie tablice rejestracyjne i tablice rejestracyjne z Abchazji i Osetii Południowej nie są wzajemnie uznawane, co w przypadku pojazdów przekraczających granice oznacza konieczność rejestracji w państwie trzecim.

| 2.12. Indie

Indie są jednym z największych na świecie państw federalnych. W odróżnieniu jednak od wielu innych państw należących do tej grupy posługują się ujednoliconym systemem oznakowania pojazdów.

Standardowy numer rejestracyjny składa się z trzech części:

- ✓ pierwsza grupa znaków składa się z dwóch liter i oznacza stan (lub terytorium federalne), w którym pojazd jest zarejestrowany (np. BR oznacza Bihar, GJ – Gujarat, MN – Manipur, RJ - Rajasthan);
- ✓ druga grupa znaków składa się z dwóch cyfr i co do zasady oznacza dystrykt, w którym pojazd jest zarejestrowany. Występują tu jednak wyjątki – część kodów jest przypisanych do poszczególnych kategorii pojazdów, np. kody 30 i 31 w stanie Assam (AS) przypisane są pojazdom policyjnym. W przypadku dużych dystryktów, którym przypisanych jest kilka kodów cyfrowych często poszczególne kody mają dodatkowe znaczenie, np. wskazanie urzędu rejestracyjnego w ramach dystryktu (tak jest np. w dystrykcie Bangalore), albo typ pojazdu (np. w dystrykcie Kalkuta);
- ✓ trzecia grupa znaków składa się z czterech cyfr poprzedzonych ewentualnie jedną lub dwiema literami. Litery są dodawane w przypadku wyczerpania wcześniejszej puli numerów. W niektórych stanach stosowane są tutaj dodatkowe, specyficzne zasady (np. rezerwowanie określonych liter dla pojazdów administracji).

Charakter pojazdu jest odzwierciedlony poprzez kolorystykę numeru rejestracyjnego. I tak:

- ✓ pojazdy prywatne mają czarne znaki na białym tle;
- ✓ pojazdy służbowe mają czarne znaki na żółtym tle;
- ✓ pojazdy przeznaczone do wynajmowania mają żółte znaki na czarnym tle.

Sam wygląd tablicy rejestracyjnej nie jest znormalizowany – w efekcie występuje ich duże zróżnicowanie – włącznie ze stosowaniem różnych alfabetów do zapisania numeru rejestracyjnego (w Indiach na potrzeby cenzusu wyróżnianych jest 122 języków posługujących się co najmniej kilkunastoma alfabetami). Często również stosowane jest malowanie numeru rejestracyjnego bezpośrednio na pojeździe.

O ile standardowe numery rejestracyjne (i tablice) są znormalizowane w całym kraju, to poszczególne stany mają odrębne schematy tablic dealerskich (najczęściej jednak z literami TN oraz białymi znakami na czerwonym tle) i tymczasowych (najczęściej jedną z grup literowych: T, TE, TI, TL i TR oraz czerwonymi znakami na żółtym tle).

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numery rejestracyjne złożone z dwóch liter (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, UN – ONZ), przed którym występuje cyfrowy kod kraju, a po którym – numer porządkowy pojazdu. Tablice mają białe znaki na niebieskim tle.

Odrębny system numerów rejestracyjnych stosowany jest w odniesieniu do pojazdów wojskowych.

| 2.13. Irak

W ramach normowania funkcjonowania państwa w październiku 2010 roku wprowadzono w Iraku nowy schemat oznakowania pojazdów.

Fot. Tablica rejestracyjna – niezgodna z oficjalnym wzorem. Prawdopodobnie jest to tablica wydana przez władze kurdyjskie.

Tablica rejestracyjna jest trójdzielna:

- ✓ główne pole znajduje się w prawej górnej części. Umieszczany w nim jest numer rejestracyjny pojazdu, który składa się z jednej litery i nie więcej niż pięciu cyfr. Numer rejestracyjny jest zapisany po arabsku (alfabet arabski i cyfry wschodnioarabskie), lecz poniżej każdego znaku znajduje się – napisana niewielką czcionką – transkrypcja na znaki stosowane w Europie;
- ✓ poniżej głównego pola, oddzielone poziomą linią znajduje się miejsce, gdzie znajduje się wskazanie typu pojazdu (z lewej) oraz prowincji, w której pojazd jest zarejestrowany;
- ✓ z lewej strony tablicy znajduje się pionowe pole (na pełną wysokość tablicy rejestracyjnej). W polu tym umieszczona jest nazwa państwa – IRAQ napisana jedna litera nad drugą. Na samym dole pole przewidziane jest miejsce na znak legalizacyjny. Kolor tego pola jest skorelowany z typem pojazdu. I tak: białe tło oznacza pojazdy prywatne, czerwone – taksówki i autobusy, żółte – pojazdy służbowe, przede wszystkim ciężarówki, niebieskie – pojazdy rządowe, zaś zielone – pojazdy specjalne.

Pomimo wprowadzenia nowego schematu oznakowania pojazdów w wielu przypadkach stosowane są dalej stare wzory (np. w przypadku pojazdów policyjnych).

Zachowane również zostały stare wzory tablic dyplomatycznych i tymczasowych.

| 2.14. Iran

Cechą wyróżniającą irańskie pojazdy zabytkowe jest tablica rejestracyjna z białymi znakami na brązowym tle i zdjęciem głównej bramy prowadzącej do Ogrodów Narodowych (Bagh-e Malli). W ramach tego kompleksu mieści się m.in. Narodowe Muzeum Iranu i Muzeum Narodowe Malek.

Tablica taka ma również napis „historyczny” w języku perskim.

Fot. Dodatkowa tablica rejestracyjna pojazdów irańskich stosowana w przypadku podróży poza granice kraju. Konieczność stosowania takiej tablicy wynika z faktu, że krajowe tablice rejestracyjne używają wyłącznie liter arabskich i cyfr wschodnio-arabskich

W większości pozostałych przypadków struktura tablicy rejestracyjnej jest standardowa i składa się:

- ✓ z niebieskiego pionowego paska z lewej strony, na którym w górnej części znajduje się flaga Iranu, zaś w dolnej – jedno nad drugim: skrót I.R. (nawiązujący do międzynarodowego wyróżnika IR) oraz napis IRAN;
- ✓ ze środkowej części głównej, w której znajduje się numer rejestracyjny. Numer rejestracyjny składa się standardowo z dwóch cyfr, litery (lub znaku graficznego) i trzech kolejnych cyfr. O ile cyfry mają wyłącznie charakter porządkowy, to środkowy znak w niektórych przypadkach powiązany jest z typem pojazdu. Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle; identyczne zestawienie kolorystyczne mają tablice pojazdów osób niepełnosprawnych – te jednak w numerze rejestracyjnym zamiast litery mają znak osoby niepełnosprawnej. Czarne znaki na żółtym tle mają taksówki, inne pojazdy transportu zbiorowego (w tym taksówki międzymiastowe) oraz pojazdy rolnicze – przy czym każdy z nich ma przydzieloną odrębną literę wyróżniającą. Dodatkowo w przypadku taksówek ponad arabską literą „T” znajduje się napis alfabetem łacińskim „TAXI”. Pojazdy rządowe mają białe znaki na czerwonym tle, w numerze rejestracyjnym występuje arabska litera „A”. Z kolei pojazdy policyjne mają białe znaki na ciemnozielonym tle i literę „P” w numerze rejestracyjnym;
- ✓ z prawej strony – oddzielonego pionową linią pola, w którym zamieszczany jest dwucyfrowy kod literowy prowincji rejestracji (zapisany klasycznymi cyframi arabskimi) oraz – w górnej części – napis „Iran” w języku perskim.

Całkowicie odmienny schemat numeracji stosowany jest dla pojazdów korpusu dyplomatycznego i konsularnego (choć w tym wypadku występują sprzeczne informacje), pojazdów administracji rządowej i wojskowych.

Warto dodać, że zagraniczne pojazdy przekraczające granice Iranu muszą otrzymać specjalną tymczasową tablicę. Ma ona trzy pola – z lewym górnym znajduje się oznaczenie miesiąca ważności, w lewym dolnym – oznaczenie roku ważności, zaś w głównym polu – w górnej jego części napis perski „pobyt tymczasowe”, a w dolnej – właściwy numer rejestracyjny.

| 2.15. Izrael

Izrael należy do tej niewielkiej grupy państw, w których numery rejestracyjne składają się wyłącznie z cyfr. Obecnie w numerze rejestracyjnym występuje siedem cyfr (starsze serie liczyły odpowiednio mniej znaków) podzielonych na trzy grupy liczące kolejno dwa, trzy i znów dwa znaki. Między grupami znajdują się niewielkie łączniki.

Zasadniczo wszystkie znaki mają charakter wyłącznie porządkowy, jednakże zwyczajowo określone typy pojazdów otrzymują numery z odpowiednią ostatnią grupą. I tak np. taksówki mają numery rejestracyjne kończące się na 25, autobusy – bardzo często 01.

Izraelskie tablice rejestracyjne mają żółte tło z czarnymi znakami. Z lewej strony (na tablicach w formacie amerykańskim – poniżej) znajduje się niebieski pasek, na którym znajduje się duży wyróżnik międzynarodowy Izraela IL. Nad nim znajduje się wizerunek flagi, zaś pod nim – w dwóch rzędach nazwa państwa odpowiednio w języku (i alfabecie) hebrajskim i arabskim.

Poniżej pierwszego łącznika znajduje się znak legalizacyjny.

W Izraelu stosowane są również specjalne typy tablic rejestracyjnych:

- ✓ pojazdy policyjne mają numer złożony z pięciu cyfr (odzwierciedlających częściowo rangę osoby posługującej się pojazdem) oraz hebrajskiej litery Mem (od słowa Mishtara – policja). Tablice rejestracyjne mają białe znaki na czerwonym tle;
- ✓ pojazdy wojskowe mają analogiczny schemat numeru – tyle, że występuje w nim litera Cadi (od hebrajskiego Tsava – wojskowy). Tablice rejestracyjne mają białe znaki na czarnym tle;
- ✓ pojazdy żandarmerii wojskowej mają z kolei w numerze rejestracyjnym obie litery – Mem i Cadi (od Mishtara Tsva'it – żandarmeria). Tablice mają białe znaki na niebieskim tle;
- ✓ pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numery zaczynające się od odpowiednio od liter CD/CC, po których następuje siedem cyfr. Ostatnie dwie to 21 lub 22. Tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle.

| 2.16. Japonia

Japoński system oznakowania pojazdów, choć logiczny, jest bardzo skomplikowany. Wystarczy wskazać, że w numerze rejestracyjnym używane są litery należące do dwóch systemów znaków używanych w Japonii. Nie może zatem dziwić fakt, że pojazdy wyjeżdżające za granicę otrzymują tablice z transkrypcją znaków japońskich na alfabet łaćniński. Ciekawostką jest również dopuszczenie do stosowania podświetlanych od tyłu tablic rejestracyjnych.

Numer rejestracyjny pojazdów w Japonii składa się z czterech elementów:

- ✓ zapisanej znakami kanji (japońskimi znakami logograficznymi, tj. odpowiadającymi całym wyrazom lub morfemom) nazwy prefektury, w której pojazd jest zarejestrowany;
- ✓ trzycyfrowego kodu oznaczającego typ pojazdu. Kody rozpoczynające się od cyfry 1 oznaczają ciężarówki średniej ładowności, 2 – mikrobusy i autobusy, 3 – samochody osobowe o pojemności skokowej silnika powyżej 2 litrów, 4 – małe ciężarówki, 5 – samochody osobowe o pojemności skokowej silnika poniżej 2 litrów, 8 – pojazdy specjalne, 9 – pojazdy specjalne ciężkie, 0 – maszyny budowlane. Dalsze cyfry (czasami w powiązaniu z wielkością tablicy rejestracyjnej) albo mają charakter porządkowy, albo też uszczegółwiają typ pojazdu;
- ✓ pojedynczego znaku z sylabariusza hiragana (systemu znaków złożonego ze znaków oznaczających 5 samodzielnych samogłosek, 42 sylab oraz 1 samodzielną spółgłoski) oznaczającego sposób wykorzystania pojazdu (np. pojazd prywatny, pojazd firmowy, pojazd przeznaczony do wynajmu). Ze sposobem wykorzystania pojazdu skorelowana jest kolorystyka tablicy – pojazdy prywatne mają zielone znaki na białym tle, firmowe – białe znaki na zielonym tle;
- ✓ dwóch dwucyfrowych grup cyfr rozdzielonych łącznikiem – o charakterze porządkowym. Zera występujące na początku grupy są zastępowane centralnie umieszczoną kropką.

Odmienne systemy oznakowania stosowane są w odniesieniu do motocykli – w odróżnieniu od innych pojazdów nie mają one trzycyfrowego kodu pojazdu; stosuje się natomiast litery alfabetu łacińskiego do poszerzenia puli numerów. Na szczególną uwagę zasługuje uzależnienie koloru tła tablicy od pojemności skokowej silnika. I tak:

- ✓ białe tło oznacza pojazd o pojemności skokowej silnika do 50 cm³;
- ✓ żółte tło – pojazd o pojemności skokowej silnika od 51 do 90 cm³;
- ✓ różowe tło – pojazd o pojemności skokowej silnika od 91 do 125 cm³;
- ✓ jasnoniebieskie tło – mały pojazd samochodowy.

We wszystkich przypadkach znaki mają niebieski kolor, za wyjątkiem pojazdów służb publicznych mających czerwony kolor znaków.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym składają się z ideogramu oznaczającego rangę pojazdu i czterech cyfr, z których dwie pierwsze oznaczają państwo lub organizację międzynarodową, do której pojazd należy.

Specyficzne tablice rejestracyjne przysługują członkom Domu Cesarskiego. Ich pojazdy mają okrągłe tablice rejestracyjne (średnica około 10 cm) z odpowiednim ideogramem i złotymi liczbami.

| 2.17. Jemen

Dostępne informacje dotyczące jemeńskich tablic rejestracyjnych są niestety dość skąpe i niejednokrotnie sprzeczne.

Nie ulega wątpliwości, że tablice podzielone są poziomą linią na dwie części. W górnej znajduje się opis typu pojazdu oraz nazwa państwa, w dolnej – numer rejestracyjny. Numer rejestracyjny składa się z nie więcej niż pięciu cyfr poprzedzonych (najprawdopodobniej) cyfrowym kodem prowincji, w której pojazd został zarejestrowany. Od roku 2013 Jemen podzielony jest na 21 prowincji (muhafazah) i miasto wydzielone (stolica - Sana). Wcześniej istniało 20 prowincji – w 2013 roku taki status otrzymała Sokotra – archipelag czterech wysp i wysepek na Oceanie Indyjskim, blisko Rogu Afryki, wpisany na listę światowego dziedzictwa przyrodniczego UNESCO.

Nie jest jasne, czy kod prowincji jest oddzielony pionową linią od pozostałej części numeru rejestracyjnego, czy też nie.

Standardowa kolorystyka tablicy rejestracyjnej to czarne znaki na niebieskim tle. Inne kolory powiązane są z różnymi typami pojazdów.

| 2.18. Jordania

W 2007 roku Jordania wprowadziła nowy system rejestracji pojazdu – wyjątkowo przejrzysty w porównaniu z systemami sąsiednich krajów.

Numer rejestracyjny pojazdów składają się z dwóch grup cyfrowych:

- ✓ pierwsza licząca jeden lub dwa znaki oznacza typ pojazdu;
- ✓ druga, licząca do pięciu cyfr, ma charakter porządkowy.

Grupy znaków rozdzielone są kropką.

Numer rejestracyjny jest zapisany na tablicy rejestracyjnej czarnymi znakami na białym tle. Na lewo od głównego pola znajduje się barwny pas. Jego kolor jest skorelowany z typem pojazdu. W każdym przypadku znajduje się na nim nazwa państwa napisana w języku angielskim (na dole) i arabskim (na górze). Dodatkowo w przypadku niektórych typów pojazdów w środku paska znajduje się kod literowy typu pojazdu (po arabsku lub angielsku).

Przykładowo:

- ✓ nowo rejestrowane samochody osobowe mają kod cyfrowy między 20 a 35, tło paska jest białe, nie występuje dodatkowy kod literowy;
- ✓ małe autobusy transportu zbiorowego mają kod cyfrowy 56 lub 57, tło paska jest zielone, nie występuje dodatkowy kod literowy;
- ✓ przyczepy mają kod cyfrowy 71, tło paska jest żółte, na środku paska występuje dodatkowy kod TRL;

- ✓ pojazdy parlamentu mają kod cyfrowy 3, tło paska jest czerwone, na środku paska występuje dodatkowy kod PAR;
- ✓ pojazdy z rejestracją tymczasową mają kod cyfrowy 8, tło paska jest żółte, na środku paska występuje słowo „tymczasowy” w języku arabskim.

2.19. Kambodża

W Kambodży nowy system oznakowania pojazdów, wprowadzony w 2004 roku, znacząco ograniczył liczbę możliwych kombinacji kolorystycznych tablic rejestracyjnych.

Fot. Tablica rejestracyjna samochodu osobowego (kod 2 rozpoczynający numer rejestracyjny).

Zarzucono bowiem powiązanie kolorystyki tablicy z typem pojazdu – wszystkie tablice mają białe tło z niebieskimi znakami. Nad numerem rejestracyjnym widnieje nazwa prowincji, w której zarejestrowany jest pojazd, napisana alfabetem khmerskim, umieszczona pomiędzy dwoma złotymi wizerunkami pieczęci urzędowych. Pod numerem rejestracyjnym widnieje pozioma linia, pod nią czerwoną czcionką powtórzona jest nazwa prowincji – tyle, że tym razem alfabetem łacińskim.

Fot. Tablica rejestracyjna kambodżańskiego pojazdu rządowego.

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów w Kambodży składają się z cyfry, pojedynczej litery alfabetu rzymskiego (wyjątkiem jest stolica, gdzie używane są już dwie litery) i czterech cyfr. Znaczenie kodowe ma wyłącznie pierwsza cyfra – oznacza ona typ pojazdu: 1 oznacza motocykl, 2 – samochód osobowy, 3 – ciężarówkę lub autobus, 4 – przyczepę ciężką, 5 – pojazd specjalny.

Wraz z nowym systemem rejestracji odmienny schemat numeracji posiadają:

- ✓ pojazdy rodziny królewskiej. Król posługuje się unikalną tablicą ze złotą pieczęcią państwową i oznaczeniem 001, zaś członkowie rodziny królewskiej – tablicami o jasnoniebieskim tle i żółtych znakach;
- ✓ pojazdy władz publicznych. Ich numer rejestracyjny składa się z jednej cyfry oznaczającej podobnie jak na standardowych tablicach typ pojazdu oraz trzech lub czterech znaków. Pod numerem rejestracyjnym widnieje legenda w języku angielskim (alfabet łaciński), ponad numerem – w języku khmerskim (alfabet khmerski). Możliwe kombinacje to: napis „Zgromadzenie Narodowe” w dwóch językach – w przypadku parlamentarzystów, napis „Rząd Królewski” w dwóch

językach – w przypadku członków rządu, napis „Państwo” w języku angielskim i kod ministerstwa w khmerskim – w przypadku pojazdów ministerstw, napis „Królewskie Kambodżańskie Siły Zbrojne” w dwóch językach – w przypadku pojazdów wojskowych, napis „Policja” w dwóch językach – w przypadku pojazdów policyjnych. Kolor tła tablicy jest zielony, znaki białe z wyjątkiem pojazdów wojskowych w przypadku których znaki są białe, a tło dwukolorowe – niebieskie na górze, czerwone na dole oraz pojazdów policyjnych w przypadku których tablice mają tło białe a znaki czerwone;

- ✓ pojazdy organizacji pozarządowych mają schemat numeracji identyczny jak pojazdy władz publicznych. Tablica rejestracyjna jest niebieska z białymi znakami, przy czym nad numerem rejestracyjnym widnieje oznaczenie kodowe rejestracji. Analogiczne tablice mają organizacje międzynarodowe, jednakże w tym przypadku literowy kod organizacji zastępuje w numerze rejestracyjnym kod typu pojazdu;
- ✓ pojazdy korpusu dyplomatycznego mają numer rejestracyjny złożony z liter CD (w przypadku ambasadorów CMD), dwucyfrowego kodu państwa i trzycyfrowego numeru porządkowego. Tło jest żółte, znaki czarne.

| 2.20. Katar

Tło standardowej katarskiej tablicy rejestracyjnej nawiązuje do wyglądu narodowej flagi.

Flaga Kataru składa się z dwóch pionowych pól o różnej szerokości – białego (z lewej) i bordowego (z prawej). Na zewnętrznym końcu bordowego umieszczonych jest dziewięć białych trójkątów, które wskazują, że Katar jest dziewiątym emiratem w krajach Zatoki Perskiej. Tło standardowej tablicy zawiera ten sam motyw – tyle że obrócony w poziomie i z inną proporcją kolorów – pole białe jest bardzo długie. Na polu bordowym znajduje się pionowo napisana nazwa kraju w języku angielskim. Na polu białym znajduje się numer rejestracyjny – złożony wyłącznie z cyfr (nie więcej niż sześciu) – a nad nim nazwa kraju w języku arabskim.

Obok standardowych tablic rejestracyjnych występuje bardzo duża liczba tablic specjalnych, przy czym mają one bardzo zróżnicowany wygląd.

Przykładowo:

- ✓ tablice prywatnej komunikacji zbiorowej mają wszystkie elementy treści identyczne jak standardowe tablice, ale tło jest jednolicie czarne;
- ✓ taksówki mają tablice trójdzielne – w polach z lewej strony znajduje się napis „TAXI” po arabsku (pole górne) i angielsku (pole dolne). W głównym polu znajduje się czterocyfrowy numer rejestracyjny oraz nazwa państwa napisana po arabsku. Tło wszystkich pól jest białe, znaki czarne;
- ✓ tablice pojazdów policyjnych również są trójdzielne, tyle że tym razem największe pole nie jest z prawej strony, lecz na górze. Znajduje się w nim cyfrowy numer rejestracyjny, ale zapisany cyframi wschodnioarabskimi.

W lewym dolnym polu znajduje się nazwa kraju po arabsku, zaś w prawym dolnym – napis „policja” również po arabsku. Tablica ma niebieskie tło z białymi znakami;

- ✓ numer rejestracyjny pojazdów o statusie dyplomatycznym jest nietypowy – ma bowiem formę ułamka zwykłego, w którym licznik oznacza numer porządkowy pojazdu, zaś mianownik – identyfikator ambasady. Na tablicy rejestracyjnej numer jest umieszczony centralnie. W rogach znajdują się natomiast: nazwa kraju (z lewej) i oznaczenie korpusu dyplomatycznego (z prawej) po angielsku (dół) i arabsku (górze). Tablica ma białe tło z czerwonymi znakami.

2.21. Kazachstan

Kazachstan wprowadził nowy schemat rejestracji pojazdów w grudniu 2012 roku. Pod pewnymi względami przypomina on schemat stosowany w Rosji.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z trzech cyfr i trzech mniejszych liter alfabetu łacińskiego. Z lewej strony tablicy rejestracyjnej widnieje powiewająca flaga kazachska ponad międzynarodowym wyróżnikiem kraju – KZ. Z prawej strony, oddzielony pionową kreską (lub w odrębnym polu) znajduje się dwucyfrowy kod miejsca rejestracji pojazdu. Standardowa kolorystyka tablic rejestracyjnych to czarne znaki na białym tle.

Specjalne typy tablic rejestracyjnych są wariacjami wariantu podstawowego. I tak:

- ✓ pojazdy rządowe i przedsiębiorstw państwowych mają w numerze rejestracyjnym dwie litery zamiast trzech;
- ✓ pojazdy służb podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (w tym policji) mają podobnie jak inne pojazdy państwowe dwie litery w numerze rejestracyjnym, lecz dodatkowo niebieskie znaki;
- ✓ pojazdy o statusie dyplomatycznym mają białe znaki na czerwonym tle, a w numerze rejestracyjnym poprzedzonym dużą literą oznaczającą status pojazdu zamiast grupy liter występuje grupa cyfr (oznaczająca państwo lub organizację międzynarodową);
- ✓ pojazdy należące do podmiotów zagranicznych (cudzoziemców, firm zagranicznych oraz firm lokalnych z kapitałem zagranicznym) mają czarne znaki na żółtym tle. Schemat numeru rejestracyjnego jest zależny od statusu właściciela pojazdu.

2.22. Kirgistan

Większość typów tablic rejestracyjnych stosowanych w Kirgistanie zawiera wizerunek flagi tego państwa – albo w postaci pionowego paska z lewej strony tablicy (na wzór

eurobandu), albo w postaci prostokąta, albo też w wersji nawiązującej do flagi powiewającej na wietrze.

Dodać należy, że co do zasady tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Kirgistanu.

Źródło: pl.wikipedia.org

Flaga Kirgistanu posiada czerwone tło, na którym znajduje się złote słońce. Słońce posiada 40 promieni symbolizujących 40 kirgiskich plemion. Czerwony okrąg wewnątrz słońca oraz 3 linie pochylone na lewo i prawo przedstawiają tundiuk – sklepienie tradycyjnej kirgiskiej jurty.

Flaga w postaci eurobandu występuje na:

- ✓ standardowych tablicach rejestracyjnych. W tym przypadku numer rejestracyjny składa się z litery oznaczającej miejsce rejestracji pojazdu (jeden z siedmiu obwodów, na które jest podzielony Kirgistan), czterech cyfr i litery – wszystkie te znaki mają charakter porządkowy;
- ✓ pojazdach państwowych. Numer rejestracyjny ma w tym przypadku zróżnicowaną strukturę – zazwyczaj składa się z czterech cyfr o charakterze porządkowym i kodu literowego oznaczającego dysponenta pojazdu, albo kodu literowego, trzech cyfr i litery;

Flaga Kirgistanu w klasycznej, prostokątnej formie, jest używana na tablicach rejestracyjnych motocykli i przyczep (dwurzędowych). Numery rejestracyjne tych pojazdów składają się z trzech cyfr i dwóch liter.

Powiewająca flaga Kirgistanu występuje na tablicach rejestracyjnych pojazdów najważniejszych osób w państwie. Numery rejestracyjne takich pojazdów kończą się literami KG poprzedzonymi przez dwie (w przypadku pojazdów Prezydenta, Premiera, Przewodniczącego Zgromadzenia, Przewodniczącego Sądu Konstytucyjnego, itd.), trzech (w przypadku pojazdów ministrów, szefów agencji centralnych, itp.) lub czterech cyfr (pojazdy członków parlamentu).

Tablice rejestracyjne bez flagi Kirgistanu stosowane są na pojazdach cudzoziemców:

- ✓ personelu dyplomatycznego – w tym przypadku tablice mają białe znaki na czerwonym tle. Numer rejestracyjny składa się z litery kodującej status pojazdu, dwucyfrowego kodu państwa i kilkucyfrowego numeru porządkowego;
- ✓ misji ONZ – tablice mają białe znaki na niebieskim tle, schemat numeru rejestracyjnego odpowiada schematowi pojazdów dyplomatycznych;
- ✓ pozostałych cudzoziemców – tablice mają czarne znaki na żółtym tle. Numer rejestracyjny składa się z liter KG, litery kodującej miejsce rejestracji, litery kodującej status właściciela (np. H – osoba fizyczna, K – prasa, M – pojazd firmowy) i czterech cyfr.

2.23. Korea Południowa

Korea Południowa ma bardzo prosty system oznakowania pojazdów – wyraźnie wskazujący na typ i sposób wykorzystywania danego pojazdu. Nie wynika z niego natomiast miejsce rejestracji pojazdu – z wyjątkiem motocykli.

Tablice motocyklowe mają bowiem oznaczenie prowincji i miejsca rejestracji (w języku koreańskim) poprzedzające cztery cyfry o charakterze porządkowym.

Numer rejestracyjny pojazdów samochodowych składa się z trzech części:

- ✓ dwucyfrowego kodu oznaczającego klasę pojazdu (01-69 – samochody osobowe do 10 osób, 70-79 – pojazdy o pojemności ponad 10 osób, 80-97 – ciężarówki, 98-99 – przyczepy i pojazdy specjalne);
- ✓ dwóch znaków koreańskich oznaczających sposób wykorzystania pojazdu (pojazd prywatny, pojazd służbowy, pojazd przeznaczony do wynajmu);
- ✓ czterocyfrowego numeru porządkowego.

Tablica rejestracyjna ma co do zasady białe tło i czarne znaki; żółte tło stosowane jest w przypadku m.in. taksówek, autobusów komunikacji publicznej.

Pojazdy ponadnormatywne mają tablice rejestracyjne z białymi znakami na pomarańczowym tle. Przed numerem rejestracyjnym występuje dodatkowy znak oraz kod prowincji.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają tablice rejestracyjne z białymi znakami na niebieskim tle. Numer składa się z oznaczenia rangi użytkownika pojazdu, trzech cyfr oznaczających dane państwo lub organizację międzynarodową oraz kolejnych trzech – o charakterze porządkowym.

2.24. Korea Północna

W Korei Północnej obowiązują odrębne systemy rejestracji pojazdów należących do Partii Pracy Korei i innych pojazdów. Te pierwsze w czasach Kim Dzong Ila składały się z cyfry 2, kropki, cyfry 16 i kolejnych czterech cyfr. Pierwsze trzy cyfry stanowią bezpośrednie nawiązanie do daty urodzenia przywódcy państwa (16 lutego).

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów składają się co do zasady z grupy liter i jednej lub dwóch grup cyfr.

Litery stosowane na północnokoreańskich tablicach rejestracyjnych należą do alfabetu hangul – jednego z nielicznych, które zostały stworzone całkowicie sztucznie. Alfabet ten został opracowany w 1444 roku, a ogłoszony w 1446 roku przez czwartego z królów koreańskich z dynastii Joseon. Kształt znaków nawiązuje do układu ust przy wymawianiu danego dźwięku – stąd alfabet nosił nazwę „Właściwe dźwięki dla instruowania ludu”. Do przełomu XIX/XX wieku był jednak

traktowany jako sposób zapisu stosowany przez osoby niższego stanu; elita preferowała stosowanie tradycyjnego pisma hancha. Stosowane są następujące grupy znaków:

- ✓ standardowo – dwa znaki oznaczające prowincję, w której pojazd jest zarejestrowany;
- ✓ w przypadku pojazdów należących do cudzoziemców, włącznie z personelem ambasad – pojedynczy znak oznaczający „cudzoziemiec”
- ✓ w przypadku pojazdów należących do ONZ – trzy znaki oznaczające agencję, do której pojazd przynależy.

Standardowo numer rejestracyjny zawiera grupę od jednej do pięciu cyfr (najczęściej trzy) o charakterze porządkowym. W przypadku części tablic stosowana jest po literach dodatkowa grupa dwóch cyfr oznaczająca przynależność pojazdu:

- ✓ w przypadku pojazdów państwowych grupa ta wskazuje na jednostkę organizacyjną państwa. Tablice tych pojazdów mają czarne znaki na białym tle;
- ✓ w przypadku pojazdów firm zagranicznych – rodzaj przedsiębiorstwa. Tablice tych pojazdów mają białe znaki na czerwonym tle;
- ✓ w przypadku pojazdów o statusie dyplomatycznym – kod kraju. Tablice tych pojazdów mają znaki białe na niebieskim tle (identyczny układ kolorystyczny mają pojazdy ONZ).

Pojazdy będące własnością prywatną (nieliczne zresztą) mają tablice rejestracyjne z czarnymi znakami na pomarańczowym tle.

Niezależnie funkcjonują odrębne schematy rejestracji dla pojazdów wojskowych, trolejbusów, a nawet rowerów.

| 2.25. Kuwejt

Kuwejt należy do niewielkiej grupy państw, które stosują numery rejestracyjne złożone wyłącznie z cyfr (pięciu).

W odróżnieniu od wielu krajów arabskich zapisują je jednak wg wzoru europejskiego, a nie literami wschodnioarabskimi. Standardowa tablica rejestracyjna podzielona jest pionową linią na dwa pola:

- ✓ z lewej strony, w wąskim polu znajduje się nazwa państwa „Kuwait”;
- ✓ z prawej strony znajduje się numer rejestracyjny pojazdu, a nad nim – informacja o klasie pojazdu zapisana jedno- lub dwucyfrową liczbą (w szczególnych przypadkach wyrazem) oraz – w wielu przypadkach – nazwa państwa napisana po arabsku.

Klasa pojazdu jest powiązana z kolorem tła tablicy rejestracyjnej:

- ✓ serie 1-49 oznaczają standardowe pojazdy – tło tablicy jest białe;

- ✓ serie 91-93 oznaczają taksówki i pojazdy krajowego transportu publicznego – tło tablicy jest żółte;
- ✓ seria 95 oznacza pojazdy międzynarodowego transportu publicznego – tło tablicy jest również żółte.

Odpowiednim określeniem zamiast liczb są określane pojazdy specjalne (pomarańczowe tło tablicy), pojazdy przeznaczone na eksport (tło zielone) oraz importowane przed końcową odprawą celną (tło purpurowe).

Nieco odmienny wygląd mają tablice rejestracyjne pojazdów o statusie dyplomatycznym. Podobnie jak standardowe tablice są one dwudzielne z nazwą kraju napisaną pionowo z lewej strony. Również tło tablic jest białe. Wszystkie znaki nie są jednak czarne, lecz niebieskie, zaś numer rejestracyjny składa się z sześciu cyfr w dwóch trzycyfrowych grupach. Nad numerem widnieje napisany po arabsku zwrot „Korpus dyplomatyczny”, a poniżej – czerwony pas z oznaczeniem „CD”.

W przypadku kilku typów pojazdów pozostawiono tablice rejestracyjne z dawnym czterodzielnym (na krzyż) podziałem:

- ✓ w lewym górnym rogu – numer rejestracyjny zapisany cyframi wschodnio-arabskimi;
- ✓ w lewym dolnym rogu – numer rejestracyjny zapisany cyframi arabskimi;
- ✓ w prawym górnym rogu – nazwa państwa i międzynarodowy wyróżnik KWT;
- ✓ w prawym dolnym rogu – oznaczenie kategorii wraz z tłem w odpowiednim kolorze.

Tablice takie są używane przez dealerów samochodów (tło czerwone).

Podobny wygląd mają tablice pojazdów rządowych i pojazdy należące do dworu Emira Kuwejtu.

| 2.26. Laos

Tablice rejestracyjne pojazdów w Laosie należą do grupy tych, które posługują się wyłącznie znakami lokalnego alfabetu. W przypadku Laosu jest to abugida (alfabet sylabiczny) wywodzący się z alfabetu khmerskiego i stosowany obecnie wyłącznie do zapisu języka laotańskiego i języków mniejszości narodowych na terenie tego kraju.

Numery rejestracyjne laotańskich pojazdów składają się z dwóch znaków alfabetu laotańskiego i czterech cyfr arabskich w wariacie zachodnioeuropejskim. Pierwsza litera oznacza typ pojazdu (samochód/ciężarówka/riksza motorowa/motocykl), druga ma charakter porządkowy. Nad numerem rejestracyjnym widnieje nazwa prowincji. Wyjątkiem jest tu stołeczny Wientian – w tym przypadku w opisie widnieją słowa „miasto stołeczne”. Kolorystyka tablicy rejestracyjnej jest uzależniona od typu posiadacza.

I tak tablicę o kolorystyce:

- ✓ czarne znaki na białym tle mają pojazdy prywatne i firmowe;
- ✓ niebieskie znaki na białym tle mają firmy, którym przysługuje obniżony podatek od pojazdów;
- ✓ białe znaki na niebieskim tle mają pojazdy administracji;
- ✓ czarne znaki na żółtym tle mają riksze motorowe;
- ✓ niebieskie znaki na żółtym tle mają pojazdy cudzoziemców – rezydentów;
- ✓ czarne znaki na szarym tle mają pojazdy cudzoziemców – nierezydentów;
- ✓ białe znaki na czerwonym tle mają pojazdy sił zmilitaryzowanych. W tym przypadku zamiast pierwszych dwóch znaków widnieje kod służby. Prowincja nie jest oznaczana słowem w górnej części tablicy lecz w postaci kodu liczbowego poniżej kodu służby.

Pojazdy korpusu dyplomatycznego mają tablice z ciemnoniebieskimi znakami na białym tle. Numer rejestracyjny składa się ze znaków oznaczających typ właściciela (personel dyplomatyczny, personel pomocniczy ambasad, organizacje międzynarodowe inne niż ONZ, ONZ) i trzech lub czterech cyfr. W przypadku pojazdów ambasad pierwsze dwie cyfry oznaczają kraj, do której pojazd przynależy.

| 2.27. Liban

Libańskie tablice rejestracyjne swoim wyglądem nawiązują do tablic Unii Europejskiej, tj. mają na lewo od głównego pola – białego w przypadku pojazdów prywatnych – niebieski pasek. W miejscu unijnego wieńca gwiazd występuje jednak symbol Libanu – cedr, zaś w dolnej części widnieje, napisana po arabsku, kategoria pojazdu.

Na głównym polu widnieje natomiast numer rejestracyjny i nazwa państwa – przy czym oba elementy napisane są podwójnie: po francusku (z lewej strony) i po arabsku (z prawej). Numer rejestracyjny składa się z litery i liczby – jednak nie więcej niż pięciocyfrowej. Litera w przypadku pojazdów prywatnych oznacza miejsce rejestracji (np. B oznacza Bejrut, zaś S – Sur, czyli dawny Tyr), w przypadku pojazdów innych – zazwyczaj jest przypisana określonej kategorii pojazdów. Najczęściej występuje litera M, która jest stosowana dla wszystkich pojazdów firmowych, taksówek, pojazdów z wypożyczalni, itp.

Tło głównej części tablicy rejestracyjnej jest zależne od kategorii pojazdu uwidocznionej w dolnej części niebieskiego paska. Pojazdy prywatne mają białe tło tablicy, pojazdy transportu publicznego – czerwone, pojazdy transportu prywatnego, w tym pojazdy z wypożyczalni – zielone, pojazdy na tablicach dealerskich – żółte.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym miały pierwotnie rejestrację zbliżoną wyglądem do pojazdów prywatnych. Różniła się ona opisem kategorii na niebieskim pasku i strukturą numeru rejestracyjnego złożoną z litery D, trzycyfrowego kodu kraju i numeru porządkowego zapisanego wewnątrz prostokąta.

Pod koniec ubiegłej dekady nastąpiła jednak istotna zmiana – w wyniku czego tablice te wyróżniają się wielokolorowym tłem (żółto – pomarańczowym) i inaczej rozłożonymi elementami.

W Libanie stosowane są liczne numery specjalne tablic rejestracyjnych – dedykowane np. pojazdom rządowym (zazwyczaj z białymi znakami na czarnym tle), pojazdom wymiaru sprawiedliwości (z czerwonym paskiem i symbolem wagi na głównym polu), służb specjalnych, pojazdom Czerwonego Krzyża (z czerwonym krzyżem wytłoczonym na środku tablicy), itd.

| 2.28. Malediwy

Malediwy wprowadziły w 2003 roku rzadko spotykany system numeracji pojazdów – z numerem rejestracyjnym pisanym w dwóch rzędach. Numer koduje też liczne informacje.

W pierwszym rzędzie występują cztery znaki: dwie litery, cyfra i litera oznaczające odpowiednio:

- ✓ pierwszy znak – wyspę lub atol, na której pojazd jest zarejestrowany;
- ✓ drugi i trzeci znak – typ pojazdu (np. B2 oznacza pojazd mający do 10 do 20 miejsc, zaś C1 to ciężarówki o dopuszczalnej masie całkowitej do 2 ton);
- ✓ czwarty znak ma charakter porządkowy.

W drugim rzędzie znajduje się litera i cztery cyfry przy czym oznaczają one odpowiednio:

- ✓ pierwszy znak – kod charakteryzujący właściciela pojazdu, skorelowany z kolorystyką tablicy rejestracyjnej. Prywatne pojazdy mają tutaj P, zaś ich tablica ma białe znaki na czarnym tle;
- ✓ znaki od drugiego do piątego mają charakter porządkowy.

| 2.29. Malezja

Malezja jest federalną monarchią konstytucyjną. W jej skład wchodzi 13 stanów, w tym dziewięć o charakterze sułtanatów oraz trzy terytoria federalne. Pomimo federalnego charakteru państwa, system oznaczania pojazdów jest ujednolicony z pewnymi wyjątkami. Najistotniejsze dotyczą jednostek administracyjnych położonych w wyspiarskiej Malezji Zachodniej – stanów Sabah i Sarawak.

Standardowe malezyjskie numery rejestracyjne składają się z nie więcej niż trzech liter i nie więcej niż czterech cyfr (zera stojące z przodu są pomijane). Pierwsza litera identyfikuje jednostkę administracyjną, w której pojazd jest zarejestrowany (np. W oznacza stołeczne terytorium federalne Kuala Lumpur, J – stan Johor, N - Negeri Sembilan, zaś T – Terengganu), pozostałe znaki mają charakter porządkowy, przy

czym wśród liter pomija się I, O (jako podobne odpowiednio do 1 i 0) oraz Z (zastrzeżone dla pojazdów wojskowych). Wyjątki od tego schematu stanowią:

- ✓ Langkawi – stan ten od chwili uzyskania statusu obszaru wolnocłowego stosuje numery rejestracyjne złożone z liter KV, nie więcej niż czterech cyfr i litery;
- ✓ Sarawak posługuje się numerami rejestracyjnymi złożonymi z litery Q, litery oznaczającej okręg rejestracji (np. A oznacza Kuching, M – Miri, T – Bintulu), litery porządkowej, nie więcej niż czterech cyfr i kolejnej litery porządkowej;
- ✓ Sabah ma analogiczny schemat numerów rejestracyjnych jak Sarawak – z zastrzeżeniem, że pierwszym znakiem numeru jest S, zaś na drugim miejscu występują odpowiednie kody okręgów stanu Sabah (np. B oznacza Beaufort, K – Kudat, T – Tawau).
- ✓ Putrajaya – terytorium federalne stanowiące siedzibę administracji federalnej (w szczególności rządu federalnego) posługuje się tablicami rejestracyjnymi z pełną nazwą terytorium i ciągiem cyfr. W odróżnieniu od wszystkich pozostałych jednostek administracyjnych Putrajaya stosuje kursywę do zapisania numeru rejestracyjnego na tablicy. Od września 2013 roku czyni to także Kuala Lumpur. Na terytorium stołecznym nastąpiło bowiem 26 września 2013 roku wyczerpanie dotychczasowego schematu numeracji (wydano numer WYY 9999). Od tego dnia stosowany jest system, w którym po początkowym W następują nie więcej niż cztery cyfry i litera na końcu.

Pomimo występujących różnic w schemacie numeru rejestracyjnego tablica rejestracyjna ma znormalizowany wygląd – z białymi znakami na czarnym tle.

Odrębny system oznakowania posiadają:

- ✓ Przyczepy. Ich numery rejestracyjne zaczynają się od znaków „T/”, po których występuje litera oznaczająca stan, litera porządkowa i nie więcej niż cztery cyfry. Kolorystyka tablicy rejestracyjnej jest standardowa.
- ✓ Taksówki. W ich przypadku numer rejestracyjny składa się z litery H, litery oznaczającej jednostkę administracyjną, w której taksówka jest zarejestrowana, litery porządkowej i nie więcej niż czterech cyfr. Tablica ma czarne znaki na białym tle.
- ✓ Pojazdy sułtanów i szefów innych niż sułtanaty jednostek podziału terytorialnego mają własne, specyficzne oznaczenie. Zazwyczaj tablica rejestracyjna ma żółte (złote) tło. Widnieje na niej herb właściwej jednostki podziału.
- ✓ Pojazdy wojskowe. Ich numery rejestracyjne zaczynają się od litery Z, po której występuje kod literowy oznaczający przynależność pojazdu i nie więcej niż cztery cyfry. Kolorystyka tablicy rejestracyjnej jest standardowa.
- ✓ Pojazdy mające status dyplomatyczny. Numery rejestracyjne tych pojazdów składają się z oddzielonych łącznikami trzech dwuznakowych grup: cyfrowej oznaczającej przynależność państwową, cyfrowej oznaczającej rangę osoby posługującej się pojazdem i literowej oznaczającej status (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, UN – pojazd ONZ). Pojazdy korpusu dyplomatycznego i ONZ mają tablice z białymi znakami na czerwonym tle, korpusu konsularnego – standardową kolorystykę.

Stosowane są również tablice dealerskie, jednakże ich wygląd jest różny w różnych sułtanatach.

| 2.30. Mjanma

Tablice rejestracyjne pojazdów w Mjanmie (Myanmarze, dawnej Birmie) są w całości pisane charakterystycznymi zaokrąglonymi znakami pisma birmańskiego. Wygląd znaków jest efektem dopasowania do materiału, na którym historycznie pisano – były to liście palmowe, które łatwo mogły zostać rozcięte przez prostoliniowe fragmenty znaków.

Numer rejestracyjny składa się co do zasady z jednej litery, znaku łamania i czterech cyfr. Kolor tablicy rejestracyjnej jest skorelowany z charakterem pojazdu.

I tak:

- ✓ białe znaki na czarnym tle mają przede wszystkim samochody prywatne;
- ✓ białe znaki na czerwonym tle oznaczają pojazdy służb publicznych, autobusy i ciężarówki (dwie ostatnie grupy – z wyjątkami);
- ✓ białe znaki na niebieskim tle oznaczają pojazdy służące obsłudze turystów;
- ✓ czarne znaki na pomarańczowym tle oznaczają pojazdy dostawcze i riksze motorowe.

Jedynym dodatkowym znakiem umieszczanym na tablicach rejestracyjnych jest wizerunek pieczęci.

Funkcjonują ponadto specjalne typy tablic rejestracyjnych, w szczególności:

- ✓ tablice dealerskie z białymi znakami na zielonym tle;
- ✓ tablice dyplomatyczne z czarnymi znakami na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z litery oznaczającej korpus dyplomatyczny, łącznika, kodu numerowego (oczywiście opisanego znakami birmańskimi) oznaczającego państwo, do którego pojazd należy, znaku łamania i numeru porządkowego.

| 2.31. Mongolia

Na tablicach rejestracyjnych pojazdów w Mongolii wyraźnie odbija się historia tego państwa. Choć bowiem już w XIII wieku powstało pismo mongolskie to w wyniku trwającego w latach 1929-1959 procesu sowietyzacji kraju zostało ono trwale zastąpione nieco zmodyfikowaną cyrylicą.

Numery rejestracyjne pojazdów w Mongolii składają się z czterech cyfr – pełniących rolę porządkową oraz dwóch (motocykle) lub trzech (pozostałe pojazdy) liter cyrylicy. Pierwsze dwa znaki oznaczają ajmak (prowincję), w której pojazd jest zarejestrowany. Wyjątkiem są pojazdy niektórych służb mundurowych, które mają ustalony dla siebie trzyliterowy kod obowiązujący w całym kraju.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Mongolii.

Źródło: pl.wikipedia.org

Tablice samochodowe mają ze swojej lewej strony umieszczony czerwony narodowy znak – sojombo. Znak ten składa się z dwóch stojących prostokątów między którymi znajdują się – od dołu – trójkąt, prostokąt, znak yin - yang, prostokąt, trójkąt, półksiężyc, koło i płomień. Płomień o trzech wierzchołkach uznawany jest za symbol pomyślności i rozkwitu, koło i półksiężyc oznaczają Słońce i Księżyc użyte jako symbole wieczności i wzmocnienia się. Trójkąty symbolizują groty strzał przypominające o niezwykłości, poziome prostokąty oznaczają zbroję jako znak mocnego i sprawiedliwego ustroju. Znak yin – yang oznacza w tym przypadku przede wszystkim mężczyznę i kobietę, choć niesie również pozostałe znaczenia. Pionowe słupy to z kolei symboliczne mury obronne jako oznaka jedności i przyjaźni narodu.

Dodatkowo tablice samochodowe jednorzędowe między grupą cyfr i liter mają zamieszczony owal z międzynarodowym wyróżnikiem Mongolii – MNG.

Tablice pojazdów rządowych mają wygląd podobny jak standardowe tablice. Różnią się one czerwonym kolorem czcionki oraz kodem literowym „TTX”.

Numery rejestracyjne pojazdów o statusie dyplomatycznym składają się z dwóch grup dwucyfrowych, z których pierwsza koduje państwo lub organizację międzynarodową (Polska ma numer 23, ONZ – 99) oraz napisanych cyrylicą liter „DK”. Tablica ma białe znaki na czerwonym tle.

Tablice tymczasowe drukowane są na papierze z żółtym znakiem sojombo w tle. W górnej części drukowane są słowa „Tablica tymczasowa” ponad nazwą państwa i numerem rejestracyjnym składającym się z dwóch liter i dwóch cyfr.

| 2.32. Nepal

Tablice rejestracyjne pojazdów w Nepalu mają zakodowaną dużą liczbę informacji dotyczących pojazdu. Dla Europejczyków będą one jednak trudne do odkodowania – dominują bowiem tablice ze znakami zapisanymi nie alfabetem łacińskim i standardowymi cyframi arabskimi, lecz w devanagari – rozpowszechnioną na subkontynencie indyjskim abugidą, czyli systemem pisma, w którym jedna litera reprezentuje zasadniczo całą sylabę.

Numer rejestracyjny pojazdu składa się z czterech grup znaków:

- ✓ pierwsza: literowa oznacza miejsce rejestracji pojazdu. Nepal podzielony jest na 5 regionów, 14 stref administracyjnych i 75 dystryktów. Kodowanie oparte jest na podziale na strefy i co do zasady opiera się na pierwszym znaku nazwy

strefy, np. strefa Bagmati obejmująca stołeczne Katmandu jest oznaczana znakiem, który w transkrypcji oznacza „BA”;

- ✓ druga: cyfrowa ma charakter porządkowy – w powiązaniu z ostatnią grupą znaków;
- ✓ trzecia: literowa oznacza typ pojazdu. Uwzględniany jest przy tym zarówno podział oparty na wielkości i ładowności pojazdów (motocykle i inne pojazdy dwukołowe, trójkołowce, pojazdy lekkie, do których zalicza się pojazdy o pojemności do 24 osób lub ciężarze do 4 ton, pojazdy średnie i ciężkie, pojazdy rolnicze), jak i na kategorii właściciela pojazdu (pojazdy prywatne, służb publicznych, rządowe, itd.);
- ✓ czwarta: cyfrowa ma charakter porządkowy.

Kategorię właściciela pojazdu można ustalić również w oparciu o kolorystykę tablicy rejestracyjnej:

- ✓ pojazdy prywatne mają czerwoną tablicę rejestracyjną z białymi znakami;
- ✓ pojazdy przedsiębiorstw prywatnych mają czarną tablicę rejestracyjną z białymi znakami. Występuje tu jeden wyjątek – pojazdy zarejestrowane w strefie Bagmati, ale nie mające prawa wjazdu do stolicy mają tablicę w inwersji (czarne znaki na białym tle);
- ✓ pojazdy rządowe (w tym wojskowe) mają co do zasady białą tablicę rejestracyjną z czerwonymi znakami, przy czym odmienna kolorystyka przysługuje najwyższym urzędnikom państwowym;
- ✓ pojazdy przedsiębiorstw państwowych mają żółtą tablicę rejestracyjną z niebieskimi znakami;
- ✓ pojazdy turystyczne mają ciemnozielone tablice z białymi znakami.

Odmienny system numeracji mają pojazdy korpusu dyplomatycznego. Ich numer składa się z cyfrowego kodu państwa, literowego lub cyfrowego oznaczenia charakteru (pojazd ambasadora, pozostały korpus dyplomatyczny, korpus konsularny, personel pomocniczy, personel techniczny) oraz cyfrowego numeru porządkowego. W tym przypadku zazwyczaj poniżej numeru zapisanego w devanagri znajduje się numer przepisany w alfabecie łacińskim i standardowych cyfrach arabskich. Tablica ma białe znaki na niebieskim tle.

| 2.33. Oman

Oman stosuje tablice rejestracyjne poziome, podzielone pionowymi liniami na trzy części. Z lewej strony znajduje się numer rejestracyjny (liczący obecnie pięć cyfr), w środkowej części – seria literowa (w górnej części alfabetem arabskim, w dolnym – łacińskim), w prawej części – nazwa państwa napisana po arabsku.

Część serii jest zarezerwowana dla pojazdów określonego typu, np. K – dla taksówek, KK – dla mikrobusów, T – pojazdów przeznaczonych do wynajmu, TT – pojazdów szkół nauki jazdy.

Pojazdy prywatne mają tablice rejestracyjne z czarnymi znakami na żółtym tle, pojazdy służbowe, taksówki i pojazdy przeznaczone do wynajmu – z białymi znakami na czerwonym tle.

Nieco zmodyfikowany trójdzielny podział jest stosowany:

- ✓ na tablicach pojazdów o statusie dyplomatycznym. W tym przypadku z lewe pole jest dodatkowo podzielone poziomą linią. W górnej części umieszczony jest kod ambasady, w dolnej – numer porządkowy pojazdu. Tablice takie mają czarne znaki na białym tle;
- ✓ tablice pojazdów przeznaczonych do eksportu mają dodatkowy podział zarówno lewego, jak i prawego pola. Prócz standardowych elementów zawierają - w lewym dolnym polu rok wydania tablicy, zaś w prawym dolnym – nazwę państwa napisaną w języku angielskim. Tablica ma białe znaki na niebieskim tle.

Odmienny schemat mają tablice dealerskie oraz tablice pojazdów państwowych, przy czym te ostatnie mają bardzo różne wzory.

| 2.34. Pakistan

Pakistan z ustrojowego punktu widzenia stanowi federację czterech prowincji. Każda z nich wydaje własne tablice rejestracyjne; podobnie jak Stołeczne Terytorium Islamabadu, Terytoria Plemienne Administrowane Federalnie oraz administrowana przez Pakistan część Kaszmiru.

Standardowo numery rejestracyjne składają się z jednej do trzech liter oraz trzech lub czterech cyfr. Na tablicy rejestracyjnej znajduje się zazwyczaj nazwa regionu i ewentualnie miejsca wydania, a także wizerunek pieczęci urzędowej, przy czym:

- ✓ Beludżystan ma wizerunek pieczęci położony między grupą liter i cyfr, tablice mają czarne litery na białym tle. Numery rejestracyjne mają po trzy litery i cyfr, przy czym grupa liter jest uzależniona od typu pojazdu (samochód, samochód z napędem na cztery koła, mała ciężarówka, duża ciężarówka);
- ✓ Chajber Pasztunchwa ma identycznie jak Beludżystan zlokalizowany wizerunek pieczęci. Numer rejestracyjny zawiera dwie litery i cztery cyfry, przy czym litery co do zasady kodują typ właściciela pojazdu. Znaki na tablicy zawsze są czarne, lecz kolorystyka tła jest zróżnicowana w zależności od typu pojazdu – w przypadku prywatnych samochodów jest ono białe, pojazdów służbowych – żółte, pojazdów administracyjnych – białe z zielonym pasem u dołu.
- ✓ Pendżab stosuje tablice rejestracyjne najbardziej odbiegające od standardu. Zamiast wizerunku pieczęci mają one emblemat prowincji – bawełnę na zielonym pasie z lewej strony tablicy. Tablica nie zawiera nazwy prowincji. Numer rejestracyjny składa się z trzech liter i trzech cyfr;

- ✓ Sindh wizerunek pieczęci ma zlokalizowany nad tablicą rejestracyjną. Format numeru rejestracyjnego, grupa liter i kolorystyka tablicy są uzależnione od typu pojazdu, np. samochody z numerem rejestracyjnym zaczynającym się od liter HA (po których występują cztery cyfry) i z białymi znakami na zielonym tle oznacza pojazdy sądów, a z seriami zaczynającymi się od liter CA i kolejnych i z czarnymi znakami na żółtym tle – pojazdy firm prywatnych o masie poniżej 1,5 tony;
- ✓ pakistański Kaszmir stosuje numery złożone z dwóch liter oznaczających miejsce rejestracji, dwóch liter oznaczających właściciela pojazdu oraz trzech cyfr. Stosowane są trzy zestawienia kolorystyczne: czarne znaki na białym tle, czarne na żółtym i białe na zielonym.

Terytoria federalne mają co do zasady numery rejestracyjne złożone z trzech liter i trzech cyfr, aczkolwiek istnieją liczne wyjątki – zwłaszcza na terytoriach plemiennych.

| 2.35. Palestyna

Ze względu na sytuację panującą na jej terenie Palestyna nie ma jednolitego schematu rejestracyjnego pojazdów. Przykładowo – inny schemat obowiązuje dla pojazdów zarejestrowanych na Zachodnim Brzegu, a inne – w Strefie Gazy.

Standardowy numer rejestracyjny pojazdu z Zachodniego Brzegu składa się z cyfry oznaczającej miejsce rejestracji, czterech cyfr o porządkowym charakterze, łącznika oraz dwóch cyfr oznaczających oryginalnie rok rejestracji pojazdu.

Numery rejestracyjne na tablicy rejestracyjnej napisane są co do zasady zielonymi znakami na białym tle; taksówki i autobusy mają jednak tablice w kolorach odwróconych. Z prawej strony tablicy rejestracyjnej, za pionową linią dzielącą znajduje się litera P – napisana zarówno alfabetem arabskim (na górze), jak i łacińskim (na dole).

Pojazdy administracji mają numer rejestracyjny złożony z czterech cyfr. Tablica ma czerwone znaki na białym tle.

Pojazdy zarejestrowane w Strefie Gazy mają numer rejestracyjny o identycznej strukturze jak pojazdy z Zachodniego Brzegu, jednakże pierwszą cyfrą jest zawsze 3, a ostatnie dwie cyfry nie kodują roku rejestracji lecz typ pojazdu.

Z typem pojazdu jest też powiązana kolorystyka tablicy – standardowo są to czarne znaki na białym tle. Z prawej strony tablicy rejestracyjnej widnieje natomiast ułożona pionowo flaga Palestyny.

2.36. Seszele

Większość pojazdów na Szeszelach ma numery rejestracyjne wydawane w jednej serii – z literą S na początku i nie więcej niż pięcioma cyframi. Zróżnicowana jest natomiast kolorystyka tablic. Prywatne pojazdy mają białe znaki na czarnym tle, pojazdy firmowe, autobusy i taksówki – czarne na białym, podmioty państwowe – białe na czerwonym tle, zaś pojazdy o statusie dyplomatycznym – czarne na żółtym tle (z dodatkowym oznaczeniem CD na tablicy).

2.37. Singapur

Singapur jest – po Monako – drugim najgęściej zaludnionym państwem świata. Na powierzchni niecałych 700 km² (jest to powierzchnia niewiele większa niż powierzchnia Warszawy) zamieszkuje prawie 5,5 mln osób. Zrozumiałe są zatem mechanizmy ograniczające ruch uliczny, np. znacznie obniżony podatek drogowy naliczany jest od pojazdów mogących poruszać się jedynie poza godzinami szczytu. Dla łatwiejszego rozpoznania pojazdy takie mają odrębną kolorystykę tablic rejestracyjnych.

Tablice takie mają białe znaki na czerwonym tle. Pojazdy z takimi tablicami nie mogą poruszać się w dni robocze między 6 a 18 oraz w soboty od 6 do 15. Numer rejestracyjny mają jednak standardowy.

Standardowy numer, lecz inną kolorystykę tablic mają również:

- ✓ pojazdy zabytkowe – ich tablica jest dwukolorowa: czerwona w górnej części, żółta w dolnej;
- ✓ pojazdy przewożące towary niebezpieczne – ich tablica ma czarne znaki na pomarańczowym tle.

Singapurskie numery rejestracyjne składają się z grupy dwóch lub trzech liter, czterech cyfr i litery stanowiącej literę kontrolną. Pierwsza grupa liter oznacza typ pojazdu, przy czym standardowo końcowe jedna lub dwie litery mają charakter porządkowy. Przykładowo:

- ✓ grupa trzyliterowa zaczynająca się od „S” oznacza prywatny samochód osobowy;
- ✓ grupa dwu- lub trzyliterowa zaczynająca się od „Q” oznacza służbowy samochód osobowy (z wyjątkiem kodów QX oznaczającego pojazd administracji rządowej oraz QY oznaczającej pojazd firm publicznych);
- ✓ grupa trzyliterowa zaczynająca się od „SH” oznacza taksówkę lub pojazd z wypożyczalni;
- ✓ grupa trzyliterowa zaczynająca się od „FB” oznacza motocykl (wcześniej stosowane były grupy dwuliterowe zaczynające się od „A” lub „F”);

- ✓ grupa trzyliterowa zaczynająca się od „G”, „X” lub „Y” oznacza samochód ciężarowy, przy czym pierwsza litera jest zależna od dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i liczby osi;
- ✓ grupa trzyliterowa zaczynająca się od „TR” oznacza przyczepę.

Jako ciekawostkę warto dodać, że przy okazji specjalnych wydarzeń pojazdy służące do ich obsługi otrzymują tablice rejestracyjne z odrębnym kodem literowym, np. w czasie Igrzysk Olimpijskich używane były numery zaczynające się od liter „IOC”.

Litera kontrolna ustalana jest wg następującej procedury:

1. W przypadku tablic z trzyliterowym kodem początkowym odrzucana jest pierwsza litera.
2. Litery są zamieniane na cyfry – w schemacie, w którym A jest równe 1, B jest równe 2, itd. (Z ma wartość 26).
3. Poszczególne znaki numeru są mnożone odpowiednio przez 14, 2, 12, 2, 11, 1 i sumowane.
4. Wyznaczana jest reszta z dzielenia sumy przez 19. Każdej z reszt przypisana jest jedna litera, przy czym przypisanie następuje w ten sposób, że reszcie 0 odpowiada A, a kolejnym – znaki przesunięte o 2 w alfabecie. Zatem np. reszta 1 jest przypisana do Y, reszta 2 – do U, itd.

Standardowe tablice rejestracyjne mają jeden z dwóch schematów kolorystycznych - albo nawiązujący do brytyjskiego – przednia tablica ma czarne znaki na białym tle, tylna – czarne znaki na żółtym tle, albo jednolicie białe znaki na czarnym tle.

Identyczną kolorystykę mają tablice pojazdów dyplomatycznych i konsularnych. Ich numer zaczyna się od S i kończy kodem odpowiednio CD lub CC. Pierwsze dwie cyfry oznaczają kraj, do którego dany pojazd należy.

W trzech przypadkach grupa znaków na początku numeru jest kojarzona z odrębnym kolorem tablicy. I tak:

- ✓ litery „PU” oznaczają pojazdy zarejestrowane na wyspie Pulau Ubin. Tablica ma białe znaki na zielonym tle;
- ✓ litery „RU” oznaczają pojazdy dopuszczone do ruchu na ograniczonym obszarze (np. pojazdy lotniska). Tablica ma białe znaki, tło jest podzielone po przekątnej – prawa górna część jest czerwona, lewa dolna – zielona;
- ✓ litery „RD” oznaczają pojazdy badawczo-rozwojowe. Tablica ma białe znaki, tło jest podzielone po przekątnej – prawa górna część jest granatowa, lewa dolna – żółta.

Stosowane są również następujące specjalne typy rejestracji:

- ✓ pojazd Prezydenta Singapuru – bez numeru rejestracyjnego, na tablicy rejestracyjnej widnieje herb Singapuru;
- ✓ pojazdy najwyższych urzędników – numer rejestracyjny odnoszący się do funkcji pełnionej przez osobę wykorzystującą dany pojazd (np. PM1 –

Premier, SP1 – Przewodniczący Parlamentu, SPF1 – Komisarz Policji), tablica rejestracyjna ma białe znaki na czarnym tle;

- ✓ pojazdy wojskowe – numer rejestracyjny złożony z czterech cyfr i liter „MID” – tablica z białymi znakami na czarnym tle.

2.38. Sri Lanka

Położona przy indyjskim wybrzeżu Sri Lanka należy do nielicznej grupy państw, które – dla większości kategorii pojazdów – zamieszczają na tablicy rejestracyjnej informację o rodzaju paliwa zasilającym dany pojazd.

Sam numer rejestracyjny pojazdu ma prostą strukturę – są to dwie litery i cztery cyfry rozdzielone znakiem łącznika. Grupa cyfr ma charakter czysto porządkowy, grupa liter oznacza typ pojazdu. Poza standardowymi typami takimi jak: motocykle (kody MA – MZ i TA – XZ), samochody (KA – KY), czy autobusy (kody NA – NZ) wyróżniane są liczne typy specjalne, np. LV oznacza podnośniki i żurawie samojezdne, LZ – karawany (pogrzebowe), RA-RR – maszyny rolnicze.

Fot. Przednia tablica rejestracyjna. Widoczny pod herbem kod WP oznacza pojazd zarejestrowany w Zachodniej Prowincji ze stolicą w Kolombo, natomiast litera D poniżej łącznika oznacza pojazd zasilany silnikiem Diesla.

Dalsze informacje zamieszczone są bezpośrednio na tablicy rejestracyjnej. Na lewo od numeru rejestracyjnego znajduje się jednokolorowe godło państwa (na okrągłej tarczy kroczący lew trzymający w prawej łapie miecz; tarcza jest otoczona przez płatki lotosu i pędy ryżu wystające z tradycyjnej wazy; w klejnocie znajduje się koło Dharmy, zaś jako trzymacze – Słońce i Księżyc) ponad dwuliterowym kodem prowincji, np. WP oznacza Prowincję Zachodnią ze stołecznym Colombo, UP – Prowincję Uva. Poniżej łącznika zamieszczany jest typ paliwa pojazdu – D oznacza olej napędowy, E – elektryczność, P – benzynę. Tablice zawierają również dodatkowe elementy zabezpieczające, w tym tłoczony numer seryjny tablicy.

Kolorystyka tablic rejestracyjnych odpowiada schematowi brytyjskiemu – przednia tablica jest biała, tylna – żółta.

Fot. Tylna tablica rejestracyjna pojazdu. Widoczny inny kolor tła niż tablicy przedniej oraz – na wytłoczonych znakach – druk zabezpieczający złożony z liter „DMC”.

Sri Lanka praktycznie nie stosuje specjalnych typów tablic rejestracyjnych – stosując co najwyżej drobne modyfikacje standardowego wzoru.

I tak:

- ✓ pojazdy o statusie dyplomatycznym można rozpoznać wyłącznie po kodzie „DP” występującym w miejsce kodu regionalnego;
- ✓ pojazdy należące do ONZ mają niebieski kolor znaków zamiast czarnego;
- ✓ tablice dealerskie mają najwięcej odmienności: w pierwszej grupie znaków mają zamiast drugiej litery jedną lub dwie cyfry oznaczające rok ważności tablicy (zatem K11 oznacza tablicę dla samochodów ważną w 2011 roku), tło tablicy jest czerwone, znaki białe;
- ✓ tablice tymczasowe to po prostu kartka papieru z nadrukowanym docelowym numerem rejestracyjnym.

Jedynym odstępstwem od ogólnego systemu dotyczy pojazdów wojskowych. Ich numery rejestracyjne składają się z kodu służby (i to zapisanego pismem syngaleskim) i czterech cyfr.

| 2.39. Syria

Obecna sytuacja w Syrii sprawia, że trudno jest dziś mówić o jednolitym i spójnym systemie oznakowania pojazdów na terenie tego kraju. Wystarczy wspomnieć, że ostatnio pojawiły się zdjęcia pokazujące (rzekomo) tablicę rejestracyjną pojazdu Państwa Islamskiego. Wśród osób zajmujących się problematyką toczy się dyskusja, czy jest to jedynie fotomontaż, czy też faktycznie samozwańczy kalifat zaczął rejestrować pojazdy.

Teoretycznie na obszarze Syrii standardowa tablica rejestracyjna powinna składać się z czterech położonych kolejno pól:

- ✓ z lewej strony znajduje się napisana językiem arabskim nazwa prowincji ponad numerem rejestracyjnym napisanym cyframi arabskimi. Standardowo numer rejestracyjny składa się z samych cyfr;
- ✓ w środku tablicy znajdują się dwa wąskie pola, w których pionowo napisana jest nazwa państwa – po angielsku i po arabsku;
- ✓ z prawej strony znajduje się pole z numerem rejestracyjnym napisanym tym razem cyframi wschodnioarabskimi.

Analogiczne elementy znajdują się na tablicy dwurzędowej.

Standardowa tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle (przy czym pojazdy osób niepełnosprawnych mają dodatkowo z prawej strony międzynarodowy niebieski znak osoby niepełnosprawnej). Inne kombinacje kolorystyczne odpowiadają różnym typom pojazdów. I tak np.:

- ✓ pojazdy administracji rządowej mają zielone znaki na białym tle;
- ✓ pojazdy prywatnego transportu – czerwone na białym tle;
- ✓ pojazdy transportu publicznego – czarne na czerwonym tle;

- ✓ pojazdy przeznaczone do wynajmu razem z kierowcą – białe znaki na niebieskim tle;
- ✓ pojazdy przeznaczone do wynajmu bez kierowcy mają tablice stanowiące niejako skrzyżowanie tablicy zwykłej i przeznaczonej dla pojazdów wynajmowanych z kierowcą. Pola z lewej strony mają bowiem czarne znaki na białym tle, zaś z prawej strony – białe na niebieskim tle.

Występuje ponadto dość duża liczba tablic specjalnych.

| 2.40. Tadżykistan

Standardowe tadżyckie numery rejestracyjne składają się z trzech grup znaków: pierwszej – czterocyfrowej, drugiej – dwuliterowej i trzeciej – dwucyfrowej. Cechą charakterystyczną jest zapisywanie na tablicy rejestracyjnej drugiej grupy znaków nieco mniejszą czcionką.

Pierwsze dwie grupy znaków mają charakter porządkowy, trzecia koduje miejsce rejestracji pojazdu. Tadżykistan administracyjnie podzielony jest na cztery wilajety – Wilajet Administracyjny Centralnie ze stolicą Duszanbe stanowiącą odrębną jednostkę (kod 01), Wilajet sogdyjski (kod 02), Wilajet chatłoński (kod 03) i Górnobadachszański Okręg Autonomiczny (kod 04). Kolejne dwa kody (07 i 08) zostały przypisane niektórym dystryktom, w których istniała taka konieczność.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle (w przypadku pojazdów komunikacji publicznej – żółtym). Z lewej strony tablicy rejestracyjnej widnieje flaga Tadżykistanu ponad międzynarodowym oznaczeniem tego kraju – TJ.

Numery rejestracyjne motocykli mają krótsze o jeden znak pierwszą i drugą grupę znaków, z kolei numery rejestracyjne przyczep mają odwrotną kolejność poszczególnych grup. W tych dwóch przypadkach tablice rejestracyjne występują jako dwurzędowe.

Odrębny schemat numerów rejestracyjnych stosowany jest w odniesieniu do pojazdów należących do podmiotów zagranicznych (w tym dyplomatów). Numery tych pojazdów składają się z grupy trzech cyfr (zazwyczaj o znaczeniu porządkowym, choć w przypadku pojazdów o statusie dyplomatycznym kodującej państwo), kodu literowego oznaczającego charakter pojazdu i grupy cyfr – zazwyczaj trzech, choć w niektórych przypadkach stosowana jest mniejsza liczba znaków. Kolorystyka tablic jest zróżnicowana:

- ✓ białe znaki na czerwonym tle mają pojazdy ambasad (kody literowe CMD – ambasador, D – korpus dyplomatyczny, S – personel techniczny lub porządkowy);
- ✓ białe znaki na niebieskim tle mają pojazdy OZN (kod literowy UN);
- ✓ białe znaki na zielonym tle stosowane są na pojazdach zagranicznych firm i organizacji;
- ✓ czarne znaki na żółtym tle mają tablice cudzoziemców.

Odrębny system oznakowania dotyczy również pojazdów państwowych. Wyróżnia się tu:

- ✓ tablice rejestracyjne pojazdów służbowych ministrów z numerami rejestracyjnymi złożonymi z trzech cyfr i liter TJ;
- ✓ tablice rejestracyjne pojazdów ministerstw z numerami rejestracyjnymi złożonymi z liter TJ i trzech cyfr;
- ✓ tablice wojskowe z różnym systemem oznaczeń, jednakże z białymi znakami na czarnym tle;
- ✓ tablice pojazdów służb podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych mają białe znaki na niebieskim tle.

W Tadżykistanie stosowane są tablice tymczasowe w postaci odpowiednio zadrukowanej kartki papieru.

2.41. Tajlandia

Tajlandia w numerach rejestracyjnych nie tylko posługuje się literami alfabetu tajskiego, lecz również – w niektórych przypadkach – tajskim zapisem cyfr.

Taka sytuacja występuje w przypadku tablic rejestracyjnych pojazdów wojskowych. Pozostałe typy tablic mają cyfry arabskie.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu prywatnego. Numer rejestracyjny zaczyna się od cyfry arabskiej, co jest rozwiązaniem stosowanym wyłącznie w przypadku wyczerpania się puli numeracji. Pojazd zarejestrowany jest w Bangkoku – na co wskazuje napis w dolnej części tablicy.

Standardowy numer rejestracyjny składa się z dwóch znaków tajskich (z których pierwszy oznacza typ pojazdu) oraz czterech cyfr. W przypadku wyczerpania serii dodatkowa cyfra jest umieszczana jako pierwszy znak numeru. Typ pojazdu jest wyrażony nie tylko przez pierwszą literę numeru, lecz również kombinacją kolorystyczną tablicy:

- ✓ czarne znaki na białym tle są przypisane samochodom prywatnym do 7 miejsc;
- ✓ czarne znaki na żółtym tle – taksówkom i mniejszym autobusom;
- ✓ niebieskie znaki na białym tle – minibusom;
- ✓ zielone znaki na białym tle – ciężarówkom;
- ✓ czerwone znaki na białym tle – prywatnym trójkołowcom;
- ✓ zielone znaki na żółtym tle – trójkołowcom do wynajmu;
- ✓ białe znaki na niebieskim (turkusowym) tle – limuzynom, pojazdom turystycznym i pojazdom przeznaczonym do wynajmu;
- ✓ czarne znaki na pomarańczowym tle – maszynom rolniczym i pojazdom specjalnym;

- ✓ niebieskie znaki na żółtym tle – niewielkim taksówkom osobowo-towarowym.

Warto w tym miejscu wspomnieć, że każda z prowincji opracowała również wzór tablicy z tłem zawierającym grafikę – wydawane są one jednak jedynie dla szczególnych numerów rejestracyjnych (np. 9999) sprzedawanych na aukcjach.

Fot. Tablica rejestracyjna minibusa. Pojazd pochodzi z prowincji Ragong.

Na tablicy rejestracyjnej poniżej numeru rejestracyjnego widnieje – napisana w języku tajskim – nazwa prowincji, w której pojazd został zarejestrowany.

Fot. Tablica tymczasowa stosowana dla ciężarówek. Napis w dolnej części tablicy oznacza „dla celów sprzedaży lub naprawy”.

Tablice tymczasowe różnią się kolorem – mają czarne znaki na czerwonym tle.

Fot. Wprowadzona w połowie pierwszej dekady XXI wieku tablica rejestracyjna używana m.in. dla niektórych kategorii pojazdów. Kod 32 oznacza autobus turystyczny.

Pojazdy służb publicznych i ciężkie pojazdy (w tym autobusy) posiadają odrębny schemat numeracji – złożony z dwóch cyfr oznaczających typ pojazdu i czterech cyfr o charakterze porządkowym. Na tablicy nad numerem rejestracyjnym widnieje nazwa państwa, pod numerem – nazwa prowincji w alfabecie tajskim. Znaki są zawsze czarne; tło jest białe dla pojazdów prywatnych, żółte – firmowych.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają z lewej strony tablicy rejestracyjnej znak tajski, oznaczający charakter użytkownika (korpus dyplomatyczny/korpus konsularny/personel pomocniczy/organizacja międzynarodowa) ponad cyfrowym kodem właściciela. Z prawej strony występuje czterocyfrowy numer porządkowy. Tablice mają niebieskie tło i białe znaki.

| 2.42. Tajwan

Tajwan, podobnie jak Chiny, posiada relatywnie prosty system oznakowania pojazdów. Cechą charakterystyczną jest stosowanie zielonych pasków na górze i na dole tablicy rejestracyjnej dla pojazdów zasilanych silnikiem elektrycznym.

Standardowy numer rejestracyjny składa się z dwóch (dla przyczep) lub trzech (dla pozostałych pojazdów) liter i trzech lub czterech cyfr, przy czym pierwsza litera jest ustalona dla niektórych typów pojazdów, np. F przypisane jest do autobusów kursowych, J i K – do autobusów turystycznych, P – autobusów prywatnych, R - pojazdów przeznaczonych do wynajmu, T – taksówek, W – pojazdów dla osób niepełnosprawnych.

Sama standardowa tablica rejestracyjna jest bardzo prosta, gdyż zawiera wyłącznie numer rejestracyjny. Typowe zestawienie kolorystyczne to czarne znaki na białym tle dla lżejszych pojazdów używanych prywatnie, zielone znaki na białym tle dla ciężkich pojazdów używanych prywatnie i białe znaki na zielonym tle dla pojazdów używanych firmowo. Odmienne zestawienia są stosowane dla autobusów (czarne znaki na żółtym tle lub białe znaki na czerwonym tle) oraz taksówek (czerwone znaki na białym tle).

Jak już zostało wcześniej zasygnalizowane, pojazdy zasilane silnikiem elektrycznym mają dodatkowe oznaczenie na tablicy rejestracyjnej w postaci zielonych pasów tła powyżej i poniżej numeru rejestracyjnego.

Specjalne tablice rejestracyjne wyróżniają się ideogramem języka chińskiego umieszczonym z lewej strony tablicy, a opisującym rodzaj pojazdu. Stosowane są:

- ✓ tablice dla pojazdów ponadnormatywnych. Numer rejestracyjny składa się z dwóch liter i dwóch cyfr. Kolor znaków jest zawsze czarny, kolor tła zależy od masy pojazdu – jest biały przy masie poniżej 42 ton i żółty po przekroczeniu tej masy;
- ✓ tablice dyplomatyczne. Numer rejestracyjny składa się wyłącznie z cyfr poprzedzonych czarnym znakiem oznaczającym „ambasador” na czerwonym polu – dla pojazdów korpusu dyplomatycznego lub znakiem „państwo obce” na żółtym polu – dla pojazdów personelu technicznego ambasad;
- ✓ tablice wojskowe. Numer poprzedzony ideogramem „wojsko” składa się z litery i pięciu cyfr. Tło tablicy jest niebieskie, znaki – białe;
- ✓ tablice testowe – z ideogramem „test” i czterema cyframi. Znaki są niebieskie, tło białe;
- ✓ tablice tymczasowe – drukowane na papierze. Numer poprzedzony odpowiednim ideogramem składa się z pięciu cyfr. Tablica ma białe tło, znaki są czarne.

| 2.43. Timor Wschodni

Timor Wschodni, jedno z najuboższych państw świata, w 2011 roku zrezygnowało z wykonywania tablic rejestracyjnych przez państwo. Tablice z nadanym numerem wyrabia dla swojego pojazdu sam właściciel. W efekcie występuje duże zróżnicowanie wyglądu tablic.

Najczęściej poza numerem rejestracyjnym (czarnym lub niebieskim na białym tle) zawierają one pod numerem skrót TL (od nazwy państwa Timor-Leste), zaś w prawym dolnym rogu flagę państwa.

Numer rejestracyjny pojazdów samochodowych składa się z pięciu cyfr (podzielonych na grupy – odpowiednio dwie i trzy cyfry), motocykli – z litery i czterech cyfr. Znajdująca się na końcu tablicy rejestracyjnej litera G oznacza pojazd należący do administracji rządowej.

Odmienny system oznaczania mają pojazdy najważniejszych osób w państwie – co do zasady ich numer rejestracyjny składa się z oznaczenia funkcji i – jeśli trzeba – numeru porządkowego. Tablice rejestracyjne są w narodowych żółto-czerwonych barwach i bardzo często mają uwidocznione alternatywnie: pieczęć urzędową albo oznaczenie służby. Odrębny schemat numerów i wygląd tablic rejestracyjnych mają pojazdy policyjne.

Pojazdy korpusu dyplomatycznego (nieliczne zresztą) mają tablicę rejestracyjną z czarnymi znakami na niebieskim tle. Numer rejestracyjny składa się z trzech cyfr (oznaczających w teorii państwo, do którego pojazd przynależy), łącznika, cyfry i liter CD.

| 2.44. Turkmenistan

Turkmenistan należy do nielicznej grupy państw, która przyjęła jednolitą strukturę tablicy rejestracyjnej dla prawie wszystkich typów tablic rejestracyjnych – włącznie z tablicami pojazdów o statusie dyplomatycznym. W konsekwencji nawet przedstawiciele państw obcych poruszają się pojazdami z tablicami zawierającymi wizerunek flagi turkmeńskiej.

Dominujący wzór tablicy rejestracyjnej zawiera na lewo od numeru rejestracyjnego flagę Turkmenistanu umieszczoną powyżej międzynarodowego wyróżnika kraju (TM). Flaga Turkmenistanu zawiera na zielonym płacie z lewej strony pionowy słup zawierający pięć wybranych medalionów z turkmeńskich dywanów. Na prawo od słupa, w górnej części płata znajduje się półksiężyc i pięć gwiazd symbolizujących pięć wilajetów kraju.

O ile sam schemat tablicy rejestracyjnej jest ustalony, to zróżnicowana jest jej kolorystyka oraz schemat numeru rejestracyjnego.

I tak:

- ✓ pojazdy prywatne mają numery złożone z dwuliterowego wyróżnika wilajetu, w którym pojazd jest zarejestrowany (występuje sześć kombinacji, gdyż stołeczny Aszchabad jest miastem na prawach wilajetu), czterech cyfr i dwóch liter. Tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle;
- ✓ pojazdy należące do osób lub podmiotów zagranicznych mają numer rejestracyjny złożony z cyfry, litery H (w przypadku przyczep: HT) i pięciu (w przypadku przyczep: czterech) cyfr. Tablica rejestracyjna ma czarne znaki na żółtym tle;
- ✓ pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numer rejestracyjny złożony z dwóch cyfr kodujących przynależność państwową, liter CD i trzech cyfr. Tablica ma białe znaki na niebieskim tle.

Odmienny wygląd mają jedynie tablice pojazdów państwowych (w tym wojskowych). Zostały one bowiem zaprojektowane w ten sposób, by stwarzać wrażenie umieszczenia numeru rejestracyjnego na fladze państwowej. Tablica ma zatem zielone tło, z jej lewej strony widnieje słup z motywem dywanowym z flagi turkmeńskiej, a obok niego – półksiężyc z pięcioma gwiazdami nad wyróżnikiem międzynarodowym kraju. Numer rejestracyjny składa się z czterech cyfr (z których pierwsze dwie oznaczają miejsce rejestracji) oraz trzech liter (z których pierwsze dwie zazwyczaj oznaczają przynależność pojazdu do konkretnej służby).

2.45. Uzbekistan

Uzbeckie tablice rejestracyjne swoją strukturą nawiązują do tablic rosyjskich – choć niektóre ich elementy są zlokalizowane w innym miejscu. Z lewej strony tablicy, oddzielony od reszty pionową linią znajduje się dwucyfrowy kod terytorialny; z prawej strony tablicy znajduje się wizerunek flagi Uzbekistanu ponad międzynarodowym wyróżnikiem kraju (UZ).

Środkową część tablicy zajmuje numer rejestracyjny mający charakter wyłącznie porządkowy. Numer ten ma schemat zależny od typu pojazdu. I tak:

- ✓ prywatne pojazdy samochodowe mają numer złożony z litery, trzech cyfr i dwóch liter;
- ✓ motocykle mają numer złożony z trzech cyfr i dwóch liter. Tablica rejestracyjna jest dwurzędowa;
- ✓ przyczepy mają numer złożony z czterech cyfr i dwóch liter. Tablica rejestracyjna jest dwurzędowa;
- ✓ pojazdy państwowe mają numer rejestracyjny złożony z trzech cyfr i trzech liter. Podkreślić należy, że najwyżsi urzędnicy państwowi mają pojazdy z numerem rejestracyjnym złożonym z trzech liter i trzech cyfr. W tym przypadku tablica rejestracyjna poza numerem rejestracyjnym zawiera wyłącznie duży wizerunek flagi państwowej (z lewej strony).

Wszystkie wymienione wyżej tablice mają czarne znaki na białym tle (z wyjątkiem międzynarodowego wyróżnika kraju – który to wyróżnik ma kolor niebieski).

Pojazdy należące do osób i przedsiębiorstw zagranicznych oraz pojazdy z rejestracją tymczasową mają wyróżnik regionu, lecz nie mają flagi i międzynarodowego wyróżnika kraju. Osoby fizyczne mają pojazdy z numerem rejestracyjnym złożonym z litery H i sześciu cyfr; tablica ma czarne znaki na żółtym tle. Osoby prawne i dziennikarze mają pojazdy z numerem rejestracyjnym złożonym z litery M i sześciu cyfr; tablica ma białe znaki na zielonym tle.

Numery tymczasowe składają się z litery T i sześciu cyfr. Wyróżnik miejsca rejestracji występuje nie z lewej, lecz z prawej strony tablicy.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym nie mają również wyróżnika miejsca rejestracji – tablica zawiera wyłącznie numer rejestracyjny. Numer rejestracyjny składa się z literowego kodu statusu (CMD – pojazd szefa misji, D – korpus dyplomatyczny, T – personel techniczny i administracyjny, X – korpus konsularny i organizacje rządowe, UN – pojazdy ONZ). Znaki na tablicach są białe; tło – niebieskie (w przypadku pojazdów ONZ) albo zielone (w pozostałych przypadkach).

Pojazdy wojskowe mają tablice z białymi znakami na czarnym tle; pojazdy rolnicze – z czarnymi znakami na białym tle. W tym ostatnim w numerze rejestracyjnym stosowany jest nie alfabet łaciński, lecz cyrylica.

2.46. Wietnam

Interesującą cechą wietnamskiego systemu oznakowania pojazdów jest bardzo rozbudowany schemat oznakowania pojazdów wojskowych (włącznie z kodowaniem jednostki, do której dany pojazd jest przypisany) i o statusie dyplomatycznym (włącznie z rozróżnieniem pojazdów rejestrowanych w stolicy – Hanoi, jak i poza nią).

Fot. Standardowa wietnamska tablica rejestracyjna. Rozpoczynające numer rejestracyjny cyfry „51” oznaczają pojazd zarejestrowany w Ho Chi Minh (dawnym Sajgonie).

Numery rejestracyjne pojazdów wojskowych składają się z dwóch liter oraz trzech cyfr (w przypadku motocykli) lub dwóch par cyfr rozdzielonych łącznikiem (w przypadku innych pojazdów). Litery oznaczają poszczególne jednostki, regiony lub służby, np. pierwsze litery AC oznaczają pojazd 3 Korpusu Armijnego, BS – Straż Graniczną, HB – Akademię Armii, KH – 7 Dystrykt Wojskowy (Ho Chi Minh, dawny Sajgon), QA – Siły Powietrzne. We wszystkich przypadkach tablice rejestracyjne mają czerwone tło i białe znaki.

Warto zaznaczyć, że identyczną kolorystykę mają tablice pojazdów lotniskowych – one jednak mają numer rejestracyjny zaczynający się od dwóch cyfr oznaczających konkretne lotnisko.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają tablice białe z czarnymi znakami. Ich numery rejestracyjne zawierają jedną z kombinacji liter: NG (status dyplomatyczny, znaki pisane na czerwono), NN (inny personel, znaki pisane tak jak pozostałe, tj. czarnym kolorem), QT (organizacja międzynarodowa, znaki pisane na czerwono). Wymieniona kombinacja występuje na pierwszym miejscu numeru rejestracyjnego w przypadku pojazdów rejestrowanych w Hanoi lub jest poprzedzona dwucyfrowym kodem prowincji – dla pojazdów rejestrowanych poza stolicą.

Po literach występuje pięć cyfr podzielonych na grupy: trzycyfrową i dwucyfrową. Pierwsza z nich oznacza państwo (organizację), do którego pojazd należy, przy czym numery przyznawane są piątkami (stąd np. Polska ma kody od 066 do 070); druga ma charakter porządkowy. Pojazd ambasadora lub szefa misji ma jako ostatnią grupę cyfr 01 i wszystkie pięć końcowych cyfr przekreślonych czerwoną poziomą linią.

Standardowe wietnamskie numery rejestracyjne składają się z dwóch cyfr, litery (wyjątkowo dwóch liter), łącznika, trzech cyfr, kropki i kolejnych dwóch cyfr. Pierwsze dwie cyfry oznaczają miejsce rejestracji pojazdu – w oparciu o podział administracyjny kraju. Wietnam podzielony jest na 58 prowincji i 5 miast wydzielonych o statusie równym statusowi prowincji (Ho Chi Minh, Hanoi, Hajfong, Da Nang, Can Tho), przy czym dwa miasta wydzielone mają numery nadawane nadal w ramach kodu prowincji, z której zostały wydzielone, a niektóre jednostki administracyjne mają przyznanych kilka kodów. Palmę pierwszeństwa ma tutaj Ho Chi Minh, który ma przypisane kody od 50 do 59. Litery co do zasady oznaczają typ pojazdu (choć występuje tu zróżnicowanie w poszczególnych prowincjach), np. A oznacza samochody osobowe, B – autobusy, C – ciężarówki. Tablice rejestracyjne mają białe tło i czarne znaki, z wyjątkiem pojazdów należących do rządu, administracji, czy dużych przedsiębiorstw – one bowiem mają białe znaki na niebieskim tle.

W Wietnamie rejestracji podlegają również riksze – system ten jest jednak lokalny, ustalany odrębnie w poszczególnych dużych miastach.

| 2.47. Zjednoczone Emiraty Arabskie

Zjednoczone Emiraty Arabskie z punktu widzenia ustrojowego są państwem federalnym złożonym z siedmiu emiratów (Abu Zabi, Dubaj, Szardża, Adżman, Umm al-Kajwajn, Ras al-Chajma i Fudżajra). Nie może zatem dziwić, że podobnie jak w przypadku innych państw federalnych nie ma tu jednolitego systemu rejestracji pojazdów (poza nielicznymi wyjątkami).

Zróznicowanie wyglądu tablic jest zresztą bardzo duże, co pokazuje już przegląd wzorów standardowych tablic rejestracyjnych:

- ✓ w Abu Zabi numer rejestracyjny pojazdu składa się z pięciu cyfr. Na tablicy rejestracyjnej napisany jest czarnymi znakami na białym tle. Dodatkowo na tablicy znajdują się napisane językiem arabskim słowa „Abu Zabi” i „Emiraty”. Występują one w przypadku tablic wymiaru europejskiego na lewo od numeru rejestracyjnego, jedno nad drugim, czarnymi znakami na białym tle, a w przypadku tablic o wymiarach amerykańskich – w przeciwległych górnych rogach, białymi znakami na czerwonym pasku. Dodatkowo na tablicy rejestracyjnej występuje jedno lub dwucyfrowy numer seryjny – napisany zawsze białymi znakami na czerwonym tle. Numer ten w przypadku tablic rozmiaru europejskiego jest zlokalizowany skrajnie z lewej strony, w przypadku tablic rozmiaru amerykańskiego – centralnie na górze;
- ✓ w Adżmanie tablica w całości ma czarne znaki na białym tle. Numer rejestracyjny pojazdu składa się z czterech lub pięciu cyfr. Występuje on albo w górnej części albo z prawej strony tablicy. Dodatkowo występuje oznaczenie serii „A” lub „B” zlokalizowane odpowiednio: centralnie w dolnym rzędzie albo skrajnie z lewej strony tablicy oraz napisy – zarówno w języku arabskim, jak i angielskim – Adżman oraz Zjednoczone Emiraty Arabskie;
- ✓ Dubaj stosuje numery rejestracyjne złożone z jednej litery i czterech lub pięciu cyfr. Tablice rejestracyjne – z czarnymi znakami na białym tle – zawierają dodatkowo napisaną po arabsku i angielsku nazwę emiratu;
- ✓ Fudżajra stosuje tablice podobne do tablic adżmańskich. W tym jednak przypadku standardowo wydawana seria to „A” (wyższe mogą być nabywane na szczególnych zasadach), numer rejestracyjny może mieć jedną cyfrę, zaś na tablicy znajduje się wyłącznie nazwa państwa (bez nazwy emiratu);
- ✓ Ras al-Chajma jest jedynym emiratem, który stosuje element graficzny na swoich tablicach. W miejscu numeru seryjnego (od A do M) może być bowiem umieszczony stylizowany obraz typowej dla tego emiratu wieży strażniczej. Drugą cechą charakterystyczną jest stosowanie na tablicach dwurzędowych odwrotnej kolejności rzędów – numer rejestracyjny znajduje się w rzędzie dolnym, a seria/wizerunek wieży oraz nazwa państwa i emiratu – w rzędzie górnym. Trzecią cechą charakterystyczną jest stosowanie poziomej linii dzielącej w przypadku tablic dwurzędowych.
- ✓ Sardża stosuje w przeważającej części wzór tablic, w którym dookoła centralnie położonego, pięciocyfrowego numeru rejestracyjnego znajdują się w poszczególnych rogach – nazwa państwa i emiratu (odpowiednio dolna i górna część tablicy) w języku angielskim i arabskim (odpowiednio lewa i prawa strona tablicy);
- ✓ Umm al-Kajwajn ma tablice rejestracyjne podobne jak Dubaj. Zamiast nazwy emiratu stosuje jednak nazwę państwa.

Oczywiście każdy emirat wydaje również specjalne tablice rejestracyjne – zazwyczaj nawiązujące swoim wyglądem do odpowiednich tablic standardowych.

Na poziomie federalnym ujednoczone są wzory tablic:

- ✓ pojazdów o statusie dyplomatycznym. Numer rejestracyjny takich pojazdów składa się z czterech cyfr umieszczonych centralnie na białym polu z zaokrąglonymi rogami. Kolor otaczającego tła jest uzależniony od statusu pojazdu – korpus dyplomatyczny ma czerwony z białymi napisami, korpus konsularny – żółty z czarnymi napisami, zaś organizacji międzynarodowych – niebieski z białymi napisami. Napisy to oznaczenie statusu oraz nazwa państwa;
- ✓ pojazdów wojskowych. Pojazdy takie mają czerwone tło z białymi znakami, przy czym z lewej strony znajduje się trójkąt w kolorze oznaczającym rodzaj sił zbrojnych (zielony – siły lądowe, biały – gwardia emirów, jasnoniebieski – lotnictwo, ciemnoniebieski – marynarka wojenna, czarny – siły specjalne). Numer rejestracyjny składa się z pięciu cyfr. Odmienny wzór tablicy przysługuje oficerom najwyższych rang;
- ✓ pojazdów policyjnych. Tablice pojazdów policyjnych mają białe znaki na niebieskim tle. W górnej części tablicy występuje napis „Policja” po angielsku i arabsku oraz herb państwa;
- ✓ pojazdów wożących gości specjalnych.

3. Tablice rejestracyjne Afryki

3.1. Algieria

Algieria należy do tych nielicznych dużych państw, w których numery rejestracyjne pojazdów złożone są wyłącznie z cyfr.

Standardowy numer rejestracyjny składa się z trzech grup cyfr:

- ✓ pięciocyfrowej grupy mającej charakter numeru porządkowego;
- ✓ trzycyfrowej grupy, w której pierwsza cyfra oznacza typ pojazdu (np. 1 – samochody osobowe, 2 – ciężarówki, 8 – przyczepy), zaś dwie pozostałe – końcówkę roku produkcji pojazdu. Jeśli rok ten nie jest znany stosuje się oznaczenie „22”. W przypadku pojazdów z rejestracją tymczasową grupa ta składa się z nie z trzech, lecz z dwóch cyfr – i są to zawsze zera;
- ✓ dwucyfrowej grupy oznaczającej wilajet, w którym pojazd jest zarejestrowany. Algieria podzielona jest na 48 wilajetów (prowincji).

Kolorystyka tablic rejestracyjnych odpowiada schematowi brytyjskiemu, tj. przednia tablica ma czarne znaki na białym tle, zaś tylna – czarne znaki na żółtym tle. Czasami można spotkać tablice zawierające – wzorem europejskim – z lewej strony pasek z oznaczeniem kodowym państwa.

Ze specjalnych tablic rejestracyjnych stosowanych w Algierii wymienić należy:

- ✓ tablice pojazdów administracji, z numerem rejestracyjnym złożonym wyłącznie z pięciu liter i z czarnymi znakami na białym tle;
- ✓ tablice pojazdów o statusie dyplomatycznym, z numerem rejestracyjnym złożonym z literowego oznaczenia statusu, dwucyfrowego kodu ambasady oraz numeru porządkowego, z czarnymi znakami na zielonym tle.

3.2. Angola

Tocząca się jeszcze na początku poprzedniej dekady wojna domowa i trwający nadal poważny kryzys humanitarny sprawiają, że choć system rejestracji pojazdów w Angoli jest względnie nowy, to nie jest stosowany zbyt konsekwentnie.

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów składają się z dwóch liter – kodujących miejsce rejestracji pojazdu, dwóch par cyfr i dwóch liter. Poszczególne części numeru oddzielone są zazwyczaj łącznikiem, ale spotykane są również tablice z odstępem (bez łącznika). Na tablicy rejestracyjnej numer jest zapisany białymi znakami na czarnym tle. W przypadku części pojazdów komercyjnych, pojazdów służb publicznych oraz pojazdów rządowych schemat numeru jest identyczny, jednakże tablica ma tło zielone.

Motocykle mają podobny schemat numeru rejestracyjnego – jednakże druga grupa cyfr liczy trzy znaki, a końcowa grupa liter to zawsze VM.

Odrębny schemat numeracji stosowany jest m.in. dla pojazdów używanych przez najwyższych rangą urzędników, pojazdów mających status dyplomatyczny, pojazdów wojskowych.

3.3. Benin

Benin jest uznawany obecnie za model demokracji w Afryce. Być może właśnie brak wewnętrznych niepokojów miał wpływ na powstanie spójnego i nowoczesnego systemu oznakowania pojazdów.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z dwóch (jeszcze do niedawna – jednej) liter oraz czterech cyfr. Kolorystyka znaków i tablicy rejestracyjnej jest powiązana z charakterem właściciela. I tak:

- ✓ czarne znaki na białym tle oznaczają pojazd prywatny;
- ✓ czarne znaki na pomarańczowym tle oznaczają pojazd firmowy, w tym przyczepy i taksówki;
- ✓ białe znaki na niebieskim lub czerwonym tle oznaczają pojazdy państwowe.

Odnotowano inne kombinacje kolorystyczne – ich znaczenie nie jest jednak znane.

Niezależnie od kolorystyki tablicy na prawo od numeru rejestracyjnego widnieją dwa elementy:

- ✓ kwadratowy wizerunek pieczęci państwowej z nazwą kraju w języku francuskim w dolnej części i herbem kraju w górnej. Herb przedstawia na srebrnej tarczy czwórdzielnej w krzyż: w polu pierwszym – zamek Somba reprezentujący historię kraju, w polu drugim – medal Orderu Gwizdy Beninu, w polu trzecim – palmę w barwach naturalnych, w polu czwartym – statek, symbolizujący przyjazdy Europejczyków. Trzymaczami są dwa lamparty, nad tarczą umieszczone są złote rogi obfitości z kukurydzą;
- ✓ międzynarodowy wyróżnik kraju (RB) poniżej zarysu granic państwa w narodowych kolorach (zielony, żółty i czerwony).

3.4. Botswana

Botswana stanowiła niegdyś brytyjski protektorat. Nie dziwi więc zbytnio, że kolorystyka standardowych tablic rejestracyjnych odpowiada brytyjskiemu schematowi – przednia tablica ma czarne znaki na białym tle, tylna – czarne znaki na żółtym tle.

Inaczej przedstawia się kolorystyka tablic rejestracyjnych pojazdów służb publicznych – mają one obie tablice z białymi znakami na jasnoniebieskim tle.

Numery rejestracyjne na wszystkich wymienionych wyżej tablicach złożone są z litery B i sześciu znaków o charakterze porządkowym – trzech cyfr i trzech liter.

Odrębny schemat rejestracji mają m.in.:

- ✓ pojazdy rządowe i szeroko rozumianej administracji. Podobnie jak w przypadku standardowych mają one różną kolorystykę tablic z przodu i z tyłu – tyle że przednia ma czerwone znaki na białym tle, a tylna białe znaki na czerwonym tle. Numer rejestracyjny składa się z liter BX, dwucyfrowego oznaczenia daty pierwszej rejestracji (ostatnie dwie cyfry roku rejestracji) oraz czterech cyfr o charakterze porządkowym;
- ✓ pojazdy o statusie dyplomatycznym. Kolorystyka tablic pokrywa się z kolorystyką tablic standardowych. Numer rejestracyjny składa się natomiast z kodu państwa, liter CD lub CDM (w przypadku ambasadora) oraz numeru porządkowego.

| 3.5. Burkina Faso

Burkina Faso – dawna Górna Wolta – to w lokalnym języku „kraj prawych ludzi”. Niestety jest to również kraj z wysokim poziomem analfabetyzmu – przekraczającym 71% populacji. Oznacza to, że dla wielu mieszkańców stosowane w Burkina Faso numery rejestracyjne mogą być trudno zrozumiałe.

Numery rejestracyjne pojazdów składają się z dwucyfrowego kodu prowincji, literowego kodu przynależności pojazdu (np. A – samochody rządu centralnego, C – samochody administracji prowincjonalnej, G-V, X-Z – pojazdy prywatne i służbowe) oraz czterech cyfr o charakterze porządkowym. Na prawo od numeru rejestracyjnego znajduje się kontur kraju w okręgu powyżej międzynarodowego wyróżnika kraju – BF.

Stosowane są trzy zestawienia kolorystyczne: tablice z białymi znakami na czerwonym tle przysługują pojazdom administracji, białymi znakami na niebieskim tle – organizacjom, czarne znaki na białym tle – pojazdom prywatnym i firmowym.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają dwucyfrowy kod kraju przynależności, dwuliterowy kod statusu pojazdu (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, IN – organizacje międzynarodowe) i numer porządkowy. Wyjątkiem jest pojazd ambasadora – w tym przypadku po kodzie kraju występuje trzyliterowe oznaczenie CMD.

| 3.6. Burundi

Nowy system rejestracji pojazdów w Burundi został wprowadzony w roku 2009. Schemat numeracji jest bardzo przejrzysty.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z litery, czterech cyfr i kolejnej litery. Wszystkie znaki mają charakter wyłącznie porządkowy. Specjalne serie numerów rejestracyjnych składają się co do zasady z litery, trzech cyfr, litery oraz dwuliterowego kodu oznaczającego typ tablicy (IT – rejestracja tymczasowa, GB – administracja rządowa, PN – policja, FD – pojazdy wojskowe). Jedynym wyjątkiem w tym systemie są pojazdy o statusie dyplomatycznym, które mają inny schemat numeracji.

Standardowe tablice rejestracyjne mają brytyjski system kolorów – przednie mają czarne znaki na białym tle, tylne – czarne znaki na żółtym tle. Tablice tymczasowe mają białe znaki na czerwonym tle, tablice pojazdów rządowych i policyjnych mają czarne znaki na pomarańczowym tle, wojskowych – czarne znaki na białym tle, tablice pojazdów o statusie dyplomatycznym mają białe znaki na niebieskim tle.

Na każdej tablicy rejestracyjnej z lewej strony widnieje oznaczenie kodowe państwa BU pod wizerunkiem flagi. Flagę Burundi stanowi prostokąt podzielony dwiema białymi przekątnymi na części o kolorach czerwonym (pole górne i dolne) i zielonym (pole lewe i prawe). W centrum biały okrąg a w nim trzy czerwone obwiedzione zielenią sześcioramienne gwiazdy symbolizujące trzy miejscowe grupy etniczne.

| 3.7. Czad

Choć Czad jest jednym z najbiedniejszych krajów na świecie to z początkiem bieżącego wieku wprowadził nowy system rejestracji pojazdów.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z:

- ✓ dwóch cyfr kodujących departament, w którym pojazd jest zarejestrowany;
- ✓ litery oznaczającej typ pojazdu;
- ✓ cztery cyfry o charakterze porządkowym;
- ✓ jedną lub dwie litery o charakterze porządkowym.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle; tablice pojazdów transportu publicznego – białe znaki na jasnoniebieskim tle. Tablice tymczasowe mają czarne znaki na czerwonym tle, przy czym ostatnie dwie litery numeru rejestracyjnego to zawsze TT.

Stosowane są specjalne typy tablic rejestracyjnych, m.in.

- ✓ z czarnymi znakami na żółtym tle – dla pojazdów władz publicznych i administracji publicznej;
- ✓ z białymi znakami na zielonym tle – dla pojazdów o statusie dyplomatycznym.

Na wszystkich typach tablic rejestracyjnych z prawej strony umieszczony jest międzynarodowy wyróżnik kraju (TCH) oraz logo przedstawiające – jak się wydaje – kontury kraju w żółtym otoku.

3.8. Demokratyczna Republika Konga

Drugie z państw noszących nazwę Kongo to Demokratyczna Republika Konga, dawne Kongo Belgijskie i Zair. Jest to drugie pod względem wielkości państwo Afryki, zamieszkałe przez przeszło 71 mln osób. Nowy system oznakowania pojazdów państwo to wprowadziło pod koniec ubiegłej dekady.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z czterech cyfr i dwóch liter. Na tablicy rejestracyjnej – mającej czarne znaki na białym tle widnieje dodatkowo:

- ✓ z lewej strony flaga Demokratycznej Republiki Konga ponad wyróżnikiem kraju – CGO. Flaga Demokratycznej Republiki Konga przedstawia niebieskie tło przecięte po przekątnej czerwoną linią z żółtymi obramowaniami z żółtą gwiazdą w lewym górnym rogu. Flaga ta została przyjęta w 2006 roku i nawiązuje do flagi stosowanej w latach 1963-1971;
- ✓ z prawej strony – po pionowej linii oddzielającej dwie cyfry kodujące prowincję, w której pojazd jest zarejestrowany. Kraj jest obecnie podzielony na 25 prowincji oraz region stołeczny – Kinszasa.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numery rejestracyjne złożone z trzycyfrowego kodu ambasady, liter CD oraz dwucyfrowego numeru porządkowego. Tablice mają czerwone znaki na żółtym tle.

Pojazdy cudzoziemców mają numery złożone z trzech cyfr, liter IT i kolejnych trzech cyfr. Tablice mają białe znaki na niebieskim tle.

3.9. Dżibuti

Dżibuti, niewielkie państwo położone nad Zatoką Adeńską, do dnia dzisiejszego stosuje stary system oznakowania pojazdów, sięgający swoimi korzeniami czasów kolonialnych.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z trzech cyfr, litery D i dwóch kolejnych cyfr – wszystkich o charakterze porządkowym.

Specjalne numery rejestracyjne stanowią wariację standardowego schematu. I tak:

- ✓ pojazdy rządowe mają w numerze rejestracyjnym zamiast litery D literę kodującą kategorię podmiotu dysponującego pojazdem i nie mają końcowej grupy cyfr;
- ✓ pojazdy zarejestrowane tymczasowo mają zamiast litery D litery TT i nie mają końcowej grupy cyfr;
- ✓ pojazdy ambasadorów, korpusu dyplomatycznego, Organizacji Narodów Zjednoczonych, organizacji międzynarodowych oraz organizacji pozarządowych mają w numerze rejestracyjnym zamiast litery D odpowiedni kod literowy: CMD, CD, ONU, IT i ONG.

W każdym przypadku na tablicy rejestracyjnej numer jest zapisany zarówno cyframi arabskimi (i literami alfabetu łacińskiego), jak i cyframi wschodnioarabskimi (i literami alfabetu arabskiego). Standardowe tablice rejestracyjne mają białe znaki na czarnym tle; tablice specjalne mają inne kombinacje kolorystyczne: czarne znaki na białym tle (pojazdy rządowe), białe znaki na czerwonym tle (rejestracje tymczasowe), białe znaki na zielonym tle (pojazdy korpusu dyplomatycznego) oraz białe znaki na niebieskim tle (organizacje międzynarodowe).

3.10. Egipt

Integracja europejska sprawiła, że choć system numerów rejestracyjnych różni się w poszczególnych krajach, to wygląd tablic rejestracyjnych jest bardzo zbliżony. Większość krajów posługuje się tablicami z czarną czcionką na białym tle i niebieskim paskiem z lewej strony (nawet wówczas, gdy są to państwa spoza Unii Europejskiej). By znaleźć tablice rejestracyjne znacząco odbiegające od tego wzoru, musimy przekroczyć granice Europy.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu osobowego.

Źródło: pl.wikipedia.org

W Egipcie nowy wzór tablic rejestracyjnych został wprowadzony w sierpniu 2008 roku. Tablica rejestracyjna podzielona jest na trzy części.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu ciężarowego.

Źródło: pl.wikipedia.org

W górnej części znajduje się nazwa kraju napisana po angielsku („EGYPT”, z lewej strony) i arabsku (z prawej strony). Wyjątkiem są pojazdy policyjne, które w tym polu mają napis „Policja” – również po angielsku i arabsku. Kolor tła tego pola jest powiązany ze statusem pojazdu.

I tak:

- ✓ tło jasnoniebieskie mają pojazdy prywatne;
- ✓ tło pomarańczowe mają taksówki;
- ✓ tło beżowe mają limuzyny i autobusy turystyczne;
- ✓ tło szare mają pojazdy rządowe i administracji publicznej, a także autobusy komunikacji zbiorowej;
- ✓ tło ciemnoniebieskie mają pojazdy policyjne;

- ✓ tło zielone mają pojazdy dyplomatyczne. W tym przypadku inny jest schemat numeracji – w numerze rejestracyjnym zamiast grupy liczbowej i literowej występują dwie grupy liczbowe;
- ✓ tło czerwone mają ciężarówki;
- ✓ tło brązowe jest przypisane innym pojazdom komercyjnym;
- ✓ tło żółte oznacza z kolei pojazd zarejestrowany tymczasowo przed zakończeniem procedur celnych.

Dolna część tablicy ma białe tło. Widnieje tam numer rejestracyjny podzielony na dwie grupy – liczbową i literową, umieszczone w odrębnych polach tablicy. Możliwe są przy tym trzy wersje:

- ✓ trzyznakowa grupa cyfr i trzyznakowa grupa liter oznacza pojazd zarejestrowany w Kairze;
- ✓ czteroznakowa grupa cyfr i dwuznakowa grupa liter oznacza pojazd zarejestrowany w Gizie;
- ✓ czteroznakowa grupa cyfr i trzyznakowa grupa liter oznacza pojazd zarejestrowany w innej części Egiptu.

W każdym polu liczba i kod literowy zapisane są dużymi cyframi wschodnioarabskimi i literami arabskimi poniżej których znajduje się transkrypcja na cyfry (zachodnio)arabskie i alfabet łaciński. Ze względu na graficzne podobieństwo niektórych liter arabskich w numerach rejestracyjnych stosowana jest ich ograniczona liczba – są to odpowiedniki: A, B, G, D, R, S, C, T, E, F, K, L, M, N, H, W, Y.

| 3.11. Erytrea

Erytrea jest jednym z najbardziej restrykcyjnych państw świata. Niekoniecznie więc dziwi fakt, że swoje tablice rejestracyjne w niektórych regionach kraju mają nawet... wozy konne.

Tablice te mają trzycyfrowy numer poniżej symbolicznego wizerunku konia, a ich kolorystyka odpowiada przeznaczeniu danego wozu. Białe znaki na czerwonym tle oznaczają wóz towarowy, białe na zielonym tle – wóz do przewozu zboża, czarne na żółtym tle – wóz do przewozu ludzi, zaś czarne na białym tle – wóz do przewozu mleka.

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów w Erytrei składają się z pięciu cyfr. Na tablicy rejestracyjnej numer występuje jednak zawsze z dwoma dodatkowymi elementami – literami ER umieszczonymi albo jedna po drugiej albo jedna nad drugą oraz jednocyfrowego kodu pojazdu (1 – pojazd prywatny, 2 – taksówka lub pojazd na wynajem, 3 – pojazdy firmowe, 4 – podmioty międzynarodowe) umieszczonego w okręgu w inwersji kolorystycznej. Kolor tablicy jest ściśle skorelowany z typem pojazdu – pojazdy prywatne mają białe znaki na czarnym tle, taksówki i pojazdy na wynajem – białe na pomarańczowo-różowym tle, pojazdy firmowe – czerwone na białym tle, zaś pojazdy podmiotów międzynarodowych – zielone na białym tle.

Odrębny schemat numeracji jest stosowany m.in. dla pojazdów o statusie dyplomatycznym, pojazdów policyjnych oraz wojskowych.

| 3.12. Etiopia

Aktualny wzór etiopskich tablic rejestracyjnych został wprowadzony na początku obecnego wieku. Uwzględniono w nim liczne zabezpieczenia, m.in. odblaskowy kod kraju ETH w każdym z narożników tablicy, laserowo zapisywany numer seryjny tablicy, a także hologram.

Numer rejestracyjny pojazdów w Etiopii składa się z dwuliterowego kodu miejsca rejestracji oraz pięciocyfrowego numeru porządkowego (wyjątkiem jest stolica kraju, gdzie w związku z wyczerpaniem się puli numerów uwzględniono w numerze porządkowym jedną literę). Kodowanie miejsca rejestracji następuje w oparciu o podział administracyjny Etiopii na 9 regionów administracyjnych (zwanym tam kilil) oraz dwa miasta wydzielone (stolica – Addis Abeba oraz drugie co do liczby ludności miasto kraju – Dire Dawa). Na tablicy rejestracyjnej kod miejsca rejestracji jest napisany zarówno pismem łacińskim, jak i etiopskim (tzw. alfabet amharski).

Na tablicy rejestracyjnej w lewym górnym rogu umieszczana jest w okręgu pojedyncza cyfra oznaczająca typ pojazdu. Cyfra ta jest skorelowana z kolorystyką znaków na tablicy rejestracyjnej, np. pojazdy prywatne mają cyfrę 2 i niebieskie znaki, pojazdy firmowe – cyfrę 3 i zielone znaki, zaś pojazdy administracji publicznej – cyfrę 4 i czarne znaki. We wszystkich przypadkach tło tablicy jest białe.

Odrębny schemat numerów rejestracyjnych stosowany jest m.in. dla pojazdów policyjnych, pojazdów korpusu dyplomatycznego i konsularnego, zagranicznych organizacji pomocowych, Organizacji Narodów Zjednoczonych.

| 3.13. Gabon

Gabon nowy wzór tablic rejestracyjnych wprowadził w 2013 roku. Nowe tablice rejestracyjne podkreślają przynależność kraju do CEMAC – Wspólnoty Ekonomicznej Państw Afryki Centralnej. Jej logo umieszczone jest bowiem z lewej strony tablicy rejestracyjnej.

Z prawej strony widnieje natomiast – ujęty w okręgu – kontur kraju z wypełnieniem w kolorach flagi narodowej: zielonym, żółtym i niebieskim. Kolor zielony symbolizuje drzewa, niebieski – Ocean Atlantycki, a żółty – równik. Poniżej znajduje się międzynarodowy wyróżnik kraju – RG (od République Gabonaise).

Numer rejestracyjny składa się z dwóch liter, trzech cyfr i dwóch liter. W odróżnieniu od wcześniejszych schematów numeracyjnych nie koduje już miejsca rejestracji pojazdu.

Tablice rejestracyjne mają standardowo czarne znaki na żółtym tle, taksówki i pojazdy przeznaczone do sprzedaży mają czarne znaki na białym tle (te ostatnie mają przy tym jedną literę w końcowej grupie znaków i tą literą jest zawsze W), zaś tablice tymczasowe – białe znaki na czerwonym tle (w tym przypadku nie występują na tablicy elementy graficzne, zaś końcowe dwie litery to zawsze IT).

Odrębny schemat numeracji stosowany jest dla pojazdów o statusie dyplomatycznym oraz pojazdów wojskowych.

| 3.14. Gambia

W przypadku gambijskiego systemu rejestracji pojazdów warto zwrócić szczególną uwagę na tablice pojazdów o statusie dyplomatycznym. W odróżnieniu od większości państw Gambia nie posługuje się kodem cyfrowym dla oznaczenia przynależności pojazdu, lecz skrótem literowym. Dzięki temu łatwo jest ustalić kraj, który danym pojazdem się posługuje.

Przykładowo UK 1 CMD oznacza pojazd ambasadora Zjednoczonego Królestwa. Tablice rejestracyjne pojazdów o statusie dyplomatycznym mają żółte znaki na zielonym tle (personel dyplomatyczny) albo białe znaki na czerwonym tle (personel pomocniczy i techniczny).

Standardowe tablice rejestracyjne mają z kolei białe znaki na czarnym tle (pojazdy prywatne) albo czarne znaki na żółtym tle (pojazdy firmowe i taksówki). Numer rejestracyjny składa się z kodu literowego czterech cyfr i litery. Kod oznacza albo miejsce rejestracji, albo podmiot publiczny, do którego pojazd należy. Stosowane jest 7 kodów terytorialnych (odpowiadających 6 jednostkom podziału terytorialnego 5 jednostkom noszącym nazwę division, 1 miastu wydzielonemu – stolicy Bandżul oraz odrębnie najludniejszemu dystryktowi – Kombo St Mary).

Wszystkie typy tablic rejestracyjnych mają w dolnej części trzy linie odpowiadające kolorom flagi Gambii – czerwoną, niebieską i zieloną. Na ich środku znajduje się nazwa kraju w języku angielskim.

| 3.15. Ghana

Ghana przewiduje umieszczanie na dyplomatycznych tablicach rejestracyjnych własnej flagi – w odróżnieniu od wielu innych państw, które raczej sytuacji takiej unikają.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numer rejestracyjny złożony z liter CD, czterech cyfr i litery kodującej rok. Tablica rejestracyjna ma białe znaki na czerwonym tle.

Standardowe numery rejestracyjne w Ghanie składają się z dwuliterowego kodu oznaczającego prowincję pierwszej rejestracji pojazdu, czterech cyfr o charakterze porządkowym i po łączniku – dwóch ostatnich cyfr roku pierwszej rejestracji. Oparcie numeru rejestracyjnego na miejscu pierwszej rejestracji oznacza w konsekwencji brak obowiązku wymiany tablicy rejestracyjnej przy wewnątrz krajowej sprzedaży pojazdu.

Ghana jest podzielona na 10 regionów: Aszanti, Brong Ahafo, Centralny, Wielka Akra, Północny, Górny Region Wschodni, Górny Region Zachodni, Wolta, Wschodni, Zachodni. Co do zasady kod regionu składa się z pierwszej litery nazwy regionu (w języku angielskim) oraz litery R (od region).

Występują tutaj jednak liczne wyjątki:

- ✓ region Aszanti, centrum kraju i niezależne królestwo do XIX wieku ma oznaczenie AS;
- ✓ region Brong-Ahafo ma oznaczenie pochodzące od pierwszych liter obu członów nazwy – BA;
- ✓ w przypadku górnych regionów stosuje się odpowiednio oznaczenie UE i UW.

Dodatkowo w przypadku bardziej zaludnionych regionów przyznawane są dodatkowe kody literowe – dotyczy to Aszanti oraz stołecznej Wielkiej Akry.

Odrębny schemat numeracji pojazdów przysługuje części administracji publicznej i służb publicznych. Mają one własny wyróżnik literowy z następującym po nim numerem porządkowym – ale już bez końcowego kodu daty rejestracji. Tablice mają wygląd standardowy, choć dopuszczone jest stosowanie tablic z białymi znakami na czarnym tle.

Tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym (pojazdy prywatne) albo żółtym (pojazdy firmowe, w tym taksówki) tle. Oprócz numeru rejestracyjnego zawierają flagę Ghany i wyróżnikiem kraju GH z prawej strony.

| 3.16. Gwinea

Gwinea należy do tej grupy państw, które w związku z niestabilną sytuacją polityczną nie wprowadzały istotniejszych zmian w schemacie rejestracji pojazdów od lat 90. ubiegłego wieku.

Numery rejestracyjne składają się z dwóch liter kodujących albo jeden z 8 regionów, na które kraj jest podzielony, albo przynależność pojazdu do określonej służby publicznej, czterech cyfr i litery.

Standardowa kolorystyka tablic to białe znaki na czerwonym tle. Stosuje się jednak również kombinacje takie jak: białe znaki na czarnym tle (ciężarówki), białe znaki na niebieskim tle (pojazdy rządowe; inwersja grup znaków w numerze rejestracyjnym), czarne znaki na żółtym tle (pojazdy o statusie dyplomatycznym);

odrębny schemat numeracji), turkusowe znaki na białym tle (pojazdy ONZ; odrębny schemat numeracji).

Ze względu na rozproszoną produkcję tablic, nawet należące do tej samej grupy mogą bardzo znacząco różnić się zastosowanymi odcieniami).

| 3.17. Gwinea Bissau

Powszechnie znana jest instytucja taniej bandery – zjawisko rejestrowania statków pod banderą niezwiązaną z armatorem, głównie ze względu na różnice wynikające z prawa podatkowego lub rejestrowego. Nie wszyscy jednak wiedzą, że analogiczne zjawisko incydentalnie występuje w odniesieniu do rejestracji pojazdów. Jednym z państw „taniej tablicy” jest Gwinea Bissau.

Państwo to umożliwia rejestrację pojazdów należących do nierezydentów na tablicach turystycznych. Samochód nie musi się znajdować w granicach Gwinei-Bissau; tablice i dokumenty rejestracyjne mogą być wysłane w dowolne miejsce na świecie. Operacja taka kosztuje około 2.500 EUR za czteroletnią rejestrację. Procedura rejestracji jest przeprowadzana w ciągu tygodnia.

Tablice turystyczne wyglądają jak tablice standardowe. Numer rejestracyjny składa się z czterech cyfr, litery oznaczającej część kraju, w której pojazd jest zarejestrowany (centrum, wschód, południe, północ) i litery mającej charakter porządkowy. Z lewej strony numeru rejestracyjnego widnieje logo nawiązujące swoimi barwami do flagi kraju ponad oznaczeniem kodowym kraju RGB. Z prawej strony widnieje data rejestracji w postaci dwóch liczb umieszczonych jedna nad drugą – miesiąc na górze, dwie ostatnie cyfry roku – na dole.

Stosowane są specjalne typy tablic rejestracyjnych, m.in.: dla pojazdów administracji (z czarnymi znakami na żółtym tle), dyplomatyczne (numer złożony z literowego kodu statusu, cyfrowego kodu ambasady/organizacji międzynarodowej i dwucyfrowego kodu porządkowego; żółte znaki na turkusowym tle, w przypadku pojazdów ONZ – białe znaki) tymczasowe (z numerem rejestracyjnym złożonym z liter IT i czterech cyfr; srebrne znaki na czerwonym tle).

| 3.18. Gwinea Równikowa

Wbrew swojej nazwie żadna lądowa część Gwinei Równikowej nie leży na równiku. Państwo składa się natomiast z części kontynentalnej położonej na półkuli północnej i dużej wyspy położonej na półkuli południowej. Dzięki zasobom ropy naftowej jest jednym z bogatszych krajów afrykańskich; mimo to system rejestracji pojazdów pozostaje niezmienny od lat.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z dwóch znaków kodujących prowincję rejestracji pojazdu oraz czterech znaków o charakterze porządkowym

(czterech cyfr albo trzech cyfr i litery). Tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle; ostatnio wydawane tablice mają – podobnie jak w Kamerunie – znak przynależności do CEMAC ponad międzynarodowym wyróżnikiem kraju. W praktyce większość tablic rejestracyjnych jest wykonywana samodzielnie przez właścicieli pojazdów i tym samym ma bardzo zróżnicowaną jakość.

Tablice tymczasowe mają podobną strukturę, jednak z inną kolorystyką – żółte znaki na zielonym tle.

Odrębne typy tablic rejestracyjnych stosowane są przez Prezydenta i jego administrację, administrację rządową oraz korpus dyplomatyczny.

| 3.19. Kamerun

Cechą charakterystyczną standardowych tablic rejestracyjnych w Kamerunie jest nietypowe – jak dla tego typu tablic – zestawienie kolorystyczne. Stosowane są bowiem czarne znaki na pomarańczowym tle.

Numer rejestracyjny składa się z dwóch znaków oznaczających region rejestracji oraz pięciu znaków o charakterze porządkowym – czterech cyfr i jednej litery albo trzech cyfr i dwóch liter. Kamerun jest podzielony na dziesięć półautonomicznych regionów, przy czym wybrane kody nawiązują do nazw poszczególnych regionów (np. Adamaoua – AD, Region Centralny – CE).

Na tablicy rejestracyjnej z lewej strony umieszczony jest kontur Afryki otoczony wieńcem laurowym ze skrótem CEMAC w dolnej części otoku. Znak ten wskazuje na przynależność Kamerunu do Wspólnoty Ekonomiczno-Monetarnej Afryki Centralnej (Economic and Monetary Community of Central Africa). W skład wspólnoty wchodzi obecnie 10 państw Afryki Centralnej, które – wzorem Unii Europejskiej – postanowiły stworzyć unię walutową. W sześciu spośród tych państw obowiązującym środkiem płatniczym jest frank CFA (środkowoafrykański). Waluta ta ma stały kurs wymiany. Wynosił on niegdyś 100 franków CFA z 1 franka francuskiego. Po wprowadzeniu euro kurs ten wynosi 655,957 franków CFA za 1 euro.

Poniżej symbolu przynależności do CEMAC znajduje się międzynarodowy wyróżnik Kamerunu – CMR.

Pojazdy administracji publicznej i służb publicznych mają identyczną strukturę numeru rejestracyjnego i tablicy rejestracyjnej. Różnica polega na stosowaniu nieterytorialnego wyróżnika w numerze rejestracyjnym (CA dla administracji, PT dla pojazdów pocztowych) oraz białego tła tablicy.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numery rejestracyjne złożone z kodu statusu, kod państwa/organizacji międzynarodowej oraz numeru porządkowego. Tablice mają białe znaki na zielonym lub niebieskim (tylko w przypadku personelu administracyjnego) tle.

Odmienny schemat numeracji stosowany jest dla pojazdów policji i wojska.

| 3.20. Kenia

Kenia wprowadziła nowy wzór tablic rejestracyjnej pod koniec 2014 roku. Jak wskazują doniesienia prasowe w celu przeciwdziałania nadużyciom w tablicę jest wmontowywany mikrochip.

Mikrochip zawiera podstawowe dane właściciela pojazdu, a także m.in. dane o kolorze pojazdu, silniku i numerze nadwozia. W pierwszym okresie ma być odczytywany w ramach rutynowych kontroli drogowych, aczkolwiek rozważana jest również możliwość stworzenia systemu automatycznych bramek.

Numery rejestracyjne są złożone z trzech liter, trzech cyfr i – w pewnych przypadkach – dodatkowej litery. Jak się wydaje wszystkie znaki mają charakter porządkowy. Numery rejestracyjne zapisane są czarnymi znakami na białym tle. Na tablicy z lewej strony numeru rejestracyjnego widnieje flaga Kenii ponad międzynarodowym wyróżnikiem Kenii (KE, spotyka się również tablice z oznaczeniem KEN). Flaga Kenii składa się z trzech kolorowych pasów (od góry: czarny, bordowy, zielony) oddzielonych węższymi białymi pasami. Na środku flagi przedstawiona jest tarcza masajskich wojowników.

Brak jest rzetelnych danych dotyczących specjalnych typów tablic rejestracyjnych.

Co ciekawe – tablice rejestracyjne są produkowane przez więźniów w więzieniu o zaostrzonym rygorze w Nairobi. Najwyraźniej władze kraju uznały, że istniejące zabezpieczenia mogą być wykorzystane również do ochrony wytwarzanych tablic.

| 3.21. Komory

Komory do dziś dnia nie uporały się z objęciem rejestracją wszystkich pojazdów na swoim terenie. Szczególne problemy sprawiają osoby pełniące funkcje publiczne, którzy często nie stosują żadnych tablic (albo tablice nieoficjalne).

Standardowe numery rejestracyjne składają się z trzech cyfr o porządkowym charakterze, litery – również o porządkowym charakterze oraz dwóch cyfr kodujących, na której z autonomicznych wysp pojazd został zarejestrowany (71 – Anjouan, 72 – Moheli, 73 – Wielki Komor). Tablice rejestracyjne mają białe znaki na czarnym tle. Na nowszych tablicach występuje jako logo element z flagi narodowej – półksiężyc z czterema gwiazdami.

| 3.22. Lesotho

W Królestwie Lesotho, enklawa w Republice Południowej Afryki, ważność tablic rejestracyjnych odnawia się co 5 lat za pomocą specjalnej naklejki.

Prócz roku przedstawia ona mokorotlo – tradycyjny słomkowy kapelusz ludu Sotho (Basotho), stanowiącego około 80% ludności Lesotho.

Swoim stożkowatym kształtem ze specjalnym zwieńczeniem odwzorowuje kształt góry Qiloane w łańcuchu Thaba Bosiu. Kolor naklejki odpowiada kolorystyce tablicy rejestracyjnej.

Stosowane są dwa zestawy kolorystyczne:

- ✓ niebieskie znaki na białym tle – w przypadku tablic pojazdów należących do podmiotów inne niż rządowe, w tym pojazdów korpusu dyplomatycznego;
- ✓ czerwone znaki na białym tle – w przypadku tablic pojazdów należących do administracji rządowej.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu z Lesotho. Tablica z dystryktu Maseru z naklejką mokorotlo.

Źródło: pl.wikipedia.org

Przeważająca większość numerów rejestracyjnych ma jednolity schemat numeracji złożony z litery kodującej miejsce rejestracji pojazdu (litery A-K odpowiadające poszczególnym dziesięciu dystryktom państwa) lub przynależność do administracji rządowej (litery W-Z) i czterech cyfr. W przypadku wyczerpania puli numeracji dla danej litery stosuje się drugą literę – tym razem o porządkowym charakterze – bezpośrednio po pierwszej literze.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numer rejestracyjny złożony z liter CD, jednej lub dwóch cyfr kodujących państwo oraz dwóch znaków o charakterze porządkowym (przy czym w przypadku podjazdów konsularnych pierwszą z nich jest C).

| 3.23. Liberia

Liberia powstała w wyniku zorganizowanej akcji przesiedlania wyzwolonych niewolników ze Stanów Zjednoczonych na kontynent afrykański (stąd nazwa państwa; nazwa stolicy – Monrovia, wywodzi się natomiast od nazwiska prezydenta USA Jamesa Monroe'a, który propagował akcję kolonizacyjną). Nie może zatem budzić zdziwienia fakt, że swój ustrój polityczny oparła na wzorach amerykańskich. Ma to swoje odzwierciedlenie na tablicach rejestracyjnych.

Choć Liberia jest państwem unitarnym to jej poszczególne hrabstwa (county) mają dość silną pozycję. Każde z nich posiada też własną flagę, która umieszczona jest w prawym dolnym rogu tablicy rejestracyjnej. W lewym górnym rogu jest natomiast flaga kraju – przypominająca nieco amerykańską. Biało-czerwonych pasów jest jednak o dwa mniej (gdyż państwo założone zostało nie przez 13, a przez 11 kolonii), a gwiazda jest tylko jedna.

Wymiary tablicy rejestracyjnej odpowiadają standardom amerykańskim. Oprócz flag znajduje się na niej również nazwa kraju. Sam numer rejestracyjny składa się z dwuliterowego kodu przynależności pojazdu i czterech cyfr. Kolor znaków na tablicy rejestracyjnej jest zmieniany co pięć lat.

| 3.24. Libia

Obecna sytuacja w Libii niekoniecznie sprzyja zachowaniu systemu rejestracji pojazdów. Nie zmienia to faktu, że system taki formalnie istnieje.

Standardowo na tablicach umieszczane są trzy elementy: jedno- lub dwucyfrowy kod oznaczający miasto rejestracji, liczący nie więcej niż siedem znaków numer porządkowy oraz nazwę państwa napisaną po arabsku. Występują dwie wersje tablic: jednorzędowa, na której poszczególne elementy występują w wymienionym porządku oraz dwurzędowa, w przypadku której w górnym rzędzie znajduje się kod miejsca rejestracji i nazwa państwa, zaś w dolnym – numer porządkowy.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle. Pojazdy należące do firm mają podobne tablice – w tym jednak przypadku tło jest żółte, a numer porządkowy poprzedzony jest pojedynczą literą oznaczającą typ pojazdu (np. R – taksówki, M – przyczepy).

Co interesujące – wprowadzono odrębny wzór tablicy dla pojazdów należących do podmiotów zagranicznych. Przed kodem miejsca rejestracji umieszczany jest dwucyfrowy kod oznaczający państwo, z którego pochodzi właściciel pojazdu. Kod ten jest umieszczany na niebieskim polu.

Z kolei pojazdy o statusie dyplomatycznym mają tablice z czarnymi znakami na czerwonym tle. Na tablicy widnieje arabski napis oznaczający status pojazdu oraz numer rejestracyjny złożony z dwóch grup cyfr. Druga grupa koduje kraj, do którego pojazd należy.

Odrębny system oznakowania przysługuje pojazdom należącym do państwa.

| 3.25. Madagaskar

Stosowany do dziś na Madagaskarze system rejestracji pojazdów ma już prawie 60 lat.

Numer rejestracyjny składa się z czterech cyfr, litery kodującej prowincję, w której zarejestrowany został pojazd (Madagaskar dzieli się na sześć prowincji) oraz jednej lub dwóch liter o charakterze porządkowym. Standardowo tablice rejestracyjne mają białe znaki na czarnym tle, choć stosowane są również z czarnymi znakami na białym lub żółtym tle. Pojazdy administracji rządowej mają standardowy schemat numerów rejestracyjnych, lecz inne zestawienie kolorystyczne – białe znaki na czerwonym tle.

Od połowy poprzedniej dekady spotyka się na niektórych tablicach pasek z konturem kraju.

Wydawane są odrębne serie numerów rejestracyjnych m.in. dla pojazdów o statusie dyplomatycznym, dealerskich oraz wojskowych.

| 3.26. Malawi

Choć struktura numerów rejestracyjnych pojazdów w Malawi pozostała bez zmian, to wraz z centralizacją wydawania numerów nie kodują już one miejsca rejestracji. Dawniej taką rolę odgrywały dwa pierwsze znaki numeru rejestracyjnego (litery). Po grupie liter występuje grupa czterech cyfr.

Standardowe tablice mają czarne znaki na żółtym tle. Taksówki, pojazdy przeznaczone na wynajem oraz pojazdy służb publicznych mają natomiast tablice z czerwonymi znakami na białym tle.

Z lewej strony tablicy rejestracyjnej widnieje flaga państwa ponad nazwą („Malawi”) oraz hologramem legalizacyjnym. Co ciekawe – jak do tej pory odnotowano na tablicach rejestracyjnych wyłącznie wzór flagi stosowany w latach 2010-2012 (w roku 2012 Malawi wróciło do starego wzoru flagi państwowej).

Specjalne tablice rejestracyjne mają strukturę zbliżoną do standardowych – różnią się konkretnym kodem literowym, liczbą cyfr (często są to 2 lub 3 cyfry zamiast czterech) oraz zestawieniem kolorystycznym – koloru czcionki i tła.

| 3.27. Mali

Aktualna sytuacja polityczna w Mali – związana w szczególności z walkami na północy kraju (przejściowe ogłoszenie niepodległości przez Tuaregów, obecnie opanowanie tych terytoriów przez islamistów) nie pozostaje bez wpływu na spójność systemu rejestracji pojazdów. Najlepszym tego potwierdzeniem może być informacja zamieszczona w bazie danych najprężniej działającego ogólnopolskiego stowarzyszenia kolekcjonerów tablic rejestracyjnych (Europlate).

Stowarzyszenie to odnotowuje na terenie Mali znaczną liczbę niestandardowych tablic rejestracyjnych, w tym wiele o niejasnym znaczeniu.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z jednej lub dwóch liter, czterech cyfr, litery M i litery lub cyfry. Nie zostało ustalone znaczenie poszczególnych znaków, aczkolwiek zakłada się, że numer rejestracyjny zawiera kodowanie regionu, z którego pojazd pochodzi. Taksówki i pojazdy firmowe mają analogiczny schemat numeru, jednakże ich tablice mają białe znaki na czerwonym tle.

Stosowane są odrębne tablice dla pojazdów o statusie dyplomatycznym (czarne znaki na turkusowym tle), pojazdów ONZ (czarne znaki na żółtym tle), pojazdów wojskowych (białe znaki na czarnym tle), tablice tymczasowe. W przypadku tych typów tablic nie jest rozkodowany schemat numerów rejestracyjnych.

3.28. Maroko

Marokańskie standardowe tablice rejestracyjne zawierają trzy pola. W lewym znajduje się nie więcej niż pięciocyfrowy numer porządkowy, w środkowym – litera arabska (przy czym jak na razie wykorzystuje się zaledwie kilka liter), w prawym – kod cyfrowy prefektury lub prowincji, w której pojazd został zarejestrowany.

Fot. Standardowa marokańska tablica rejestracyjna. Dwójka z prawej strony oznacza pojazd zarejestrowany w jednej z dzielnic Rabatu – Sale Medina.

Prefektury obejmują swoimi granicami główne miasta Maroka, prowincje natomiast – pozostałą część kraju. W przypadku prefektur często stosuje się przypisywanie kodu nie do prefektury jako takiej, lecz do jej poszczególnych części, np. prefektura Marrakesz ma kody od 26 do 28 odpowiadające kolejno: Marrakesz-Menara, Marrakesz-Medyna i Sidi-Youssef-Ben-Ali.

Oficjalne tablice rejestracyjne nie posiadają żadnych dodatkowych oznaczeń graficznych. W praktyce jednak toleruje się indywidualnie wykonane tablice rejestracyjne zawierające z lewej strony, np. pasek z międzynarodowym wyróżnikiem kraju, herb kraju, czy kontur jego granic.

Fot. Marokańska tablica rejestracyjna z nietypowymi elementami graficznymi. Jej wygląd jest prawdopodobnie wynikiem indywidualnego wykonania tablicy.

Pojazdy należące do cudzoziemców – w tym tablice pojazdów dyplomatycznych – mają czarne znaki na żółtym tle. Tablice te zawierają kod typu pojazdu (np. CD – korpus dyplomatyczny, OI – organizacja międzynarodowa, CI – firmy i pracownicy zagraniczni) i nazwę kraju – oba pisane w języku francuskim i arabskim. Numer rejestracyjny składa się z dwóch grup cyfr rozdzielonych łącznikiem, przy czym pierwsza grupa ma charakter porządkowy, zaś druga w przypadku pojazdów o statusie dyplomatycznym koduje przynależność państwową, a w pozostałych przypadkach – rok wydania.

Pojazdy administracji i służb publicznych mają tablicę rejestracyjną dwupolową. Na polu srebrnym widnieje czerwony napis arabski oznaczający przynależność pojazdu, zaś na polu czarnym – biały, pięciocyfrowy numer porządkowy.

Specjalne tablice rejestracyjne przysługują rodzinie królewskiej i siłom zbrojnym.

| 3.29. Mauretania

Standardowe tablice rejestracyjne w Mauretanii mają niebieskie znaki na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z czterech cyfr, dwóch liter i kolejnych dwóch cyfr, przy czym te ostatnie kodują miejsce rejestracji.

Mauretania podzielona jest na 12 regionów administracyjnych i dystrykt stołeczny – stąd stosuje się 13 kombinacji końcowej grupy numeru rejestracyjnego. Stolica – Nawakszut ma przypisane dwa zera, poszczególne regiony numery od 01 do 12.

Z prawej strony tablicy rejestracyjnej widnieje podwójne oznaczenie RIM – w języku francuskim i arabskim. Skrót ten oznacza Islamską Republikę Mauretańską – tak właśnie brzmi pełna nazwa Mauretanii. Oznaczenie to jest zresztą stosowane na większości tablic specjalnych. Są to:

- ✓ tablice pojazdów rządowych. Ich numer rejestracyjny zawiera litery SG i cztery cyfry. Występują dwie wersje kolorystyczne – z żółtymi znakami na czarnym tle i czarnymi znakami na pomarańczowym tle;
- ✓ tablice pojazdów o statusie dyplomatycznym mają czarne znaki na jasnoniebieskim tle. Numer rejestracyjny składa się z kodu ambasady, liter CD i czterech cyfr o charakterze porządkowym;
- ✓ tablice dealerskie z czerwonymi znakami na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z litery D, czterech cyfr i liter TT.

| 3.30. Mauritius

System rejestracyjny pojazdów na Mauritiusie ma nietypowe rozwiązania dotyczące niektórych typów specjalnych tablic rejestracyjnych.

Po pierwsze – Mauritius stosuje rozbudowany system oznakowania pojazdów o statusie dyplomatycznym. Ich numery rejestracyjne składają się z dwóch lub trzech cyfr kodujących państwo lub organizację międzynarodową, kodu literowego (standardowo CD, CC lub A) oraz dwucyfrowego numeru porządkowego. W odróżnieniu od większości krajów organizacje międzynarodowe nie są rozróżniane wyłącznie przez kod cyfrowy, lecz również litery, np. IOC występujące w miejsce CD oznacza Komisję Oceanu Indyjskiego, zaś WHO – Międzynarodową Organizację Zdrowia. Organizacje międzynarodowe mają tablice z białymi lub czarnymi znakami na zielonym tle.

Po drugie - odrębne tablice rejestracyjne – z literami TP i trzema cyframi – między logami National Transport Authority stosowany jest dla pojazdów z nie więcej niż dwoma miejscami, mogącymi poruszać się po drogach między godziną 6.00 a 18.00. Tablice takie mają niebieskie znaki na białym tle.

Mauritius stosuje również inne specjalne typy tablic rejestracyjnych.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z czterech cyfr, dwóch liter kodujących miesiąc rejestracji i kolejnych dwóch cyfr – końcowych dwóch cyfr roku rejestracji pojazdu. Standardowo tablice mają białe znaki na czarnym tle, choć spotykane są również tablice o kolorystyce brytyjskiej (czarne znaki na białym tle z przodu i żółtym z tyłu).

| 3.31. Mozambik

W Mozambiku stosowana jest mieszanka tablic nowego i starego stylu. Te pierwsze stosowane są standardowo, te drugie – na licznych typach pojazdów mających własny schemat oznakowania.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu zarejestrowanego w Maputo.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z trzech liter i trzech cyfr – wszystkie znaki o porządkowym charakterze oraz dwóch liter kodujących miejsce rejestracji pojazdu. Mozambik jest podzielony na 11 prowincji i taka liczba różnych kodów jest obecnie stosowana. Tablica rejestracyjna ma jasnoniebieskie, odbłaskowe tło z dwoma sinusoidalnymi znakami wodnymi. Numery rejestracyjne zapisane są znakami w kolorze: czarnym (pojazdy prywatne i firmowe), czerwonym (pojazdy rządowe) lub zielonym (tablice wolnośladowe). Między pierwszą grupą liter a grupą cyfr umieszczony jest godło Mozambiku. Godłem tym jest skrzyżowany nad otwartą książką karabinek Kałasznikowa z motyką, otoczony wieńcem z kukurydzy.

Odrębny schemat numeracji stosowany jest m.in. dla pojazdów policyjnych, wojskowych i pojazdów o statusie dyplomatycznym.

| 3.32. Namibia

Numery rejestracyjne pojazdów zarejestrowanych w Namibii składają się z litery N, sześciu znaków i jednej lub dwóch liter kodujących miasto rejestracji. Tablica ma czarne znaki na żółtym tle.

Pojazdy władz publicznych oraz administracji rządowej mają tablice rejestracyjne z białymi znakami na ciemnozielonym (inne źródła podają ciemnoniebieskim) tle. Numery rejestracyjne tych pojazdów składają się z literowego kodu (np. GRN – pojazdy najwyższych władz) oraz numeru porządkowego.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numer rejestracyjny złożony z trzech cyfr kodujących państwo lub organizację międzynarodową, literowego kodu statusu pojazdu, numeru porządkowego oraz litery N. Pojazdy osób należących do korpusu dyplomatycznego i konsularnego mają białe znaki na czerwonym tle; pozostałych osób – czarne znaki na białym tle.

| 3.33. Namibia

Numery rejestracyjne w Namibii zaczynają się zawsze literą „N” – od pierwszej litery nazwy kraju.

Po pierwszej literze znajduje się grupa cyfr – od jednej do pięciu. Numery są przyznawane co do zasady sekwencyjnie, co oznacza że np. po wyczerpaniu puli dwucyfrowej rozpoczyna się pulę trzycyfrową. Część puli numeracyjnej jest zarezerwowana dla pojazdów określonych podmiotów, np. Poczty, czy krajowego przewoźnika (TransNamib). Na końcu numeru rejestracyjnego znajduje się jedno- lub dwuliterowy kod miejsca rejestracji pojazdu. Namibia jest podzielona na 13 regionów administracyjnych, te zaś na okręgi wyborcze (od 6 do 12 okręgów w regionie) – łącznie 107. Wydaje się, że kod jest przypisany do okręgu wyborczego – w powszechnie dostępnych źródłach nie odnotowano jednak kodów przypisanych do każdego okręgu.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne litery na żółtym, odblaskowym tle. Niektóre źródła podają, że tło tablicy jest fluorescencyjne – wydaje się jednak, że jest to informacja błędna.

Numery rejestracyjne pojazdów oficjalnych mają literowy kod oznaczający podmiot dysponujący pojazdem (np. GRN – rząd, POL – policja narodowa) oraz numer porządkowy. Tablice mają białe znaki na zielonym tle.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają białe znaki na czerwonym tle.

| 3.34. Niger

Niger wprowadził nowy system rejestracji pojazdów w połowie pierwszej dekady XXI wieku. Niestety wiele informacji go dotyczących nie jest potwierdzone.

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów składają się z cyfry, litery i – po przerwie – kolejnych czterech cyfr. Pierwsza cyfra oznacza region, w którym pojazd jest zarejestrowany. Podział administracyjny Nigru obejmuje siedem regionów oraz dystrykt stołeczny (Niamey) – używanych jest zatem osiem cyfr. Jak się wydaje przypisanie kodów nastąpiło w kolejności alfabetycznej, przy czym Niamey otrzymało oznaczenie „8”. Numer rejestracyjny napisany jest na tablicy rejestracyjnej czarnymi znakami. Tło jest białe lub żółte (brak jednoznacznego wyjaśnienia tego zróżnicowania). Na tablicy widnieje dodatkowo: znak holograficzny (w przerwie między drugim

i trzecim znakiem numeru) oraz kontur kraju w kolorach flagi państwowej nad oznaczeniem kodowym państwa RN (z prawej strony).

Odrębny schemat tablic stosuje się m.in.:

- ✓ dla pojazdów administracji – tablice mają niebieskie znaki na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z pięciu cyfr, litery A, liter RN i kodu regionu;
- ✓ dla pojazdów obcokrajowców – tablice mają żółte znaki na niebiesko-zielonym tle. Numer rejestracyjny ma schemat podobny do standardowych numerów – jednak zamiast jednej litery stosowana jest para liter IT;
- ✓ dla pojazdów korpusu dyplomatycznego – tablice mają pomarańczowe znaki na zielonym tle. Numer rejestracyjny składa się z kodu państwa, kodu statusu pojazdu, numeru porządkowego i liter RN. Wyjątkiem jest pojazd ambasadora – w tym przypadku stosowany jest tylko kod państwa i oznaczenie CMD.

| 3.35. Nigeria

Nowy system oznakowania pojazdów w Nigerii został wprowadzony w 2011 roku w celu ujednoczenia wzorów tablic (i dokumentów rejestracyjnych) w całym kraju.

Numery rejestracyjne składają się z trzech liter – kodujących miejsce rejestracji pojazdu, dwóch lub trzech cyfr o porządkowym charakterze, a wreszcie dwóch liter – również porządkowych. Numer rejestracyjny napisany jest na tablicy rejestracyjnej niebieską czcionką (samochody prywatne) lub czerwoną (samochody firmowe). W tle znajduje się zielony, wypełniony kontur kraju umieszczony ponad schematycznym krajobrazem. W górnej części tablicy znajduje się nazwa stanu (Nigeria jest państwem federalnym) i slogan reklamowy danego stanu, w dolnej – nazwa państwa napisana w języku angielskim. W lewym górnym rogu widnieje flaga Nigerii.

Brak jest potwierdzonych informacji o specjalnych typach numerów rejestracyjnych.

| 3.36. Republika Konga

Afrykańska rzeka Kongo stanowi granicę dwóch państw nawiązujących do niej swoją nazwą – Republiki Konga i Demokratycznej Republiki Konga (dawniej – Zair). To pierwsze państwo jest znacznie mniejsze (liczy 4,6 mln mieszkańców) i do dziś dnia ma praktycznie charakter dyktatury.

Nie dziwi zatem zbyt wiele, że wiele typów tablic rejestracyjnych ma bardzo starą genezę i niejednorodny wygląd (np. różną stosowaną czcionkę).

Standardowe numery rejestracyjne składają się z trzech cyfr, dwóch liter (wszystkie pięć znaków o charakterze czysto porządkowym) oraz jednej lub dwóch cyfr oznaczających region (lub miasto wydzielone), w którym pojazd jest zarejestrowany. Znaki mają czarną barwę, tło jest białe lub żółte.

Ostatnie serie tablic mają z lewej strony symbol Wspólnoty Ekonomicznej i Walutowej Afryki Centralnej i „RC” jako wyróżnik kraju. Jest to o tyle interesujące, że prawidłowy kod to RCB – kod RC jest przypisany Tajwanowi.

Podobny schemat numerów rejestracyjnych mają pojazdy tymczasowo zarejestrowane – one jednak przy logu mają dodatkowe, małe litery IT, zaś tło tablicy – zielone.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numery rejestracyjne w kolorze pomarańczowym na zielonym tle.

3.37. Republika Południowej Afryki

Republika Południowej Afryki jest państwem federalnym, w którym kompetencje dotyczące rejestracji pojazdów przypisane są na poziom prowincji. Oznacza to, że podobnie jak w innych państwach federalnych – np. USA, Kanadzie, czy Australii – mamy w tym kraju w istocie kilka całkowicie niezależnych schematów numeracji.

Fot. W RPA jako państwie federalnym każdy stan ustala swój własny schemat numeracji pojazdów.

Od góry tablice stosowane w: Gatuengu, KwaZulu-Natalu, Limpopo oraz Mpumalandze.

Ściślej mówiąc – dziesięć schematów. RPA dzieli się bowiem na 9 prowincji, a dodatkowo część pojazdów jest rejestrowana na poziomie federalnym.

Wśród prowincjonalnych schematów numerów rejestracyjnych możemy wyróżnić dwie grupy:

- ✓ numer składa się z literowego kodu prowincji, jednej lub dwóch liter porządkowych oraz numeru porządkowego. Schemat taki stosowany jest w Prowincji Przylądkowej Zachodniej (kod C) oraz KwaZulu-Natalu (kod N);
- ✓ numer składa się z trzech liter, trzech cyfr – wszystkich o porządkowym charakterze oraz jedno lub dwuliterowego kodu prowincji. Schemat taki jest stosowany we wszystkich pozostałych siedmiu prowincjach, a więc: Prowincji Przylądkowej Północnej (kod NC), Prowincji Przylądkowej Wschodniej (EC), Wolnym Państwie (FS), Prowincji Północno-Zachodniej (NW), Gautendze (GP), Mpumalandze (MP) i Limpopo (L).

Wygląd tablic rejestracyjnych można podzielić z kolei na trzy grupy:

- ✓ tablice bez elementów graficznych. Tablice takie są stosowane w Prowincji Przylądkowej Zachodniej (czarne znaki na białym tle) oraz KwaZulu-Natalu (niebieskie znaki na białym tle);
- ✓ tablice zawierające jako jedyny element graficzny herb prowincji- umieszczony między znakami numeru rejestracyjnego. Tablice taką ma prowincja Gauteng;
- ✓ tablice z tłem zawierającym elementy graficzne – czasami bardzo rozbudowane. Przykładem może tu służyć Prowincja Przylądkowa Północna, która w tle tablicy rejestracyjnej ma wizerunek oryksa południowego (gatunek antylopy) i piaszkowych wydm, czy też Prowincja Północno-Zachodnia, która ma w tle kolbę kukurydzy, słonia, słonecznik i nadszybie. Numer rejestracyjny jest pisany zazwyczaj czarną czcionką, choć zdarza się również zielona (Prowincja Przylądkowa Północna).

Każda prowincja ma zazwyczaj dodatkowy schemat numeracji (często z odmiennym wyglądem tablicy rejestracyjnej) dla pojazdów rejestrowanych tymczasowo, czy też pojazdów własnej administracji.

Na poziomie federalnym wydawane są tablice rejestracyjne dla:

- ✓ pojazdów administracji federalnej. Numery mają postać analogiczną do drugiego schematu standardowych tablic (trzy litery, trzy cyfry, litera lub dwie), przy czym pierwsze litery zazwyczaj kodują typ/przynależność pojazdu. Tablice mają czarne znaki na żółtym tle;
- ✓ pojazdów o statusie dyplomatycznym. Ich numer rejestracyjny składa się z kodu statusu (korpus dyplomatyczny, korpus konsularny, personel pomocniczy), trzech liter, trzech cyfr i litery D. W odróżnieniu od wielu innych krajów RPA nie stosuje kodowania przynależności państwowej danego pojazdu. Tablice mają tło białe, znaki czerwone (dyplomatyczne i konsularne) albo zielone (personel pomocniczy);
- ✓ pojazdów wojskowych.

| 3.38. Republika Środkowoafrykańska

Republika Środkowoafrykańska posiada bardzo prosty system oznakowania pojazdów. Prawie wszystkie pojazdy mają numer rejestracyjny złożony z dwóch liter, trzech cyfr (dwóch w przypadku motocykli) i ponownie dwóch liter.

Pierwsze dwie litery oznaczają kategorię właściciela pojazdu. Wyróżnia się pojazdy, które są własnością państwa, pojazdy – własność organizacji związanych z państwem oraz pojazdy prywatnych właścicieli. Dodatkowo wyróżnia się kilka kategorii przedmiotowych np. pojazdy specjalne czy maszyny rolnicze – im również przypisano własne kombinacje literowe.

Ostatnie dwie litery oznaczają prefekturę, w której pojazd jest zarejestrowany. Republika Środkowoafrykańska dzieli się – w nawiązaniu do wzorów francuskich – na prefektury. Wyróżnia się 14 prefektur „zwykłych”, 2 prefektury ekonomiczne (odrębne strefy ekonomiczne) oraz jeden okręg wydzielony (obejmujący stolicę kraju – Bangi).

Cyfrы w numerze rejestracyjnym pełnią wyłącznie funkcję porządkową.

Tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle. Obecnie z lewej strony numeru rejestracyjnego widnieje logo Wspólnoty Ekonomiczno-Monetarnej Afryki Centralnej ponad wyróżnikiem międzynarodowym państwa – RCA.

Odrębne numery rejestracyjne i odrębne tablice rejestracyjne stosowane są dla pojazdów o statusie dyplomatycznym. Pojazdy te mają numer rejestracyjny złożony z trzech cyfr, literowego kodu statusu (CD/CC/K) oraz kolejnych trzech cyfr. Tablica ma zielone tło, a litery – pomarańczowe lub białe.

| 3.39. Republika Zielonego Przylądka

Wygląd tablic rejestracyjnych w Republice Zielonego Przylądka jest konsekwencją jej kolonialnej przeszłości – po uzyskaniu niepodległości utrzymano portugalską kolorystykę tablic. Do dziś standardowe tablice mają białe znaki na czarnym tle.

Inny zestaw kolorystyczny stosowany jest na pojazdach administracji publicznej i służb publicznych (czarne znaki na żółtym tle) oraz pojazdów sprowadzonych bezcłowo (białe znaki na zielonym lub czerwonym tle).

Opcjonalnie z lewej strony tablicy rejestracyjnej może znajdować się niebieski pasek z flagą Republiki Zielonego Przylądka. Flaga ta zawiera pięć pasów w kolorach niebieskim, białym, czerwonym, białym i niebieskim (stosunek szerokości: 6:1:1:1:3) i wieniec 10 gwiazd. Gwiazdy symbolizują poszczególne duże wyspy archipelagu, kolor niebieski – niebo i ocean, kolory biały i czerwony – pokój i wysiłek.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z dwóch liter, dwóch cyfr i znów dwóch liter. Pierwsze dwa znaki kodują miejsce rejestracji pojazdu.

Wobec faktu, że Republika Zielonego Przylądka jest geograficznie tożsama z Wyspami Zielonego Przylądka kody przypisane są poszczególnym wyspom. Choć archipelag składa się z 10 większych wysp i 5 mniejszych wysp stosuje się wyłącznie dziewięć kombinacji znaków. Wynika to z faktu, że wszystkie mniejsze wyspy, jak również Santa Luzia (inaczej: Santiago) z grupy dużych wysp są niezamieszkałe (na tej ostatniej istnieje jedynie stacja meteorologiczna).

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają tablice z czerwonymi znakami na białym tle. Numer składa się z kodu (CD lub CMD), dwucyfrowego kodu ambasady oraz trzycyfrowego numeru porządkowego.

3.40. Rwanda

Pierwsze tablice rejestracyjne wydawane przez władze Rwandy zostały odnotowane dopiero w 2007 roku (wcześniej stosowane były jedynie tablice pojazdów sił ONZ).

Standardowe numery składają się litery R, dwóch kolejnych liter, trzech cyfr i kończącej litery. Wszystkie znaki (za wyjątkiem R oczywiście) mają charakter porządkowy. Przednia tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle; tylna – czarne znaki na żółtym tle. Tablica nie zawiera żadnych dodatkowych elementów – ma jedynie miejsce na przyklejenie znaku holograficznego.

Stosowane są specjalne serie numerów i tablic rejestracyjnych, przy czym standardowo zachowane jest zróżnicowane tło tablicy rejestracyjnej (białe z przodu, żółte z tyłu):

- ✓ pojazdy rządowe mają numery rejestracyjne złożone z liter GP, trzech cyfr i litery. Numer jest napisany na tablicy znakami koloru niebieskiego;
- ✓ pojazdy wojskowe mają numery złożone z liter RDF, trzech cyfr i litery. Kolor znaków na tablicy jest zielony;
- ✓ pojazdy korpusu dyplomatycznego mają bardziej skomplikowany system numerów rejestracyjnych. Numer zaczyna się od jedno- lub dwucyfrowego kodu ambasady, liter CD/CMD, numeru porządkowego oraz litery R. Znaki na tablicy rejestracyjnej mają kolor niebieski;
- ✓ pojazdy ONZ mają numer rejestracyjny zaczynający się od liter UN, po których następują trzy cyfry, litera R i znak o charakterze porządkowym.

3.41. Sahara Zachodnia

Sahara Zachodnia do dnia dzisiejszego pozostaje terytorium spornym. Większość terytorium jest zajęta przez Maroko; jedynie we wschodniej części funkcjonuje Saharyjska Arabska Republika Demokratyczna.

Ten podział znajduje swoje bezpośrednie odzwierciedlenie w wydawanych tablicach rejestracyjnych. W części zajętej przez Maroko wydawane są marokańskie tablice rejestracyjne z odpowiednim oznaczeniem kodowym.

W części zajmowanej przez SARD wydawane są tablice zgodne ze wzorem algierskim – jednak pierwsze litery numeru rejestracyjnego to SH. Wiele pojazdów ma jednak numer rejestracyjny albo malowany na karoserii, albo też porusza się bez żadnego oznaczenia rejestracyjnego.

| 3.42. Senegal

W motoryzacyjnym świecie Senegal znany jest przede wszystkim dzięki swojej stolicy – Dakarowi, tytułowej mecie rajdu samochodowego.

Standardowe senegalskie tablice rejestracyjne mają białe znaki na niebieskim tle. Numer rejestracyjny składa się z dwóch liter kodujących miejsce rejestracji pojazdu (Dakar ma przypisane litery DK) oraz czterech cyfr i jednej litery pełniących funkcje czysto porządkowe. Tablice dealerskie mają w ostatniej grupie zamiast litery kombinację litery i cyfry.

Pojazdy administracji publicznej oraz prasy mają identyczną kolorystykę tablic, natomiast numer rejestracyjny składa się z liter AD i czterech cyfr.

Inną kolorystykę mają:

- ✓ tablice pojazdów o statusie dyplomatycznym oraz pojazdów organizacji międzynarodowych – są one zielone z żółtymi znakami. Numer rejestracyjny składa się z cyfrowego kodu państwa (organizacji międzynarodowej), literowego kodu statusu (CMD – ambasador, CD – personel dyplomatyczny, IT – personel techniczny) oraz numeru porządkowego;
- ✓ tablice tymczasowe, które mają czerwone znaki na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z czterech cyfr, liter TT, trzeciej litery porządkowej i cyfrowego kodu dystryktu.

| 3.43. Sierra Leone

Sierra Leone w 1999 roku wprowadziło nowy, bardzo spójny system oznakowania pojazdów.

Numer rejestracyjny składa się z trzech liter i trzech cyfr – wszystkich o porządkowym charakterze.

Na tablicy rejestracyjnej oprócz numeru rejestra-cyjnego znajdują się:

- ✓ flaga Sierra Leone (z lewej strony). Flaga ta składa się z trzech poziomych pasów równej szerokości, przy czym górny, zielony pas symbolizuje przyrodę

i rolnictwo, środkowy, biały – sprawiedliwość, a dolny, błękitny – nadzieję, że handel morski przyniesie korzyść narodowi i światu;

- ✓ datę i charakter rejestracji (w prawym górnym rogu) – w postaci dwuliterowego kodu. Kod OR oznacza pojazdy zarejestrowane do 1999 roku włącznie. W odniesieniu do pojazdów zarejestrowanych później pierwsza litera oznacza datę rejestracji (A – 2000, B – 2001, itd.), zaś druga przesądza czy był to pojazd rejestrowany jako nowy (N), czy używany (U);
- ✓ kod typu pojazdu (w lewym dolnym rogu). Kod ten powiązany jest z kolorystyką znaków na tablicy rejestracyjnej (tło standardowo jest białe), np. kod PR i czarne znaki oznaczają pojazd prywatny, zaś COM i czerwone znaki – pojazd firmowy (w tym taksówki).

Z ogólnego schematu wyłamują się tablice rejestracyjne pojazdów o statusie dyplomatycznym oraz tablice dealerskie.

| 3.44. Somalia

W sierpniu 2012 roku Somalia – po długiej wojnie domowej – przyjęła nową konstytucję i rozpoczęła powolny proces dochodzenia do normalności. Wtedy też przystąpiono do porządkowania funkcjonowania administracji, w szczególności wprowadzono nowy wzór tablicy rejestracyjnej.

Numer rejestracyjny składa się z dwóch liter i czterech cyfr (wszystkich o charakterze porządkowym). Ponad numerem rejestracyjnym w jednym rzędzie znajdują się: kod państwa (SOM), herb państwa oraz nazwa państwa napisana po arabsku. Herb przedstawia białą, pięcioramienną gwiazdę na niebieskim polu. Jako trzymacze występują dwa lamparty.

Jak się wydaje jednolity system oznakowania pojazdów nie został jeszcze konsekwentnie wprowadzony. Podaje się np. że pojazdy policyjne do dziś dnia mają numery rejestracyjne złożone z oznaczenia „POL” i numeru porządkowego malowane bezpośrednio na karoserii.

| 3.45. Sudan

Na sudańskich drogach można spotkać pojazdy z bardzo dużą liczbą typów tablic rejestracyjnych. Wynika to zarówno z faktu, że nowy system oznakowania pojazdów nie został wdrożony jednorazowo w całym kraju, ale jest sukcesywnie wdrażany na poszczególnych jego częściach, jak też z dość przypadkowego wprowadzania specjalnych typów tablic rejestracyjnych.

Nowe tablice rejestracyjne podzielone są na trzy pola liniami dzielącymi tworzącymi literę „T”. W polu górnym widnieje nazwa państwa napisana po angielsku (z lewej strony) i arabsku (ze strony prawej). W lewym dolnym polu widnieje literowy kod

miejsca rejestracji pojazdu poprzedzony cyfrą o charakterze porządkowym (cyfra „0” jest pomijana). Kod zapisany jest zarówno alfabetem łacińskim (dolny rząd), jak i arabskim (rząd górny). W prawym dolnym polu widnieje natomiast numer porządkowy napisany cyframi wschodnioarabskimi – z ich translacją na cyfry arabskie poniżej. Separator obu dolnych pól jest odblaskowy i zawiera herb Sudanu i pełną nazwę kraju. Tablice mają czarne znaki na białym tle i są stosowane obecnie przede wszystkim do pojazdów prywatnych.

Oznacza to, że specjalne typy tablic rejestracyjnych co do zasady wywodzą się z systemu rejestracji wprowadzonego w roku 2000. Na szczególną uwagę zasługują tutaj tablice pojazdów o statusie dyplomatycznym i pojazdów organizacji międzynarodowych (innych niż ONZ i jej agendy, które mają swój odrębny system). Tablice takie są czwórdzielne – z trzema polami w linii górnej zawierającym kolejno: angielski kod statusu pojazdu, numer kodujący przynależność państwową – napisany cyframi wschodnioarabskimi oraz arabski opis statusu. W dolnym polu widnieje natomiast numer porządkowy – również napisany cyframi wschodnioarabskimi. Pola górnego rzędu mają kolor tła odpowiadający statusowi pojazdu.

Warto dodać, że w 2005 roku wprowadzono odrębny system oznakowania pojazdów firmowych inwestorów zagranicznych – zwolnionych z podatku przez pierwsze dwa lata działalności w Sudanie. Pojazdy takie mają tablicę w języku arabskim z napisem „inwestor” w górnej części i numerem porządkowym poniżej. Tablice mają niebieskie znaki na białym tle.

Tablice dealerskie zostały natomiast wprowadzone pod koniec pierwszej dekady XXI wieku. W tym przypadku stosowane są czerwone znaki na białym tle.

| 3.46. Sudan Południowy

Sudan Południowy jako niepodległe państwo powstał zaledwie cztery lata temu (niepodległość została proklamowana 9 lipca 2011 roku). Już jednak trzy lata wcześniej, pozostając częścią Sudanu, wdrożył własny system rejestracji pojazdów. System ten został utrzymany po uzyskaniu niepodległości.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z liter „SS” (od Southern Sudan), kodu literowego miejsca rejestracji, trzech cyfr o charakterze porządkowym i litery o takim samym znaczeniu. Sudan Południowy podzielony jest na dziesięć stanów – kody literowe są ustalone w tej właśnie strukturze. Numer rejestracyjny napisany jest czarnymi znakami na białym tle. Z prawej strony tablicy rejestracyjnej widnieje flaga Sudanu Południowego. Przedstawia ona trzy poziome pasy rozdzielone wąskimi paskami – kolejno od góry: czarny, bordowy i zielony. Z lewej strony widnieje niebieski trójkąt z pięcioramienną gwiazdą.

Pojazdy rządowe mają numer rejestracyjny, w którym pierwsza grupa znaków to GOSS (Government of Southern Sudan).

Swój własny system rejestracji pojazdów ma armia (system ten pokrywa się z oznaczeniami pojazdów stosowanymi przez Ludową Armię Wyzwolenia Sudanu). Bardzo rozbudowany jest też system oznakowania pojazdów należących do Organizacji Narodów Zjednoczonych.

| 3.47. Suazi

Suazi, niewielkie królestwo pomiędzy RPA a Mozambikiem, próbę wdrożenia nowego systemu rejestracji pojazdów podjęło w roku 2010. Okazało się jednak, że nowe tablice rejestracyjne zaczęły być wydawane bez formalnego przyjęcia odpowiedniego aktu prawnego.

W efekcie pojawiły się dyskusje prawne dotyczące legalności nowego systemu. W chwili obecnej brak jest jednoznacznych informacji o tym jak zaistniała kontrowersja została rozwiązana.

Pewne jest natomiast, że w ostatnim w pełni legalnym systemie rejestracji pojazdów standardowe numery rejestracyjne składały się z liter SD, trzech cyfr o charakterze porządkowym, litery porządkowej i litery kodującej jeden z 4 dystryktów, na który podzielone jest państwo. Tablice rejestracyjne mają czarne litery na żółtym tle.

Identyczny wygląd mają tablice rządowe i domu królewskiego (oraz wojska) – mają jednak nieco inny schemat numeru rejestracyjnego. W pierwszym przypadku numer zaczyna się od litery SG, a końcowe litery oznaczają przynależność pojazdu do konkretnego podmiotu. W drugim numer rejestracyjny zaczyna się od litery S i dalej zawiera jedynie trzy cyfry o porządkowym charakterze.

| 3.48. Tanzania

Tanzania powstała z połączenia dwóch dawnych kolonii brytyjskich: położonej na kontynencie Tanganiki oraz wyspiarskiego Zanzibaru. Do dziś zresztą obie części państwa zachowują swoją odrębność (na zasadzie części państwa federalnego), co znajduje swoje odbicie również w różnym schemacie rejestracji pojazdów.

W granicach dawnej Tanganiki stosowane są numery rejestracyjne zaczynające się od litery T, po której występują trzy cyfry i trzy litery. Tablice rejestracyjne mają czarne znaki na żółtym tle (pojazdy prywatne) lub białym tle (taksówki, autobusy, pojazdy przeznaczone do wynajmu). Na tablicy rejestracyjnej z lewej strony umieszczana jest flaga Tanzanii. Na fladze widnieje czarny pas przebiegający po przekątnej z żółtymi obramowaniami. Powstałe poprzez podział flagi trójkąty mają kolor odpowiednio: zielony (lewa góra) i niebieski (prawy dół). Barwy zielona i czarna zostały zaczerpnięte z flagi Tanganiki, niebieska – z flagi Zanzibaru.

Na terenie Zanzibaru standardowe numery rejestracyjne zaczynają się od litery Z, po której następują trzy cyfry i dwie litery. Pojazdy prywatne mają tablice rejestracyjne z czarnymi znakami na białym tle, pojazdy firmowe – z czarnymi znakami na żółtym tle.

Co ciekawe, stosowane jest rozróżnienie taksówek przeznaczonych do ogólnego użytku i wyłącznie dla turystów. Te pierwsze mają bowiem białe znaki na tablicy rejestracyjnej, te drugie – żółte. W obu przypadkach kolor tła jest czerwony. Również na tych tablicach rejestracyjnych widnieje flaga – ponad logiem Zanzibar Revenue Board i literami EAZ.

Obie części kraju stosują odrębny system oznaczenia pojazdów rządu i administracji lokalnej.

Na poziomie federalnym (ogólnokrajowym) rejestrowane są m.in. pojazdy wojskowe, pojazdy o statusie dyplomatycznym, czy też pojazdy rządowe.

W 2013 roku Europlate odnotowało tablicę o standardowym numerze rejestracyjnym z Tanganiki, ale o dwóch flagach – Tanzanii z lewej i Wielkiej Brytanii z prawej. Przypuszcza się, że jest to wzór tablicy wydany dla brytyjskiej organizacji pomocowej.

| 3.49. Togo

Togo powstało na przejętych przez Francję po I wojnie światowej terenach dawnej niemieckiej kolonii. Pod bezpośrednim zwierzchnictwem Francji pozostawało do 1960 roku. Obecnie stosowany system rejestracji pojazdów nie nawiązuje jednak do wzorów dawnej metropolii.

Informacje dotyczące tego systemu są zresztą niepewne. Jak się wydaje od końca pierwszej dekady tego wieku obowiązują numery rejestracyjne złożone z czterech cyfr i jednej lub dwóch liter (spotykane są tablice z grupą liter zarówno przed, jak i po grupie cyfr – nie ustalono jaki jest powód tej rozbieżności).

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na białym (pojazdy prywatne) lub żółtym (pojazd firmowe) tle. Na tablicy z lewej strony numeru rejestracyjnego widnieje flaga Togo (pięć poziomych pasów: 3 zielone i 2 żółte oraz biała gwiazda w czerwonym kwadracie w lewym górnym rogu) nad międzynarodowym wyróżnikiem kraju (TG).

Prawdopodobnie według podobnego wzoru wprowadzone zostały specjalne tablice rejestracyjne, ale potwierdzone przez Stowarzyszenie Kolekcjonerów Tablic Rejestracyjnych Europlate są jedynie tablice dyplomatyczne.

| 3.50. Tunezja

Obowiązujący obecnie w Tunezji system rejestracji pojazdów wywodzi się jeszcze z lat 70. ubiegłego wieku. W konsekwencji tamtejsze tablice rejestracyjne mają dość prostą strukturę.

Standardowy numer rejestracyjny składa się z numeru serii, liczącego nie więcej niż trzy cyfry oraz numeru porządkowego (w ramach serii) złożonego z czterech cyfr. Na tablicy rejestracyjnej numery te są rozdzielona nazwą państwa napisaną w języku arabskim. Standardowe tablice rejestracyjne mają białe (srebrne) znaki na czarnym tle. Określone typy pojazdów mają inny kolor tła tablicy rejestracyjnej, np. pojazdy przeznaczone do wynajmu cechują się tłem niebieskim.

Podobny wygląd tablicy rejestracyjnej, tj. z białymi znakami na czarnym tle stosowany jest w przypadku szczególnych kategorii pojazdów: maszyn rolniczych, traktorów, pojazdów specjalnych, przyczep, itp. W tym przypadku numer rejestracyjny składa się z nie więcej niż pięciu cyfr; na tablicy rejestracyjnej umieszczony jest przed literowym kodem oznaczającym typ pojazdu.

Pojazdy rządowe mają numer rejestracyjny złożony z dwucyfrowego kodu oznaczającego jednostkę, do której należy pojazd oraz sześciocyfrowego numeru porządkowego. Tablica ma białe tło z czerwonymi znakami. Odrębne schematy oznakowania mają pojazdy: policyjne, służb więziennej, sił zbrojnych i innych formacji mundurowych.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numery rejestracyjne złożone z dwucyfrowego kodu, liter oznaczających status pojazdu (np. CMD – ambasador), literowego – tym razem w języku arabskim – oznaczenia statutu dyplomatycznego oraz dwucyfrowego kodu.

| 3.51. Uganda

Uganda przyjęła uporządkowany schemat oznaczania samochodów.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z trzech liter (z których pierwszym jest zawsze U), trzech cyfr i kolejnej litery. Wszystkie litery (poza – co oczywiste – pierwszą) mają charakter porządkowy. Przednia tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle, tylna – czarne znaki na żółtym tle. Odmienny schemat kolorystyczny dotyczy pojazdów cudzoziemców i firm turystycznych (białe znaki na czerwonym tle) oraz dla organizacji międzynarodowych (białe znaki na niebieskim tle).

Specjalne numery rejestracyjne stanowią niewielką modyfikację tego schematu:

- ✓ pojazdy rządowe mają jako pierwszą grupę liter „UG”, a ostatnia litera koduje przynależność pojazdu;
- ✓ pojazdy policyjne mają jako pierwszą grupę liter „UP” bez końcowej litery.

Wygląd tablic jest analogiczny do wyglądu tablic standardowych – z tym zastrzeżeniem, że znaki w tych dwóch przypadkach są czerwone.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numer rejestracyjny złożony z liter „CD”, dwucyfrowego kodu państwa, dwucyfrowego numeru porządkowego pojazdu oraz litery U. Tablice mają niebieskie znaki na białym tle.

W każdym przypadku w lewym górnym rogu widnieje flaga Ugandy złożona z sześciu poziomych pasów równej szerokości w kolorach odpowiednio: czarnym, żółtym, czerwonym, czarnym, żółtym i czerwonym na środku których widnieje białe koło z wyobrażeniem ptaka – koronnika szarego – w środku.

3.52. Wybrzeże Kości Słoniowej

Biało-niebieskie zestawienie kolorystyczne na tablicach rejestracyjnych jest zazwyczaj przypisane albo pojazdom korpusu dyplomatycznego, albo pojazdom policyjnym. Tymczasem na Wybrzeżu Kości Słoniowej jest to zestawienie stosowane na tablicach standardowych.

Mają one bowiem białe znaki na niebieskim tle (z białą obwódką dookoła tablicy). Nie jest to jedyne nietypowe rozwiązanie – pasek z identyfikatorem kraju znajduje się nie z lewej, lecz z prawej strony tablicy. Ma on pomarańczową barwę z białymi znakami – w dolnej części paska znajduje się wyróżnik międzynarodowy „CI” (Côte d'Ivoire), powyżej którego znajduje się w otoku kontur granic kraju.

Numer rejestracyjny pojazdów na Wybrzeżu Kości Słoniowej składa się z kolejno z czterech cyfr, dwóch liter i dwóch cyfr. Pierwsze sześć znaków ma charakter porządkowy, ostatnie dwa kodują miejsce zarejestrowania pojazdu.

Tablice tymczasowe mają tło zielone; pozostałe elementy mają kolory identyczne jak tablice standardowe. Numer rejestracyjny składa się z trzech cyfr, oznaczenia IT (od „immatriculation temporaire”) i kolejnych dwóch cyfr.

Tablice pojazdów dyplomatycznych mają czarne znaki na pomarańczowym tle; pasek identyfikacyjny kraju ma białe tło.

Numer rejestracyjny składa się kolejno z trzech cyfr, dwóch lub trzech znaków (CD – korpus dyplomatyczny, MD – pozostali pracownicy misji dyplomatycznych, CMD – szefowie misji dyplomatycznych) i dwóch lub jednej cyfry (tak aby łączna długość numeru wynosiła siedem znaków).

Odmienną postać mają tablice wojskowe. Mają one czarne tło, bez obwódki, z białymi znakami. Numer rejestracyjny składa się wyłącznie z cyfr. Z lewej strony tablicy rejestracyjnej znajduje się wizerunek flagi Wybrzeża Kości Słoniowej.

| 3.53. Zambia

Zambia ma dość uporządkowany system numeracji pojazdów. Większość numerów rejestracyjnych mieści się w jednym schemacie. Ewentualne różnice dotyczą wyglądu tablicy rejestracyjnej.

Standardowy schemat numeru rejestracyjnego składa się z trzech liter i czterech cyfr. Pierwszą literą jest zawsze „A”. Dwie kolejne oznaczają miejsce rejestracji, przy czym podział odzwierciedla strukturę administracji zajmującej się rejestracją pojazdów, a nie podział administracyjny państwa. Zambia dzieli się bowiem na 10 prowincji, natomiast pierwotnie poszczególne kody zostały przypisane seriami do 21 okręgów rejestracyjnych. Po centralizacji rejestracji pojazdów do trzech miejsc używane są tylko kody odpowiadające tym właśnie miejscom. Cyfry mają znaczenie wyłącznie porządkowe.

Standardowe numery rejestracyjne mają czarne znaki na białym tle. Z lewej strony tablicy widnieją w kolejności od góry do dołu:

- ✓ stylizowane litery ZS - logo Zambia Standard;
- ✓ nazwa kraju;
- ✓ herb kraju. Herb ten przedstawia sześć falistych srebrnych pionowych linii na czarnym tle – reprezentujących Wodospady Wiktorii. Trzymaczami tarczy herbowej są kobieta i mężczyzna, w klejnocie złoty orzeł nad skrzyżowanymi: kilofem i motyką.

Pojazdy służb publicznych mają tablice z czerwonymi znakami na białym tle.

Pojazdy części administracji publicznej i niektórych podmiotów państwowych mają standardowy schemat numeru rejestracyjnego, ale używają nadal tablic starego wzoru – z czarnymi znakami na tle żółtym z białym poziomym pasem (z przodu) lub żółtymi z czerwonym poziomym pasem (z tyłu).

| 3.54. Zimbabwe

Nowy system numeracji pojazdów w Zimbabwe został wprowadzony w 2006 roku. Numery rejestracyjne składają się z trzech liter i czterech cyfr – wszystkich o porządkowym charakterze.

Standardowe tablice rejestracyjne mają czarne znaki na żółtym tle. Między literami a cyframi znajduje się herb państwowy ponad napisem „Zimbabwe” i hologramem. Herb przedstawia na tarczy dwudzielnej w pas, w polu górnym 14 naprzemianległych pionowych srebrnych i błękitnych fal. W polu dolnym zielonym srebrny monument z ruin tzw. Wielkiego Zimbabwe. Nad tarczą znajduje się złoto-zielony zawój z tzw. ptakiem Zimbabwe na tle czerwonej pięcioramiennej gwiazdy. Trzymaczami tarczy herbowej są dwie antylopy kudu, za tarczą skrzyżowane motyka i karabin.

Pod tarczą, na postumencie kłosa pszenicy, bawełna i kolba kukurydzy. Poniżej wstęga z mottem Zimbabwe – Unity, Freedom, Work (Jedność, Wolność, Praca).

Pojazdy organizacji pozarządowych mają podobny schemat numeracji i identyczny wygląd tablicy – jednakże pierwsze litery to NGO, zaś znaki porządkowe to litera i dwie cyfry.

Pojazdy służb publicznych mają identyczny schemat numeru rejestracyjnego, ale tablica ma czerwone znaki i białe tło.

Odrębny schemat numeracji jest używany m.in. dla pojazdów parlamentarzystów, pojazdów rządowych, pojazdów personelu dyplomatycznego.

4. Tablice rejestracyjne Ameryk: Północnej i Południowej

4.1. Anguilla

Choć karaibska Anguilla stanowi terytorium zamorskie Wielkiej Brytanii to trudno to dostrzec po tablicach rejestracyjnych pojazdów tam zarejestrowanych. Począwszy od 2007 roku mają one bowiem tablice w stylu amerykańskim.

Numer rejestracyjny składa się z jednej lub dwóch liter oznaczających klasę pojazdu (np. P oznacza prywatne samochody, zaś R – samochody przeznaczone na wynajem) oraz nie więcej niż czterech cyfr. Tło tablicy rejestracyjnej ma u góry i dołu kolorowe pasy – z kolorem skorelowanym z typem pojazdu – rozjaśniające się stopniowo do koloru białego na środku tablicy. Numer rejestracyjny napisany jest czarnymi znakami. Nad nimi widnieje nazwa kraju, zaś poniżej – napis „Rainbow City”. Z lewej strony tablicy rejestracyjnej widnieje herb kraju – trzy pomarańczowe delfiny nad turkusowo-błękitnym morzem.

Odrębny schemat rejestracji mają pojazdy należące do osób pełniących funkcje publiczne. Schemat ten jest bardzo prosty – sprowadza się do zamieszczenia nazwy (lub skrótu) pełnionej funkcji.

4.2. Antigua i Barbuda

Na przełomie tysiącleci państwo Antigua i Barbuda zmieniło wielkość i styl numerów rejestracyjnych – z brytyjskiego na amerykański.

Numer rejestracyjny składa się z jedno- lub dwuliterowego kodu oznaczającego charakter pojazdu lub jego właściciela oraz nie więcej niż czterech cyfr. Kolor znaków i tła tablicy rejestracyjnej jest skorelowany z kodem literowym, np. tablice z numerami zaczynającymi się od kodu A (oznaczającym pojazdy prywatne) mają czarne znaki na białym tle, a zaczynające się od kodu GV (oznaczającego pojazdy rządowych VIPów) mają zielone znaki na beżowym tle.

Na tablicy rejestracyjnej ponad numerem rejestracyjnym widnieje nazwa państwa przedzielona herbem państwowym. Poniżej numeru rejestracyjnego widnieje motto „Land of sea and sun”.

4.3. Antyle Holenderskie

W roku 2010 istniejące wcześniej Antyle Holenderskie zostały rozwiązane. Curacao i Sint Maarten stały się odrębnymi terytoriami pod zwierzchnictwem korony holenderskiej (dlatego też omówione są w odrębnych rozdziałach). Pozostałe trzy – Bonaire, Saba i St. Eustatius stały się gminami o szczególnym statusie w ramach Królestwa Niderlandów. Mimo to nie ujednoliciły systemu wydawania numerów rejestracyjnych z macierzą i dalej stosują własny, na każdej wyspie inny, system.

Na Bonaire pojazdy mają numer rejestracyjny złożony z kodu literowego (jedna lub dwie litery) oraz czterech cyfr. Na tablicy rejestracyjnej ponad numerem rejestracyjnym napisanym czarną czcionką widnieje niebieski napis w dwóch wierszach: Bonaire/Diver's paradise. Poniżej numeru rejestracyjnego widnieje kolaż widoków charakterystycznych dla wyspy.

Saba ma jasnozielone tablice rejestracyjne z widniejącym na nim ciemnozielonym konturem wyspy. Numer rejestracyjny – złożony z litery i trzech cyfr – napisany jest białą czcionką. W prawym dolnym rogu tablicy widnieje napis Saba – unspoiled queen.

Sint Eustatius posługuje się tablicami rejestracyjnymi z niebieskim tłem (z rysunkiem ryby z rodzaju ustnikowatych z lewej oraz konturem wyspy z prawej) i białą czcionką. Numer rejestracyjny składa się z kodu literowego i trzech cyfr. Nad numerem rejestracyjnym widnieje napis „St. Eustatius”, a pod numerem – „The historic gem”. Między kodem literowym a cyframi umieszczony jest herb wyspy.

Wszystkie trzy wyspy stosują naklejki walidacyjne – Bonaire i Saba – półroczne, Sint Eustatius – roczne.

4.4. Argentyna

Na obecną postać argentyńskiego systemu rejestracji pojazdów znaczący wpływ miała polityka. Wprowadzony z dniem 1 stycznia 1995 roku system zerwał z dotychczasowym formatem numeracji, który zawierał informację o prowincji, w której pojazd był zarejestrowany. Wprowadzenie numeru o wyłącznie porządkowym charakterze zostało odczytane jako wzmocnienie poziomu federalnego.

Fot. Argentyńska tablica samochodowa.

W roku 2010 nastąpiła zmiana schematu numerów rejestracyjnych motocykli – od tego czasu mają one podobnie jak pozostałe pojazdy trzy litery i trzy cyfry, tyle że w tym przypadku grupa cyfr występuje jako pierwsza. Obecnie numer rejestracyjny pojazdów w Argentynie składa się z trzech liter i trzech cyfr. Numery rejestracyjne były przyznawane od serii AAA dla pojazdów rejestrowanych po raz pierwszy po 1 stycznia 1995 roku, zaś od serii RAA (i kolejno z pierwszą literą: S, T, U, V, W i częściowo X) dla pojazdów, które wymieniały tablice rejestracyjne wydane przez datą wprowadzenia nowego systemu. Podczas przygotowania tej publikacji wydawane były numery zaczynające się od liter „KU”.

Numer rejestracyjny jest tłoczony na tablicy rejestracyjnej białą czcionką na czarnym tle. Dookoła znajduje się biała ramka (z miejscami na mocowania) z wycentrowanym napisem „Argentina”, jasnoniebieskimi wersalikami w górnej części. W lewej górnej części znajduje się barwny wizerunek herbu narodowego.

*Fot. Argentyńska tablica motocyklowa.
Na czarnym tle widoczny dodatkowy druk
zabezpieczający.*

Interesującym elementem jest litera „D” lub „T” występująca na niektórych tablicach rejestracyjnych między grupą liter i cyfr. Oznaczają one duplikat lub kolejny duplikat („tryplikat”) wydany po utracie poprzedniej tablicy rejestracyjnej.

Ciekawym rozwiązaniem jest również stosowanie dwóch tablic rejestracyjnych na pojazdach przeznaczonych do transportu pasażerów i na taksówkach. Pojazdy te mają obok (lub ponad) standardowej tablicy rejestracyjnej dodatkową tablicę z numerem porządkowym pojazdu. Te tablice są wydawane lokalnie i jako takie posiadają bardzo zróżnicowane wzory graficzne, nawiązujące zazwyczaj do symboliki lub krajobrazu miejsca, gdzie są wydawane.

Odmienny wzór mają tablice pojazdów o statusie dyplomatycznym. Numery rejestracyjne składają się z dwóch liter (dopuszczalne kombinacje: CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, ME – misje specjalne, OI – organizacje międzynarodowe, PA – personel pomocniczy ambasad) i czterech cyfr. Tło tablic rejestracyjnych jest białe. Czcionka na tablicach korpusu dyplomatycznego jest czarna, na pozostałych – pomarańczowa. W dolnej części tablicy znajduje się napis „Republica Argentina”.

Tymczasowe numery rejestracyjne składają się z trzech liter (pierwszą z nich jest „R”) i czterech cyfr. Tablica rejestracyjna jest drukowana czerwonymi czcionkami na białym tle.

Odmienny wzór tablicy rejestracyjnej posiadają również niektóre ciężarówki (Transporte Nacional de Cargas). Tablica ma czarny numer rejestracyjny na żółtym tle z czarną obwódką; górne rogi tablicy są ścięte.

4.5. Aruba

Choć Aruba stanowi terytorium zależne Holandii to stosuje całkowicie odmienny system oznakowania pojazdów. Do niedawna był to jeden z nielicznych podmiotów stosujących coroczną wymianę tablic rejestracyjnych.

Fot. Tablica rejestracyjna stosowana w Arubie w 1994 roku.

Źródło: pl.wikipedia.org

Obecnie same tablice mają też oryginalny wygląd – podzielone są pionową linią w proporcji około 1:3 przy czym układ kolorów na jednej części był inwersją kolorów na drugiej – tło prawej strony było kolorem znaków lewej strony, zaś tło lewej strony – kolorem znaków strony prawej. Zestawienie kolorystyczne zmieniane było każdego roku.

Numer rejestracyjny pojazdu składa się z jednej lub dwóch liter kodujących typ pojazdu oraz nie więcej niż pięciu cyfr. Nad numerem rejestracyjnym widnieje napis „One happy island”, zaś poniżej – adres oficjalnej strony internetowej kraju. Dodatkowo bezpośrednio poniżej kodu literowego widnieje oznaczenie roku, na który tablica została wydana.

Zgodnie z dostępnymi informacjami rok 2016 był pierwszym, w którym nie zmieniano tablic rejestracyjnych. Wprowadzono natomiast naklejkę legalizacyjną na przednią szybę. Nie jest jasne, czy jest to rozwiązanie trwałe.

4.6. Bahamy

Bahamy zajmują archipelag 700 wysp, z których zaledwie 26 jest zamieszkałych. Pojazdy zarejestrowane na poszczególnych wyspach mają nazwę swojej macierzystej wyspy umieszczoną na tablicy rejestracyjnej ponad numerem rejestracyjnym.

Poniżej numeru rejestracyjnego widnieje natomiast nazwa państwa.

Sam numer rejestracyjny standardowych pojazdów składa się wyłącznie z cyfr. Standardowa tablica ma żółte znaki na jasnoniebieskim, odblaskowym tle.

Wydawane są liczne specjalne tablice rejestracyjne – charakteryzujące się innym zestawieniem kolorystycznym oraz numerem rejestracyjnym złożonym nie tylko z cyfr, lecz również liter.

Tablice rejestracyjne podlegają corocznej legalizacji. Następuje to za pomocą specjalnej naklejki umieszczanej na tylnej tablicy rejestracyjnej.

4.7. Barbados

Barbados to jedno z niewielkich państw wyspiarskich położonych w archipelagu Małych Antyli. W tym kraju pozostawiona została właścicielom pojazdów pewna swoboda w wyborze kolorystyki tablic rejestracyjnych – mogą oni bowiem wybrać białe znaki na czarnym tle (w nawiązaniu do dawnych standardów Europy kontynentalnej) lub czarne znaki na białym tle z przodu i na żółtym z tyłu (w nawiązaniu do tradycji angielskiej).

Pod względem administracyjnym państwo podzielone jest na 11 parafii liczących od kilkunastu do około stu tysięcy mieszkańców. Schemat numerów rejestracyjnych jest ściśle powiązany z tym podziałem. Standardowy numer rejestracyjny pojazdu składa się z jednej (ewentualnie dwóch liter) i nie więcej niż czterech cyfr. Pierwsza litera oznacza parafię, w której pojazd został zarejestrowany, przy czym odpowiada ona pierwszej wolnej literze wezwania parafii. Wyjątkiem jest tu parafia Christ Church, która posługuje się literą „X” stanowiącą w symbolice chrześcijańskiej jedno z oznaczeń Chrystusa. Pozostałe stosowane oznaczenia to: A - parafia św. Andrzeja, E – parafia św. Piotra (Peter), G – parafia św. Jerzego (George), J – parafia św. Jana, L – parafia św. Łucji (Lucy), M – parafia św. Michała, O – parafia św. Józefa (Joseph), P – parafia św. Filipa (Philip), S – parafia św. Jakuba (James), T – parafia św. Tomasza. Druga litera jest stosowana (wg alfabetu) tylko wówczas, gdy nastąpiło wyczerpanie puli numerów z jedną literą – w praktyce dotyczy to przede wszystkim parafii Kościoła Chrystusowego oraz parafii Św. Michała, które mają dużą liczbę mieszkańców (w tej pierwszej znajduje się główne centrum turystyczne, zaś w drugiej jest położona stolica państwa – Bridgetown). Grupa cyfrowa liczy sobie od 1 do 4 cyfr – dopuszczalne są zatem liczby od 1 do 9999.

Funkcjonuje znaczna liczba specjalnych typów numerów i tablic rejestracyjnych. I tak:

- ✓ niebieskie znaki na białym tle mają pojazdy służące do transportu osób trzecich – minibusy (w numerze rejestracyjnym wyróżnik literowy B), autobusy transportu publicznego (BM), autobusy turystyczne (BT), pojazdy wynajmowane w wypożyczalniach (H), taksówki (Z), taksówki van (ZM), wynajmowane autobusy (ZR). Wyjątkiem w tym schemacie są wynajmowane limuzyny (HL), które mają białe znaki na czerwonym tle;
- ✓ czerwone znaki na białym tle przysługują dealerom samochodów (M);
- ✓ żółte znaki na niebieskim tle mają pojazdy korpusu dyplomatycznego i konsularnego (CD).

Pojazdy członków parlamentu, rządu i innych struktur państwowych mają białe znaki na zielonym tle. Wyjątkiem jest pojazd Gubernatora Generalnego (tytułarnym zwierzchnikiem państwa jest monarcha brytyjski) – ma on tablicę rejestracyjną z metalizowaną koroną na czarnym tle bez żadnego numeru rejestracyjnego.

4.8. Belize

Brak jest wiarygodnych informacji o aktualnym schemacie tablic rejestracyjnych w Belize. Przyjmuje się, że w roku 2011 w miejsce dotychczasowych tablic tłoczonych wprowadzono płaskie ze znaczną ilością elementów graficznych.

4.9. Boliwia

W większości krajów tablice rejestracyjne pojazdów o statusie dyplomatycznym mają wzór odmienny od standardowych tablic, jednakże jednolity w swojej grupie. W Boliwii sytuacja przedstawia się inaczej.

Co prawda schemat numeru rejestracyjnego jest identyczny: dwie cyfry oznaczające podmiot prawa międzynarodowego, dwie litery oznaczające status (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, MI – misje międzynarodowe, OI – organizacje międzynarodowe), jednakże kolory tablicy są skorelowane ze statusem. I tak:

- ✓ pojazdy korpusu dyplomatycznego mają czerwone znaki na białym tle;
- ✓ pojazdy korpusu konsularnego mają białe znaki na niebieskim tle;
- ✓ pojazdy misji międzynarodowych mają czarne znaki na żółtym tle;
- ✓ pojazdy organizacji międzynarodowych mają niebieskie znaki na zielonym tle.

Standardowe boliwijskie numery rejestracyjne składają się z czterech cyfr i trzech liter. Wszystkie znaki mają charakter wyłącznie porządkowy.

Tablice rejestracyjne pojazdów prywatnych mają białe tło z jasnoniebieską obwódką i znakami. Ponad numerem rejestracyjnym znajduje się napisana wersalikami nazwa kraju (Bolivia). Po jej prawej stronie znajduje się pojedyncza litera oznaczająca departament, w którym pojazd został zarejestrowany, np. L oznacza La Paz, P – Potosí, zaś S – Santa Cruz. Z kolei po lewej stronie nazwy kraju fakultatywnie może zostać umieszczona flaga Boliwii, aczkolwiek jest ona relatywnie rzadko stosowana.

Tło tablic rejestracyjnych pojazdów służb publicznych jest czerwone, pojazdów rządowych – żółte.

4.10. Brazylia

Brazylia – podobnie jak opisywane ostatnio kraje – jest państwem federalnym. Tutaj jednak wygląd tablicy jest znormalizowany w skali całego kraju. Nietypowym rozwiązaniem jest natomiast dwuczęściowa budowa tablicy rejestracyjnej – w określonych sytuacjach wymieniana jest jedna część tablicy podczas gdy druga pozostaje na samochodzie.

Numery rejestracyjne pojazdów w Brazylii złożone są z trzech liter i czterech cyfr. Numer rejestracyjny jest na stałe przypisany do pojazdu, co oznacza że przy zbyciu pojazdu nie ulega on zmianie. Wszystkie znaki mają charakter porządkowy nie kodując żadnej informacji. Możliwe jest jednak ustalenie miejsca pierwszej rejestracji pojazdu – jest to możliwe dzięki ustaleniu z góry serii numerów rejestracyjnych wydawanych w danym stanie, np. stan Mato Grosso ma przypisane numery: od JXZ - 0001 do KAU-999, od NIY-0001 do NJW-9999, od NPC-0001 do NPQ-9999, NTX-0001 do NUG-9999 i OAP-0001 do OBS-9999.

Fot. Standardowa brazylijska tablica rejestracyjna wg wzoru stosowanego do 2014 roku. Wyraźnie widoczna metalowa plomba legalizacyjna łącząca główną część tablicy z wstawką wskazującą na stan, w którym pojazd jest zarejestrowany.

W roku 2008 nastąpiła standaryzacja wymiarów tablic rejestracyjnych – muszą one mieć wielkość 400 mm na 130 mm. Kolor tablicy i czcionki oznacza typ właściciela. I tak:

- ✓ samochody prywatne mają czarne znaki na szarym tle;
- ✓ samochody podmiotów publicznych (rządowe, policyjne, strażackie, służb publicznych, itp.) mają czarne znaki na białym tle;
- ✓ pojazdy transportu płatnego (a zatem również taksówki) – białe znaki na czerwonym tle;
- ✓ pojazdy szkół jazdy – czerwone znaki na białym tle;
- ✓ pojazdy używane do jazd testowych (u producenta lub dealera) – białe znaki na zielonym tle. Jako ciekawostkę warto dodać, że w przypadku jazd testowych samochodów prywatnych po naprawie mają one często przejściowo nakładaną zieloną tablicę na ich normalną tablicę;
- ✓ pojazdy o statusie dyplomatycznym – białe znaki na niebieskim tle;
- ✓ pojazdy zabytkowe – szare znaki na czarnym tle.

Fot. Brazylijska tablica autobusowa – również wg wzoru stosowanego do 2014 roku.

Na tablicy rejestracyjnej nad numerem rejestracyjnym nakładany jest metalowy pasek, który zawiera oznaczenie kodowe stanu (np. AM – Amazonas, ES – Espírito Santo, MS – Mato Grosso do Sul, SP – São Paulo) i pełną nazwę gminy, w której pojazd jest zarejestrowany (nie dotyczy to pojazdów o statusie dyplomatycznym, które na pasku nie mają wskazanego miejsca rejestracji). Kolor paska i zastosowanej czcionki jest zgodny z kolorem paska i czcionki na głównej części tablicy rejestracyjnej. W przypadku zbycia pojazdu właściwy organ rejestracyjny usuwa dotychczasowy pasek – nabijając nowy z aktualnym miejscem rejestracji.

Celem zabezpieczenia tablic przed niekontrolowaną wymianą pasków przez użytkowników są one zabezpieczone plastikową plombą. Tablica rejestracyjna z zerwaną plombą jest traktowana jako nieważna.

4.11. Chile

W niejednym kraju taksówki posiadają odrębny schemat numeru rejestracyjnego lub odrębny wzór tablicy rejestracyjnej. Chile przyjęło rozwiązanie dalej posunięte – tutejsze taksówki, w zależności od swojego charakteru, mają jeden z trzech specyficznych wzorów tablicy rejestracyjnej.

Fot. Chilijska tablica rejestracyjna stosowana dla taksówek. Standardowe tablice rejestracyjne mają taki sam wygląd z tą różnicą, że tło jest białe.

Zwykłe taksówki na tablicach rejestracyjnych mają czarne znaki na pomarańczowym tle, „colectivo taxi” (mikrobusy jeżdżące po ustalonych trasach, jednakże bez rozkładu jazdy i ustalonych przystanków, ruszające po zajęciu wszystkich miejsc przez pasażerów) – czarne na żółtym, zaś radio-taxi (przeznaczone przede wszystkim dla turystów) – białe na pomarańczowym. Schemat numeru rejestracyjnego jest standardowy.

Obecnie stosowany schemat numerów rejestracyjnych chilijskich pojazdów stosowany jest od września 2007 roku – w związku z wyczerpaniem puli numerów poprzedniego systemu. Numer rejestracyjny składa się z trzech dwuznakowych grup znaków: dwóch literowych i jednej numerowej. W numerach nie są stosowane samogłoski (aby uniknąć powstania słów na tablicach rejestracyjnych, jak również cztery spółgłoski – M, N, Ñ (jako specyficznej dla języka hiszpańskiego) oraz Q (jako możliwej do pomylenia z zerem). W grupie liczbowej nie są stosowane pary z zerem na pierwszym miejscu – zatem dopuszczalne kombinacje mieszczą się między 10 a 99 (włącznie). Na tablicy rejestracyjnej grupy literowe są oddzielone od siebie czarnym kołem, grupa literowa i liczbową – symbolicznym herbem Chile.

Standardowe tablice rejestracyjne pojazdów chilijskich mają czarne znaki na białym tle. Pod numerem rejestracyjnym widnieje napis wersalikami napis „Chile”.

Identyczny system numeracji mają autobusy systemu Transantiago – obsługującego Santiago, stolicę Chile, i jej otoczenie. Tablica rejestracyjna ma jednak numer napisany zieloną czcionką, litery od cyfr oddziela nie stylizowany herb Chile, lecz Santiago, a zamiast napisu „Chile” używany jest napis „Transantiago”.

Przyczepy (w tym naczepy) mają odrębny system numeracji. Przyczepy o masie przekraczającej 3860 kilogramów są rejestrowane w ogólnokrajowym Registro Nacional de Transporte de Carga Terrestre.

Wzór tablicy rejestracyjnej jest standardowy, jednakże numer rejestracyjny składa się z jednej grupy dwuliterowej i dwóch grup dwucyfrowych; przyczepy o mniejszej masie rejestrowane są lokalnie, w poszczególnych miastach. Numer rejestracyjny składa się z trzech liter i trzech cyfr. Znaki na tablicy rejestracyjnej są czerwone na białym tle, ponad numerem rejestracyjnym widnieje nazwa miejsca rejestracji.

Fot. Tablica rejestracyjna wg wzoru stosowanego od 2007 roku na pojazdach systemu transportu zbiorowego w Santiago, stolicy Chile.

Odrębne schematy rejestracji mają pojazdy:

- ✓ zarejestrowane tymczasowo. Numer rejestracyjny zaczyna się od liter „PR”, po którym następują nie więcej niż trzy cyfry. Tablica rejestracyjna ma pomarańczowe tło i czarne znaki, w numerze rejestracyjnym litery i cyfry są rozdzielone gwiazdą. W dolnej części tablicy widnieje napis „Provisional” oraz data roczna ważności tablicy;
- ✓ policyjne (formacji Carabineros de Chile). Tablice pojazdów policyjnych mają białe znaki na czarnym tle, w górnej części tablicy widnieje wersalikami napis „Carabineros de Chile”. Numer rejestracyjny składa się z literowego kodu oznaczającego typ pojazdu (B – autobusy, RP – samochody patrolowe, AP – samochody, M – motocykle, Z – ciężarówki i inne podobne pojazdy, LA – armatki wodne, J – samochody terenowe) i czterech cyfr;
- ✓ o statusie dyplomatycznym. Ich numer rejestracyjny składa się z kodu literowego (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, AT – personel pomocniczy ambasad, CH – konsulowie honorowi, OI – organizacje międzynarodowe, PAT – tymczasowe zezwolenie na wjazd) i czterech cyfr. Tablica rejestracyjna ma białą czcionkę na niebieskim tle; w dolnej części tablicy widnieje napis „Chile”.

Należy wreszcie wspomnieć o instytucji obszarów wolnocłowych (Zona Franca). Obecnie są to dwa obszary przylegające do portów morskich Iquique oraz Punta Arenas, położone poza granicą celną Chile. Pojazdy tam zarejestrowane mają odrębny schemat numerów rejestracyjnych (dwie litery i dwie grupy dwucyfrowe) i wzór tablicy rejestracyjnej (biała czcionka na ciemnoczerwonym tle).

| 4.12. Curacao

Tablice rejestracyjne na tej dawnej głównej wyspie Antyli Holenderskich zawierają w dolnej części zdjęcie kompleksu historycznej zabudowy w Punda – dzielnicy Willemstad, stolicy wyspy. Stare miasto i port w Punda zostały wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO.

W górnej części tablicy widnieje flaga oraz nazwa państwa.

Numery rejestracyjne składają się z kodu literowego oraz nie więcej niż czterech cyfr (jeśli cyfry są cztery to dzielone są w dwie grupy po dwa znaki rozdzielone łącznikiem).

| 4.13. Dominika

Dominika przyjęła system rejestracji pojazdów, w której odrębny literowy kod przypisano... koparkom.

Mają one numer rejestracyjny zaczynający się od litery A. Inne kody oznaczają np. pojazdy rządowe (G), taksówki i autobusy (H), czy też pojazdy prywatne (P). Interesujące jest również zróżnicowanie kolorystyczne tablic. Wydawane są one bowiem zarówno w wersji z czarnymi znakami na białym tle, jak i w wersji podobnej do brytyjskiej - z białymi znakami na czarnym tle dla tablicy przedniej oraz czarnymi znakami na żółtym tle dla tablicy tylnej.

| 4.14. Dominikana

Pojazdy na Dominikanie mają tylko tylną tablicę rejestracyjną.

Fot. Tablica rejestracyjna autokaru turystycznego – na co wskazuje litera I rozpoczynająca numer rejestracyjny. Element graficzny w lewym górnym rogu tablicy to historyczna brama miejska Puerta del Conde.

Numery rejestracyjne składają się z litery – kodującej typ pojazdu (np. A – samochód osobowy, G – samochody terenowe, O – pojazdy administracji publicznej) oraz pięciu cyfr. Na tablicy rejestracyjnej numer jest co do zasady napisany czarną czcionką, choć istnieją od tej zasady wyjątki.

Nad numerem rejestracyjnym widnieje nazwa państwa „Rep. Dominicana”, po której lewej stronie widnieje wizerunek Puerta del Conde. Wybór jest podyktowany faktem, że właśnie w tym miejscu nastąpiło proklamowanie niepodległości Dominikany 27 lutego 1844 roku.

Tło większości typów tablic ma zmienny kolor – od określonego, nasyconego koloru (powiązanego z kodem literowym – np. w przypadku prywatnych samochodów oraz samochodów terenowych jest to kolor żółty, w przypadku pojazdów administracji – zielony) w górnej części do koloru białego na dole.

4.15. Ekwador

W Ekwadorze prawie wszystkie pojazdy mają identyczny schemat numeracji złożony z trzech liter i trzech cyfr. Wyjątkiem są pojazdy o statusie dyplomatycznym oraz pojazdy czasowo zarejestrowane. Cechą wyróżniającą tablice ekwadorskie jest zamieszczanie w lewym górnym rogu nie herbu czy flagi państwa, lecz logo urzędu centralnego – Narodowej Agencji Transportu (Agencia Nacional de Tránsito).

Pierwsza litera numeru rejestracyjnego oznacza prowincję, w której pojazd został zarejestrowany, np. P oznacza prowincję Pichincha (w jej granicach znajduje się stolica – Quito), zaś W oznacza Galápagos. Druga litera oznacza typ pojazdu, przy czym jest ona skorelowana z kolorem barwnego paska w górnej części tablicy rejestracyjnej (na którym widnieje wersalikami napis Ecuador):

- ✓ A i Z oznaczają pojazdy komercyjne, w tym taksówki i autobusy, pasek jest pomarańczowy;
- ✓ E oznacza pojazdy rządowe (z tej puli przydzielane są również numery dla pojazdów policyjnych, choć pierwotnie miały one własny kod „W”), pasek jest żółty;
- ✓ X oznacza pojazdy użytku służbowego, pasek jest żółty;
- ✓ S oznacza pojazdy poszczególnych prowincji, pasek jest zielony;
- ✓ M oznacza pojazdy poszczególnych gmin, pasek jest zielony.

Pozostałe litery są przyznawane pojazdom prywatnym; tablice rejestracyjne takich pojazdów mają tło jednolicie biało-srebrne. Numer rejestracyjny i napis „Ecuador” na wszystkich tablicach rejestracyjnych jest czarny.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają numer rejestracyjny złożony z dwóch liter oznaczających status (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, OI – organizacje międzynarodowe, AT – pozostały personel ambasad) i czterech cyfr. Górny pasek tablicy jest niebieski.

Z kolei pojazdy zarejestrowane tymczasowo mają numer zaczynający się od liter „IT” po których następują cztery cyfry. Górny pasek jest w kolorze czerwonym.

4.16. Falklandy

Schemat rejestracji pojazdów na Falklandach-Malwinach jest wariacją systemu brytyjskiego.

Tablice mają czarne znaki – zazwyczaj na żółtym tle (jednak na przednich tablicach stosuje się również tło białe). Numer rejestracyjny składa się z litery F oraz kilku cyfr (lub cyfr i litery).

4.17. Francuskie departamenty zamorskie

Jako pozostałość po swojej kolonialnej przeszłości Francja posiada sześć terytoriów zależnych o statusie departamentu zamorskiego. Są to: Gujana Francuska, Gwadelupa, Majotta, Martynika, Reunion. Departamenty te stanowią integralną część Francji i jako takie są częścią Unii Europejskiej.

W departamentach tych stosowane są francuskie tablice rejestracyjne – z odrębnym kodem cyfrowym dla każdego z departamentów zamorskich. Kody te są trzycyfrowe z pierwszą cyfrą 9 – 971 dla Gwadelupy, 972 dla Martyniki, 973 dla Gujany Francuskiej, 974 dla Reunion, i 976 dla Mayotte. Oczywiście każdy z departamentów zamorskich ma swoje własne logo, które jest umieszczane w miejsce logo regionalnego w górnej części prawego niebieskiego paska.

Fot. Martynika jako departament zamorski Francji posługuje się tablicami rejestracyjnymi zgodnymi ze wzorem obowiązującym w tym kraju. O rejestracji samochodu na Martynice świadczy logo oraz numer departamentu.

Kodem 975 posługuje się St Pierre i Miquelon, który w roku 1985 przestał być departamentem zamorskim, a stał się zamorską wspólnotą terytorialną. Mimo zmiany statusu dalej wydawane są tablice odpowiadające wzorowi francuskiemu.

4.18. Gujana

Na tle innych państw Ameryki Południowej schemat tablic rejestracyjnych pojazdów stosowanych w Gujanie jest bardzo prosty. Wszystkie numery rejestracyjne składają się z trzech liter i nie więcej niż czterech cyfr. Standardowe tablice rejestracyjne mają białe znaki na czarnym tle – bez żadnych dodatkowych elementów.

W numerze rejestracyjnym pierwsza litera oznacza typ pojazdu. I tak: C – oznacza motocykl, P – samochód osobowy prywatny, H – taksówkę lub samochód z wypożyczalni samochodów, B – autobus, G – ciężarówkę, T – przyczepę. Kolejne dwie litery mają znaczenie porządkowe, przy czym przyjęto że obie litery są identyczne (pierwotnie występowała tylko jedna litera, jednak po wyczerpaniu schematu postanowiono dodać kolejną literę, która będzie zmieniała się wraz z pierwszą). Oznacza to, że po serii PAA następuje seria PBB itd.

Grupa cyfr liczy nie więcej niż cztery znaki. W przypadku liczb poniżej 1000 nie są dodawane z przodu zera w celu ustalenia stałej długości numeru, co oznacza, że można spotkać pojazdy z grupą cyfrową od 1 do 9999.

Tablice dealerów samochodów mają czerwone litery na białym tle.

Pojazdy należące do korpusu dyplomatycznego mają rejestrację zaczynającą się od liter DPL, po których występuje grupa złożona z litery i cyfr – oznaczająca kraj, do którego należy pojazd i numer kolejny pojazdu. Tablice takie mają numer rejestracyjny zapisany czarnymi literami na żółtym tle.

| 4.19. Grenada

Grenada stosuje brytyjski styl tablic rejestracyjnych – jednak bez eurobandu oraz z żółtym tłem tablicy zarówno dla tablic przednich jak i tylnych. Numer rejestracyjny składa się z literowego kodu oznaczającego typ pojazdu, dwóch liter o porządkowym charakterze i nie więcej niż trzech cyfr.

| 4.20. Grenlandia

Grenlandia do dziś używa starego wzoru duńskich tablic rejestracyjnych – z czarnymi znakami, białym tłem i czerwoną obwódką. Numery rejestracyjne również mają schemat duński – z literami GR na początku.

| 4.21. Gwatemala

Gwatemala jest jednym z nielicznych krajów na świecie, które systemem rejestracji objęły nie tylko samochody, czy motocykle ale również rowery. Te ostatnie mają numery rejestracyjne zaczynające się od litery B.

Numer rejestracyjny ma standardowy schemat – występują później trzy cyfry i trzy litery, wszystkie o porządkowym charakterze. W przypadku pojazdów mających na początku kod dwucyfrowy (np. pojazdów misji zagranicznych) w numerze rejestracyjnym występują tylko dwie cyfry.

Standardowa tablica rejestracyjna ma białe tło z niebieskimi znakami. Nad numerem rejestracyjnym widnieje napis „Guatemala 2004”, zaś pod numerem rejestracyjnym hasło „Centro America”.

| 4.22. Haiti

Aktualne haitańskie tablice rejestracyjne mają wielkość amerykańską.

Standardowy numer rejestracyjny składa się z dwóch liter i pięciu znaków. Na tablicy rejestracyjnej napisany jest kolorem ciemnoniebieskim (prawie czarnym).

Tło tablicy jest białe z różowym konturem kraju. Nad numerem rejestracyjnym widnieje nazwa kraju (HAÏTI) napisana kolorem jasnoniebieskim; pod numerem rejestracyjnym widnieje ciemny pasek z nazwą prowincji, w której pojazd został zarejestrowany.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają podobny schemat tablicy – jednak z odrębnym kodem literowym (CD lub OI dla organizacji międzynarodowych) i statusem pojazdu odnotowanym w miejscu, gdzie normalnie widnieje nazwa prowincji.

| 4.23. Honduras

Od przełomu tysiącleci Honduras wydaje tablice rejestracyjne na białym tle z zaciemnionym konturem kraju.

W górnej części tablicy rejestracyjnej widnieje napis „Cuidemos los Bosques” („Dbajmy o lasy”), w dolnej – nazwa państwa („Honduras, C.A.”).

Standardowe numery rejestracyjne składają się z trzech grup znaków:

- ✓ pierwszej – zawierającej jedną literę – oznaczającej typ pojazdu. Z typem skorelowana jest kolorystyka tła i legendy, np. pojazdy prywatne mają pierwszą literę P i niebieski kolor elementów tła;
- ✓ drugiej – nie występującej w przypadku pojazdów administracji publicznej – złożonej z dwóch liter. Warto podkreślić, że w odróżnieniu od wielu innych krajów Honduras stosuje tutaj litery wykraczające poza alfabet łaciński;
- ✓ trzeciej – złożonej z czterech znaków.

Niektóre specjalne tablice rejestracyjne mają numery zaczynające się od dwóch liter kodowych.

| 4.24. Jamajka

Tablice rejestracyjne pojazdów na Jamajce różnią się szczegółami wyglądu w zależności od tego, czy były one wyprodukowane lokalnie, czy też na zlecenie w Stanach Zjednoczonych. Te pierwsze mają nieco większe znaki i obwódkę dookoła tablicy.

Standardowy numer rejestracyjny składa się z czterech cyfr i dwóch liter – wszystkie znaki mają charakter porządkowy. Tablica rejestracyjna nie zawiera żadnych elementów poza numerem rejestracyjnym – napisanym niebieskimi znakami na białym tle.

Specjalne typy tablic rejestracyjnych mają podobną strukturę (zazwyczaj dwie litery na początku i cztery znaki – w tym możliwe są litery), różnią się natomiast używaną kolorystyką.

4.25. Kanada (1). Zasady ogólne

Kanada – podobnie jak Stany Zjednoczone Ameryki – ma ustrój federalny. Podobnie jak w USA rejestracja pojazdów jest kompetencją poszczególnych prowincji (i terytoriów), które samodzielnie ustala tak standard numeracji, jak i wygląd tablicy rejestracyjnej. Tablice rejestracyjne wystawia również Departament Obrony (inne pojazdy rządowe są rejestrowane przez prowincje) oraz uprawnione plemiona indiańskie.

Na terenie Kanady dominuje zasada mocowania tablicy rejestracyjnej wyłącznie z tyłu pojazdu. Obowiązek zamocowania tablicy rejestracyjnej zarówno z przodu, jak i z tyłu pojazdu obowiązuje w Kolumbii Brytyjskiej, Manitobie, Nowym Brunszwiku i Ontario.

Kanada zaakceptowała porozumienie w sprawie panamerykańskiego ujednoczenia wielkości tablic rejestracyjnych. Ich wymiary to 6x12 cali (czyli 15,24x30,48 cm). Wyjątkiem jest tu Terytorium Północnozachodnie, które używa tablic wyciętych w kształcie niedźwiedzia polarnego. Rozstaw otworów mocujących jest jednak standardowy, dzięki czemu zamontowanie tablic nie stanowi problemu.

Historycznie obowiązywała zasada corocznej wymiany tablic rejestracyjnych na nowe. Wzrastające koszty produkcji coraz większej liczby tablic spowodowały odstępianie od tej zasady. W jej miejsce w większości stanów zostały wprowadzone naklejki legalizacyjne przyklejane na tablicę rejestracyjną. Naklejka jest ważna rok lub dwa; uzyskanie nowej wymaga przejścia badania technicznego, opłacenia ewentualnych mandatów i uiszczenia opłaty. Kolor naklejek jest zmieniany corocznie – tak aby policja mogła łatwiej wyłapać nierzetelnych właścicieli pojazdów. Ze stosowania naklejek zrezygnował Quebec w związku ze stworzeniem komputerowego systemu umożliwiającego automatyczną weryfikację przedłużenia rejestracji pojazdu. Mimo wprowadzenia naklejek większość prowincji utrzymała obowiązek wymiany tablic rejestracyjnych – jednak ze znacznie mniejszą częstotliwością. Obowiązuje natomiast zasada powiązania numeru rejestracyjnego z właścicielem, a nie z pojazdem – właściciel może przenieść na nowy samochód tablice stosowane na swoim starym samochodzie.

Podobnie jak w przypadku USA większość numerów rejestracyjnych zawiera nazwę prowincji (terytorium), hasło związane z prowincją, a nierzadko charakterystyczne dla danego terenu elementy graficzne. Odmiennością – wynikającą z istnienia dużej populacji francuskojęzycznej – jest wydawanie w niektórych prowincjach tablic w dwóch wersjach językowych – angielskiej i francuskiej. Oczywiście numer rejestracyjny jest identyczny w obu przypadkach, w innym języku jest natomiast napisane hasło. W kolejnych dwóch punktach cyklu opisane zostaną tablice stosowane aktualnie w poszczególnych prowincjach – ograniczymy się przy tym do opisu tablic stosowanych na samochodach osobowych. W niektórych prowincjach inne typy pojazdów mają inny schemat numeracji, czy nawet inny wzór tablicy rejestracyjnej (tak jest zazwyczaj w przypadku pojazdów zasilanych silnikiem elektrycznym).

Poza standardowym tłem używane są również specjalne wzory tła tablic – dedykowane czy to określonym grupom, w tym zawodowym, czy ważnym wydarzeniom.

4.26. Kanada (2). Tablice rejestracyjne prowincji

W pierwszej części charakterystyki tablic rejestracyjnych poszczególnych kanadyjskich prowincji poznamy zasady panujące od Alberty do Nowej Funlandii.

Opis tablic poszczególnych prowincji kanadyjskich sporządzony jest według schematu, jaki był już zastosowany do opisu tablic rejestracyjnych USA. W opisie zamieszczone są zatem – rozdzielone myślnikiem – następujące informacje:

- ✓ opis struktury numeru rejestracyjnego;
- ✓ data, od której stosowany jest opisywany wzór tablicy rejestracyjnej;
- ✓ kolor w jakim na tablicy rejestracyjnej zamieszczony jest numer rejestracyjny;
- ✓ opis tła numeru rejestracyjnego;
- ✓ miejsce umieszczenia nazwy prowincji. O ile nie jest wskazane inaczej nazwa jest wycentrowana;
- ✓ informacja o dewizie/sloganie i miejscu jego umieszczenia;
- ✓ (opcjonalnie) inne elementy graficzne występujące na tablicy rejestracyjnej.

Zgodnie z tym schematem:

1. Alberta – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL-NNNN – wzór stosowany od 1984 roku (w 2010 roku nastąpiła zmiana schematu numeru rejestracyjnego bez zmiany wzoru graficznego) – numer rejestracyjny czcionką czerwoną – tło jednolicie białe – nazwa prowincji w górnej części tablicy niebieską czcionką – hasło „Wild Rose Country” w dolnej części tablicy niebieską czcionką – na prawo od nazwy prowincji czerwone logo stanu (kwitnąca gałązka dzikiej róży). Co ciekawe stosowany jest wzór logo obowiązujący w 1984 roku mimo jego zmiany w 2008 roku.
2. Yukon (Terytorium Yukonu) – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLLNN – wzór stosowany od 1989 roku – białe tło z rysunkiem górnika przesiewającego piasek złotonośny nad błękitną rzeką – numer rejestracyjny czarną czcionką – nazwa prowincji w dolnej części czerwoną pogrubioną i pochyloną czcionką – hasło „The Klondike” czerwoną czcionką w górnej części tablicy rejestracyjnej.
3. Kolumbia Brytyjska – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN LLL – wzór obowiązujący od 1986 roku (z wyjątkiem dla lat 2007-2010 kiedy wydawany był specjalny wzór olimpijski w związku z Zimowymi Igrzyskami Olimpijskimi w Vancouver) – tło jednolicie białe – numer rejestracyjny niebieską czcionką – nazwa prowincji jako część hasła „Beautiful British Columbia” w górnej części tablicy rejestracyjnej niebieską czcionką – brak dodatkowego sloganu – między grupą cyfr i liter (zamiast łącznika) powiewająca flaga prowincji (pole dwudzielne w pas, w górnym polu Union

Jack ze złotą koroną na środku, w dolnej części zachodzące słońce na tle niebieskich falujących pasów na białym tle).

4. Manitoba – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNN – wzór stosowany od 1997 roku – krajobraz z żółtym polem zboża nie pierwszym planie i ujściem rzeki między ścianami lasu na planie drugim – numer rejestracyjny czcionką ciemnoniebieską – nazwa prowincji jako część hasła – hasło „Friendly Maintoba” niebieską czcionką w górnej części tablicy rejestracyjnej, przy czym słowo „Friendly” napisane jest czcionką stylizowaną na pismo ręczne, a w nazwie prowincji zamiast kropki nad „i” znajduje się czerwony liść klonu wg wzoru stosowanego na fladze kanadyjskiej – w prawej górnej części tablicy rejestracyjnej stylizowany kontur bizona.
5. Nowy Brunzwik – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNN – wzór stosowany od 2011 roku – tło białe z niebieskim pasem oddzielonym żółtym łukiem w górnej części – numer rejestracyjny zapisany czcionką ciemnoczerwoną – nazwa prowincji uwidoczniona w górnej części tablicy rejestracyjnej jako część logo prowincji – bez dodatkowego hasła – w górnej części logo prowincji: czerwona żaglówka na niebieskich falach nad zieloną nazwą prowincji zapisaną w dwóch liniach: New Nouveau/Brunswick.
6. Nowa Fundlandia i Labrador – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL-NNN, przy czym pierwsza litera numeru rejestracyjnego oznacza typ pojazdu (np. A – samochód prywatny, B – autobus, E – karetka pogotowia, G – pojazd rządowy, T – przyczepa) – tło jednolicie białe – numer rejestracyjny napisany niebieską czcionką – nazwa prowincji w dolnej części tablicy niebieską czcionką (zapisana w dwóch liniach: Newfoundland/Labrador) – bez dodatkowego hasła – nad nazwą stanu czerwony kwiat kaptownicy purpurowej.

Unikalnym w skali światowej rozwiązaniem jest inny niż prostokątny kształt tablicy rejestracyjnej. Kanadyjskie Terytorium Północno-zachodnie postanowiło wydawać tablice rejestracyjne w kształcie niedźwiedzia polarnego. O szczegółach tego rozwiązania w dalszej części opisu tablic poszczególnych kanadyjskich prowincji.

7. Nowa Szkocja – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNN – wzór stosowany od 1989 roku (w 2012 roku został wprowadzony alternatywny wzór dedykowany społeczności frankofońskiej) – białe tło z niebieskim wizerunkiem żaglowca „Bluenose” (jest on począwszy od lat 30. XX wieku symbolem prowincji) pod pełnymi żaglami – numer rejestracyjny ciemnoniebieską czcionką – nazwa prowincji w górnej części tablicy rejestracyjnej niebieską czcionką – hasło „Canada’s ocean playground” niebieskimi wersalikami w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
8. Nunavut – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN NNL – wzór stosowany od sierpnia 2012 roku – tablica płaska – tło przedstawia krajobraz z białym niedźwiedziem polarnym na pierwszym planie obok szarego inuksuku (znaku przestrzennego tworzonego poprzez układanie kamieni w taki sposób, by ich stos przypominał stojącego człowieka) pod niebem, na którym trzy zielono-niebieskie wstęgi zorzy polarnej (reprezentujących trzy regiony prowincji) i 25 gwiazd (symbolizujących gminy tworzące prowincję) – numer rejestracyjny zapisany czarną czcionką – nazwa prowincji czarną czcionką

- w dolnej części tablicy rejestracyjnej (bezpośrednio nad nazwą zapisaną po angielsku, nazwa w języku inuickim) – bez dodatkowego hasła.
9. Ontario – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLLL-NNN – wzór stosowany od 1997 roku (od 2008 roku opcjonalna możliwość tablicy z hasłem w języku francuskim) – tło jednolicie białe – numer rejestracyjny zapisany niebieską czcionką – nazwa prowincji niebieskimi kapitalikami w górnej części tablicy – hasło w jednej z dwóch wersji językowej: „Yours to Discover” albo „Tant à Découvrir” niebieskimi wersalikami w dolnej części – zamiast łącznika w numerze rejestracyjnym niebieska zamknięta korona.
 10. Quebec – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LNN-LLL – wzór stosowany od 1996 (wcześniej analogiczny wzór lecz z miejscem na naklejkę legalizacyjną, od 2009 zmiana wzoru numeracji) – tło jednolicie białe – numer rejestracyjny ciemnoniebieską czcionką – nazwa prowincji w górnej części ciemnoniebieską czcionką – w dolnej części oficjalne motto prowincji „Je me souviens” (Pamiętam) ciemnoniebieską czcionką – na lewo od nazwy prowincji lilia burbońska w inwersji na ciemnoniebieskim tle.
 11. Saskatchewan – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN LLL – wzór stosowany od 2005 roku – tło białe z trzema złotymi kłosami zboża na środku – numer rejestracyjny zieloną czcionką – nazwa prowincji w górnej części tablicy zieloną czcionką – hasło „Land of Living Skies” w dolnej części tablicy zieloną kursywą.
 12. Terytorium Północno-zachodnie – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNNNN – wzór stosowany od 2010 roku – tablica rejestracyjna wycięta w kształt niedźwiedzia polarnego, niebieska obwódka, tło białe z ciemnoniebieskim krajobrazem w dolnej części – numer rejestracyjny niebieską czcionką – nazwa prowincji szaroniebieskimi wersalikami w dolnej części tablicy rejestracyjnej – hasło „Spectacular” szaroniebieskimi wersalikami w górnej części tablicy rejestracyjnej.
 13. Wyspa Księcia Edwarda – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLNNN – wzór stosowany od 2007 roku – tło białe ze zdjęciem elektrowni wiatrowych zlokalizowanych na czerwonym klifie z lewej strony – numer rejestracyjny zapisany zieloną czcionką – nazwa prowincji fioletowobrazową czcionką w górnej części tablicy – w dolnej części hasło w dwóch wariantach językowych: angielskim („Canada’s Green Province” zieloną kursywą nad fioletowobrazowym adresem internetowym www.peiplay.ca) lub francuskim („La province verte du Canada” zieloną kursywą nad fioletowobrazowym adresem internetowym www.douceurdelile.com) – w prawej górnej części tablicy flaga Kanady.

4.27. Kanada (3). Specjalne tablice rejestracyjne

Nie każdy pojazd zarejestrowany w Kanadzie posiada alfanumeryczną tablicę rejestracyjną. Wyjątek dotyczy króla (obecnie królowej) oraz gubernatora generalnego.

Należy bowiem pamiętać, że Kanada do dziś pozostaje monarchią konstytucyjną z królową Elżbietą II jako głową państwa.

Samochód używany przez królową w czasie jej pobytu w Kanadzie ma tablicę rejestracyjną przedstawiającą złotą koronę św. Edwarda na czerwonym polu. Samochód gubernatora generalnego ma tablicę rejestracyjną przypominającą flagę przysługującą gubernatorowi. Tablica przedstawia zatem na błękitnym polu złotego ukoronowanego lwa trzymającego w ręku czerwono-złoty liść klonu i stojącego na girlandzie w kolorach narodowych Kanady (białym i czerwonym). Podobnie w poszczególnych prowincjach pojazdy, którymi posługują się gubernatorzy-porucznicy (reprezentanci korony w prowincjach) mają jako tablicę rejestracyjną herb swojego urzędu lub koronę.

Pojazdy władz federalnych rejestrowane są przez prowincję Ontario. Tablice rejestracyjne różnią się od standardowych formatem numeracji. Zamiast czterech liter i trzech cyfr mają bowiem trzy litery i trzy cyfry, przy czym litery wskazują na przynależność pojazdu. I tak: MHC oznacza pojazdy członków Izby Gmin, SEN – senatorów, CAN – Rady Ministrów (CAN-001 przysługuje Premierowi), FDx – administracji federalnej (x może być dowolną literą), FCJ – sędziów sądu federalnego.

Władze prowincji posługują się – w zależności od prowincji – pojazdami ze zwykłą rejestracją lub z ustalonymi wyróżnikami. Np. w prowincji Nowej Funlandii i Labradoru pojazdy federalne mają numery rejestracyjne zaczynające się od GFx, prowincjonalne – GPx, gminne – GMx.

W odróżnieniu od wielu innych krajów pojazdy dyplomatyczne rejestrowane są nie na szczeblu federalnym, lecz przez poszczególne prowincje. W konsekwencji większość pojazdów jest rejestrowanych w Ontario, na terenie którego leży Ottawa – stolica Kanady. Wydawane przez Ontario tablice rejestracyjne dla pojazdów dyplomatycznych mają białe znaki na czerwonym tle. Numer rejestracyjny składa się z trzech cyfr i trzech liter, przy czym CDx oznacza pojazd używany przez członka korpusu dyplomatycznego, CCx – korpusu konsularnego, XTx – personel ambasady bez statutu dyplomaty, XOR – misje zagraniczne bez statusu dyplomatycznego (w praktyce używane głównie przez przedstawicielstwo Tajwanu).

Tablicami rejestracyjnymi wydawanymi poza strukturą prowincji posługują się natomiast Kanadyjskie Siły Zbrojne. Numer rejestracyjny składa się z pięciu cyfr. Tło tablic jest białe, znaki – zielone lub czerwone. Na tablicy znajduje się nazwa kraju i klonowy liść.

| 4.28. Kolumbia

Podobnie jak sąsiadujący Ekwador, Kolumbia na tablicach rejestracyjnych pojazdów stosuje logo swojego Ministerstwa Transportu. Litera „T” w okręgu służy jako rozdzielenie grupy liter i cyfr w numerze rejestracyjnym.

Sam numer rejestracyjny składa się co do zasady z trzech liter i trzech cyfr, przy czym występują tu liczne wyjątki. Wszystkie znaki mają charakter porządkowy, choć pierwotnie zwyczajowo przyznawano poszczególne serie numerów z literami nawiązującymi do nazwy miasta – temu właśnie miastu. Miejsce wydania można jednak ustalić w związku z faktem, że na tablicy rejestracyjnej poniżej numeru rejestracyjnego wyłaczana jest nazwa gminy wydającej tablicę (inaczej jest w przypadku tablic pojazdów o statusie dyplomatycznym, czy też przyczep – w tych przypadkach tłoczona jest bowiem nazwa państwa „Colombia”).

W zależności od typu pojazdu zróżnicowany jest kolor znaków i tła tablicy rejestracyjnej. Standardowo są to czarne znaki na żółtym tle. Inne możliwe kombinacje to:

- ✓ czarne znaki na białym tle – pojazdy komercyjne;
- ✓ białe znaki na zielonym tle – pojazdy oficjalne (rządowe) oraz przyczepy (przy czym obowiązuje tu wzór numeru R NNNNN);
- ✓ białe znaki na niebieskim tle – pojazdy o statusie dyplomatycznym. Podobnie jak w Ekwadorze numer rejestracyjny składa się z dwóch liter (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, OI – organizacje międzynarodowe, AT – personel pomocniczy);
- ✓ czarne na niebiesko-białym – pojazdy zabytkowe.

| 4.29. Kostaryka

Standardowe kostarykańskie numery rejestracyjne składają się z trzech liter i trzech cyfr – wszystkich o porządkowym charakterze. Na tablicy rejestracyjnej nad numerem rejestracyjnym widnieje nazwa państwa („Costa Rica”), a pod nim napis „Centroamerica”. W prawym górnym rogu widnieje flaga państwa. Tablica rejestracyjna ma ciemnoniebieskie znaki na białym tle.

Wydawane są liczne specjalne typy tablic rejestracyjnych. Różnią się one od standardowych strukturą numeru rejestracyjnego i kolorem.

| 4.30. Kuba

Pomimo zmian zachodzących w ostatnim czasie na Kubie przy rejestracji pojazdów nadal stosowany jest system z 2002 roku pozwalający ustalić – zarówno dzięki numerowi rejestracyjnemu, jak i kolorowi tablicy – status pojazdu.

Kubańskie numery rejestracyjne składają się z trzech liter i trzech cyfr. Pierwsza litera numeru rejestracyjnego oznacza miejsce rejestracji pojazdu. Na tej pozycji stosowanych jest piętnaście liter, np. H – oznacza miasto Hawanę, B – oznacza prowincję Hawana, S – prowincję Sancti Spiritus, U – Santiago de Cuba, zaś I – Isla de la Juventud.

Druga litera oznacza typ właściciela pojazdu z ewentualnym rozróżnieniem samochodów i motocykli. I tak:

- ✓ pojazdy administracji rządowej noszą oznaczenie A;
- ✓ motocykle państwowe – Y lub Z;
- ✓ inne pojazdy państwowe – S, T, U, V lub W;
- ✓ motocykle prywatne – R;
- ✓ inne pojazdy prywatne – D, E, F, G lub H;
- ✓ pojazdy będące własnością obcokrajowców (w tym firm zagranicznych) – K.

Poniżej numeru rejestracyjnego znajduje się dodatkowa cyfra oznaczająca typ pojazdu.

Tło tablicy rejestracyjnej również ma określone znaczenie – wskazując na typ właściciela pojazdu. Co do zasady jest ono skorelowane z oznaczeniem literowym – co do zasady pojazdy administracji mają kolor biały, państwowe – niebieski, prywatne – żółty. Istnieją jednak od tego wyjątki:

- ✓ w przypadku pojazdów mających jako drugą literę numeru rejestracyjnego „A” kolor biały oznacza ministrów, osoby zarządzające prowincjami i inne osoby podobnej rangi, podczas gdy kolor jasnobrązowy oznacza urzędników niższej rangi;
- ✓ w przypadku pojazdów mających jako drugą literę numeru rejestracyjnego „K” zasadą jest żółte tło. Jeśli jednak pojazd należy do firmy zagranicznej lub z kapitałem mieszanym, zagranicznego dziennikarza lub kościoła (związku wyznaniowego) tablica rejestracyjna ma tło jasnobrązowe.

Na Kubie stosowanych jest kilka specjalnych typów tablic. I tak:

- ✓ Pojazdy armii kubańskiej oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych mają numer rejestracyjny złożony z jednej litery (A, B, C lub F) oraz pięciu cyfr. Te pierwsze pod numerem rejestracyjnym mają oznaczenie „FAR” a tablica ma jasnozielone tło; te drugie mają dodatkowe oznaczenie „MININT” oraz ciemnozielone tło tablicy.
- ✓ Pojazdy korpusu dyplomatycznego mają numery rejestracyjne złożone z samych cyfr. Pod numerem rejestracyjnym znajduje się oznaczenie literowe oznaczające status właściciela pojazdu (D – korpus dyplomatyczny, C – korpus konsularny, E – pozostałe pojazdy). Tło tablicy jest czarne.
- ✓ Samochody przeznaczone do wynajmowania mają oznaczenie „T” po którym występują dwie litery i cztery cyfry. Tło jest ciemnoczerwone.
- ✓ Pojazdy zarejestrowane tymczasowo mają numer rejestracyjny złożony z kodu prowincji, czterech cyfr i litery „P”. Tło tablicy rejestracyjnej jest jasnoczerwone.

4.31. Meksyk (1). Schemat numeracji

Meksyk – podobnie jak Kanada i USA – jest państwem federalnym. Meksykański system oznakowania pojazdów ma charakter pośredni między systemem europejskim, a systemami Kanady, czy Stanów Zjednoczonych. Podobnie jak w Europie format numerów rejestracyjnych jest ustalony jednolicie dla całego obszaru kraju; jednakże sam wzór graficzny tablicy jest ustalany indywidualnie przez każdy ze stanów.

Fakt, iż system nadawania numerów rejestracyjnych jest wspólny dla całego kraju nie oznacza, że jest on szczególnie przejrzysty. Jest to związane z istnieniem różnorodnych klasyfikacji, które wpływają bezpośrednio na przyjęty format numeru.

Podstawowe trzy to:

- ✓ charakter pojazdu (publiczny, czy prywatny);
- ✓ rodzaj pojazdu i niekiedy typ właściciela (np. odrębny system numeracji mają pojazdy osób niepełnosprawnych). Podstawowe kategorie dla pojazdów prywatnych to: motocykle, samochody osobowe, ciężarówki, przyczepy i samochody kempingowe, autobusy, pojazdy zabytkowe. Podstawowe kategorie pojazdów publicznych to: ciężarówki, autobusy i taksówki;
- ✓ miejsce rejestracji. W 1972 roku został wprowadzony odrębny system numerów rejestracyjnych pojazdów zarejestrowanych w meksykańsko-amerykańskiej strefie przygranicznej. Dotyczy to pojazdów zarejestrowanych w stanach: Baja California, Baja California Sur oraz części stanów: Sonora, Chihuahua, Coahuila i Tamaulipas.

W praktyce oznacza to np. że autobus może mieć numer rejestracyjny zgodny z następującymi schematami:

- ✓ N-LLL-NN jeśli jest zarejestrowany jako prywatny poza strefą graniczną;
- ✓ NNN-NNN-L jeśli jest zarejestrowany jako służb publicznych poza strefą graniczną
- ✓ ZLL-NN-NN jeśli jest zarejestrowany jako prywatny w strefie granicznej;
- ✓ NN-NN-Z LL jeśli jest zarejestrowany jako służb publicznych w strefie granicznej.

Niezależnie od tego Dystrykt Federalny posiada zazwyczaj odrębny system numeracji. Pozostając przy przytoczonym przykładzie autobusu – obowiązuje tu wzór numeracji NNN-NN-NN, przy czym pierwsze trzy cyfry oznaczają numer linii obsługiwanej przez autobus (sic!). Jeśli jednak autobus obsługuje połączenia metropolitalne między miastem Meksyk a Dystryktem Federalnym nosi numer rejestracyjny NNN-LL-NNN, gdzie litery oznaczają gminę obsługiwaną przez dany pojazd.

Samochody osobowe poza strefą graniczną mają numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL-NN-NN (tu znów wyjątkiem jest Dystrykt Federalny, który używa wzoru NNN-LLL), w strefie granicznej NNN-LLL-N (przy czym odrębny schemat obowiązuje w stanie Baja California – BLL-NN-NN).

4.32. Meksyk (2). Wzór tablic rejestracyjnych

W Meksyku schemat numerów rejestracyjnych jest ustalany na poziomie federalnym; wizerunek graficzny tablic rejestracyjnych jest natomiast domeną stanów. Podobnie jak w Kanadzie, czy USA tablice nawiązują zatem bardzo często do charakterystyki stanu i dzięki temu są „jeżdżącą reklamą” swojego miejsca rejestracji. Większość stanów dokonuje zmiany wzoru tablic rejestracyjnych co trzy lata.

Tablice rejestracyjne wybranych stanów mają następujący wygląd: Niezależnie od swobody pozostawionej stanom istnieją określone warunki narzucane na poziomie krajowym. Wszystkie tablice rejestracyjne muszą być prostokątne o wymiarach 300 mm na 150 mm z zaokrąglonymi rogami. W tablicę samochodów osobowych musi być wkomponowany zwrot „Transporte Privado Automovil” (zazwyczaj jest umieszczony wzdłuż dolnej krawędzi tablicy). Tablice rejestracyjne muszą zawierać literowy kod stanu i jego kod fiskalny (w praktyce przydzielany w kolejności alfabetycznej stanów w języku hiszpańskim). Począwszy od 2001 roku na tablicach rejestracyjnych wprowadzone zostały dodatkowe oznaczenia rozróżniające przednią i tylną tablicę (delanterera – przód, trasera – tył). Tablica posiada wreszcie kod kreskowy wiążący ją z pojazdem, dla którego została wydana.

- ✓ Campeche – tło jednolicie białe – nazwa stanu białymi wersalikami na czerwonym polu w środkowej dolnej części tablicy – elementy graficzne w rogach tablicy: w prawym dolnym – logo stanu, w lewym dolnym – cyfra „4” zapisana cyframi Majów, w lewym górnym – herb stanu.
- ✓ Chiapas – na białym tle pomarańczowy profil twarzy wojownika Majów – nazwa stanu na środku dolnej części tablicy białą czcionką na pomarańczowym tle – obok nazwy stanu biały konturowy herb stanu na pomarańczowym tle.
- ✓ Chihuahua – na białym tle beżowy portret Pancho Villi (Francisco Villi, meksykańskiego przywódcy partyzantki chłopskiej) – nazwa w górnej części tablicy rejestracyjnej, białymi wersalikami (górna krawędź po prostej, dolna po łuku) na ciemnobrązowym tle – w lewym dolnym rogu jasnozielony herb stanu, nadruk „MEXICO” w kolorze srebrnym na numerze seryjnym; zamiast łączników w numerze rejestracyjnym używany zielony, wypełniony kontur stanu.
- ✓ Durango – na białym tle jasnobrązowy wizerunek pieczęci stanu – nazwa stanu wersalikami w górnej części tablicy w wielu kolorach (od czerwonego poprzez pomarańczowy, ciemnozielony i jasnozielony aż do niebieskiego), na tle nazwy białe sylwetki budynków charakterystycznych dla stanu.
- ✓ Guanajuato – na białym tle jasnoniebieski posąg Miguela Hidalgo („Ojca Narodu”, meksykańskiego duchownego, za którego sprawą wybuchło narodowe powstanie o wyzwolenie Meksyku spod władzy Hiszpanii) – nazwa stanu niebieskimi kapitalikami w dolnej części tablicy ponad czerwonym pasem ze wskazaniem prywatnego charakteru pojazdu – w lewym górnym rogu tablicy logo 200-lecia Meksyku.

4.33. Meksyk (3). Wybrane wzory stanowych tablic rejestracyjnych

Tablice rejestracyjne stanowią czasami nie tylko nawiązanie do tradycji, czy charakteru danego stanu, ale i pochwałę władzy. Jak bowiem inaczej zakwalifikować slogan stosowany na tablicach z Jukatana „Rząd, który pracuje dla Ciebie”?

- ✓ Guerrero – tło jednolicie białe z wielokolorowym pasem w górnej części – nazwa stanu białymi wersalikami na kolorowym pasie, poniżej slogan „Independientes por Guerrero” – wielokolorowy wizerunek pieczęci stanu w prawym dolnym rogu.
- ✓ Jalisco – na białym tle jasnoniebieska sylwetka wojownika Majów z włócznią i tarczą – nazwa stanu w prawej dolnej części tablicy niebieską czcionką – wizerunek pieczęci stanu z lewym górnym rogu.
- ✓ Mexico – na białym tle w dolnej części wizerunki Dzwonu Niepodległości, w górnej części utrzymane w szarej tonacji wizerunki pięciu bohaterów ruchu niepodległościowego (Josef Ortiz, Jose Maria Morelos, Miguel Hidalgo, Vicente Guerrero, Ignacio Allende) – nazwa stanu żółtą stylizowaną czcionką w dolnej części – wizerunek pieczęci stanu w lewej dolnej części, logo stanu w prawej dole części.
- ✓ Nayarit – w tle wielokolorowy pejzaż nadmorski z palmami i pasmem wzgórz – nazwa stanu czarnymi kapitalikami w górnej części tablicy poprzedzona słowem „Riviera”.
- ✓ Oaxaca – trójkolorowe (zielono-biało-czerwone) tło nawiązujące do flagi Meksyku – nazwa stanu stylizowanymi wersalikami w dolnej części tablicy, nazwa stanu powtórzona pod pieczęcią – wielokolorowy wizerunek pieczęci stanu na środku górnej części.
- ✓ Quintana Roo – w tle wielokolorowy obraz żaglicy (gatunek ryb) wyskakującej z wody, w dolnej części brązowe pole – nazwa stanu stylizowaną białą czcionką na czerwonym kartuszu, dodatkowo nazwa państwa czerwoną czcionką w górnej części – dekoracyjny szlak nawiązujący do sztuki Majów w górnej części tablicy.
- ✓ Tabasco – w tle stylizowane fale morskie w tonacji pomarańczowej – nazwa stanu wersalikami w dolnej części tablicy.
- ✓ Tamaulipas – tło jednolicie białe z zielonym pasem w dolnej części – nazwa stanu białymi wersalikami na zielonym pasie – w górnej części tablicy, na środku wizerunek flagi Meksyku, w prawym dolnym rogu biały konturowy herb stanu.
- ✓ Yucatan – w tle wizerunek piramidy Majów w kolorze szarym – nazwa stanu ciemnozielonymi wersalikami w dolnej części tablicy – herb stanu w prawym dolnym rogu, logo stanu w lewym górnym rogu wraz ze sloganem „Un Gobierno que Trabaja Para Ti” („Rząd, który pracuje dla Ciebie”).
- ✓ Zacatecas – na białym tle zielona (w górnej części) i czerwona (w dolnej części) wstęga – nazwa stanu jako element logo w prawej górnej części – herb stanu w lewej górnej części.

4.34. Nikaragua

Nikaragua stosuje tablice rejestracyjne o wyglądzie opartym na podobnym schemacie co tablice z Hondurasu. Na białym tle widnieje bowiem kontur kraju; w górnej części tablicy widnieje nazwa państwa, zaś w dolnej – napis „Centroamerica”.

Dodatkowo w lewym górnym rogu widnieje godło Nikaragui. Przedstawia ono w trójkącie pięć wulkanicznych gór w błękitnym polu pod tęczą i czerwoną czapką frygijską.

Numery rejestracyjne mają różny schemat w zależności od tego czy pojazd jest zarejestrowany w stolicy, czy poza nią. W Managui, stolicy Nikaragui, składa się on z litery M oraz dwóch grup po trzy cyfry w każdej. Poza stolicą składa się z dwuliterowego kodu prowincji, w której pojazd jest zarejestrowany oraz nie więcej niż pięciu cyfr.

Kolorystyka znaków, tła i kształtu kraju jest zależny od typu pojazdu. W przypadku typowych pojazdów są to czarne znaki na białym tle z niebieskim kształtem kraju, ale np. taksówki mają jednak czerwony kształt kraju, autobusy – pomarańczowe tło z czarnym zarysem kraju, pojazdy samorządu – ciemnoniebieskie znaki na białym tle z niebieskim konturem kraju.

4.35. Panama

Panama wprowadziła nowy system rejestracji pojazdów w 2010 roku.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z sześciu cyfr, z których pierwsze dwie kodują miejsce rejestracji pojazdu. Numer na tablicy rejestracyjnej napisany jest czarnymi znakami na białym tle. Nad nim widnieje nazwa państwa na kolorowym pasku, pod numerem rejestracyjnym widnieje rok wydania tablicy. Kolor górnego paska jest również zależny od roku wydania – np. w 2014 roku był to kolor ciemnożółty. W prawym dolnym rogu tablicy widnieje naklejka legalizacyjna (w kolorze odpowiadającym kolorowi przypisanemu do danego roku), w lewym górnym – logo Autoridad de Tránsito y Transporte Terrestre. W lewym dolnym rogu umieszczane jest czasami logo nawiązujące do szczególnych wydarzeń, bądź rocznic, np. w roku 2013 – 500 rocznicy odkrycia Oceanu Spokojnego.

W Panamie występują bardzo liczne specjalne typy tablic rejestracyjnych. Szczególnie interesujące są tablice przypisane parlamentarzystom lub urzędnikom wybieranym na kadencje. Numery rejestracyjne ich pojazdów mają w górnej części nazwę organu, w dolnej części – nazwę funkcji pomiędzy datami początku i końca kadencji. W środkowej części widnieje wizerunek pieczęci państwowej oraz numer porządkowy.

4.36. Paragwaj

W Paragwaju dopiero z początkiem 2000 roku uporządkowano sposób rejestracji pojazdów – do tego czasu nie istniał bowiem ogólnokrajowy system rejestracji pojazdów. Wcześniej tablice rejestracyjne były wydawane przez władze lokalne; władze lokalne ustalały również samodzielnie wygląd tablic.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna używana w Paragwaju. Litera „D” rozpoczynająca numer rejestracyjny oznacza, że tablica została wydana poza Asuncion, w jednym z biur departamentalnych.

Począwszy od 2000 roku pojazdy mają numer rejestracyjny złożony z trzech liter i trzech cyfr. Wszystkie znaki mają charakter porządkowy – nie kodując żadnej informacji, z trzema wyjątkami:

- ✓ pierwszą literę „E” mają pojazdy służb publicznych zwolnione z podatku drogowego;
- ✓ pierwszą literę „T” mają traktory i inne maszyny rolnicze;
- ✓ pierwszą literę „V” mają samochody zabytkowe. W szczególności rejestracja zaczynająca się od liter VAP oznacza pojazd, którego właściciel jest członkiem Stowarzyszenia Pojazdów Zabytkowych Paragwaju (Circulo de Vehiculos Antiguos del Paraguay).

Tablica rejestracyjna ma wymiary 320 mm na 150 mm (motocyklowa jest odpowiednio mniejsza). Tło jest białe, odblaskowe z czerwoną obwódką dookoła tablicy. Numer rejestracyjny jest zapisany czerwoną czcionką.

W górnej części tablicy znajdują się od lewej: flaga Paragwaju, napis „Paraguay” czarnymi wesołkami i wizerunek pieczęci państwowej.

Poza standardowym wzorem tablicy występują trzy tablice specjalne:

- ✓ tablice pojazdów należących do właścicieli mających przyznany immunitet – w ten sposób tablica rejestracyjna od razu wskazuje policji lub innym służbom na status właściciela. Od zwykłych tablic tablice te różnią się używanym kolorem (czarny zamiast czerwonego). Pierwsze trzy litery wskazują na rangę właściciela. I tak: DIP – oznacza deputowanych, SEN – senatorów, JmX i GMX – odpowiednio członków rad municypalnych i zarządów municypalnych (x oznacza departament, w którym jest położona dana gmina), PJx – sędziów;
- ✓ tablice pojazdów o statusie dyplomatycznym. Tablice te mają białe znaki na czarnym tle. Numer rejestracyjny złożony jest z kodu statusu pojazdu (CD – korpus dyplomatyczny, CC – korpus konsularny, MOE – pozostałe), trzycyfrowego kodu państwa i – po łączniku – numeru porządkowego pojazdu.

Nad numerem rejestracyjnym widnieje napis „Ministerio de Relaciones Exteriores” (Ministerstwo Spraw Zagranicznych), a pod- „Republica del Paraguay”;

- ✓ tablice tymczasowe. Trudno zresztą nazwać je „tablicami” jest to bowiem kartka papieru zawierająca nadrukowany czarnym tuszem numer rejestracyjny (pierwotnie był stosowany tusz czerwony, ale okazało się, że zbyt szybko blednie na słońcu). Numer rejestracyjny zaczyna się od litery „P”. Tablice tymczasowe są przyklejane od wewnętrznej strony szyby przedniej i tylnej pojazdu.

4.37. Peru

Praktycznie każdy kraj posiada określoną liczbę typów specjalnych tablic rejestracyjnych. Jednak w mało którym typy te mają tak konsekwentny schemat jak w Peru. Na takich tablicach przed numerem rejestracyjnym widnieje mniejsza litera „E” (od „especial” – specjalny).

Numery rejestracyjne składają się z dwóch liter (charakteryzujących właściciela pojazdu) i trzech cyfr. Kolor znaków i tła tablicy jest również związany z kategorią właściciela. I tak:

- ✓ pojazdy policyjne mają tablice rejestracyjne z czarnymi znakami na zielonym tle;
- ✓ pojazdy straży pożarnej i karetki pogotowia – z białymi znakami na czerwonym tle;
- ✓ pojazdy rządowe – z czarnymi znakami na białym tle;
- ✓ pojazdy korpusu dyplomatycznego – z czerwonymi znakami na białym tle;
- ✓ pojazdy przeznaczone do wystawiania – z czarnymi znakami na pomarańczowym tle;
- ✓ pojazdy zarejestrowane czasowo – z niebieskimi znakami na żółtym tle.

Wszystkie typy tablic specjalnych mają – identycznie jak zwykłe tablice – ponad numerem rejestracyjnym napis „Peru”, w lewym górnym rogu tablicy – flagę Peru, w prawym górnym – holograficzną naklejkę legalizacyjną, w lewym dolnym – unikalny numer seryjny tablicy.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z dwóch znaków i czterech cyfr (w przypadku motocykli) lub trzech znaków i trzech cyfr (w przypadku pozostałych pojazdów). Pierwsza litera koduje miejsce rejestracji, przy czym w zależności od wielkości regionu możliwe są sytuacje w których jeden region ma przypisanych kilka liter i odwrotnie: jedna litera odpowiada kilku regionom, np. regiony Lima i Callao mają przypisane (wspólnie) litery A, B, C i D, litera U przysługuje Ucayali, zaś M – trzem regionom: Cajamarca, Lambayeque i Amazonas.

Numer rejestracyjny na tablicy rejestracyjnej jest zawsze zapisany czarną czcionką; w zależności od typu pojazdu różny kolor ma natomiast tło tablicy, przy czym w odrębnym kolorze może być górny pasek (z flagą, nazwą kraju i naklejką holograficzną):

- ✓ motocykle mają tablice z tłem jednolicie niebieskim;
- ✓ taksówki motocyklowe (trójkołowe) – z niebieskim tłem i żółtym paskiem;
- ✓ pojazdy prywatne – z tłem jednolicie białym;
- ✓ taksówki – z tłem białym i żółtym paskiem;
- ✓ autobusy miejskie – z tłem białym i zielonym paskiem;
- ✓ autobusy międzymiastowe (międzyregionalne) – z tłem białym i pomarańczowym paskiem;
- ✓ traktory – z tłem jednolicie żółtym;
- ✓ przyczepy – z tłem żółtym i białym paskiem.

4.38. Saint Martin

Saint Martin jest francuską zbiorowością zamorską leżącą na wyspie Sint Marteen – dzielonej z autonomicznym krajem wchodzącym w skład Holandii.

Fot. Tablica rejestracyjna samochodu zarejestrowanego we francuskiej części wyspy St. Maarten. Ze względu na swój status (wspólnoty zamorskiej) posługuje się tablicami rejestracyjnymi zgodnymi ze wzorem z kontynentalnej Francji.

Saint Martin stosuje tablice rejestracyjne podobne do tablic kontynentalnej Francji. Podstawowe różnice są dwie:

- ✓ ze względu na fakt, że Saint Martin nie ma statusu departamentu, a jednocześnie jako zbiorowość zamorska nie jest przypisana do żadnego departamentu na tablicy rejestracyjnej na prawym niebieskim pasku nie widnieje numer departamentu. W prawym górnym rogu jest natomiast logo zbiorowości;
- ✓ poniżej standardowej tablicy widnieje czarny pasek z nazwą terytorium

Występują również pewne różnice w samej strukturze numeru rejestracyjnego.

4.39. Saint Kitts i Nevis

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów z Saint Kitts i Nevis składają się z litery P, drugiej litery – o porządkowym charakterze oraz czterech cyfr.

Tablice rejestracyjne mają srebrne znaki na czarnym tle, przy czym tablice są często wykonywane własnym staraniem kierowcy – co przyczynia się do znacznego zróżnicowania kroju liter, czy obecności elementów dodatkowych (np. obwódki).

Odrębny schemat numeracji mają: taksówki, minibusy, autobusy turystyczne, pojazdy przeznaczone do wynajmu.

| 4.40. Saint Lucia

Standardowe numery rejestracyjne na Saint Lucii mają strukturę zbliżoną do tej stosowanej na St Kitts i Nevis – składają się z litery P, drugiej litery porządkowej oraz trzech cyfr – również o porządkowym charakterze. Występują tablice zarówno w brytyjskim schemacie kolorystycznym – czarne znaki na białym tle z przodu i na żółtym tle z tyłu, jak i w jednolitym schemacie kolorystycznym – srebrne znaki na czarnym tle zarówno z przodu, jak i z tyłu.

Autobusy turystyczne mają numery rejestracyjne zaczynające się od litery H.

Występują ponadto różne systemy oznakowania pojazdów poszczególnych typów, np. mikrobusów, czy pojazdów korpusu dyplomatycznego.

| 4.41. Saint Vincent i Grenadyny

Saint Vincent i Grenadyny stosuje schemat rejestracji zbliżony do innych dawnych kolonii brytyjskich w archipelagu Małych Antyli. Numer rejestracyjny składa się z litery – kodującej charakter pojazdu (standardowo jest to P) oraz czterech cyfr. Standardowe tablice mają srebrne znaki na czarnym tle (obie) albo czarne znaki na tle białym (przednia) i żółtym (tylna). Niektóre kategorie pojazdów mają jednak inne zestawienie kolorystyczne znaków i tła tablicy (np. tablice dealerskie).

| 4.42. Salwador

Nowy system rejestracji pojazdów w Salwadorze został wprowadzony dopiero w tej dekadzie. Tablica rozmiarów amerykańskich ma tło nawiązujące do flagi narodowej – przedstawia bowiem trzy faliste pasy: niebieski, biały i znów niebieski.

Wyjątkiem są pojazdy służb publicznych, które mają tablice z jednolicie niebieskim tłem.

Numer rejestracyjny składa się z literowego kodu pojazdu (P – samochód prywatny, C – samochód firmowy, N – służby rządowe, A – taksówki, AB – autobusy) oraz czterech do sześciu cyfr – przy czym przed trzema ostatnimi cyframi jest przerwa, w której na tablicy rejestracyjnej umieszczany jest wizerunek narodowej pieczęci.

Na tablicy rejestracyjnej nad numerem widnieje nazwa kraju „El Salvador” wraz z oznaczeniem roku 2011 (data wejścia w życie nowego systemu). Poniżej numeru rejestracyjnego widnieje natomiast „Centro America”.

4.43. Sint Maarten

Sint Maarten to autonomiczny kraj wchodzący w skład Królestwa Niderlandów. Obowiązuje w niej coroczna zmiana tablic rejestracyjnych – tablice z poszczególnych lat różnią się kolorem tła. W roku 2015 obowiązywał kolor pomarańczowy.

Fot. Tablica rejestracyjna taksówki zarejestrowanej w holenderskiej części wyspy St. Maarten.

Numer rejestracyjny pojazdu składa się z literowego kodu typu pojazdu – zazwyczaj jednoliterowego (wyjątki to przede wszystkim BUS dla autobusów oraz TAXI dla taksówek) oraz trzech cyfr. Na tablicy rejestracyjnej między kodem literowym a cyframi umieszczony jest herb. Herb ten przedstawia na tarczy obrzeżonej pomarańczowo, w polu błękitnym srebrny zabytkowy budynek sądu w Philipsburgu; w górnych rogach – gałązka szalwii i sylwetka pomnika. Ponad tarczą znajduje się wschodzące słońce z szarą sylwetką pelikana w locie; pod tarczą – złota wstęga z dewizą „Semper pro grediens” („Zawsze postępująca”).

Ponad numerem rejestracyjnym widnieje motto wyspy „The Friendly Island”, a poniżej – nazwa państwa na tle typowego pejzażu.

4.44. Surinam

Surinam stosuje dwa podstawowe schematy numeracji pojazdów. Oba składają się z dwóch liter oraz czterech cyfr (w dwóch dwucyfrowych blokach). W przypadku pojazdów prywatnych grupa liter występuje jednak na początku numeru (z pierwszą literą P), w przypadku pozostałych pojazdów – na końcu (z ostatnią literą kodującą typ pojazdu). Zmiana schematu była prawdopodobnie związana z wyczerpaniem puli numerów zgodnych ze starym schematem dla pojazdów prywatnych.

Tablica rejestracyjna ma czarne znaki na żółtym tle. Poniżej numeru rejestracyjnego widnieje flaga narodowa (pięć pasów poziomych o proporcji 2:1:4:1:2, odpowiednio: zielony, biały, czerwony, biały, zielony z pięcioramienną żółtą gwiazdą na środku czerwonego pasa) oraz nazwa państwa.

Odrębne wzory tablic są używane przez m.in. przez pojazdy administracji publicznej, korpusu dyplomatycznego, czy wojskowe.

4.45. Stany Zjednoczone Ameryki (1). Zasady ogólne

Na wstępie charakterystyki tablic rejestracyjnych stosowanych w USA należy wspomnieć, że w pojęciu „amerykańskich tablic rejestracyjnych” tkwi błąd. Stany Zjednoczone są państwem federalnym, w którym sprawy związane z ruchem drogowym zastrzeżone są dla legislatur stanowych. Oznacza to, że nie istnieje amerykański kodeks drogowy – każdy stan ma swój własny kodeks drogowy. Analogicznie – nie ma jednolitego systemu rejestracji pojazdów – każdy stan może tutaj przyjąć (i przyjmuje) inne zasady. Można jednak systemy te przeanalizować w ujęciu syntetycznym.

Fot. W Stanach Zjednoczonych kwestie rejestracji pojazdów są pozostawione w zakresie właściwości stanów. Tutaj jako przykład tablica rejestracyjna wydana przez Florydę.

Przede wszystkim należy wskazać, że nie tylko stany dokonują rejestracji pojazdów. Tablice rejestracyjne są wydawane przez trzy grupy podmiotów:

- ✓ poszczególne stany i Dystrykt Kolumbia – standardowo;
- ✓ rząd federalny – dla pojazdów własnych oraz dla pojazdów korpusu dyplomatycznego i konsularnego;
- ✓ niektóre plemiona indiańskie – w zależności od plemienia albo wyłącznie dla pojazdów plemienia, albo również dla pojazdów prywatnych.

Różnice w poszczególnych reżimach prawnych rozpoczynają się już przy ustaleniu, czy pojazd musi mieć tablice rejestracyjne zamontowane zarówno z przodu, jak i z tyłu, czy jedynie z tyłu. Dziewiętnaście stanów (położonych głównie w południowo-wschodniej części kraju) wymaga jedynie tylnych tablic rejestracyjnych. W dwóch stanach – Nowadzie i Massachusetts – w zależności od określonych okoliczności. W Nowadzie tablice rejestracyjne wydawane są w parach, ale przedniej tablicy można nie zamontować na pojeździe, jeśli nie jest on do tego fabrycznie przystosowany. W Massachusetts istnieje obecnie obowiązek montowania dwóch tablic rejestracyjnych; zwolnione z tego obowiązku są jednak te pojazdy, które zostały zarejestrowane przed jego wprowadzeniem. W pozostałych stanach obowiązkowe jest zamontowanie obu tablic.

Na obszarze USA tablice rejestracyjne mają ujednolicony format – różniący się jednak znacznie od standardowego formatu tablice europejskich. Wynosi on 6x12 cali (czyli 15,24x30,48 cm).

Tablice mogą być wykonywane w dwóch technologiach – tłoczonych (podobnie jak polskie tablice rejestracyjne) lub drukowanych. Obecnie z tej ostatniej technologii korzysta do wszystkich swoich tablic - 13 stanów (Alabama, Arizona, Delaware, Indiana, Iowa, Minnesota, Montana, Nebraska, Nevada, Południowa Dakota,

Południowa Karolina, Tennessee i Wyoming) oraz Dystrykt Kolumbia, zaś do niektórych (przede wszystkim spersonalizowanych) – 9 (Kolorado, Missisipi, Missouri, Nowy Jork, Północna Karolina, Ohio, Oregon, Teksas i Waszyngton). Pozostałe stany posługują się tablicami tłoczonymi.

Schemat numeru rejestracyjnego jest uzależniony od wielkości stanu: im większa liczba mieszkańców – oznaczająca również większą liczbę koniecznych do zarejestrowania pojazdów – tym bardziej pojemny system numeracji pojazdów. Najmniejsze stany (np. Delaware) stosują numery rejestracyjne złożone z sześciu cyfr, największe (np. Kalifornia) – z czterech cyfr i trzech liter. W tych ostatnich stanach – z wyjątkiem Kalifornii, gdzie schemat numeru ma postać: cyfra – trzy litery – trzy cyfry – litery występują na początku numeru rejestracyjnego.

W ramach numeru rejestracyjnego może występować kodowanie miejsca rejestracji danego pojazdu lub miesiąca upływu ważności rejestracji (np. w Zachodniej Wirginii informację taką zawiera pierwszy znak numeru – 1-9 odpowiednio dla miesięcy od stycznia do września, O dla października, N dla listopada i D dla grudnia).

Pojazdy inne niż samochody osobowe zazwyczaj mają odrębny schemat numeracji, często zawierający zakodowany typ pojazdu. Podobnie przedstawia się sytuacja w odniesieniu do tablic specjalnych, przysługujących np. dealerom samochodowym.

Tablice rejestracyjne są bardzo zróżnicowane pod względem graficznym – przy czym różnice nie dotyczą jedynie stosowanego schematu kolorystycznego, lecz często również stosowanych elementów graficznych. W odróżnieniu od tablic europejskich, gdzie elementy graficzne występują w bardzo ograniczonym zakresie, amerykańskie drukowane tablice rejestracyjne mają często wielokolorowe tło przedstawiające określoną scenę.

W dawniejszych czasach wzór tablicy ulegał zmianie corocznie – było to związane z zasadą, że tablica rejestracyjna każdego pojazdu musiała być wymieniana corocznie. W sytuacji wzrostu liczby pojazdów zmniejszona została częstotliwość obowiązkowej wymiany tablic rejestracyjnych. Częstotliwość tą określa każdy stan (np. w Missisipi wynosi 5 lat, w Teksasie – 7 lat, w Arkansas – 8, a na Florydzie – 10 lat), może również podjąć decyzję o wydawaniu tablic na stałe. Wprowadzono natomiast specjalne naklejki (o kolorach zmienianych corocznie) służące de facto do potwierdzenia uiszczenia podatku drogowego. Sam wzór tablicy jest zmieniany co jakiś czas. Oczywiście każdy ze stanów posiada swój odrębny wzór.

4.46. Stany Zjednoczone Ameryki (2). Tablice stanowe

Niniejszym akapitem rozpoczynamy omawianie stosowanych obecnie tablic rejestracyjnych w poszczególnych stanach – w kolejności alfabetycznej.

W opisie zamieszczone są – rozdzielone myślnikiem - następujące informacje:

- ✓ opis struktury numeru rejestracyjnego;

- ✓ informacja, czy tablica wydawana jest jako tłoczona, czy gładka (drukowana). Należy pamiętać, że w przypadku tych pierwszych tłoczony może być albo sam numer rejestracyjny, albo również i inne elementy;
- ✓ data, od której stosowany jest opisywany wzór tablicy rejestracyjnej;
- ✓ kolor w jakim na tablicy rejestracyjnej zamieszczony jest numer rejestracyjny;
- ✓ opis tła numeru rejestracyjnego;
- ✓ miejsce umieszczenia nazwy stanu. Standardem na amerykańskich tablicach rejestracyjnych jest bowiem wskazanie nazwy stanu. O ile nie jest wskazane inaczej nazwa jest wycentrowana;
- ✓ informacja o dewizie/sloganie i miejscu jego umieszczenia;
- ✓ (opcjonalnie) inne elementy graficzne występujące na tablicy rejestracyjnej.

Poszczególne stany:

1. Alabama – numer rejestracyjny zgodny ze schematem: NLNNLNN lub NNLNNLN, cyfry na początku numeru oznaczają miejsce rejestracji – tablice drukowane – wzór graficzny od 2 stycznia 2009 roku – numer rejestracyjny czarnymi znakami – stylizowane wybrzeże Alabamy – nazwa stanu zapisana niebieską kursywą w dolnej części tablicy – dewiza „Sweet Home” w górnej części, za którym białe logo „Heart of Dixie” z niebieskimi literami i czerwoną obwódką.
2. Alaska – numer rejestracyjny zgodny ze schematem: LLL NNN – tablica tłoczona – wzór graficzny od 1 stycznia 2010 roku – numer rejestracyjny niebieskimi znakami – jednolicie żółte tło – nazwa stanu zapisana niebieskimi wersalikami w górnej części tablicy – dewiza „The last frontier” niebieskimi wersalikami w dolnej części tablicy.
3. Arizona – numer rejestracyjny zgodny ze schematem: LLL NNNN – tablica drukowana – wzór graficzny od 2007 roku – numer rejestracyjny ciemnozielonymi znakami – w tle purpurowe góry i kaktusy z białym zachodzącym słońcem i niebem zmieniającym barwę od pomarańczowego (na dole) przez biały do turkusowego (na górze) – nazwa stanu zielonymi literami z białą obwódką w górnej części tablicy – dewiza „Grand Canyon State” znakami w kolorze ciemnozielonym w prawej dolnej części tablicy.
4. Arkansas – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN LLL – tablica tłoczona – wzór graficzny od marca 2006 roku – numer rejestracyjny czarnymi znakami – tło gradientowe od błękitnego (na górze) do białego (na dole) ze stylizowanym diamentem na środku – nazwa stanu czerwonymi stylizowanymi literami na górze – dewiza „The Natural State” napisana czerwoną stylizowaną czcionką na dole.
5. Connecticut – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN-LLL – tablica tłoczona – wzór graficzny od 2000 roku – numer rejestracyjny znakami ciemnoniebieskimi – tło gradientowe od błękitnego (na górze) do białego (na dole) – nazwa stanu w kolorze ciemnoniebieskim w górnej części tablicy – dewiza „Constitution State” ciemnoniebieskimi znakami w dolnej części tablicy – w lewym górnym rogu ciemnoniebieski, wypełniony kontur stanu.

6. Dakota Południowa – różnicowany schemat numeru rejestracyjnego – NLL NNN a następnie NLLL NN, przy czym pierwsza cyfra koduje miejsce rejestracji albo NNL NNN a następnie NNL LNN, przy czym pierwsze dwie cyfry kodują miejsce rejestracji – tablica drukowana – wzór graficzny stosowany od 2006 roku – numer rejestracyjny w ciemnoniebieskim kolorze – tło przedstawia w pełnych barwach Mount Rushmore (głowy prezydentów USA) – nazwa stanu w stylizowanej na ręczne pismo czerwonej czcionce – slogan „Great Faces. Great Places.” Czerwonymi kapitalikami w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
7. Dakota Północna – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNN – tablica tłoczona – wzór stosowany od 1993 roku – numer rejestracyjny czarną czcionką – w tle pod błękitno-czerwonym niebem krajobraz prerii z bizonem i kłosami zboża w tonacji szaro-żółto-brązowej – nazwa stanu białymi wersalikami na czarnym tle – slogan „Discover the Spirit” białą czcionką stylizowaną na pismo ręczne w górnej części tablicy rejestracyjnej oraz dewiza „Peace Garden State” brązowymi wersalikami w dolnej części tablicy (poniżej nazwy stanu).
8. Delaware – numer rejestracyjny złożony z samych cyfr, nie więcej niż sześciu – tablica drukowana wzór graficzny od 2008 roku – numer rejestracyjny napisany złotą czcionką – tło jednolicie ciemnoniebieskie ze złotą obwódką – nazwa stanu złotymi wersalikami w dolnej części tablicy – dewiza „The First State” złotymi wersalikami w górnej części tablicy.
9. Floryda – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN NLL – tablica tłoczona – wzór graficzny obowiązujący od 1 października 2008 roku – numer rejestracyjny zapisany zielonymi znakami – tło białe odbłaskowe z jasnozieloną mapą stanu i obrazem kwitnącej pomarańczy – zamiast nazwy stanu adres strony internetowej myFLORIDA.com zielonymi znakami po łuku w górnej części tablicy – dewiza „In God We Trust” zielonymi wersalikami w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
10. Georgia – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLLNNNN – tablica drukowana – wzór graficzny obowiązujący od czerwca 2012 roku – numer rejestracyjny zapisany czarnymi znakami – tło białe z umieszczonym na środku rysunkiem brzoskwini (istnieje alternatywne tło) – nazwa stanu wersalikami w górnej części stanu.
11. Hawaje – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNN, przy czym pierwsza litera oznacza miejsce rejestracji – tablica tłoczona – wzór graficzny stosowany w 1991 roku – numer rejestracyjny zapisany czarnymi znakami – tło białe z wizerunkiem tęczy – nazwa stanu wersalikami w górnej części tablicy – dewiza „Aloha State” czarnymi wersalikami w dolnej części tablicy.
12. Idaho – numer rejestracyjny złożony z dwóch grup znaków: pierwsza z nich składająca się z litery lub cyfry i litery oznacza miejsce rejestracji, druga z takiej liczby znaków by ich łączna liczba wynosiła siedem – tablica drukowana – wzór graficzny z 2008 roku – numer rejestracyjny zapisany czarnymi znakami – tło białe przechodzące ku górze gradientowo w kolor czerwony, w dolnej części scena górską w kolorach ciemnoniebieskim i jasnoniebieskim – nazwa stanu białymi wersalikami w górnej części tablicy

- poprzedzona stylizowanym białym słowem „Scenic” – dewiza „Famous Potatoes” białymi wersalikami w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
13. Illinois – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN NNNN lub LNN NNNN (przy czym jako litera będą stosowane kolejno: A, J, X, B, C, D, F, T, Y, G, H, K, L, N, P) – tablica drukowana – wzór stosowany od 2001 roku – numer rejestracyjny czerwonymi znakami – tło gradientowe od koloru białego (na górze) do niebieskiego (na dole) z niebieskim portretem Abrahama Lincolna na środku – nazwa stanu niebieską, ozdobną czcionką w górnej części tablicy rejestracyjnej – dewiza „Land of Lincoln” w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
 14. Indiana – numer rejestracyjny zgodny z jednym z trzech schematów: NNNL, NNNLL i NNNLLL; funkcjonują również inne wzory – tablica drukowana – wzór graficzny obowiązujący od 2008 roku – numer rejestracyjny zapisany białymi czcionkami – jednolicie niebieskie tło – nazwa stanu w dolnej części tablicy rejestracyjnej białymi wersalikami – bez dewizy na tablicy rejestracyjnej – z lewej strony tablicy rejestracyjnej flaga Indiany (pochodnia otoczona przez zewnętrzny wieniec trzynastu gwiazd, wewnętrzny półokrąg pięciu gwiazd z dziewiętnastą gwiazdą ponad płomieniem pochodni ukoronowaną słowem „Indiana”), w górnej części naklejka z miejscem rejestracji pojazdu.
 15. Iowa – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN LLL – tablica drukowana – wzór z 2011 roku – numer rejestracyjny zapisany czarną czcionką – tło przedstawiające stylizowaną farmę pod błękitnym niebem – nazwa stanu czarnymi kapitalikami w górnej części tablicy rejestracyjnej – bez dewizy na tablicy rejestracyjnej – w dolnej części tablicy rejestracyjnej nazwa hrabstwa, gdzie pojazd został zarejestrowany.
 16. Kalifornia – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NLLLNNN – tablica tłoczona – wzór z 2011 roku – numer rejestracyjny zapisany niebieską czcionką – tło jednolicie białe – nazwa stanu czerwoną czcionką stylizowaną na ręczne pismo w górnej części – dewiza nie umieszczona na tablicy – w dolnej części czerwonymi znakami adres internetowy dmv.ca.gov.
 17. Kansas – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN LLL, przy czym stosowane jest kodowanie miejsca rejestracji – tablica tłoczona – wzór graficzny z 2007 roku – numer rejestracyjny zapisany niebieskimi znakami – na jasnoniebieskim tle widoczna górna część pieczęci stanowej (gwiazdy w trzech łukach nad górami i dewiza „Ad astra per aspera”) – nazwa stanu wersalikami w górnej części tablicy rejestracyjnej – dewiza nie umieszczona dodatkowo na tablicy rejestracyjnej.
 18. Karolina Południowa – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNN – tablica drukowana – wzór stosowany od lata 2008 roku – numer rejestracyjny czarną czcionką – tło przedstawiające zachód słońca (niebo w gradiencie od szaroniebieskiego na górze do czerwonego przy linii horyzontu) za motywem flagi stanowej (drzewo palmowe pod rogalem) – nazwa stanu ciemnoniebieskimi znakami w górnej części tablicy rejestracyjnej – dewiza nie zamieszczana na tablicy rejestracyjnej – w dolnej części tablicy rejestracyjnej zapisany białą czcionką adres strony internetowej travel2sc.com.

19. Karolina Północna – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL-NNNN – tablica tłoczona – wzór graficzny stosowany od 2010 roku – numer rejestracyjny niebieską czcionką – błękitne tło przedstawiające trawiaste pole nad którym sylwetka samolotu braci Wright – nazwa stanu zapisana czerwoną czcionką w dolnej części tablicy rejestracyjnej – slogan „First in Flight” czerwonymi znakami w górnej części tablicy.
20. Kentucky – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN LLL – tablica tłoczona – wzór graficzny obowiązujący od 2005 roku – numer rejestracyjny w kolorze ciemnoniebieskim – tło gradientowe od koloru białego (na górze) do błękitnego (na dole) – nazwa stanu w postaci stylizowanego logo w górnej części tablicy: nazwa stylizowaną granatową kursywą, nad nią z lewej strony błękitny slogan „Bluegrass State”, pod nią granatowy slogan „Unbridled Spirit”, w prawej górnej części stylizowana głowa konia – dewiza dodatkowo nie uwidoczniła – w dolnej części tablicy białymi znakami na granatowym tle nazwa hrabstwa, gdzie pojazd został zarejestrowany.
21. Kolorado – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN-LLL – tablica tłoczona – wzór graficzny obowiązujący od 2000 roku – numer rejestracyjny w kolorze ciemnozielonym – w tle sceneria ośnieżonych szczytów na ciemnozielonym tle – nazwa stanu napisana czcionką ciemnozieloną w dolnej części tablicy – dewiza nie umieszczona na tablicy rejestracyjnej.
22. Luizjana – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNN – tablica tłoczona – wzór graficzny obowiązujący od 3 stycznia 2011 roku, był stosowany do 31 grudnia 2012 roku – wówczas to zastąpiony został numerem rejestracyjnym w kolorze ciemnoniebieskim – tło w postaci stylizowanej jasnozielonej trawy, z lewej strony numeru rejestracyjnego biały pelikan na tle zielonego, wypełnionego konturu stanu – nazwa stanu czerwoną czcionką stylizowaną na pismo ręczne w górnej części tablicy – slogan „200 Years” czarnymi znakami z oznaczeniem lat „1812” i „2012” białymi znakami na czerwonym polu odpowiednio z lewej i prawej strony.
23. Maine – numer rejestracyjny złożony z dwóch grup: cyfrowej liczącej nie więcej niż cztery znaki oraz literowej złożonej z dwóch znaków – tablica tłoczona – wzór obowiązujący od 1999 roku – numer rejestracyjny czarnymi znakami, przy czym jest on wyrównany nie centralnie, lecz do prawej krawędzi tablicy – tło białe odbłaskowe, w dolnej części stylizowana jasnozielona ściana lasu, z lewej gałązka piniowa z szyszką, na gałązce sikora jasnoskrzydła (*Parus atricapillus*) – nazwa stanu poszerzonymi wersalikami w górnej części tablicy – slogan „Vacationland” czarną kursywą w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
24. Maryland – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NL/LNNNN, L/L oznacza, że litery są umieszczone jedna nad drugą w ten sposób, że razem mają wysokość cyfr – tablica tłoczona – wzór stosowany od 14 czerwca 2010 roku – numer rejestracyjny zapisany niebieskimi znakami – tło białe odbłaskowe z czerwono-niebieską sylwetką Fortu McHenry, na którym zatknięta amerykańska flaga (wzór upamiętniający 200 rocznicę wojny 1812 roku) – nazwa stanu niebieską czcionką w górnej części znaku – slogan „War of 1812” czerwonymi znakami bezpośrednio pod nazwą stanu – w dolnej

- części na niebieskim tle białymi znakami adres internetowy www.starspangled200.org.
25. Massachusetts – obecnie stosowany schemat numeru rejestracyjnego to NLLL NN, przy czym ostatnia cyfra oznacza miesiąc wygaśnięcia ważności rejestracji – tablica tłoczona – wzór stosowany od 1993 roku – numer rejestracyjny zapisany czerwoną czcionką – tło jednolite białe odblaskowe – nazwa stanu niebieską kursywą w górnej części tablicy – dewiza „The Spirit of America” niebieską kursywą w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
26. Michigan – stosuje równoległe dwa wzory tablic rejestracyjnych. W pierwszym: numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNNN – tablica tłoczona – wzór stosowany od 2007 roku – numer rejestracyjny zapisany niebieską czcionką – tło jednolite, białe odblaskowe – nazwa stanu białymi znakami na niebieskim polu w górnej części tablicy rejestracyjnej – bez dewizy – w dolnej części adres strony internetowej www.Michigan.gov. Drugi wzór: numer rejestracyjny zgodny ze schematem NLL LNN – tablica drukowana – wzór stosowany od 2007 roku – numer rejestracyjny napisany czarną czcionką – tło białe, przedstawiające w górnej części zielone kontury budynków z Detroit, Grand Rapids, Lansing i Flint (po lewej) oraz ścianę lasu (z prawej), w środku, między grupami znaków numeru rejestracyjnego mapa Wielkich Jezior, w dolnej części niebieska sylwetka Mackinac Bridge – nazwa stanu czarnymi wersalikami w górnej części tablicy rejestracyjnej – slogan „Spectacular Peninsulas” czarną kursywą w prawej dolnej części tablicy rejestracyjnej.
27. Minnesota – numery rejestracyjne zgodne ze schematem NNN-LLL – tablica drukowana – wzór graficzny stosowany od czerwca 2009 roku – numer rejestracyjny napisany czarną czcionką – tło w postaci krajobrazu z jeziorem – nazwa stanu napisana ciemnoniebieskimi znakami w górnej części tablicy rejestracyjnej jako część adresu internetowego Explore Minnesota.com – slogan „10,000 lakes” w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
28. Missisipi – numery rejestracyjne zgodne ze schematem LLL NNN – tablica tłoczona – wzór stosowany od 2007 roku, został zastąpiony nowym w październiku 2012 roku – nowym numerem rejestracyjnym zapisanym ciemnoniebieską czcionką – tło w postaci wschodu słońca za latarnią morską w Biloxi (umieszczona w centrum tablicy, między grupami znaków numeru rejestracyjnego) – nazwa stanu niebieskim, dedykowanym fontem w górnej części znaku – dewiza nie jest umieszczona na tablicy – w dolnej części oznaczenie miejsca wydania tablicy rejestracyjnej.
29. Missouri – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLN LNL, przy czym pierwszy znak koduje miesiąc wygaśnięcia ważności rejestracji – tablica tłoczona – wzór stosowany od 16 czerwca 2008 roku – numer rejestracyjny zapisany ciemnoniebieskimi znakami – tło gradientowe od białego (na górze) do błękitnego (na dole), z czarnym konturem granic stanu na środku i rysunkiem ptaka – błękitnika rudogardłego (*Sialia sialis*) – nazwa stanu niebieską kursywą w górnej części tablicy rejestracyjnej – slogan „Show me state” niebieskimi wersalikami bezpośrednio pod nazwą stanu.

30. Montana – numer rejestracyjny złożony z dwóch grup znaków rozdzielonych łącznikiem: pierwsza złożona z jednej lub dwóch cyfr koduje miejsce rejestracji pojazdu, druga grupa złożona odpowiednio z pięciu lub czterech cyfr i litery – tablica drukowana – wzór stosowany od 2010 roku – numer rejestracyjny napisany białą czcionką – tło jednolicie granatowe z białym konturem stanu – nazwa stanu napisana białą czcionką w dolnej części tablicy rejestracyjnej – slogan „Treasure State” białą czcionką w górnej części tablicy.
31. Nebraska – numer rejestracyjny złożony z jedno- lub dwucyfrowego kodu miejsca rejestracji, łącznika, litery (po wyczerpaniu systemu numeracji dwóch liter) oraz cyfr w liczbie nie przekraczającej liczby 6 pomniejszonej o sumę wcześniejszych znaków (nie licząc łącznika) – tablica drukowana – numer rejestracyjny w kolorze ciemnozielonym – w tle ptak wojak żółtogardły (*Sturnella neglecta*) siedzący na kwiecie nawłoci (*Solidago L.*, rodzaj roślin z rodziny astrowatych) – nazwa stanu czarną czcionką w górnej części – zamiast dewizy adres strony internetowej nebraska.gov w dolnej części tablicy rejestracyjnej czarnymi znakami.
32. Nevada – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN-LLL – tablica drukowana – wzór stosowany od 2006 roku – numer rejestracyjny napisany granatową czcionką – tło przedstawiające zachód słońca za górami Sierra Nevada – nazwa stanu w górnej części tablicy zapisana niebieską czcionką – dewiza „The silver state” napisana białymi wersalikami w dolnej części tablicy.
33. New Hampshire – numer rejestracyjny złożony z samych cyfr w dwóch grupach: liczącej trzy cyfry i liczącej trzy lub cztery cyfry – tablica tłoczona – wzór stosowany od 1999 r. – numer rejestracyjny napisany ciemnozieloną czcionką – tło przedstawia skałę zwaną Old Man of the Mountain lub Great Stone Face (nadwieszony klif przypominający profil twarzy starca; uległ zniszczeniu w wyniku obsunięcia 3 maja 2003 roku) na Cannon Mountain w Białych Górach – nazwa stanu w dolnej części tablicy rejestracyjnej, napisana ciemnozieloną czcionką w dwóch rzędach: w górnym „New” stylizowaną kursywą, w dolnej „Hampshire” – dewiza „Live free or die” wersalikami w górnej części tablicy.
34. New Jersey – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LNN-LLL, przy czym jako pierwsza litera nie są używane: D, T, X, Z – tablica tłoczona – wzór stosowany od 2010 roku – numer rejestracyjny czarną czcionką – tło gradientowe od żółtego w górnej części do białego w dolnej – nazwa stanu w górnej części tablicy rejestracyjnej czarną czcionką – slogan „Garden State” w dolnej części tablicy rejestracyjnej – w numerze rejestracyjnym zamiast łącznika stosowany jest wypełniony kontur stanu.
35. Nowy Meksyk – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL-NNN – tablica tłoczona – wzór stosowany od 2010 roku – numer rejestracyjny czcionką żółtą lub czerwoną – tło jednolitej barwy: turkusowe (w przypadku czcionki żółtej) lub żółte (w przypadku czcionki czerwonej) – nazwa stanu w dolnej części białymi wersalikami – slogan „Centennial 1912-2012” białą czcionką w górnej części tablicy, slogan „Land of Enchantment” poniżej nazwy stanu – w numerze rejestracyjnym zamiast łącznika stosowany jest symbol heraldyczny z flagi stanu: symbol słońca stosowany przez plemię Zia.

36. Nowy Jork – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL-NNNN – tablica tłoczona – wzór graficzny stosowany od kwietnia 2010 roku – numer rejestracyjny zapisany ciemnoniebieskimi znakami – tło dwubarwne w głównej części pomarańczowe, w górnej części tablicy zakończony łukiem wklęsłym granatowy pasek – nazwa stanu w górnej, granatowej części pomarańczowymi znakami – slogan „Empire State” granatowymi wersalikami w dolnej części.
37. Ohio – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNNN – tablica tłoczona – wzór stosowany od 2010 roku – numer rejestracyjny zapisany ciemnoniebieską czcionką – tło w postaci wielokolorowej scenki z drzewem na pierwszym planie z prawej strony, falującymi wzgórzami z farmą, miastem na horyzoncie, wschodzącym słońcem i sylwetką samolotu z pierwszych lat lotnictwa na niebieskim tle – nazwa stanu w górnej części jako wyróżniona część sloganu – slogan „Beautiful Ohio Birthplace of Aviation” w postaci ozdobnego tekstu w górnej części tablicy rejestracyjnej – wewnątrz litery „O” w nazwie stanu rok 1803.
38. Oklahoma – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNLLLL – tablica drukowana – wzór stosowany od 2009 roku – numer rejestracyjny zapisany czarną czcionką – tło z prawej strony białe, z lewej rzeźba „Sacred Rain Arrow” Allana Housera z Gilcrease Museum w Tulsie (muzeum to posiada największą na świecie kolekcję sztuki Amerykańskiego Zachodu) – nazwa stanu ozdobną, czarną czcionką w górnej części tablicy – hasło „Native America” białą czcionką na niebieskim pasku w dolnej części tablicy.
39. Oregon – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN LLL – tablica tłoczona – wzór stosowany od 2004 roku (wcześniej obowiązywał ten sam wzór graficzny, ale z innym schematem numeru rejestracyjnego) – numer rejestracyjny zapisany niebieską czcionką – centralnie w tle ciemnozielona daglezja, na tle ciemnoniebieskiego pasma górskiego pod jasnoniebieskim niebem – nazwa stanu w górnej części tablicy rejestracyjnej – dewiza nie zamieszczana na tablicy rejestracyjnej.
40. Pensylwania – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL-NNN – tablica tłoczona – wzór graficzny stosowany od 2004 roku – numer zapisany ciemnoniebieską czcionką – tło białe z niebieskim paskiem u góry i żółtym u dołu – nazwa stanu białą czcionką na niebieskim pasku w górnej części tablicy rejestracyjnej – zamiast dewizy adres internetowy visitPA.com niebieską czcionką na żółtym pasku w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
41. Rhode Island – zróżnicowany format numeru rejestracyjnego: złożony z samych cyfr (nie więcej niż pięciu) albo sześciu cyfr podzielonych na dwie równoliczne grupy rozdzielone łącznikiem albo złożony z dwóch liter, łącznika i grupy dwóch albo trzech cyfr – tablica tłoczona – wzór stosowany od 1996 roku – numer rejestracyjny zapisany czcionką w kolorze morskim – na białym tle stylizowana szara fala – nazwa stanu w górnej części tablicy rejestracyjnej – hasło „Ocean State” w dolnej części tablicy rejestracyjnej – kotwica w morskim kolorze w lewej górnej części tablicy rejestracyjnej.

42. Tennessee – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LNN-LLL – tablica drukowana – wzór stosowany od 2011 roku (wcześniej obowiązywał ten sam wzór graficzny, ale inny system numerów rejestracyjnych) – numer rejestracyjny ciemnozieloną czcionką – w tle pasma wzgórz w różnych odcieniach koloru zielonego – nazwa stanu zieloną, stylizowaną kursywą w górnej części tablicy rejestracyjnej – dewiza „The Volunteer State” małą czcionką ponad prawą częścią nazwy stanu – w dolnej części tablicy rejestracyjnej nazwa miejsca rejestracji, a między nią i numerem rejestracyjnym adres strony internetowej www.invacation.com.
43. Teksas – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLN-LNNN – tablica drukowana – wzór stosowany od 2009 roku – numer rejestracyjny czarną czcionką – tło w postaci obłoków nad Górami Daviesa, w lewym górnym rogu pojedyncza biała gwiazda na tle niebiesko-czerwonych smug – nazwa stanu białą czcionką w górnej części tablicy rejestracyjnej – motto „The Lone Star State” białą stylizowaną kursywą w dolnej części tablicy rejestracyjnej – w numerze rejestracyjnym zamiast łącznika kontur stanu z flagą stanu wewnątrz.
44. Utah – stosuje równoległe dwa wzory tablic rejestracyjnych. W obu przypadkach numer rejestracyjny zgodny ze schematem LNN-NLL, przy czym przy pierwszym wzorze jako pierwsza litera stosowane są litery od A rosnąco, a w drugim od Z malejąco – tablica tłoczona. Wzór pierwszy: stosowany od 2008 roku – numer rejestracyjny zapisany ciemnoniebieską czcionką – w tle narciarka alpejska Heidi Voelker szusująca na tle gór, w górnej części w brązowej tonacji motyw z Południowego Zachodu – nazwa stanu białą czcionką w górnej części tablicy rejestracyjnej – slogan „Life Elevated” bezpośrednio ponad numerem rejestracyjnym, slogan „Greatest snow on Earth” wersalikami w dolnej części tablicy rejestracyjnej. Wzór drugi: stosowany od 2009 roku – numer rejestracyjny zapisany białą czcionką – w tle naturalny łuk skalny Delicate Arch (symbol parku narodowego Arches) – nazwa stanu czarną czcionką w górnej części tablicy rejestracyjnej – hasło „Life elevated” niebieskimi wersalikami w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
45. Vermont – aktualnie stosowany schemat numeru rejestracyjnego to NNNLNNN – tablica tłoczona – wzór stosowany od 1985 roku – numer rejestracyjny białymi znakami, numer w białej obwódce – tło jednolicie zielone – nazwa stanu białą, stylizowaną czcionką ponad obwódką numeru rejestracyjnego – hasło „Green Mountain State” poniżej obwódki numeru rejestracyjnego.
46. Waszyngton – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLLNNNN – tablica tłoczona – wzór stosowany od 2010 roku (wcześniej obowiązywało to samo tło, ale inny schemat numeru rejestracyjnego) – numer rejestracyjny w kolorze ciemnoniebieskim – w tle szczyt Mount Rainier – nazwa stanu czerwoną czcionką w lewej górnej części – hasło „Evergreen State” czerwonymi wersalikami w dolnej części tablicy rejestracyjnej.
47. Wirginia – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL-NNNN – tablica tłoczona – wzór stosowany od 2008 roku – numer rejestracyjny ciemnoniebieską czcionką – tło jednolicie białe – nazwa stanu napisana

jasnoniebieską czcionką w górnej części tablicy rejestracyjnej – dewiza nie umieszczana na tablicy rejestracyjnej.

48. Wisconsin – numer rejestracyjny zgodny ze schematem NNN-LLL – tablica tłoczona – wzór stosowany od 2008 roku – numer rejestracyjny czarną czcionką – tło jednolicie białe – nazwa stanu czerwonymi, stylizowanymi, pochylonymi wersalikami w górnej części ponad linią oddzielającą od numeru rejestracyjnego – hasło „America’s Diryland” w dolnej części tablicy rejestracyjnej – stylizowane jezioro i farma z prawej górnej części tablicy rejestracyjnej, obok nazwy stanu.
49. Wyoming – numer rejestracyjny złożony z dwóch grup cyfr: pierwszej liczącej dwie cyfry i kodującej miejsce rejestracji pojazdu i drugiej liczącej nie więcej niż pięć cyfr – tablica drukowana – wzór stosowany od 2010 roku – numer rejestracyjny napisany ciemnoniebieską czcionką – tło przedstawiające łańcuch górski Grand Tetons i kowboja ujeżdżającego konia (w przerwie między grupami znaków) – nazwa stanu w dolnej części tablicy białymi znakami – dewiza stanu nie zamieszczana na tablicy rejestracyjnej.
50. Zachodnia Wirginia – numer rejestracyjny zgodny ze schematem XL NNNN lub XLL NNN, przy czym X oznacza znak kodujący miesiąc wygaśnięcia rejestracji pojazdu: 1-9 dla miesięcy od stycznia do września, O dla października, N dla listopada i D dla grudnia – tablica tłoczona – numer rejestracyjny zapisany niebieską czcionką – tło jednolicie białe z niebieskim szerokim i żółtym cienkim pasem na górze i trójkolorowym pasem (żółty – niebieski – żółty, przedzielone cienkimi białymi) z przerwą na dole – nazwa stanu żółtymi znakami w górnej części tablicy – slogan „Wild, Wonderful” niebieskimi znakami w przerwie dolnego pasa.

Na zakończenie przeglądu należy opisać wygląd tablic stosowanych w pozastanowym, stołecznym Dystrykcie Kolumbii: numer rejestracyjny zgodny ze schematem LL-NNNN – tablica drukowana – wzór graficzny obowiązujący od 2003 roku – numer rejestracyjny zapisany niebieskimi znakami, przy czym grupę liter i cyfr rozdziela czerwona flaga stanu (trzy gwiazdki poziomo, pod którymi dwa odcinki takiej samej długości) – tło jednolicie białe, odbłaskowe – zamiast nazwy stanu „Washington, D.C.” niebieskimi znakami w górnej części – zamiast dewizy slogan „Taxation without representation” (mieszkańcy Dystryktu Kolumbii płacą podatki, ale nie wybierają członków Kongresu) niebieskimi znakami w dolnej części tablicy – poszczególne fragmenty rozdzielne czerwonymi odcinkami.

4.47. Stany Zjednoczone Ameryki (3). Specjalne tablice stanowe

Niezależnie od zróżnicowania tablic rejestracyjnych między poszczególnymi stanami występuje duża różnorodność tablic w ramach jednego stanu. Nie jest to związane – jak w krajach europejskich – z wydawaniem innych tablic dla niektórych typów pojazdów, lecz przede wszystkim z umożliwieniem właścicielom pojazdów zamówienia tablicy ze specjalnym wzorem tła.

Określony wzór może przysługiwać np. określonym grupom zawodowym (np. lekarze) – wtedy często wiąże się ze szczególnymi uprawnieniami (np. możliwość parkowania w niektórych miejscach niedozwolonych), czy (byłym) żołnierzom określonej jednostki wojskowej. Emitowane są również tablice nawiązujące do zainteresowań poszczególnych osób, czy upamiętniające ważne wydarzenia. Każdy ze stanów posiada własny katalog możliwych wzorów graficznych – zazwyczaj w danym momencie obejmuje od kilkudziesięciu do kilkuset pozycji.

W tym opisie opieramy się na wzorach stosowanych w stanie Wirginia (jest ich ponad 200). Specjalne wzory tablic rejestracyjnych można podzielić w oparciu o kilka kryteriów.

Pierwszy podział jest związany z szeroko pojętą kategorią tablicy. Wyróżnia się zazwyczaj tablice:

1. zawodowe,
2. militarne – odrębne wzory są dedykowane odrębnym kategoriom żołnierzy (np. lotnikom morskim), żołnierzom lub byłym żołnierzom poszczególnych jednostek (np. 173 Spadochronowej), weteranom różnych konfliktów zbrojnych lub uczestnikom bitew (np. weteranom II wojny światowej, weteranom wojny wietnamskiej, uczestnikom Pearl Harbor), czy odznaczonym poszczególnymi medalami (odrębne wzory dla uhonorowanych Purpurowym Sercem, Krzyżem Marynarki, itd.);
3. szkolne – tablice tej grupy służą z jednej strony zmanifestowaniu sympatii do danej szkoły, a z drugiej – zbieraniu środków na potrzeby danej szkoły. Jedyne sporadycznie trafiają się tablice zastrzeżone dla studentów/kadry/absolwentów danej szkoły;
4. nawiązujące do zainteresowań – wyróżnić tu można tablice poszczególnych stowarzyszeń szkolnych, tablice związane z miejscem zamieszkania (np. tablica Fairfax City), hobby (np. tablica przeznaczona dla entuzjastów jazdy konnej), przekonaniami (np. tablica antyaborcyjna Choose Life), czy poglądami politycznymi (np. tablica Przyjaciół Tybetu). Wiele wzorów takich tablic wiąże się z przekazywaniem części dodatkowej opłaty na rzecz powiązanej z daną tablicą organizacji;
5. pozostałe.

Drugi podział dotyczy prawa uzyskania tablicy danego wzoru. Prawo takie może przysługiwać każdemu, kto złoży wniosek, albo osobom, które spełniają szczególne warunki, np.:

- ✓ tablica wzoru „Coast Guard Auxilary” przysługuje wyłącznie osobom, które legitymują się przynależnością do Służb Pomocniczych Straży Wybrzeża;

ale

- ✓ tablica wzoru „Butterfly Heritage” z wizerunkiem pazia królowej przysługuje każdemu, kto złoży wniosek o taką tablicę.

Trzeci podział jest związany z wysokością opłat. Określone wzory mogą być uzyskiwane bez dodatkowej opłaty, za dodatkową opłatą uiszczaną jednorazowo, albo za dodatkową opłatą uiszczaną corocznie. W tym ostatnim przypadku zdarza się, że część opłaty jest przekazywana na cel związany z tematem danej tablicy rejestracyjnej – jest to szczególnie częste w przypadku tablic dla absolwentów poszczególnych szkół wyższych. Wówczas część opłaty jest przekazywana na fundusz stypendialny danej szkoły.

4.48. Stany Zjednoczone Ameryki (4). Terytoria zależne

Podział terytorialny Stanów Zjednoczonych nie kończy się na 50 stanach i stołecznym Dystrykcie Kolumbii. Do USA należy bowiem 14 terytoriów zależnych – i część z nich wydaje własne tablice rejestracyjne.

1. Samoa Amerykańskie – część Wysp Samoa na Oceanie Spokojnym, najbardziej na południe położone terytorium zależne USA – numer rejestracyjny pojazdów złożony z czterech cyfr – tablica tłoczona – wzór stosowany od 1999 roku – numer rejestracyjny niebieskimi znakami – nazwa terytorium zależnego w dolnej części tablicy rejestracyjnej niebieskimi znakami – w górnej części napis „Centennial 2000” niebieskimi znakami – na lewo od numeru rejestracyjnego palma.
2. Guam – największa wyspa w Archipelagu Marianów – numer rejestracyjny pojazdów złożony z dwóch liter (koduujących miejsce rejestracji) oraz czterech cyfr – tablica tłoczona – wzór tablicy stosowany od 27 lutego 2009 roku – numer rejestracyjny czarnymi znakami – tło białe z umieszczoną na środku tablicy kolumną haligi (tradycyjny obiekt wznoszony na Marianach przez lud Chamorro – kamienna kolumna przykryta półkolistym gładem) przed którą znajdują się trzy czerwone kwiaty bugenwilli – w górnej części tablicy rejestracyjnej oznaczenie „Guam U.S.A.” – w dolnej części tablicy wersalikami „Tano y Chamorro”.
3. Mariany Północne – numer rejestracyjny pojazdów zgodny ze schematem LLL NNN – tablica drukowana – wzór stosowany od 2005 roku (wcześniej od 1989 roku graficznie identyczny, lecz w technologii tłoczony) – numer rejestracyjny w kolorze ciemnoniebieskim – tło jednolicie białe z wizerunkiem pieczęci terytorium w środku – nazwa terytorium w postaci skrótu C.N.M.I. – U.S.A. w dolnej części tablicy rejestracyjnej jasnoniebieskimi znakami – hasło „Hafa Adai” („Witaj” lub „Halo” w języku chamorro) w górnej części tablicy znakami jasnoniebieskimi.
4. Portoryko – numer rejestracyjny pojazdów zgodny ze schematem LLL NNN – tablica drukowana – wzór stosowany od 2011 roku – numer zapisany czarnymi znakami – w tle biały dom w stylu typowym dla wyspy – slogan „Puerto rico does it better”.
5. Wyspy Dziewicze Stanów Zjednoczonych – numer rejestracyjny zgodny ze schematem LLL NNN, przy czym pierwsza litera koduje miejsce rejestracji pojazdu – tablica tłoczona – wzór z 2006 roku – numer rejestracyjny

czarnymi znakami – tło w kolorze niebieskim z konturami trzech wysp wchodzących w skład terytorium, kwiatami i rybami raf koralowych – nazwa terytorium zależnego w górnej części tablicy żółtymi literami z czerwoną obwódką – w dolnej części tablicy slogan „America’s Caribbean”.

Stanowiące terytorium zależne USA Wyspy Midway nie posiadają stałych mieszkańców, obecnie przebywa na nich około 40 pracowników US Fish and Wildlife Service obsługujących komunikację na Pacyfiku. Na atolu Wake mieszka kilkudziesięciu pracowników kontraktowych. Wyspa Navassa jest obecnie opuszczona (do 1996 roku funkcjonowała na niej latarnia morska); obecnie jest używana sporadycznie przez haitańskich rybaków. Wyspa Baker, Rafa Kingmana, Atol Palmyra w całości stanowią rezerwat dzikiej przyrody i jako takie są – co do zasady – niezamieszkałe. Niezamieszkałe są również: Wyspa Howland, Wyspa Jarvis, Atol Johnston. Z oczywistych względów wymienione terytoria zależne nie wydają własnych tablic rejestracyjnych.

4.49. Stany Zjednoczone Ameryki (5). Tablice federalne

W Stanach Zjednoczonych pojazdy rejestrowane są nie tylko przez poszczególne władze terytorialne (stany i terytoria zależne), lecz również przez władze federalne. Tablice te wydawane są przede wszystkim dla pojazdów służb federalnych, korpusu dyplomatycznego i konsularnego oraz sił zbrojnych.

Tablice pojazdów federalnych mają białe tło z jasnoniebieskim wizerunkiem powiewającej flagi amerykańskiej. Tablica posiada odblaskowy znak wodny. Pozostałe elementy – o ile nie oznaczono inaczej – są w kolorze granatowym. W górnej części tablicy znajduje się napis „U.S. Government”, w dolnej zastrzeżenie „For official use only”. W lewej dolnej części tablicy znajduje się barwne logo lub pieczęć jednostki federalnej posługującej się pojazdem, zaś w prawej dolnej części – hologram zabezpieczający.

Numer rejestracyjny złożony jest z samych cyfr poprzedzonych kodem:

- ✓ w przypadku pojazdów należących do General Service Administration (GSA) jest to litera G poprzedzająca dwie cyfry, przy czym cyfry te oznaczają typ pojazdu, np. 14 oznacza duży samochód typu sedan, 32 – autobus, 41 – lekką ciężarówkę z napędem na dwa z czterech kół, 87 – ciężką ciężarówkę z napędem na cztery z sześciu kół zasilaną olejem napędowym, 90 – pojazd specjalny;
- ✓ w przypadku pozostałych podmiotów stosowane jest oznaczenie litrowe kodujące agencję, dla której pojazd jest zarejestrowany, np. CS oznacza Civil Service Commission, DS – Defense Supply Agency, FD – Federal Deposit Insurance Corporation, NS – National Science Commission. Stosowanych jest ponad 50 oznaczeń kodowych.

Numery rejestracyjne pojazdów o statusie dyplomatycznym składają się z dwóch liter I nie więcej niż trzech cyfr. Litery kodują państwo, do którego dany pojazd przynależy – przy czym kod literowy nie jest związany z nazwą państwa, np. pojazdy należące do polskiego przedstawicielstwa mają oznaczenie QW. Inne przykłady to: DJ – Francja, HV – Kanada, LW – Niemcy, PD – Zjednoczone Królestwo. Numer rejestracyjny jest zapisany na tablicy czarną czcionką na białym tle. Na lewo od numeru rejestracyjnego znajduje się biała litera na niebieskim polu oznaczająca status pojazdu. I tak: C – oznacza pojazd korpusu konsularnego, D – korpusu dyplomatycznego, S – personelu ambasad, A – pracowników Sekretariatu ONZ.

W przypadku pojazdów korpusu dyplomatycznego i konsularnego status jest powtórzony pełnym słowem na niebieskim pasku w górnej części tablicy. W dolnej części tablicy znajduje się natomiast czerwone pole z notą „Issued By And Property Of the/United States Department of State” („Wydane przez i należące do/Departamentu Stanu USA”).

Pojazdy wojskowe mają tablice rejestracyjne wydawane przez poszczególne rodzaje sił zbrojnych (Armię, Siły Powietrzne, Marynarkę, Korpus Marines), choć część pojazdów posiada wyłącznie wojskowe numery identyfikacyjne.

4.50. Stany Zjednoczone Ameryki (6). Plemiona indiańskie

W Stanach Zjednoczonych część plemion indiańskich ma prawo do własnych tablic rejestracyjnych. Łącznie na terytorium USA występuje 97 typów takich tablic, przy czym ponad 1/3 wydawana jest w jednym stanie – Oklahomie. Występują tu bardzo zróżnicowane zasady – tablice plemienne mogą przysługiwać jedynie pojazdom „służbowym” plemienia, jak również pojazdom poszczególnych członków; tablice mogą być wydawane przez same plemię, a mogą również być wystawiane dla danego plemienia przez władze państwowe.

Jak już wyżej zostało zasygnalizowane największa liczba typów tablic indiańskich występuje w Oklahomie – 34. Dalsze miejsca zajmują: Południowa Dakota (w tym jedna tablica Biura ds. Indian) i Waszyngton – po 10, Minnesota – 7, Wisconsin – 6, Alaska – 4, Kansas, Maine, Nowy Meksyk (w tym jedna tablica Biura ds. Indian), Północna Dakota – po 3, Floryda, Kolorado, Michigan – po 2, Delaware, Hawaje, Luizjana, Maryland, Missouri, Nebraska, Teksas, Vermont – po 1.

Spośród wymienionych wyżej typów tablic około 60 może służyć do oznaczania pojazdów należących do członków danego plemienia; w tej kategorii ponad 5/6 typów jest wydawanych bezpośrednio przez dane plemię.

Indiańskie tablice rejestracyjne mają bardzo zróżnicowany system numeracji oraz szatę graficzną. Zazwyczaj jednak:

- ✓ numer rejestracyjny składa się z oznaczenia cyfrowego lub oznaczenia cyfrowego nawiązującego do nazwy plemienia (np. IT-023 jest numerem rejestracyjnym plemienia Iowa – Iowa Tribe, TUL-231 – plemienia Tulalip).

Jedynie w przypadku większych plemion stosowane są dodatkowo wyróżniki literowe dla różnych typów pojazdów (np. w plemieniu Menominee: A oznacza samochód osobowy, R – samochód ciężarowy, H – pojazd osoby niepełnosprawnej, VET – pojazd weterana);

- ✓ na tablicy rejestracyjnej w górnej lub dolnej części znajduje się nazwa plemienia. Często przy przeciwległym boku tablicy znajduje się dodatkowo oznaczenie stanu, w obrębie którego tablica została wydana. Jest to istotne z tego chociażby względu, że niektóre plemiona mają tablice wydawane w różnych stanach, np. plemię Iowa w Kansas, Nebrasce i Oklahomie;
- ✓ wśród stosowanych motywów graficznych przeważa symbol danego plemienia lub wizerunek oficjalnej pieczęci plemiennej (jeśli plemię należy do uznanych przez państwo). W innych wypadkach względnie często stosowany jest stylizowany krajobraz zasiedlonych terenów.

4.51. Trynidad i Tobago

W Republice Trynidadu i Tobago, podobnie jak na Barbadosie, dopuszczalne są dwa wzory tablic rejestracyjnych: mogą to być czarne znaki na białym tle lub białe znaki na tle czarnym.

Tablice rejestracyjne są wykonywane staraniem właściciela pojazdu, przy czym przepisy prawa wymagają by znaki numeru rejestracyjnego były „trwale zapisane albo przymocowane do tablicy w taki sposób, by nie było możliwe ich łatwe odcięcie”.

Numer rejestracyjny składa się z liter (co najmniej jednej) i co najwyżej czterech cyfr. W ramach każdej serii oznaczonej literami stosuje się liczby od 1 do 9999 (bez stosowania zer z przodu w celu ustalenia stałej długości numeru).

Pierwsza litera oznacza typ pojazdu. Są to odpowiednio: P – pojazdy prywatne, D – tablice dealerski, R – pojazdy wypożyczalni samochodów, H – pojazdy wynajmowane (takie jak taksówki, czy minibusy), V – pojazdy nierezydentów, X – pojazdy specjalne (np. żurawie samojezdne). Pierwotnie stosowana była pojedyncza litera; po wyczerpaniu serii numerów dodawane są kolejne litery – najpierw jedna, obecnie druga (używana obecnie seria to CX). W numerze rejestracyjnym nie stosuje się liter I, Q, V.

Odrębne serie tablic rejestracyjnych zarezerwowane są dla wojska: TTR – armia (Trinidad Regiment), TTDF – pozostałe siły obrony (Trinidad and Tobago Defence Force), TTCG – straż przybrzeżna, VDF – Ochotnicze Siły Obrony (odpowiednik NSR).

4.52. Urugwaj

Cechą charakterystyczną urugwajskiego systemu rejestracji pojazdów jest bardzo duża liczba zarezerwowanych dla określonych kategorii właścicieli pojazdów wyróżników literowych. Interesujące jest również to, że na tablicach używane są aż dwa różne herby jako wyróżnik graficzny.

Fot. Standardowa tablica rejestracyjna pojazdu.

Numer rejestracyjny pojazdów w Urugwaju składają się z trzech liter i czterech cyfr (w przypadku motocykli – trzech cyfr). Należy podkreślić, że numeracja motocykli zaczyna się od 000 do 999, zaś pozostałych pojazdów – od 1000 do 9999. Oznacza to, że numery motocykli niejako odpowiadają schematowi ONNN. Pierwsza litera numeru rejestracyjnego oznacza departament, w którym pojazd jest zarejestrowany, np. C oznacza departament Rocha, D – Treinta y Tres, K – Soriano, S – Montevideo. Kolejne dwie litery mają charakter porządkowy (w przypadku pojazdów prywatnych) lub oznaczają określoną kategorię pojazdów – przy czym zarezerwowanych jest ponad 50 par liter.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu wynajmowanego wraz z kierowcą (kod RE jako druga i trzecia litera w numerze rejestracyjnym oraz w dolnej części tablicy napis REMISE).

Standardowe tablice rejestracyjne mają białe tło, na którym czarnymi znakami jest napisany numer rejestracyjny, a pod spodem wersalikami napis „Uruguay”. Zamiast łącznika w numerze rejestracyjnym stosowany jest herb departamentu rejestracji, zaś w prawym dolnym rogu tablicy – herb gminy, w której pojazd został zarejestrowany.

Fot. Tablica rejestracyjna autobusu turystycznego (kod MT jako druga i trzecia litera w numerze rejestracyjnym).

Często jednak spotykane są inne tablice – wynika to z faktu, że z niektórymi rodzajami pojazdów związany jest nie tylko specyficzny kod (dwie ostatnie litery numeru rejestracyjnego), lecz również inny kolor tła lub czcionki, inne hasło pod numerem rejestracyjnym, czy dodatkowe elementy na tablicy rejestracyjnej, np.:

- ✓ karetki pogotowia ratunkowego mają jako drugą i trzecią literę w numerze rejestracyjnym „AM”. Tablica zachowuje białą barwę, jednak użyta czcionka

jest zielona. Dodatkowo w lewym dolnym rogu wytłoczony jest krzyż. Analogiczny wygląd tablicy rejestracyjnej mają samochody lekarzy – tyle że one jako kod literowy mają „ME” lub „BM” (po wyczerpaniu „ME”);

- ✓ członkowie zgromadzeń departamentalnych (odpowiednik sejmików województw) mają w numerze rejestracyjnym kod „ED”, tło tablicy rejestracyjnej jest niebieskie, litery białe. Pod numerem rejestracyjnym widnieje legenda „EDIL JUNTA DEPARTAMENTAL”. Wyjątkiem są pojazdy przewodniczących zgromadzeń departamentalnych – mają one taki sam schemat kolorystyczny, lecz kod literowy to „PE”, zaś legenda „PRESIDENTE J. DEPARTAMENTAL”;
- ✓ autobusy szkolne mają kod literowy „ES” i zamiast napisu „Uruguay” napis „Escolar”. Dopuszczalne są natomiast cztery wzory kolorystyczne: żółta czcionka na zielonym polu, czerwona na białym, biała na czerwony, czarna na zielonym. Inne oznaczenia mają autobusy do przewożenia uczniów niepełnosprawnych – mają one kod „TD”, a tablica ma czerwone czcionki na niebieskim tle;
- ✓ taksówki mają kod „TX” (po wyczerpaniu stosowane „AT”, „BT”), w legendzie napis „Taxi”. Tablica rejestracyjna ma tło żółte, znaki czarne;
- ✓ pojazdy tymczasowo zarejestrowane mają kod „AT”, czcionka na tablicy rejestracyjnej jest biała, tło pomarańczowe.

4.53. Wenezuela

Wenezuela nowy system oznaczania pojazdów wprowadziła zaledwie kilka lat temu. Cechą charakterystyczną jest bardzo duża liczba wariantów tablic – różniących się czy to wyglądem tablicy rejestracyjnej, czy też schematem numeru rejestracyjnego. Samych tablic zwykłych jest łącznie 27 typów, w tym specjalny wzór przeznaczony dla... wozów konnych.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z siedmiu znaków (wyjątkiem są wozy konne i tablice pojazdów osób niepełnosprawnych – tutaj bowiem stosowane są sześcioznakowe tablice rejestracyjne), przy czym w zależności od kategorii pojazdu stosowana jest różna liczba i kolejność cyfr i znaków, np. schemat motocyklowego numeru rejestracyjnego to LLNLNLL, prywatnego samochodu – LLNNLNL, a ciężarówki – LNNLLNL. Ostatnia litera koduje stan, w którym pojazd jest zarejestrowany.

Wszystkie typy tablic rejestracyjnych możemy podzielić z punktu widzenia schematu graficznego na cztery główne grupy. Są to odpowiednio:

- ✓ wzór standardowy – tło stanowią pofalowane pasy żółty, niebieski i czerwony – powiewająca flaga Wenezueli. W górnej części tablicy znajduje się napisana wersalikami pełna nazwa państwa: „Republica Bolivariana de Venezuela”, zaś w dolnej części – nazwa stanu, w którym pojazd jest zarejestrowany;

- ✓ wzór przysługujący pojazdom transportu publicznego – tło takich tablic jest białe z żółtym paskiem z lewej strony i trójkolorowym (żółto-niebiesko-czerwonym) z prawej. Nazwa państwa i stanu umieszczone są tak jak na tablicach standardowych;
- ✓ wzór przysługujący pojazdom zarejestrowanym w porcie wolnoctwom – tło takich tablic jest białe z czerwonym paskiem z lewej strony i trójkolorowym (żółto-niebiesko-czerwonym) z prawej. W górnej części tablicy znajduje się pełna nazwa państwa, w dolnej – napis „Puerto Libre”. Wyjątkiem są pojazdy transportu publicznego – mają one tablice o wzorze opisanym w punkcie poprzednim z tą różnicą, że pod numerem rejestracyjnym znajduje się czerwone podkreślenie;
- ✓ tablice tymczasowe – tło jest jednolicie żółte, nazwa państwa i stanu jest umieszczana tak jak na tablicach standardowych.

Niezależnie funkcjonuje liczna grupa tablic specjalnych – przysługujących np. osobom publicznym (parlamentarzystom, sędziom, itp.), czy też korpusowi dyplomatycznemu.

5. Tablice rejestracyjne Australii i Oceanii

5.1. Australia (1). Zasady ogólne

W Australii, podobnie jak w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, czy Meksyku, istnieje duże zróżnicowanie wyglądu tablic rejestracyjnych. Jest to związane z faktem, że są one wydawane niezależnie przez poszczególne stany i terytoria. Nie funkcjonuje już jednolity system nadawania numerów rejestracyjnych – przede wszystkim w związku z wyczerpaniem się puli numerów przyznanych poszczególnym stanom, czy terytoriom.

Tablice rejestracyjne poza numerem rejestracyjnym zawierają zazwyczaj nazwę stanu, czy terytorium, w którym pojazd jest zarejestrowany oraz slogan (motto) tego stanu. W odróżnieniu od tablic północnoamerykańskich praktycznie nie są stosowane wielokolorowe graficzne tła – co najwyżej występują drobne elementy graficzne takie jak np. logo, czy flaga danego stanu.

W Australii obowiązuje coroczne odnawianie rejestracji pojazdu. Przez długi czas potwierdzeniem dokonania tej czynności była specjalna naklejka – o kolorach corocznie zmienianych – umieszczana na szybie przedniej. Rozwój techniki – możliwość automatycznego odczytywania numerów rejestracyjnych przez kamery i ich porównywania z centralną bazą danych – sprawił, że większość stanów i terytoriów odstąpiło od stosowania takich naklejek dla pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej poniżej 4,5 t. Z dniem 1 lipca 2013 obowiązek ten znoszą: Australijskie Terytorium Stołeczne oraz Terytorium Północne; pozostanie on jeszcze w stanach: Queensland i Victoria.

Cechą charakterystyczną australijskich tablic rejestracyjnych jest obowiązek uwidocznienia na nich zasilania pojazdu paliwem gazowym. Pojazdy takie muszą bowiem mieć na obu tablicach rejestracyjnych przytwierdzone na stałe: czerwony metaliczny romb z białymi literami LPG – w przypadku propanu-butanu lub czerwone metaliczne koło z białymi literami CNG – w przypadku sprężonego gazu ziemnego. Niektóre stany wprowadziły analogiczne oznakowanie pojazdów hybrydowych. Muszą one mieć zielony romb z napisem „Hybrid” białymi literami.

5.2. Australia (2). Australia Południowa

Obecnie obowiązujący standardowy wzór numeru i tablicy rejestracyjnej stanu Australia Południowa został wprowadzony pod koniec 2008 roku. Nie jest on szczególnie skomplikowany. Znacznie bardziej interesujące są wydawane przez stan tablice specjalne – najcenniejsze z nich są przedmiotem aukcji prowadzonej przez odpowiedni organ stanowy.

Standardowy wzór numeru rejestracyjnego składa się z litery S, po której następują trzy cyfry oraz trzy litery – grupy znaków są rozdzielone małym rombem. Wszystkie znaki mają charakter porządkowy, co oznacza że nie kodują dodatkowych informacji. Tablica rejestracyjna ma czarne znaki na białym tle. Poniżej numeru rejestracyjnego znajduje się napis „South Australia”.

Numery motocyklowe mają o jedną cyfrę mniej, a zamiast pełnej nazwy stanu zamieszczany jest – w tym przypadku ponad numerem rejestracyjnym – skrót „SA”.

Oprócz standardowych numerów i tablic rejestracyjnych wydawane są liczne tablice specjalne (nie licząc tablic personalizowanych):

- ✓ tablice ze starym schematem numeracji (tj. z grupą trzech liter i trzech cyfr, przy czym pierwszą literą jest R lub S. O taką tablicę mogą wystąpić osoby dokonujące transferu numeru rejestracyjnego o takim schemacie ze starego samochodu na nowy. Możliwe jest również uzyskanie numeru pojazdu, który został wyrejestrowany przez właściciela ponad 5 lat wcześniej. Tablica rejestracyjna ma postać standardową przy czym nazwa stanu jest oznaczana tak jak na współczesnych tablicach motocyklowych;
- ✓ tablice numerowe – o białych znakach na czarnym tle i numerze rejestracyjnym złożonym z trzech do sześciu liter. Jest to wzór wydawany od roku 1906 do 1966. Obecnie numer taki można nabyć w przypadku wyrejestrowania pojazdu mającego taką tablicę na specjalnie organizowanej aukcji;
- ✓ tablice premiowe – mające numer rejestracyjny złożony z dwóch liter i po przerwie (w której na tablicy znajduje się mały romb) czterech znaków, z których pierwsze trzy to cyfry, a ostatnia litera. Tablica może mieć czarne znaki na białym tle (serie zaczynające się od AA) lub białe znaki na czarnym tle (serie zaczynające się od XX);
- ✓ tablice według wzoru europejskiego – europejskiej wielkości (jak pamiętamy tablice australijskie są mniejsze) i nawiązujące wyglądem do wzoru stosowanego w Unii Europejskiej. Numer rejestracyjny składa się z liter SE+dodatkowa litera, po których występuje grupa znaków złożona z dwóch cyfr i litery. Tablica ma białe tło z czarnymi znakami. Z lewej strony znajduje się niebieski pasek, na którym widnieją napisane jedna nad drugą litery SA oraz poniżej znak stanu. Między literami S i E umieszczany jest herb stanu w jednolitym błękitnym kolorze;
- ✓ tablice tematyczne powiązane z określoną organizacją lub wydarzeniem. Obecnie wydawane są cztery typy takich tablic: dwa związane z klubami sportowymi (Adelaide Crowns i Port Power), jeden związany z regatami (Clipsal 500) i jeden związany z ogrodem zoologicznym (Adelaide Zoo). Wszystkie te tablice mają dedykowane serie numerów rejestracyjnych (odpowiednio: AFC, PFC, CLI, ZOO), oznaczenie stanu mają z lewej strony w postaci skrótu SA, element graficzny w postaci logo (drużyny, regat lub zoo) a ponadto na kolorowych paskach nad lub pod numerem rejestracyjnym – odpowiednie hasło;

- ✓ tablice organizacji – wg wzoru indywidualnie zamówionego przez daną organizację (przedsiębiorstwo, stowarzyszenie, klub, itp.). Jedyne ograniczenie wiąże się z koniecznością wyboru koloru tła i znaków z ustalonej ogólnie palety kolorystycznej.

Zróżnicowania tablic dopełniają dwa typy tablic personalizowanych – mogących mieć nie tylko wybrany przez siebie numer rejestracyjny lecz również zestawienie kolorystyczne tła i czcionki. Wymienione typy tablic może otrzymać każdy zainteresowany po uiszczeniu odpowiedniej opłaty – np. tablica o wzorze europejskim kosztuje posiadacza 150 dolarów australijskich każdego roku, zaś tablica ze starym schematem numeracji – 76 dolarów australijskich jednorazowo. Wydawane są również tablice dla określonych grup pojazdów, np.:

- ✓ pojazdy administracji publicznej mają standardowy numer rejestracyjny, jednakże przedostatnią literą numeru jest zawsze Q. Znaki na tablicy są błękitne, zaś poniżej numeru znajduje się zwrot „SA Government”;
- ✓ pojazdy korpusu konsularnego mają numery rejestracyjne złożone z liter CC czterech cyfr. Znaki są białe, na czarnym tle; poniżej numeru znajduje się zwrot „SA – Consular Corps”;
- ✓ samochody pomocy drogowej mają numery rejestracyjne złożone z liter ATT i trzech cyfr. Tablica rejestracyjna ma żółte tło z błękitnymi znakami, poniżej numeru widnieje napis „SA Accident Tow Truck”.

Własne tablice rejestracyjne mają również taksówki i dealerzy samochodowi.

5.3. Australia (3). Australia Zachodnia

Podobnie jak w przypadku Australii Południowej, lista typów tablic rejestracyjnych wystawianych przez stan Australia Zachodnia jest bardzo długa. Do najciekawszych należą tablice ze znakami zodiaku – tak zwykłego, jak i chińskiego oraz tablice z motywem kwiatu frangipani.

Standardowe numery rejestracyjne w Australii Zachodniej składają się z dwóch grup – rozdzielanych na tablicy małym rombem – pierwszej złożonej z jednej cyfry i trzech liter i drugiej – złożonej z trzech cyfr. Na tablicy rejestracyjnej numer rejestracyjny jest zapisany niebieską czcionką na białym tle; nad numerem widnieje w inwersji pasek z nazwą stanu i centralnie zlokalizowanym motywem słońca zachodzącego za pustynią. Numery rejestracyjne przyczep mają jako drugi znak literę „T”, numery motocyklowe – o jedną literę mniej. Pojazdy rządowe mają odwrotny schemat kolorystyczny (białe znaki na niebieskim tle), a jako drugi znak numeru rejestracyjnego mają literę Q.

Niezależnie od tablic z ogólnostanowym schematem numeracji możliwe jest zamówienie tablic „zlokalizowanych” – z numerem rejestracyjnym zawierającym wyróżnik dystryktu (shire), w którym pojazd jest zarejestrowany. Takie numery składają się z literowego wyróżnika oraz grupy złożonej wyłącznie z cyfr.

Wymienione tablice zodiakalne (zodiaku zwykłego i chińskiego) mają podobny wygląd. Numer rejestracyjny składa się z sześciu znaków, z których pierwsze dwa lub trzy stanowią litery. W przypadku tablic zodiaku chińskiego litery stanowią zazwyczaj skrót nazwy danego znaku zodiaku. Między grupą liter i cyfr znajduje się stylizowany wizerunek znaku zodiaku – różnica jest taka, że w przypadku znaków zodiaku zwykłego znaki są białe ze złotymi elementami, a pod rysunkiem znajduje się nazwa znaku, w przypadku znaków zodiaku chińskiego – wizerunki są czerwone z elementami białymi i złotymi i nie są opatrzone dodatkowym opisem. Tło tablic zodiakalnych jest czarne lub granatowe (tylko w przypadku zwykłego zodiaku) – we wszystkich przypadkach ze złotą obwódką. Nad numerem rejestracyjnym widnieje skrót nazwy stanu - „WA”

Inne możliwe do zamówienia tablice rejestracyjne to:

- ✓ tablice o wzorze europejskim. Numer rejestracyjny na takich tablicach zaczyna się od litery W; w przypadku standardowych numerów dalej występują dwie litery, trzy cyfry i litera. Bezpośrednio po literze „W” znajduje się logo stanu przedstawiające stylizowanego łabędzia (stanowego ptaka). Na niebieskim polu z lewej strony znajdują się napisane jedna nad drugą litery W i A. Warto dodać, że stan oferuje trzy sukcesywnie droższe sposoby personalizacji tablic (noszące nazwy Custom, Custom Plus i Premium) – z których najdroższy nie tylko pozwala na dowolny wybór siedmiu znaków lecz również koloru czcionki (srebrna lub złota) oraz koloru paska (cztery wersje kolorystyczne do wyboru);
- ✓ tablice z motywami kwiatów frangipani (*Plumeria alba*) – występującego przede wszystkim w rejonie Australii i Oceanii. Kwiat ma oryginalny zapach określany przez autochtonów jako „boski aromat”, a przez hodowców często jako „matka wszystkich perfum”. Numery rejestracyjne przypisane do tych tablic składają się z trzech liter i trzech cyfr (lub odwrotnie – trzech cyfr i trzech liter). Tablica rejestracyjna zawiera rysunki siedmiu kwiatów frangipani, przy czym największy rozdziela grupę liter i cyfr. Tło tablicy może być wg wyboru: różowe lub czarne. Nad numerem rejestracyjnym widnieje skrót „WE”, pod nim napis „Western Australia”;
- ✓ tablice sportowe w Australii Zachodniej występują w dwóch typach – dotyczących Rajdowych Mistrzostw Świata (World Rally Championship; numery rejestracyjne złożone z cyfr i liter „WRC”) oraz klubu sportowego Perth Glory (numery rejestracyjne zawierają grupę liter PG i grupę cyfr). W obu przypadkach między grupami znaków występuje odpowiednie logo, zaś poniżej numeru – slogan (odpowiednio: „FIA World Rally Championship Perth” i „Go for glory”);
- ✓ tablice starego wzoru – odpowiadające numerom rejestracyjnym przyznanym Australii Zachodniej w ramach ogólnaustralijskiego systemu oznaczania pojazdów obowiązującego od lat 50. do 70. ubiegłego wieku, tj. złożonym z trzech liter i trzech cyfr, przy czym pierwszą literą jest U lub X. W przypadku zwolnienia się takiego numeru można dokonać rejestracji pojazdu. Zamawiający może wybrać jeden z dwóch wariantów kolorystycznych: białe znaki na czarnym tle lub czarne znaki na białym tle;

- ✓ tablice tzw. prestiżowe z numerem rejestracyjnym złożonym z trzech grup znaków: dwóch liter, dwóch cyfr i liter „WA”. Tu również przewidziane są dwie wersje kolorystyczne: z białymi znakami na tle czarnym i z czarnymi na białym.

Niezależnie możliwe jest zamówienie szerokiej gamy numerów personalizowanych – włącznie z wyborem koloru czcionki i tła z predefiniowanej palety. Istnieje również możliwość zamówienia tablic rejestracyjnych przez przedsiębiorstwa czy inne organizacje – z odpowiednim logiem.

Na zakończenie należy wskazać, że odrębne zasady nadawania numerów rejestracyjnych dotyczą taksówek i autobusów. Wszystkie tablice rejestracyjne mają czerwone znaki na białym tle, przy czym format numeru rejestracyjnego zależy od typu danego pojazdu. I tak:

- ✓ taksówki metropolitalne (w Perth) mają numery złożone ze słowa „TAXI” i trzech cyfr;
- ✓ taksówki z pozostałej części stanu – numery złożone z liter „CT” (od Country Taxi) i trzech cyfr;
- ✓ taksówki jeżdżące w szczytce komunikacyjnym – numery złożone ze słowa „TAXI” oraz grupy czterech cyfr, z których pierwszą jest 3;
- ✓ taksówki bagażowe – numery złożone ze słowa „TAXI” oraz grupy czterech cyfr, z których pierwszą jest 2;
- ✓ taksówki prywatne – numery złożone z liter „PT” (od Private Taxi) i trzech cyfr;
- ✓ autobusy turystyczne – numery złożone z liter „TC” (od Tourist Coach) i czterech cyfr.

5.4. Australia (4). Nowa Południowa Walia

Podobnie jak inne australijskie stany, Nowa Południowa Walia oferuje szerokie możliwości personalizacji wyglądu tablic rejestracyjnych zarejestrowanych tu pojazdów. W odróżnieniu od pozostałych oferuje jednak przede wszystkim zróżnicowanie kolorystyczne – z ograniczoną liczbą wzorów z elementami graficznymi.

Tradycyjnym schematem kolorystycznym tablic z Nowej Południowej Walii są czarne znaki na żółtym tle. Numer rejestracyjny składa się z trzech liter i trzech cyfr – rozdzielonych małym rombem. W dolnej części tablicy rejestracyjnej widnieje nazwa stanu „Nowa Południowa Walia”. Część kodów została zarezerwowana na potrzeby poszczególnych organów administracji, np. FBY oznacza straż pożarną Nowej Południowej Walii, MRD – Radę Zasobów Naturalnych, RBG (w zakresie 200-260) – Królewski Ogród Botaniczny. Numery rejestracyjne zaczynające się od czerwonego Z oznaczają pojazdy federalne.

Tablice rejestracyjne w takim samym schemacie kolorystycznym ale z numerem rejestracyjnym złożonym z jednej litery i pięciu cyfr przypisane są przyczepom, z dwóch liter położonych jedna nad drugą i czterech cyfr –autobusom (litery MO oznaczają autobusy transportu publicznego, ST – autobusy transportu federalnego, TV – autobusy turystyczne), z dwóch liter i trzech cyfr – motocyklom.

Taksówki mają tablice rejestracyjne z białymi znakami na niebieskim tle, numer rejestracyjny składa się z litery T (taksówki miejskie) lub TC (taksówki pozamiejskie) i trzech lub czterech cyfr.

Tablice tymczasowe mają białe znaki na czerwonym tle. Numer składa się z jednej litery i czterech cyfr, przy czym w latach nieparzystych litera występuje jako pierwsza, zaś w parzystych – jako ostatnia. Z boku tablicy wybita jest rok, w którym tablica została wystawiona.

Co do zasady z wyborem spersonalizowanego wzoru tablicy rejestracyjnej jest związane prawo swobodnego wyboru numeru rejestracyjnego – który jednak musi się składać z sześciu znaków. Do niedawna obowiązywał wymóg, by co najmniej pierwsze dwa znaki były literami – wymóg ten został jednak ostatnio zniesiony znacznie zwiększając zakres dostępnych kombinacji numerów rejestracyjnych.

Jak zostało wcześniej wskazane podstawowym sposobem personalizacji wzorów tablic jest wybór koloru tła i koloru czcionki. Na tablicy oprócz numeru rejestracyjnego widnieje z lewej strony tablicy skrót nazwy stanu (NSW) – zapisany pionowo, jedna litera nad drugą. Występują trzy serie wzorów:

- ✓ tablice „neonowe” z wybarwionymi na neonowe kolory znakami. Tło jest zawsze czarne, kolor znaków można wybrać z siedmiu dopuszczonych;
- ✓ tablice z kolorowym tłem – w tym przypadku różnicowanie jest związane z kolorem tła. Dopuszczone jest 12 kolorów; znaki mają barwę białą (na ciemnych tłach) lub czarną (na białych tłach). Dookoła tablicy jest obwódka w kolorze znaków;
- ✓ tablice „prestizowe” – podobne do poprzednich, różniące się jednak wysokością (są o 11 mm wyższe) oraz ciemniejszymi, głębszymi kolorami tła. Wybór jest możliwy spośród siedmiu kolorów tła, znaki są zawsze białe;
- ✓ tablice z kolorowymi literami – tu z kolei tło jest zawsze białe, znaki mogą być w jednym z ośmiu kolorów. Tu również dookoła tablicy jest ramka w kolorze znaków;
- ✓ tablice „premium” z metalizowanymi barwami. Przewidziane są kombinacje: czarne znaki na złotym tle, czarne znaki na srebrnym tle, złote znaki na czarnym tle, srebrne znaki na czarnym tle, a także białe i zielone znaki na tle czarnym.

Nowa Południowa Walia wydaje kilka dodatkowych wzorów tablic:

- ✓ tablice odpowiadające wzorom stosowanym historycznie (czarne znaki na żółtym tle lub białe znaki na czarnym);

- ✓ tablice typu europejskiego o wymiarach 520x110 mm. Standardowa tablica ma czarne znaki na białym tle, z lewej strony znajduje się pasek z oznaczeniem stanu (NSW) ponad flagą św. Jerzego (czerwony krzyż na białym polu). Między pierwszym a drugim znakiem tablicy rejestracyjnej znajduje się odstęp, w którym w górnej części znajduje się zielony wizerunek herbu stanu, a w dolnym – czerwony stylizowany kwiat waratah (*Telopea speciosissima*). Przewidziany jest również wariant z białymi znakami na czarnym tle; w tym przypadku pasek z lewej strony ma złote tło;
- ✓ tablice typu europejskiego z logo – dopuszczalne warianty kolorystyczne są takie, jak przy standardowych tablicach typu europejskiego, kolorowe paski występują z obu stron. Z lewej strony nad symbolem stanu (NSW) może znajdować się gwiazdozbiór Krzyż Południa lub schematycznie rozrysowany Harbour Bridge, na prawym pasku – schematyczny rysunek kwiatu waratah;
- ✓ tablice sportowe. Nowa Południowa Walia wydaje tablice upamiętniające drużyny Narodowej Ligi Rugby, a także sport samochodowy. W tej pierwszej grupie przewidzianych jest 16 tablic; każda z nich z lewej strony numeru rejestracyjnego ma symbol drużyny, w pasku górnym znajduje się oznaczenie NSW, a w dolnym – nazwa drużyny. Kolory tła są dostosowane do kolorów danej drużyny. W drugiej grupie są trzy wzory tablic.

5.5. Australia (5). Queensland

Queensland znajduje się wśród australijskich liderów zróżnicowania tablic rejestracyjnych. Co prawda standardowa tablica jest dwukolorowa z bardzo prostym systemem numeracji, to na życzenie dostępnych jest kilkaset wzorów personalizowanych. W odróżnieniu od wielu innych stanów Queensland oferuje relatywnie dużo tablic z wielokolorowymi elementami graficznymi, np. można zażyczyć sobie tablicę, w tle której widoczne są ryby rafy koralowej.

Tablice w identycznym zestawieniu kolorystycznym, lecz z odmiennym schematem numeracji mają: standardowe numery rejestracyjne pojazdów samochodowych w Queenslandzie składają się z trzech cyfr i trzech liter (w przypadku, gdy pierwszą literą jest Q oznacza to tablicę przyczepy ciężkiej), motocykli – z trzech cyfr i dwóch liter, przyczep lekkich – dwóch liter i czterech cyfr. Na tablicy rejestracyjnej numer rejestracyjny zapisany jest czcionką koloru kasztanowego na białym tle. Pod numerem rejestracyjnym widnieje slogan – „Queensland – sunshine state” („Queensland – słoneczny stan”).

- ✓ pojazdy rządowe – ich numer zaczyna się od liter QG po czym występują dwie litery i dwie cyfry;
- ✓ taksówki – z numerem zaczynającym się od T, po której to literze występuje pięć cyfr (rozdzielone na grupy liczące dwie i trzy cyfry);
- ✓ limuzyny – mają numer rejestracyjny podobny do taksówek, jednakże pierwszą literą jest L, a grupa cyfr nie jest dzielona. Poniżej numeru znajduje się wytłoczony napis „Queensland Limousine”;

- ✓ pojazdy ograniczonego użytkowania (np. samojezdne wózki golfowe, maszyny służące do robót drogowych) – mają numer zaczynający się od litery C po czym występuje pięć cyfr;
- ✓ pojazdy rolnicze mają numer rejestracyjny złożony z cyfry i litery oraz kolejnych trzech cyfr.

Jak już zostało zasygnalizowane Queensland oferuje bardzo dużą liczbę wersji graficznych tablic. Na szczególną uwagę zasługują:

- ✓ tablice regionalne zawierające elementy graficzne nawiązujące do poszczególnych obszarów, np. tablice z Brisbane mają w tle wielobarwną nocną panoramę miasta ze Story Bridge na pierwszym planie i sloganem „Brisbane – The River City”, tablice z Mackay – widok plaży z palmami w zachodzącym słońcu (slogan „Mackay – Tropical Heaven”), z Whitsundays – widok ryb przy rafie koralowej (slogan „The Whitsundays Heaven on Earth”);
- ✓ tablice dyscyplin sportowych i hobby, np. dla wędkarzy – niebieska tablica z rysunkiem ryby i sloganem „I’d Rather Be Fishing”, dla miłośników piłki nożnej – czarno-biała z rysunkiem piłki z prawej strony i sloganem „Soccer – The World Game”;
- ✓ tablice klubów sportowych występujących w Narodowej Lidze Rugby. Wszystkie tablice mają identyczny schemat graficzny – tło jest w kolorze drużyny, z lewej strony jako „znak wodny” znajduje się powiększone logo drużyny w kolorze tła. To samo logo jest powtórzone – tyle że w pełnych kolorach i mniejszej skali – jako łącznik między poszczególnymi częściami numeru rejestracyjnego. W dolnej części tablicy rejestracyjnej znajduje się nazwa drużyny;
- ✓ tablice ogólnych zainteresowań, np. upamiętniająca Elvisa Presleya w skali szarości, z jego wizerunkiem z prawej strony;
- ✓ tablice ze znakami zodiaku – na czarno-fioletowym tle drogi mlecznej znajduje się rysunek danego znaku zodiaku. W dolnej części widnieje symbol danego znaku, nazwa zapisana wersalikami, a następnie trzy cechy przypisywane danemu znakowi, np. w przypadku Wodnika jest to „Aquarius – humane, inventive, individual” („ludzki, pomysłowy, samodzielny”);
- ✓ tablice z wizerunkami postaci z kreskówek – zazwyczaj na czarnym tle z kolorowym rysunkiem postaci jako łącznikiem (ewentualnie z lewej strony) i hasłem nawiązującym do danej postaci, np. tablica z Tweety z bajki „Lonely Toones” („Zaczarowane Melodie”) ma hasło „I tawt I taw a puddy tat!”.

Oczywiście dostępne są również bardziej typowe tablice, jak np. tablice barwne (możliwy wybór tła z 15 możliwości i w zależności od niego od 1 do 10 kolorów czcionki), tablice prestiżowe, czy też tablice o wzorze nawiązującym do europejskich tablic rejestracyjnych (w czterech wersjach kolorystycznych, z Krzyżem Południa na lewym pasku i herbem jako łącznikiem lub odrębnym elementem graficznym na prawym pasku).

Pojazdy korpusu konsularnego mają numer rejestracyjny zaczynający się od liter CC, po których występują trzy cyfry. Tablica rejestracyjna ma niebieskie znaki na białym tle.

Pojazdy historyczne (zabytkowe) mają numer rejestracyjny zaczynający się od litery S, po której występuje pięć cyfr. Tło tablicy jest czarne, znaki białe.

5.6. Australia (6). Tasmania

Tasmania jest jedynym australijskim stanem, który zawiera elementy graficzne na swoich standardowych tablicach rejestracyjnych. Jest to związane z bardzo konsekwentnie wdrażaną polityką identyfikacji wizualnej i budowania marki. W odstępie między pierwszą literą i następnymi znakami numeru rejestracyjnego znajduje się logo władz stanu – stylizowany wizerunek tygrysa tasmańskiego między zaroślami nad rzeką. Poniżej numeru rejestracyjnego widnieje slogan „Tasmania – Explore the possibilities” („Tasmania – odkryj możliwości”).

Numer rejestracyjny zapisany jest ciemnoniebieskimi znakami na białym tle. Standardowe numery rejestracyjne składają się z litery i grupy czterech znaków – dwóch cyfr i dwóch liter. Przyczepy jako pierwszy znak mają literę Z.

Tablice rejestracyjne motocykli nie zawierają żadnych elementów graficznych; numer rejestracyjny składa się z litery, trzech cyfr i ponownie litery.

Podobnie jak inne stany, Tasmania oferuje duży wybór personalizowanych wzorów tablic – choć jest ich zdecydowanie mniej, niż chociażby w Queenslandzie. Dopuszczonych jest nieco ponad 50 wzorów należących do następujących grup:

- ✓ tablice klasyczne, nawiązujące do starego wzoru tablic. Numery rejestracyjne składają się z trzech znaków i trzech cyfr, z lewej strony numeru rejestracyjnego pionowo umieszczony jest skrót nazwy stanu (TAS). Przewidziane są cztery kombinacje kolorystyczne: białe znaki na czarnym tle, czarne na białym, czarne na srebrnym i srebrne na czarnym;
- ✓ tablice kolorowe – o wyglądzie analogicznym do klasycznych, lecz kolorowym tle lub znakach. Przewidzianych jest 7 kolorów znaków na czarnym tle, białe znaki na jednym z 4 kolorów tła oraz niebieskie znaki na białym tle;
- ✓ tablice typu europejskiego – z numerem rejestracyjnym złożonym z litery „T”, a następnie dwóch liter i trzech cyfr. Znaki są czarne na białym tle, między pierwszą literą a kolejnymi znajduje się logo rządu Tasmanii, na niebieskim pasku z lewej strony znajduje się skrót nazwy stanu (TAS);
- ✓ tablice ze zwierzęcymi symbolami Tasmanii – tygrysem tasmańskim lub diabłem tasmańskim. Między trzema literami i dwoma cyframi numeru rejestracyjnego znajduje się rysunek danego zwierzęcia; poniżej widnieje odpowiedni slogan – odpowiednio „Tasmanian Tiger” i „Don’t Let Our Devils Become Angels”. W obu przypadkach znaki są białe na czarnym tle;
- ✓ tablice nawiązujące do różnych sportów lub aktywności, np. łowienia pstrągów, łowienia tuńczyków, czy gry w golfa. Łącznie przewidzianych jest 13 wersji graficznych;

- ✓ tablice upamiętniające poszczególne drużyny Australijskiej Ligi Futbolu (nie jest to nasza piłka nożna, lecz tzw. australijska piłka nożna – mająca inne reguły gry). Numery – z jednym wyjątkiem (ze względu na wielkość loga tablice Brisbane Lions Football Club mają tylko dwie litery) – składają się z trzech liter i trzech cyfr; między grupami znaków widnieje logo odpowiedniej drużyny. Ponad numerem rejestracyjnym znajduje się pasek ze zwyczajową nazwą klubu, poniżej – z nazwą pełną, np. Richmond Football Club ma na górnym pasku napis „The Tigers” („Tygrysy”). Kolory znaków, pasków i tła dostosowane są do klubowych barw. Liczba wzorów tablic pokrywa się z liczbą drużyn w Lidze – jest ich zatem 16;
- ✓ tablice z motywem gwiazdy (3 wzory) i z motywem kwiatów (3 wzory – z motywem frangipani, gerbery i słonecznika);
- ✓ tablice okazjonalne – w chwili obecnej wydawane są jedynie tablice Narodowej Fundacji Walki z Rakiem Piersi. Między trzema literami i dwoma znakami numeru rejestracyjnego znajduje się różowa wstążeczka symbolizująca ruch walki z rakiem, poniżej numeru rejestracyjnego zamieszczony jest slogan „Funding Research for Prevention and Cure”;
- ✓ tablice prestiżowe umożliwiające swobodny wybór kombinacji 4 do 6 znaków jako numeru rejestracyjnego – w jednej z 6 kombinacji kolorystycznych.

Pojazdy zabytkowe mają numer rejestracyjny złożony z liter SI i czterech cyfr; tablica rejestracyjna jest biała, znaki czarne.

Pojazdy rządowe mają numer rejestracyjny zaczynający się od litery G, po której występują dwie grupy dwuznakowe – pierwsza cyfrowa, druga literowa. Tło tablicy pozostaje białe, natomiast znaki są w kolorze zielonym. Wyjątkiem jest pojazd Gubernatora Tasmanii, który na swoim pojeździe ma tablicę rejestracyjną bez żadnych znaków, a jedynie z rysunkiem korony św. Edwarda.

Pojazdy tasmańskiej komunikacji zbiorowej (Metro Tasmania – nie mylić z podziemnym środkiem transportu publicznego) mają numer rejestracyjny złożony z liter MET i trzech cyfr, przy czym co do zasady cyfry te odpowiadają numerowi bocznemu pojazdu (w praktyce – autobusu).

Straż pożarna ma numery rejestracyjne złożone z liter TFS (skrót od Tasmania Fire Service) i trzech cyfr. Na tablicy rejestracyjnej zapisane są czerwonymi znakami na białym tle; w odstępie między literami i cyframi umieszczany jest emblemat Tasmańskiej Straży Pożarnej.

Na Tasmanii stosuje się nietypowe tablice rejestracyjne dla pojazdów korpusu konsularnego. Numer rejestracyjny takich pojazdów składa się z liter CC i dwóch cyfr, przy czym między literami a cyframi umieszczany jest mały symbol flagi tego państwa, do którego korpusu konsularnego pojazd przynależy. Do analogicznych tablic uprawniony jest personel Komisji Zachowania Zasobów Żywych Antarktyki, przy czym w tym przypadku pierwsze litery to IC.

Tablice tymczasowe i dealerskie mają żółte tło, przy czym te pierwsze mają czerwone znaki, a te drugie – znaki czarne.

| 5.7. Australia (7). Victoria

Stan Victoria na przełomie 2013 i 2014 stanął przed koniecznością zmiany systemu nadawania numerów rejestracyjnych. Dotychczasowy schemat oparty na trzech znakach i trzech cyfrach uległ wyczerpaniu – rozważano przyjęcie schematu z literą, dwiema cyframi i kolejnymi trzema literami albo z literą V, po której wystąpią trzy cyfry i trzy litery. Jednocześnie dotychczas stosowany slogan „Victoria – The Place to Be” ma zostać zastąpiony przez „Vic – stay alert stay alive”. Zachowany zostanie natomiast schemat kolorystyczny – niebieskie znaki na białym tle. Między grupami znaków znajduje się odwrócony niebieski trójkąt z podstawą pokrywającą się z górnym brzegiem tablicy rejestracyjnej – na którym widnieje rysunek gwiazdozbioru Krzyż Południa.

Bez zmian pozostały numery rejestracyjne przyczep (litera, dwie cyfry i trzy litery) – z czarnymi znakami na białym tle oraz motocykli (cyfra, litera, cyfra i dwie litery). Autobusy mają numer rejestracyjny złożony z czterech cyfr i dwóch liter, przy czym litery oznaczają charakter podmiotu będącego właścicielem (AO – Accredited Operator, AC – Accredited Charter, SO – School Operator, NC – Non-Commercial).

Odrębny system rejestracji mają taksówki. Od 2008 roku mają one tablicę rejestracyjną z białymi znakami na zielonym polu. Numer rejestracyjny złożony jest z kodu literowego oznaczającego typ taksówki (M – taksówka metropolitalna, tj. z obszaru Melbourne, U – taksówka miejska, C – taksówka pozamiejska, PS – taksówka funkcjonująca jedynie w godzinach szczytu, ST – taksówka zastępcza) i czterech cyfr. Między literą (literami) a cyfrą umieszczony jest żółty wizerunek gwiazdozbioru Krzyż Południa. Z lewej strony numeru rejestracyjnego pionowo jest zapisany skrót nazwy stanu (VIC), a nad numerem rejestracyjnym informacja „Accredited Taxi Service”.

Pojazdy administracji stanowej (w tym policyjne i strażackie) mają numery rejestracyjne złożone z trzech liter i trzech cyfr, przy czym pierwszą literą jest zawsze M. Numer rejestracyjny na tablicy zapisany jest czerwonymi znakami na białym tle. Pozostałe szczegóły tablicy (slogan, Krzyż Południa) są identyczne jak na tablicach standardowych – tyle że w odpowiednich kolorach. Z kolei pojazdy administracji federalnej mają tablice rejestracyjne identyczne jak standardowe, z tą różnicą że pierwszą literą jest Z i ma ona czerwony kolor. Pojazdy korpusu konsularnego mają rejestracje zaczynające się od liter CC, po których następują trzy cyfry.

Pojazdy zabytkowe mają z kolei numer rejestracyjny złożony z liter CH i czterech cyfr. Tablica rejestracyjna ma czerwone tło, na którym znajdują się białe znaki; nad numerem rejestracyjnym zamieszczona jest informacja „Club Permit”.

Tablice dealerskie mają czarne znaki na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z dwóch cyfr, litery oznaczającej typ dealera (najczęściej spotykane są A – ogólny i T – przyczep) oraz czterech cyfr oznaczających numer licencji dealera samochodowego. Nad numerem rejestracyjnym zamieszczana jest informacja „Vic Trader”.

poniżej hasło „Victoria – on the move”. W lewym górnym rogu znajduje się miejsce na przyklejenie nalepki z terminem ważności tablicy.

Dodać należy, że w użyciu jest kilka następujących typów tablic rejestracyjnych dla poszczególnych kategorii pojazdów, np. dla pojazdów rekreacyjnych, rolniczych, czy małych przyczep. Niezależnie od tego – podobnie jak w innych stanach Australii – istnieje bardzo duża możliwość personalizacji. Wyłączając tablice motocyklowe oraz tablice wydawane wyłącznie jako odnowienie wcześniej wydanych, agencja personalizująca tablice rejestracyjne wyróżniła pięć grup tablic:

- ✓ tablice kolorowe – z różnymi zestawieniami kolorystycznymi liter na tablicy rejestracyjnej i jej tła;
- ✓ tablice premium – do których zaliczono m.in. tablice ze specjalnie wybranym fontem, z numerem rejestracyjnym o zmniejszonej liczbie znaków, z numerem rejestracyjnym według historycznego schematu (przy czym te tablice są przydzielane wyłącznie w drodze licytacji), czy wreszcie tablice rejestracyjne o wzorze nawiązującym do wzoru tablic europejskich (na niebieskim pasku z lewej strony skrót nazwy stanu VIC nad Krzyżem Południa, numer rejestracyjny zaczynający się od V, bezpośrednio po którym umieszczany jest herb stanu);
- ✓ tablice tematyczne, np. z logiem niektórych marek samochodowych, postaciami z kreskówki Looney Tunes, z serduszkami jako znakami rozdzielającymi numer rejestracyjny zaczynający się od I (typ „I love”), z wybranymi elementami graficznymi (np. koniczyną, truskawką, talią kart, piłką tenisową), czy ze znakami zodiaku (tak zwykłego, jak i chińskiego);
- ✓ tablice sportowe – przy czym wydawane są zarówno tablice dedykowane drużynom AFL (Australian Football League), jak i poszczególnym znaczącym klubom sportowym – w tym wypadku jedynie mających siedzibę w stanie Victoria;
- ✓ tablice „szczególnych zainteresowań”, przede wszystkim powiązane z różnego rodzaju organizacjami, czy podmiotami. Tablice takie są często wydawane przez uprawnioną organizację, wyłącznie dla osób do niej należącej. W tej grupie mieszczą się np. tablice wydawane wyłącznie australijskim maronitom, tablice wydawane członkom obrony cywilnej, czy tablice wydawane przez Mountain Cattlemens Association. Dostępne są również tablice regionalne.

5.8. Australia (8). Terytorium Północne

Terytorium Północne jest najrzadziej zaludnioną jednostką podziału terytorialnego Australii. Powierzchnię prawie 1,35 mln km² (a zatem ponad cztery razy większą niż Polska) zamieszkuje zaledwie 230 tys. osób (gęstość zaludnienia 0,15 osoby/km²). Największe miasto liczy sobie niecałe 65 tys. mieszkańców, a piąte pod względem wielkości – nieco ponad 3,1 tys. mieszkańców. W tej sytuacji nie może budzić zdziwienia prostszy niż w innych jednostkach terytorialnych Australii system numerów rejestracyjnych.

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów zarejestrowanych na Terytorium Północnym składają się z dwóch liter (pierwszą literą jest „C”), dwóch cyfr i znów dwóch liter. Motocykle mają numer rejestracyjny zaczynający się od litery (obecnie jest to „A”) i czterech cyfr, przyczepy – z dwóch liter (z których pierwszą jest „T”) i czterech cyfr. Numery rejestracyjne na tablicy rejestracyjnej są zapisane czcionką w kolorze ochry (czerwono-brązowym) na białym tle. W takim samym kolorze jest obwódka i zamieszczony pod numerem rejestracyjnym slogan „N.T. – Outback Australia” (w przypadku motocykli może to być opcjonalnie „N.T. – Nature Territory”).

Odrębny schemat numeracji i wzór tablic rejestracyjnych (choć zazwyczaj z hasłem identycznym jak na standardowych tablicach) mają:

- ✓ pojazdy rządowe – numer rejestracyjny składa się z liter GHF i liczby, między literami a cyframi znajduje się schematyczny rysunek siedziby władz, tablica ma czarne znaki na białym tle;
- ✓ autobusy wahadłowe lotnisk – numer rejestracyjny składa się z samych cyfr, lecz z lewej strony znajdują się umieszczone jedna nad drugą litery „MB”, tablica ma zielone znaki na pomarańczowym tle;
- ✓ autobusy – schemat analogiczny do autobusów lotniskowych, lecz używane są litery „MO”, a znaki są niebieskie na złotym tle;
- ✓ mikrobusy turystyczne mają numer rejestracyjny złożony z liter TV i trzech cyfr, między poszczególnymi grupami liter znajduje się jeden z dwóch dopuszczonych rysunków przedstawiających zwierzęta Terytorium Północnego. Tablica ma białe znaki na zielonym tle;
- ✓ taksówki mają numer rejestracyjny złożony z samych cyfr, poprzedzony napisem TAXI, znaki mają kolor zielony, tło – białe;
- ✓ pojazdy specjalnego przeznaczenia mają tablicę rejestracyjną z czarnymi znakami na pomarańczowym tle, z literami SV z lewej strony, jedna nad drugą;
- ✓ tablice dealerskie mają numery zaczynające się od litery „D”, po której następują cztery cyfry. Zestawienie kolorystyczne zmienia się corocznie.

W użyciu jest również kilka dalszych typów tablic – używanych zazwyczaj na zmniejszonej liczbie pojazdów (np. tablic dla taksówek podmiejskich wydano... 5 kompletów).

Spośród tablic personalizowanych dostępna jest seria siedmiu wzorów powiązanych z miejscem rejestracji pojazdu oraz pojedyncze wzory stosowane dla całego Terytorium.

5.9. Australia (9). Terytorium Stołeczne

W 2013 roku upłynęła setna rocznica założenia Canberry, obecnej stolicy Australii. Z tej okazji Australijskie Terytorium Stołeczne wydawało tablice rejestracyjne z okolicznościowym hasłem „Celebration of a Century 2013”. Tablice takie mają również graficzne logo obchodów stulecia miasta.

W zależności od wyboru właściciela pojazdu możliwe jest jednak uzyskanie tablicy z jednym ze standardowych haseł: „Heart of the Nation” lub „The Nation’s Capital”.

Numery rejestracyjne pojazdów samochodowych składają się z dwóch grup znaków: pierwszej złożonej z litery „Y” i dwóch kolejnych liter oraz drugiej – złożonej z dwóch cyfr i litery (starsze numery zawierały wyłącznie trzy cyfry). Jako ciekawostkę warto podać, że pojazdy konsorcjum dostarczającego wody, gazu i elektryczności mają numery rejestracyjne zaczynające się od YWE (W od water – woda, E – od electricity).

Motocykle mają numer rejestracyjny złożony wyłącznie z cyfr zebranych w dwie grupy: dwu- i trzyszybną. Z kolei przyczepy mają numer rejestracyjny złożony z litery „T” (mniejszej od pozostałych znaków), po której występują cztery cyfry i litera „A”.

Numer rejestracyjny jest zapisywany na tablicy rejestracyjnej niebieską czcionką na białym tle. Nad numerem rejestracyjnym znajduje się skrótowe oznaczenie nazwy stanu: ACT (Australian Capital Territory), pod – wspomniane wyżej hasło.

Pojazdy władz lokalnych mają numery rejestracyjne złożone wyłącznie z cyfr, przy czym pierwszą z sześciu jest zawsze „2”. Tablice rejestracyjne mają białe tło, a znaki mają kolor ochry (brązowo-czerwony). Poniżej numeru rejestracyjnego znajduje się hasło „ACT Government”.

Pojazdy o statusie dyplomatycznym mają czarne znaki na białym tle. Numer rejestracyjny zaczyna się od liter „DC” (dla korpusu dyplomatycznego), „DX” (personel pomocniczy ambasad), „IO” (organizacje międzynarodowe), po których występuje cztery lub pięć cyfr.

Pojazdy transportu publicznego mają odrębny schemat numeracji:

- ✓ autobusy rządowej komunikacji publicznej mają numery rejestracyjne złożone z liter „BUS” i trzech cyfr, tablica ma białe tło ze znakami w kolorze ochry;
- ✓ inne autobusy mają numery złożone z liter „MO”, po których występuje od 1 do 3 cyfr. Tablice mają żółte tło i czarne znaki;
- ✓ pojazdy wynajmowane z szoferem mają analogiczny schemat numeracji i kolory tablicy – zamiast znaków „MO” występuje „H”;
- ✓ taksówki mają numery złożone z liter „TX” i od jednej do trzech cyfr. Tablica taka jest jednocześnie potwierdzeniem uprawnień taksówkarza. Pierwotnie dopuszczone było sprzedawanie takich tablic przez osoby, które nie chciały już dłużej wykonywać zawodu taksówkarza – zasada ta została utrzymana dla najstarszych serii tablic (od 1 do 300). Późniejsze wydawane są przez władze lokalne na okres czterech lat i nie mogą być przenoszone na inne osoby. Taksówki o numerach od TX-900 w górę są przystosowane do przewozu osób niepełnosprawnych.

Pojazdy zabytkowe mają numery rejestracyjne złożone wyłącznie z liter, a na ich tablicach rejestracyjnych – mających czarne znaki na białym tle – znajduje się stylizowany budynek parlamentu oraz slogan „Historic Vehicle – A.C.T.”, „Veteran Vehicle – A.C.T.” lub „Vintage Vehicle – A.C.T.”.

Tablice dealerskie mają żółte znaki na białym tle, a z ich lewej strony znajduje się kod określający typ dealera (C – motocykli, D – samochodów, E – przyczep).

| 5.10. Australia (10). Terytorium Jervis Bay

Patrząc na mapę administracyjną Australii łatwo nie zauważyć niewielkiego Terytorium Jervis Bay. Choć ma ono zaledwie 67,8 km² i zamieszkuje je niecałe 400 osób, to ma ustalony własny wzór tablicy rejestracyjnej.

Terytorium Jervis Bay powstało w roku 1915. Wtedy to australijski rząd federalny odkupił od stanu Nowa Południowa Walia teren dzisiejszego terytorium w celu zapewnienia powstającej stolicy dostępu do morza. Na zakupionym terenie powstała baza Królewskiej Australijskiej Marynarki Wojennej HMAS Creswell – obecnie większość mieszkańców Terytorium jest związana właśnie z ową bazą.

Ze względu na cel nabycia na mocy Jervis Bay Territory Acceptance Act ustalono, że Terytorium Jervis Bay mimo swojej ustrojowej odrębności nie będzie posiadało własnego systemu prawnego – zastosowanie będzie tu miało prawo Terytorium Stołecznego. Rozwiązanie to dotyczy również prawa regulującego rejestrację pojazdów; mimo to od 1995 roku przewidziany jest odrębny wzór tablicy rejestracyjnej (choć możliwe jest również zarejestrowanie pojazdu na standardowych tablicach Terytorium Stołecznego).

Numery rejestracyjne pojazdów zarejestrowanych na Terytorium Jervis Bay składają się z liter YZO, po których występują trzy cyfry. Tablica rejestracyjna ma białe tło z niebieskimi znakami. Z lewej strony numeru rejestracyjnego znajduje się skrót ACT (od Australian Capital Territory; litery umieszczone pionowo jedna nad drugą), zaś pod numerem rejestracyjnym znajduje się informacja „Jervis Bay Territory”).

| 5.11. Australia (11). Terytoria zależne

Częścią składową Australii jest również 6 terytoriów zależnych (zwanymi w Australii terytoriami zewnętrznymi). Te, które są zamieszkałe, mają ustalone własne wzory tablic rejestracyjnych.

Spośród wszystkich terytoriów zewnętrznych najbardziej skomplikowany system numeracji pojazdów ma Norfolk. Pojazdy mają numer rejestracyjny złożony z liczby czterocyfrowej poprzedzonej w przypadku motocykli literą „C”. Tło tablicy jest żółte, znaki czarne. Powyżej numeru rejestracyjnego widnieje oznaczenie „N.I.” (skrót od Norfolk Island). Pojazdy administracji mają czerwoną literę „A” poprzedzającą numer rejestracyjny zgodny ze standardowym schematem – zatem w przypadku motocykli administracji mamy „A(czerwone) C n(nn)”. Stosowane są również tablice dealerskie. Mają one białe znaki na czarnym tle, numer rejestracyjny składa się z litery „D” i cyfry.

Na Wyspie Bożego Narodzenia numery rejestracyjne składają się z liter „CI” oraz trzech (motocykle) lub czterech cyfr (samochody). Tablica rejestracyjna ma tło żółte z ciemnoniebieskimi znakami. Nad numerem rejestracyjnym widnieje napis „Christmas Island”, pod nim – „Indian Ocean Australia”. Między literami a cyframi znajduje się logo Wyspy przedstawiające na tle morskiego widnokręgu przykładowe zwierzęta: ptaka, kraba i wieloryba. Odrębny system numeracji dotyczy pojazdów administracji. Ich numery rejestracyjne składają się z litery A i liczby. Numery 1 do 100 zarezerwowane są dla samochodów, powyżej 101 – dla motocykli. Na tablicy rejestracyjnej literę i cyfry oddziela siedmioramienna gwiazda. Tablica rejestracyjna ma białe tło, litera i gwiazda są czerwone, liczba – ciemnoniebieska.

Pojazdy na Wyspach Kokosowych mają numery rejestracyjne złożone z litery „C” (nie występuje w przypadku motocykli) i od 1 do 3 cyfr. Na tablicy rejestracyjnej literę i cyfry oddziela romb, znaki są niebieskie na białym tle. Pod numerem rejestracyjnym widnieje informacja: „Cocos (Keeling) Island”.

Trzy australijskie terytoria zewnętrzne: Wyspy Ashmore i Cartiera, Wyspy Heard i McDonalda oraz Wyspy Morza Koralowego są niezamieszkałe.

5.12. Australia (12). Tablice federalne

Obecnie w Australii zdecydowana większość tablic rejestracyjnych jest wydawana na poziomie poszczególnych stanów. W roku 2000 zrezygnowano nawet z wydawania odrębnych tablic federalnych charakteryzujących się pierwszą literą „Z” – zawsze w kolorze czerwonym. Mimo to kilka typów tablic ma charakter ogólnonarodowy.

Przede wszystkim zachowany został odrębny schemat numerów rejestracyjnych limuzyn państwowych – zaczynają się one od czerwonej litery „C”, po której występuje siedmioramienna gwiazda i liczba – co najwyżej trzycyfrowa. Pojazd „C 1” przysługuje Premierowi Australii.

Pojazd Generalnego Gubernatora ma jedynie koronę na tablicy rejestracyjnej.

Australijską specyfiką jest przyznawanie tymczasowych numerów rejestracyjnych pojazdom służącym transportowi gości oficjalnych. Pojazdy takie otrzymują białą tablicę z herbem Australii z lewej strony i jedno lub dwucyfrowym numerem ze strony prawej. Pod numerem rejestracyjnym widnieje hasło „Visit to Australia”. Podobne tablice otrzymują pojazdy orszaku – zamiast numeru mają jednak wyrazy „Alternate”, „Pilot” lub „Sweep”.

Siły zbrojne mają dość zróżnicowany system numeracji pojazdów – zwłaszcza że w ostatnich dwudziestu latach kilkakrotnie się zmieniał. Obecnie numery rejestracyjne składają się z litery charakteryzującej typ sił zbrojnych (A – Armia, D – obrona cywilna, N – Królewska Australijska Marynarka Wojenna, R – Królewskie Australijskie Siły Powietrzne), dwóch cyfr oznaczających rok rejestracji pojazdu i kolejnych trzech cyfr stanowiących numer porządkowy pojazdu. W każdym przypadku tło tablicy jest białe, kolor jest zróżnicowany.

W przypadku sił lądowych znaki na tablicy są oliwkowozielone, obrony cywilnej – niebieskie, marynarki – czarne. Wyższym dowódcom wojskowym przysługują tablice rejestracyjne wskazujące ich funkcję, np. numer rejestracyjny NAVY-1 oznacza Naczelnego Dowódcę Marynarki Wojennej, COMAST – Dowódcę Obszaru Australii, NORCOM – dowódcę Północnego Dowództwa Australijskich Sił Obrony.

Ciężkie pojazdy (powyżej 4,5 ton), jeżeli służą przewozom międzystanowym, mogą być rejestrowane w ramach Federal Interstate Registration Scheme. Numery rejestracyjne składają się z dwóch liter, po których występuje czteroznakowa grupa – dwie cyfry i dwie litery. Pierwsza litera numeru rejestracyjnego oznacza stan lub terytorium wydające tablicę (A – Australijskie Terytorium Stołeczne, C – Terytorium Północne, N – Nowa Południowa Walia, Q – Queensland, S – Australia Południowa, T – Tasmania, V – Victoria, W – Terytorium Zachodnie). Druga litera oznacza typ pojazdu: V – pojazd silnikowy, T – przyczepa (w tym naczepa), X – pojazdy ponadnormalatywne. Tablice rejestracyjne mają zielone znaki na żółtym odblaskowym tle.

5.13. Fidżi

Fidżi należy do tej nielicznej grupy państw, w których pojazdy o statusie dyplomatycznym nie posiadają własnego wzoru tablicy rejestracyjnej. Wyróżniane są one poprzez dedykowaną naklejkę w kolorach białym i kasztanowym z literami CD przyklejaną na standardową tablicę rejestracyjną.

Standardowy numer rejestracyjny samochodu zarejestrowanego na Fidżi składa się z dwóch liter i trzech cyfr. Na tablicy rejestracyjnej numer jest zapisany czarnymi znakami na białym tle. Nad numerem rejestracyjnym widnieje nazwa państwa „Fiji”. Z lewej strony znajduje się miejsce na przyklejenie naklejek legalizacyjnych. O ile sam numer rejestracyjny nie pozwala stwierdzić z jakim typem pojazdu mamy do czynienia, to naklejki są zróżnicowane ze względu na kolor i kod literowy – w zależności od rodzaju pojazdu. Nie licząc wspomnianej już naklejki dla pojazdów korpusu dyplomatycznego i korpusu konsularnego stosowane są np. naklejka z literą P w biało-czarnym kolorze oznaczająca zwykły pojazd, z literą MB i w kolorze biało-pomarańczowym – autobus, z literą T w kolorze biało-czerwonym – taksówkę.

Numery rejestracyjne motocykli składają się z trzech cyfr i jednej litery.

Fidżi stosuje kilka specjalnych typów tablic rejestracyjnych. I tak:

- ✓ licencjonowane pojazdy służące przewozowi osób mają tablicę rejestracyjną z czarnymi znakami na żółtym tle. Na numer rejestracyjny składa się specjalny wyróżnik literowy i numer porządkowy;
- ✓ tablice handlowe mają czerwone znaki na białym tle. Numer rejestracyjny ma format analogiczny jak numer rejestracyjny motocykli z zastrzeżeniem, że ostatnią literą numeru rejestracyjnego jest A;
- ✓ pojazdy rządowe mają numery rejestracyjne zaczynające się od litery G. Sama tablica rejestracyjna ma natomiast niebieskie tło z białymi znakami.

| 5.14. Indonezja

Indonezyjskie tablice rejestracyjne zawierają dużo danych odnośnie pojazdu – na ich podstawie można ustalić zarówno miejsce rejestracji pojazdu, jego typ, jak i termin ważności rejestracji.

Fot. Tablica rejestracyjna prywatnego pojazdu zarejestrowanego na Bali (kod literowy DK). Widoczna w prawym dolnym rogu plakietka stanowi znak legalizacyjny.

Standardowe numery rejestracyjne pojazdów w Indonezji składają się z trzech grup znaków.

Pierwsza grupa zawiera jedną lub dwie litery. Grupa ta oznacza miejsce rejestracji pojazdu. Co ciekawe oznaczenie to swoją genezą sięga jeszcze okresu kolonialnego (do II wojny światowej Indonezja była kolonią holenderską) – w efekcie odnosi się nie do współczesnego podziału administracyjnego na prowincje, lecz dawnego podziału na jednostki noszące nazwę karesidenan. Tytułem przykładu: dwuliterowe kody rozpoczynające się od B co do zasady są przypisane poszczególnym obszarom Sumatry, od D – grupie wysp na wschód od Jawy, od K – poszczególnym obszarom indonezyjskiej części Borneo (zwanej w Indonezji Kalimantan). Stolica Indonezji Dżakarta ma numery rejestracyjne rozpoczynające się od litery B.

Druga grupa znaków składa się z nie więcej niż czterech cyfr (początkowe zera są pomijane). Grupa ta ma charakter wyłącznie porządkowy.

Trzecia grupa znaków składa się z dwóch lub trzech liter. Pierwotnie używane były wyłącznie dwie litery mające charakter porządkowy. Wraz z wyczerpywaniem się puli numerów w gęściej zaludnionych obszarach dodano z przodu trzecią literę – przypisując jej rolę precyzyjniejszej identyfikacji regionu. W praktyce grupa trzech końcowych liter występuje obecnie wyłącznie w regionie Dżakarty (pierwsza litera numeru rejestracyjnego - B). Pierwsza litera ostatniej grupy oznacza np. D – Depok, T- Tangerang, B – Bekasi, P – Dżakartę Centralną, itd.

Fot. Tablica rejestracyjna pojazdu transportu publicznego.

Na tablicy rejestracyjnej poniżej (lub sporadycznie powyżej) numeru rejestracyjnego umieszczane są cztery mniejsze cyfry oznaczające odpowiednio miesiąc i rok ważności tablicy. W Indonezji bowiem tablice rejestracyjne mają pięcioletnią ważność. Po upływie wyznaczonego okresu właściciel pojazdu jest obowiązany wyrobić nową tablicę rejestracyjną.

Typ pojazdu jest możliwy do częściowej identyfikacji w oparciu o kolory tablicy rejestracyjnej. Standardowo tablice mają białe znaki na czarnym tle. Spotykane są jednak:

- ✓ czerwone znaki na białym tle – oznaczające tablice dealerskie;
- ✓ czarne znaki na żółtym tle – ciężarówki i pojazdy transportu publicznego, w tym autobusy i taksówki;
- ✓ białe znaki na czerwonym tle – pojazdy rządowe i służb publicznych (np. pogotowia, straży pożarnej).

W Indonezji stosowane są specyficzne schematy numeracji i wyglądu tablicy rejestracyjnej dla niektórych podmiotów i służb. I tak:

- ✓ najwyżsi funkcjonariusze państwowi mają pojazdy z numerami rejestracyjnymi zaczynającymi się od liter RI (od „Republik Indonesia”), po których występuje liczba skorelowana z rangą osoby korzystającej z pojazdu. Prezydent Indonezji ma zatem pojazd o numerze RI 1, zaś Wiceprezydent – RI 2;
- ✓ pojazdy wojskowe i policyjne mają własne schematy numeracji zawierające często z lewej strony tablicy oznaczenie rangi oficera posługującego się pojazdem. Kolor znaków na tablicy rejestracyjnej jest zawsze żółty, różny jest kolor tła. Siły lądowe mają tablice z zielonym tłem i żółtą gwiazdą nad numerem, marynarka – z jasnoniebieskim tłem i żółtą kotwicą nad znakiem, lotnictwo – z ciemnoniebieskim tłem i symbolem sił lotniczych, Kwatery Głównej i Ministerstwa Obrony – z tłem czerwonym policji – z tłem czarnym;
- ✓ pojazdy dyplomatyczne i konsularne mają czarne znaki na białym tle. Numery rejestracyjne zaczynają się od liter CD, po których występuje dwu lub trzycyfrowy kod kraju (Polsce przysługuje numer – nomen omen – 44) oraz dwucyfrowy numer porządkowy.

5.15. Mikronezja

Skonfederowane Stany Mikronezji to państwo położone na 607 wyspach zgrupowanych w cztery archipelagi. Każdy z czterech składowych archipelagów stanowi odrębny stan, z których każdy posiada własny wzór tablicy rejestracyjnej. Cechą charakterystyczną dla wszystkich stanów jest wydawanie osobom pełniącym funkcje publiczne tablicy rejestracyjnej z nazwą pełnionej funkcji w miejsce numeru rejestracyjnego.

W zależności od stanu tablice takie mają albo standardowy wzór, albo też mają odrębną kolorystykę (np. w stanie Pohnpei inne zestawienie kolorystyczne przysługuje sędziom).

Stan Chuuk ma numery rejestracyjne złożone z litery, po której występują cztery cyfry. Tablica rejestracyjna ma jasnoniebieskie tło, numer rejestracyjny zapisany jest srebrną czcionką, pozostałe elementy występujące na tablicy mają kolor biały.

Są to:

- ✓ nazwa stanu i państwa nad numerem rejestracyjnym: „Chuuk State/Federated States of Micronesia”;
- ✓ slogan reklamowy: „World's Greatest Wreck Diving Destination” poniżej numeru rejestracyjnego. W przypadku pojazdów rządu stanowego w tym miejscu występuje;
- ✓ wizerunek flagi Mikronezji z lewej strony numeru rejestracyjnego;
- ✓ wizerunek flagi stanowej z prawej strony numeru rejestracyjnego.

W stanie Kosrae numer rejestracyjny pojazdu składa się z litery i trzech cyfr. Tablica rejestracyjna ma białe tło z niebieskimi napisami. Są nimi oprócz numeru rejestracyjnego:

- ✓ nazwa stanu wraz ze sloganem: „KOSRAE Island of the Sleeping Lady” nad numerem rejestracyjnym;
- ✓ nazwa państwa poniżej numeru rejestracyjnego („Federated States of Micronesia”);
- ✓ rysunku fafa – tradycyjnego środka płatniczego stosowanego do uiszczania trybutu.

Odrębny wzór tablicy obowiązuje dla pojazdów rządowych (białe znaki, niebieskie tło, inne hasła).

W stanie Pohnpei nowy wzór tablicy rejestracyjnej został wprowadzony w roku 2013. Numer rejestracyjny składa się z nie więcej niż czterech cyfr poprzedzonych mniejszą literą. Podaje się, że litera ta oznacza inicjał nazwiska właściciela i jednocześnie wskazuje na termin obowiązkowego odnowienia rejestracji pojazdu (wg Europlate). Tablica utrzymana jest w tonacji niebieskiej. W tle znajduje się przedstawienie krajobrazu wyspy. Nad numerem rejestracyjnym zamieszczane jest miejsce rejestracji, pod numerem rejestracyjnym – nazwa stanu. W prawym dolnym rogu znajduje się oznaczenie statusu pojazdu: PV oznacza pojazd prywatny, CV – pojazd służbowy.

W stanie Yap numer rejestracyjny składa się wyłącznie z cyfr. Tablica rejestracyjna ma białe tło z czarnymi znakami. Poniżej numeru rejestracyjnego widnieje nazwa stanu „Yap State”, powyżej slogan „Island of Stone Money”. Z lewej strony numeru rejestracyjnego widnieje rysunek kamiennej „monety” z wyspy.

W Mikronezji wydawane są również tablice federalne. Standardowo mają one niebieskie znaki na białym tle. Numer rejestracyjny składa się z liter FSM i cyfr. Na tablicy widnieje nazwa państwa („Federated States of Micronesia”, u góry) i odnotowanie charakteru pojazdu („Government Vehicle”, u dołu). Z prawej strony numeru rejestracyjnego widnieje wizerunek flagi. Pojazdy Kongresu mają numer rejestracyjny zaczynający się od „CFSM”, czarne znaki brązowe tło. Z prawej strony numeru zamiast flagi widnieje pieczęć państwowa.

| 5.16. Nowa Zelandia

Nowa Zelandia należy do grupy krajów, w których standardowe tablice rejestracyjne są bardzo proste – zawierają na białym, odblaskowym tle napisany czarnymi znakami numer rejestracyjny. Tablica taka nie ma żadnych dodatkowych elementów tekstowych, czy graficznych. Tablice takie stosowane są praktycznie dla wszystkich kategorii pojazdów. Osoby, którym zależy na tym, by tablica była bardziej efektowna mogą zamówić tablicę o spersonalizowanym wyglądzie.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z trzech liter i trzech cyfr, przy czym wszystkie znaki mają charakter porządkowy (nie kodują ani miejsca rejestracji, ani innych informacji). Zgodnie z założeniami numery rejestracyjne nie powinny zawierać liter: I, O, V i X – mimo to, prawdopodobnie przez przypadek, wydane zostały numery z seriami AAI, AAO i AAX. Z możliwych kombinacji literowych wyłączono kilkanaście mogących wywoływać niepożądane skojarzenia, np. BAD (ang. zły). Jako ciekawostkę warto dodać, że część dealerów samochodów zarezerwowała sobie kody pokrywające się lub nawiązujące do nazwy marki. I tak: BMW – zarezerwowało oczywiście BMW, KIA – KIA, zaś Hyundai – HYU.

Serie CCC, DCC i FCC zostały zarezerwowane odpowiednio dla korpusu dyplomatycznego, korpusu konsularnego i obsługi administracyjnej ambasad (stosowane są również wywodzące się z poprzedniego systemu numeracji krótsze: CC, DC i FC). Po takich oznaczeniach może występować mniejsza liczba cyfr.

Analogicznie wygląda sytuacja tablic rejestracyjnych należących do administracji rządowej – tyle, że zaczynają się one od liter „CR” (od Crown – Korona). Wyjątkiem jest pojazd Gubernatora Generalnego, który na tablicy rejestracyjnej ma jedynie złotą koronę na czarnym tle.

Odmienny system numeracji mają motocykle i traktory – w ich przypadku numer składa się z litery, cyfry i trzech liter. Z kolei przyczepy mają numer złożony z litery, trzech cyfr i litery.

Dealerzy samochodów używają tablic z czarnymi znakami na żółtym tle. Składają się z czterech cyfr, przed albo za którymi znajduje się litera „X”. Z prawej strony tablicy rejestracyjnej znajduje się oznaczenie roku, w którym dana tablica jest ważna.

Poza standardowym wzorem tablicy wydawane są tablice o wzorze „europejskim”. Z lewej strony mają one na niebieskim pasku żółty wizerunek gwiazdozbioru Krzyż Południa ponad oznaczeniem kraju „NZ”. Z prawej strony, również na niebieskim pasku, widnieje biały liść paproci.

Podobnie jak z pobliskiej Australii można uzyskać tablicę rejestracyjną o spersonalizowanym wyglądzie, w szczególności możliwe jest zamówienie serii tablic ze wskazanym przez siebie logo.

5.17. Palau

Zróznicowanie wzorów tablic rejestracyjnych w Palau jest nadspodziewanie duże. Wynika to z ustroju tego państwa – choć ma ono powierzchnię zaledwie 508 km² i zamieszkuje je nieco ponad 20 tys. osób, to dzieli się ono na 16 stanów, z których każdy wprowadził (i co jakiś czas zmienia) wzór własnej tablicy rejestracyjnej.

Stałymi elementami są zazwyczaj nazwa stanu napisana w górnej części i nazwa państwa – w dolnej. Poza jednostkowymi przypadkami numer rejestracyjny składa się wyłącznie z cyfr. Niejednokrotnie stosowane wzory zawierają elementy graficzne w pełnym kolorze, np.:

- ✓ w stanie Aimelik z prawej strony tablicy widnieje rysunek tradycyjnego domu abai oraz drzewo ananasowe i krokodyl;
- ✓ w stanie Ngatpang z lewej strony numeru rejestracyjnego znajduje się rysunek kolokazji jadalnej (zwyczajowa nazwa: taro) – podstawowego środka spożywczego w Polinezji, zaś z prawej strony – kraba;
- ✓ stan Sonsorol ma cieniowanie niebieskie tło tablicy rejestracyjnej, na którym z prawej strony widoczne są cztery żółte gwiazdy, a z lewej – małe canoe.

Interesujące są również tablice urzędowe. Wszystkie one mają niebieskie znaki na pomarańczowym tle i identyczny schemat:

- ✓ numer rejestracyjny złożony z samych cyfr;
- ✓ nazwa państwa napisana poniżej numeru rejestracyjnego („Republic of Palau”);
- ✓ wizerunek flagi państwa z prawej strony numeru rejestracyjnego;
- ✓ nazwa władzy, do którego przynależy pojazd ponad numerem rejestracyjnym;
- ✓ korespondujący z nazwą władzy symbol graficzny z lewej strony numeru rejestracyjnego, np. pojazdy rządowe mają tu rysunek abai, tj. tradycyjnego plemiennego domu obrad, zaś pojazdy wymiaru sprawiedliwości – szale sprawiedliwości.

5.18. Papua - Nowa Gwinea

W Papui – Nowej Gwinei występuje duże zróżnicowanie typów tablic rejestracyjnych. Zróznicowanie jednak dotyczy przede wszystkim kolorystyki tła i czcionki. Przeważająca większość typów tablic zawiera jedynie numer rejestracyjny nad, którym umieszczony jest skrót nazwy państwa „PNG”.

Standardowe numery rejestracyjne składają się z trzech liter (w przypadku motocykli - dwóch) i trzech cyfr. Wszystkie znaki mają znacznie wyłącznie porządkowe. Czcionka jest czarna na białym tle. Analogiczne tablice posiadają pojazdy rządowe i agend rządowych – ich numer rejestracyjny zaczyna się jednak od litery „Z”, która na tablicy rejestracyjnej zapisana jest czerwoną czcionką. Kolejne znaki oznaczają przynależność pojazdu i tak np. ZNP oznacza pojazd Parlamentu, ZPD – policji, zaś ZPT – poczty i telekomunikacji.

Odrębny wzór mają tablice rejestracyjne pojazdów premiera i ministrów. Ten pierwszy ma numer rejestracyjny „PM”, ci drudzy – „MP”, przy czym rozróżnienie następuje w oparciu o numer seryjny umieszczony nad numerem rejestracyjnym w miejscu, gdzie standardowo znajduje się skrót nazwy państwa. Między literami (w kolorze czerwonym) znajduje się pomarańczowy rysunek rajskiego ptaka.

Tablice z personalizowanym numerem mają odwrotną kolejność bloków znaków w numerze rejestracyjnym niż tablice standardowe i żółte tło.

Odrębny schemat numeracji i kolorystyka tablic przysługuje w szczególności:

- ✓ przyczepom – numer rejestracyjny zaczyna się od TR, znaki są czarne na zielonym tle;
- ✓ pojazdy służb publicznych – numer rejestracyjny zaczyna się od P, znaki są zawsze czarne, tło zróżnicowane – żółte, pomarańczowe lub jasnoniebieskie;
- ✓ taksówkom – numer rejestracyjny zaczyna się od T, kolorystyka odpowiada kolorystyce tablic personalizowanych;
- ✓ pojazdy przeznaczone do wynajmu – numer rejestracyjny zaczyna się od litery H, kolorystyka tablic odpowiada kolorystyce tablic personalizowanych;
- ✓ korpusowi dyplomatycznemu – numer rejestracyjny zaczyna się od liter DC, znaki są białe na kasztanowatym tle;
- ✓ korpusowi konsularnemu – numer rejestracyjny zaczyna się od liter CC, kolorystyka tablic jest standardowa.

| 5.19. Samoa

System rejestracji pojazdów w Niezależnym Państwie Samoa, zajmującym pospołu z Samoa Amerykańskim – terytorium USA Wyspy Samoa jest interesujący nie tyle ze względu na wzór tablicy rejestracyjnej, co na przyjętą zasadę nadawania numerów rejestracyjnych pojazdom rządowym pozwalającą na dokładne przypisanie pojazdu do konkretnego urzędu centralnego. Przykładowo każdy z ministrów ma pojazd z numerem rejestracyjnym zaczynającym się od liter „MIN”, po którym występuje oznaczenie ministerstwa.

W ten sposób wiadomo, że samochód o numerze rejestracyjnym „MIN MWA” należy do Ministra ds. Kobiet, a „MIN NREM” – Ministra Zasobów Naturalnych i Środowiska. Analogiczna zasada obowiązuje w odniesieniu do innych urzędów, przy czym w przypadku kilku pojazdów przypisanych danej jednostce stosowane są cyfry. Najniższe numery należą do osób pełniących funkcje kierownicze, np. Prokurator Generalny ma pojazd o numerze: „AT 01”, a Dyrektor Samoańskiego Banku Rozwoju – „DBS 01”.

Numery rejestracyjne pojazdów prywatnych składają się wyłącznie z cyfr. Inne mają stosowany jedno lub dwuliterowy prefiks literowy. I tak: D – oznacza tablicę dealerską, MC – motocykl, MO – autobus, R – samochód przeznaczony do wynajmowania, T – taksówkę.

Wszystkie tablice rejestracyjne – tak prywatne, jak i urzędowe – mają jednolity wzór graficzny. Tło tablicy rejestracyjnej jest białe, znaki czarne. Nad numerem rejestracyjnym widnieje napisana wersalikami nazwa państwa obok której umieszczona jest flaga Samoa – o czerwonym płacie z niebieskim polem narożnym, na którym widnieje biały gwiazdozbiór Krzyż Południa. Poniżej numeru rejestracyjnego widnieją słowa „Penina ole Pasefika” oznaczające po samoańsku „Perła Pacyfiku”.

| 5.20. Vanuatu

Vanuatu zajmujące 83 wyspy archipelagu Nowych Hebrydów wprowadziło bardzo uporządkowany system rejestracji pojazdów oparty na stosowaniu różnokolorowych wyróżników literowych.

Numer rejestracyjny pojazdu składa się tam bowiem z wyróżnika literowego, który na tablicy rejestracyjnej zamieszczany jest w innym kolorze znaków i tła oraz ciągu cyfr. Stosowane wyróżniki literowe to w szczególności:

- ✓ „B” - czerwone litery na białym polu – autobusy. W poszczególnych większych miejscowościach stosowane są odrębne wyróżniki, np. w Malampie „MT”, w Vili – „PT”;
- ✓ „T” – czerwone litery na białym polu – taksówki;
- ✓ „H” – białe litery na zielonym polu – pojazdy przeznaczone do wynajmu;
- ✓ „ADT” – białe litery na czerwonym polu – tablica dealerska;
- ✓ „G” – kolor identyczny jak pozostała część numeru rejestracyjnego – pojazdy rządowe.

W pozostałej części tablica rejestracyjna ma białe znaki na czarnym tle. W górnej lub dolnej części tablicy widnieje nazwa państwa, zazwyczaj w formie „Republic of Vanatu”.

Odrębny wzór tablic rejestracyjnych przysługuje:

- ✓ premierowi i ministrom. Tablice ich pojazdów zaczynają się co prawda od wyróżnika „G” jednakże cała tablica ma czerwone tło. Poniżej numeru rejestracyjnego znajduje się skrót funkcji osoby posługującej się danym pojazdem;
- ✓ korpusowi dyplomatycznemu. W tym przypadku numer rejestracyjny składa się z liter „CD”, literowego kodu państwa i liczby porządkowej. Np. „CDEU 1” oznacza pojazd ambasadora Unii Europejskiej. Tablice rejestracyjne mają czerwone znaki na zielonym tle.

| 5.21. Wyspy Marshalla

Republika Wysp Marshalla to jedno z najmniejszych państw na świecie – liczy sobie bowiem 181 km² powierzchni lądu na przeszło 1200 wysepkach zachodniego Pacyfiku. Choć poszczególne wyspy są małe, to jednak przynajmniej jeden z atoli przez nie tworzony jest powszechnie znany. Wyspy Marshalla obejmują bowiem również atol Bikini, który w okresie powojennym był miejscem prowadzenia przez Stany Zjednoczone testów broni jądrowej.

Numery rejestracyjne pojazdów na Wyspach Marshalla składają się z czterech cyfr. Od 2012 roku tablica rejestracyjna jest wydawana z fotograficznym tłem przedstawiającym palmy nad plażą na wyspie koralowego atolu. Nad numerem rejestracyjnym widnieje w dwóch rzędach żółty napis „Republic of the Marshall Islands”, z lewej strony – wizerunek pieczęci państwowej, zaś pod numerem rejestracyjnym – słowo „Yokwe”, czyli „Witamy” w języku marszalskim.

Dostępne dane wskazują, że odmienny wzór tablicy rejestracyjnej przysługuje pojazdom rządowym oraz pojazdom korpusu dyplomatycznego.

Warto wspomnieć, że amerykańskie próby z bronią jądrową na atolu Bikini wpłynęły na uwiecznienie nazwy tej grupy wysp w znanym powszechnie rodzaju kostiumu kąpielowego. Slogany reklamujące pokazane 1946 roku bikini sugerowały, że strój ten będzie wywoływał równie piorunujące wrażenie, jak wybuch bomby atomowej...

| 5.22. Wyspy Salomona

Cechą charakterystyczną systemu oznaczania pojazdów na Wyspach Salomona jest częste stosowanie ręcznie malowanych tablic rejestracyjnych – mimo znacznej liczby ich typów.

Numery rejestracyjne pojazdów składają się – co do zasady – z dwóch liter (obecnie AB) i nie więcej niż czterech cyfr. W zależności od charakteru pojazdu nanoszone są one albo białą farbą na czarnym tle (pojazdy prywatne), albo czarną farbą na białym tle (pojazdy służb publicznych, taksówki, samochody wypożyczalni).

Istnieją liczne typy specjalnych tablic rejestracyjnych:

- ✓ duże zróżnicowanie występuje w przypadku pojazdów władz publicznych. Samochód służbowy Gubernatora Generalnego ma zamiast numeru rejestracyjnego koronę św. Edwarda na czarnym tle, Premier – herb państwa na czarnym tle, Chief Justice – litery CJ na czarnym tle. Pojazdy poszczególnych ministerstw mają numery rejestracyjne złożone z litery M i czterech cyfr, a pozostałe pojazdy rządowe – z litery G i czterech cyfr, przy czym na tablicy rejestracyjnej litera G jest pisana czerwonym kolorem na białym tle;

- ✓ pojazdy misji dyplomatycznych mają numer rejestracyjny złożony z liter DC, łącznika, cyfry oznaczającej misję dyplomatyczną, łącznika i cyfry stanowiącej numer porządkowy danego pojazdu (pojazd ambasadora nie ma łącznika i końcowej cyfry). Numer jest zapisywany białą czcionką na kasztanowatym tle;
- ✓ tablice dealerskie składają się z litery T i cyfry. Numer jest biały na czerwonym tle.

Jak podaje portal Europlate plantatorzy na wchodzącej w skład Wysp Salomona Wyspie Russella nieoficjalnie posługują się własnymi tablicami rejestracyjnymi – z białymi znakami na zielonym polu. Numer rejestracyjny składa się z literowego kodu typu pojazdu oraz czterech cyfr.

| 5.23. Pozostałe małe państwa Oceanii

Małe państwa Oceanii mają bardzo uproszczony system oznakowania pojazdów. Sytuacja ta występuje w takich państwach jak Kiribati, Nauru, Tuvalu i Tonga.

Państwo Kiribati składa się z 33 wysp koralowych rozrzuconych na przestrzeni 3800 km wokół równika. Spośród nich zamieszkałych jest 21. Ponad połowa obywateli państwa zamieszkuje atol Tarawa i tutaj stosowany jest uporządkowany system tablic rejestracyjnych. Numer rejestracyjny składa się z litery T, litery oznaczającej typ pojazdu (A – maszyny rolnicze, B – autobusy i ciężarówki, C – samochody osobowe, D – motocykle, E – przyczepy) oraz czterech cyfr. Tło tablicy rejestracyjnej jest czarne, znaki białe – z wyjątkiem drugiej litery, która jest żółta. Na pozostałych wyspach numery rejestracyjne zazwyczaj są malowane bezpośrednio na pojeździe, przy czym obowiązują zróżnicowane schematy numeracji.

Nauru jest obecnie najmniejszą republiką na świecie tak pod względem wielkości (21,3 km²), jak i liczby ludności (około 14 tysięcy mieszkańców). Nie może zatem dziwić, że system oznaczania pojazdów jest tu bardzo prosty. Numery rejestracyjne składają się wyłącznie z cyfr (pojazd z rejestracją „1” przysługuje Prezydentowi). Tablica rejestracyjna ma białe znaki na czarnym tle, ponad numerem widnieje nazwa państwa. Pojazdy administracji rządowej i służb publicznych mają numery rejestracyjne zaczynające się od R, znaki są niebieskie na żółtym tle.

Równie prosty schemat numeracji obowiązuje w Tuvalu. Tutaj pojazdy mają numer rejestracyjny zaczynający się od liter GT (pojazdy rządowe) lub A (wszystkie pozostałe), po których występuje ciąg cyfr. Znaki powinny być białe na czarnym tle. Co ciekawe, tablica rejestracyjna jest wykonywana staraniem właściciela pojazdu, co sprawia, że zróżnicowanie materiałów i krojów pisma jest bardzo duże.

Królestwo Tonga posługuje się numerami rejestracyjnymi złożonymi z literowego kodu pojazdu (brak – samochód osobowy, MC – motocykl, B – autobus, L – lekka ciężarówka, J – ciężka ciężarówka, traktor, R – pojazd przeznaczony do wynajmu, T – taksówka) i nie więcej niż czterech cyfr. Standardowe tablice rejestracyjne mają białe znaki na czarnym tle, nazwa państwa widnieje pod numerem rejestracyjnym.

Pojazdy urzędowe mają tablice o żółtym tle i niebieskich lub czarnych znakach. Takie tablice przysługują również pojazdom korpusu dyplomatycznego, przy czym w tym przypadku numer rejestracyjny zaczyna się od skrótu nazwy państwa posługującego się danym pojazdem (np. Aust. 1 oznacza pojazd ambasadora Australii). Oficjalny pojazd króla Tonga ma zamiast numeru rejestracyjnego czarną tablicę z dużą brązową koroną.

6. Tablice rejestracyjne Antarktydy

6.1. Antarktyda

Antarktyda nie należy obecnie do żadnego państwa i tym samym nie ma rządu (choć niektóre państwa roszczą sobie prawa do fragmentów jej terytorium). Oznacza to, że brak tam podmiotu uprawnionego do rejestracji pojazdów (których zresztą nie ma tam zbyt wiele).

Istnieją jednak tablice rejestracyjne związane bezpośrednio z Antarktydą. Większość z nich jest związana z pobytem tam lotnictwa amerykańskiego ze specjalnego dywizjonu testowego marynarki wojennej Stanów Zjednoczonych – Antarctic Development Squadron Six (Antarctic Devron Six, oznaczenie kodowe VXE-6). W czasie swojego istnienia dywizjon stacjonował m.in. w amerykańskiej stacji badawczej McMurdo zlokalizowanej na Wyspie Rossa – największym zamieszkałym osiedlu w granicach Antarktydy (ok. 1,2 tys. mieszkańców). Tablice rejestracyjne pojazdów należących do VXE-6 miały niebieskie tło z białym numerem rejestracyjnym i żółtymi elementami stałymi – w górnej części napisanej po łuku nazwie jednostki „Antarctic Devron Six” oraz dwoma wizerunkami pingwinów Adeli z lewej i prawej strony tablicy. Pojazdy posługujące się macierzystą rejestracją miały natomiast dodatkowo przyczepianą tablicę – nie mającą charakteru tablicy rejestracyjnej – zawierająca:

- ✓ w górnym rzędzie napis „Antarctica”;
- ✓ w środkowym, wyższym rzędzie: litery „SP” (od South Pole – biegun północny), wizerunek pingwina Adeli i oznaczenie „90o” jako szerokości geograficznej bieguna;
- ✓ w dolnym rzędzie napis: „The World’s Last Frontier” („Ostatnia granica świata”).

Tablica taka ma białe tło z niebieskimi znakami.

7. Tablice rejestracyjne podmiotów niepaństwowych

7.1. Mikronacje

Pod pojęciem mikronacji rozumie się niewielkie obszary, które deklarowały swoją niepodległość, ale niepodległość ta nie jest przez nikogo uznawana (co najwyżej przez inne mikronacje). Mikronacje przez właściwe władze państwowe są zazwyczaj tolerowane na zasadzie lokalnego folkloru. Niektóre mikronacje wydają tablice rejestracyjne dla pojazdów swoich obywateli.

Spośród przeszło dwudziestu istniejących mikropaństw informacje odnośnie stosowania własnych tablic rejestracyjnych pochodzą z kilku, np.:

- ✓ Seborga, miasto w północno-zachodnich Włoszech, w Ligurii, ogłosiło niepodległość w 1954 roku jako Księstwo Seborgi. Księstwo stosuje numery rejestracyjne złożone z samych cyfr. Tablica ma niebieskie tło i jasnoniebieskie znaki. Nad numerem rejestracyjnym widnieje napis „Principato di Seborga”, z lewej strony widnieje herb Księstwa Seborgii;
- ✓ Hutt River jest księstwem położonym w granicach Australii. Pojazdy oznacza numerami rejestracyjnymi złożonymi z liter HRP i numeru porządkowego. Na tablicy – z białym tłem i czarnymi znakami – widnieje dodatkowo napis „PRincipality”, a między literami i cyframi – symbol Hutt River;
- ✓ Savoy. Choć kraina ta jest częścią Francji od 1860 roku to w 2009 roku samozwańczy władca ogłosił przywrócenie Księstwa Savoy. Choć znaczna część mieszkańców władcy nie uznaje, to ze względu na silną tożsamość stosuje tablice rejestracyjne – z oficjalnym francuskim numerem rejestracyjnym ale z herbem Savoyu z lewej (biały krzyż na czerwonej tarczy) oraz herbem jednej z sześciu prowincji tworzących Księstwo.

7.2. Kawalerowie Maltańscy

Żyjąc w dzisiejszych czasach mamy wrażenie, że jedynymi podmiotami cechującymi się na forum międzynarodowym suwerennością są państwa. Tymczasem cechę tę posiadają również dwa inne podmioty. Pierwszym z nich jest Stolica Apostolska, zaś drugim – Suwerenny Rycerski Zakon Szpitalników św. Jana Jerozolimskiego zwany Rodyjskim i Maltańskim, czyli skrótowo kawalerowie maltańscy.

Zakon Kawalerów Maltańskich uznawany jest za podmiot prawa międzynarodowego i jako taki utrzymuje stosunki dyplomatyczne z poszczególnymi państwami – w obecnej chwili 103. Była Ambasador Polski przy Stolicy Apostolskiej – Hanna Suchocka jest jednocześnie ambasadorem przy Zakonie Maltańskim.

Odpowiednio, w Polsce istnieje ambasada Zakonu Maltańskiego; obecnie ambasadorem jest Vincenzo Manno. Nieruchomości Zakonu: dwie w Rzymie i jedna na Malcie mają status eksterytorialności.

Zakon wydaje własne znaczki pocztowe i ma swoją walutę – dzielącą się nie w systemie dziesiętnym ale dwunastkowym: 1 scudo składa się z 12 tari, a każde taro z 20 grani. Scudo jest powiązane z euro sztywnym kursem: 1 scudo jest warte 24 eurocenty, czyli 1 taro to 2 eurocenty. Monety mają przede wszystkim wartość kolekcjonerską, jednakże gdzieś tam są uznawane za legalny środek płatniczy.

Jako podmiot suwerenny Zakon Maltański sam dokonuje rejestracji swoich pojazdów służbowych. Numery rejestracyjne składają się z liter S.M.O.M. (Sovrano Militare Ordine di Malta) i liczby porządkowej. Numer rejestracyjny jest zapisany ciemnoczerwonymi znakami na białym tle.

| 7.3. Organizacje międzynarodowe

Własny system oznakowania pojazdów mają niektóre organizacje międzynarodowe. Dotyczy to zwłaszcza tych organizacji, które pełnią misje pokojowe w różnych obszarach świata.

Organizacja Narodów Zjednoczonych i jej agendy posługują się co do zasady pojazdami o numerach złożonych ze skrótu danej organizacji i pięciocyfrowego numeru porządkowego. Tablice mają zazwyczaj czarne znaki na białym tle (choć występują tu liczne wyjątki). W ostatnim czasie odnotowano tablice z niebieskim paskiem z lewej strony zawierającym symbol ONZ oraz skrót nazwy – UN.

Numery rejestracyjne pojazdów Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego (NATO) składają się zazwyczaj z literowego kodu oznaczającego konkretne siły – zgodnie z ich międzynarodowym skrótem (np. AFOR – siły NATO w Albanii, KFOR – siły NATO w Kosowie, MNBGN – Międzynarodowa Grupa Bojowa Północ) oraz numeru porządkowego. Tablice zazwyczaj mają białe znaki na niebieskim tle; między kodem literowym a cyframi często umieszczany jest symbol NATO.

Podobny schemat tablic rejestracyjnych mają misje działające pod egidą ONZ, np. EUFOR – Siły Europejskie w Bośni i Hercegowinie, EUMM – Europejska Misja Monitorująca w Gruzji.

Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie posługuje się pojazdami z czarnymi znakami na białym tle. Numer rejestracyjny składa się ze skrótu OSCE, numeru porządkowego pojazdu i dwuliterowego kodu oznaczającego przynależność do określonej misji, np. MK – misja w Kosowie, MS – misja w Macedonii.

7.4. Igrzyska olimpijskie

Przy okazji niektórych wielkich zawodów sportowych, zwłaszcza igrzysk olimpijskich, wydawane są specjalne serie numerów rejestracyjnych dla pojazdów należących do komitetu organizacyjnego, zawodników, czy innych osób bezpośrednio związanych z zawodami.

Pierwszy znany przypadek miał miejsce w czasie Letnich Igrzysk Olimpijskich w Melbourne. Numery rejestracyjne składały się wyłącznie z cyfr. Tablica rejestracyjna miała z lewej strony pionowy napis „VIC” obok pięciu kół olimpijskich. W górnej części tablicy widniał rok – 1956.

Pierwszy raz logo danych Igrzysk pojawiło się na tablicach rejestracyjnych wydanych na potrzeby Letnich Igrzysk w Rzymie w 1960 roku.

Najciekawsze graficznie tablice rejestracyjne były wydawane w czasie igrzysk odbywających się w Ameryce Północnej – w związku z tamtejszą tradycją wydawania tablic z graficznym tłem. Na szczególną uwagę zasługują tutaj tablice Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Vancouver (2010). Numery rejestracyjne złożone były w tym przypadku z trzech cyfr i trzech liter. Tablica miała natomiast w tle wizerunek ośnieżonych gór. Nad numerem rejestracyjnym widniał napis „The Best Place on Earth”, na dole – „British Colimbia”, między blokiem cyfr i liter – logo igrzysk.

Interesującą metodę oznakowania pojazdów olimpijskich zastosował Londyn w czasie ostatnich igrzysk letnich. Wielka Brytania wydawała bowiem tablice w standardowym brytyjskim kształcie, ale z numerem rejestracyjnym zaczynającym się od kodu OG12 (od „Olympic Games 2012”).

Igrzyska w Soczi nie miały specjalnych tablic rejestracyjnych. Brak jest informacji odnośnie dwóch kolejnych igrzysk – Rio de Janeiro (letnie, 2016) i Pyeongchang (zimowe, 2018). Już teraz Japonia – gospodarz letnich igrzysk w 2020 (Tokio) – zapowiedziała, że będzie wydawała specjalne tablice z motywem Góry Fuji oraz kwitnącej wiśni w tle.

ZWIĄZEK POWIATÓW POLSKICH

ASSOCIATION OF POLISH COUNTIES

(member of Council of European Municipalities and Regions)

Pałac Kultury i Nauki, XXVII piętro, 00-901 Warszawa 134,
Plac Defilad 1, skr. pocztowa 7, tel. (22) 656 63 34, fax. (22) 656 63 33

Adres do korespondencji: 33-300 Nowy Sącz 1, skr. pocztowa 119, tel. (18) 477 86 00,
fax. (18) 477 86 11, e-mail: zpp@zpp.pl, biuro@powiatypolskie.pl, www.zpp.pl